This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ͂
ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Μετὰ καὶ τῆς ἀναγκαιοτέρας Προσθήκης

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθέν.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
1820.

Digitized by Google

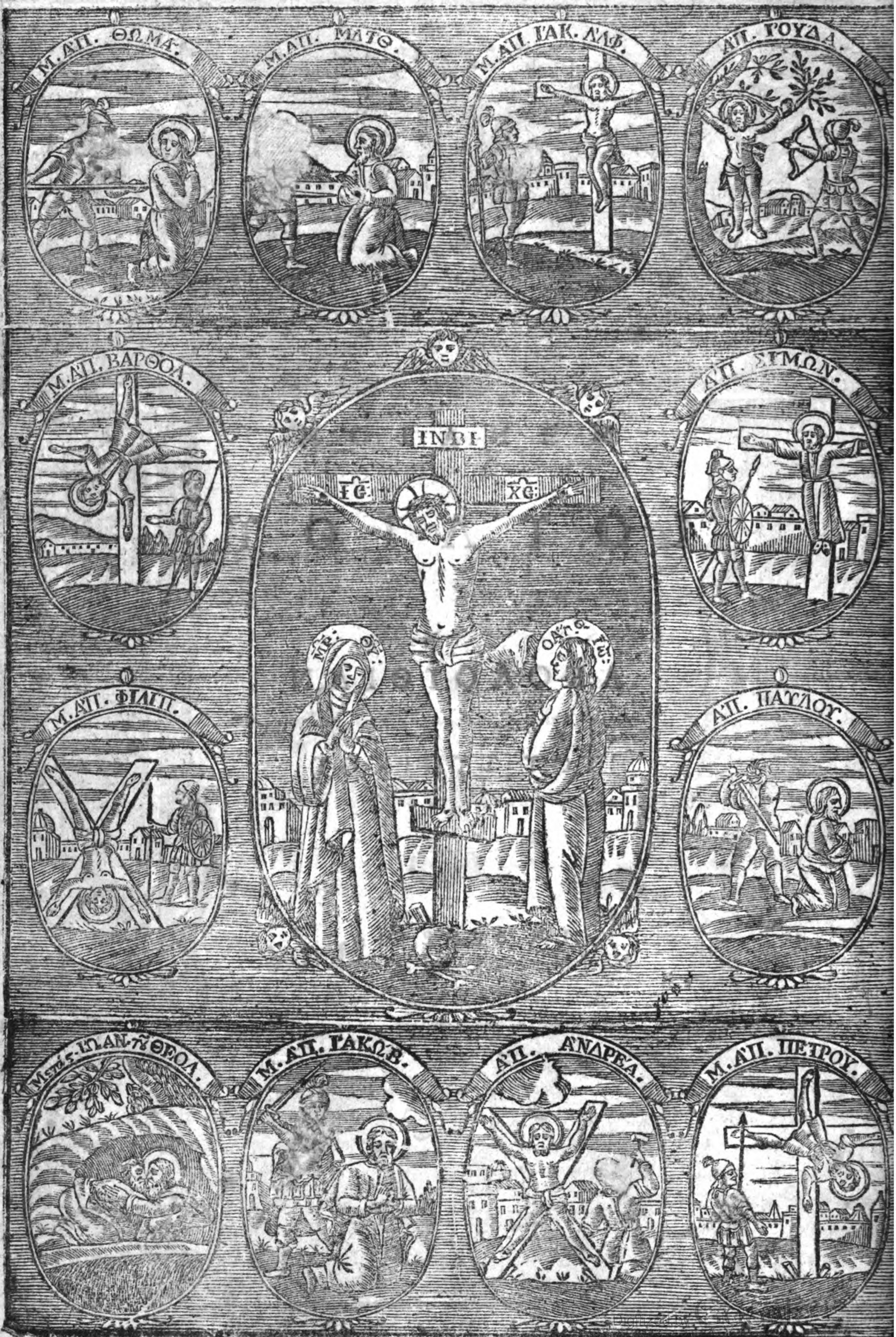
Μ. ΑΠ. ΘΩΜΑ.
Μ. ΑΠ. ΜΑΤΘ.
Μ. ΑΠ. ΙΑΚ. ΑΛΦ.
ΑΠ. ΙΟΥΔΑ.
Μ. ΑΠ. ΒΑΡΘΟΛ.
ΑΠ. ΣΙΜΩΝ.
ΙΝΒΙ
IC XC
Μ. ΑΠ. ΦΙΛΙΠ.
ΑΠ. ΠΑΥΛΟΥ.
Μ. ΑΠ. ΙΑΚΩΒ.
ΑΠ. ΑΝΔΡΕΑ.
Μ. ΑΠ. ΠΕΤΡΟΥ.

APR 3 1959

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νύξ, ὥρας ι΄.

Εἰς τὴν α΄. Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἐν Ῥώμῃ Μαρτυρησάντων.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, γ΄. Δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος Πλ. β΄.

Αὐτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα. χρυσὸν ἢ ἄργυρον, Εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις δὲ καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὅλην ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, Οὐρανοπολῖται δέ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων συζυγία, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. διὸ τοῖς κάμνουσι, πάσας τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων. ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι᾽ ἀφῆς θεραπεύουσι. καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι. πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες τῷ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ Πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. δι᾽ ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε ἐσταυρωμένον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνῄσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Digitized by Google

Εἰ βούλει ἑορτάσαι εἰπὲ, Ἀναγνώσματα Μαρτυρικά. Ζήτει τῇ κζ΄. τοῦ αὐτοῦ Μηνός. Εἶτα ψάλλονται εἰς τὴν Λιτὴν τὰ παρόντα ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἐν ᾗ ἕνα μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους. ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων. ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοφάνους. Ὁ αὐτός.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διανύσατε. ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς ψυχῆς, ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐντολῶν τελείως ἀντέσχητε, Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρύσως τὰς ἰάσεις, τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερὰ, φωταυγὴς ξυνωρὶς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀνάργυροι, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις, ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου, ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε, καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ, ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας. Βασιλείαν γὰρ Οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. γῆ τὸ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανεύκλεεις, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄. Ἀνδρέου Πύρου.

Φαιδρὰ καὶ ἐπίφωτος, ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα, ταῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων. δεῦτε οὖν φιλέορτοι πιστῶς πανηγυρίσωμεν, δεῦτε τῇ σορῷ τῶν Ἁγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἴασιν, ἀφθόνως παρ' αὐτῶν κομισώμεθα. ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι, πᾶσι τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τὸν στ. προσόμοια τῶν Ἁγίων. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ, πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ ἁγνῷ συνειδότι, αὐτοῖς συνεκβοῶντες, χαίροις δυὰς, τῶν ἀσθενούντων ἡ ἴασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, καλῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἰᾶσθε ἀναργύρως. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανσέβαστον ἄθλησιν, ἀξιοχρέως τιμῶμεν Θαυματουργοί. ἱκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν.

Ὡς παρρησίαν λαβόντες, παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πιστοὺς, ὑμνοῦντας ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀνάργυροι, καὶ ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν Ἅγιοι Ἀνάργυροι, θαυματουργεῖτε ἐν Κόσμῳ, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος. ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη πλεονάζεται, καθ' ἑκάστην κενουμένη καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη. καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος. τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν;

Digitized by Google

μεν· θεράποντας ἰατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμεταμόνητε, τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης, τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Τροπάριον. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, εἰς η'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ϛ'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τῷ ὁδηγήσαντι.

Τοὺς ἐκ Θεοῦ δεδομένους, πᾶσιν ἡμῖν χάριτι, θαυματουργοὺς καὶ Ἰατρούς, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα, σήμερον ἀγαλλιάσεως φωναῖς ὑμνολογήσωμεν.

Οἱ ἐν βυθῷ νοσημάτων, καὶ χαλεπῷ κλύδωνι, ἀρρωστημάτων χαλεπῶν, τρικυμιζόμενοι πάντοτε, δεῦτε λιμένι προσέλθωμεν χαίροντες, τῶν Ἀναργύρων ἰατρῶν ὅπως σωθείημεν.

Οἶκος δειχθέντες τοῦ Θείου, καὶ παντουργοῦ Πνεύματος, ταῖς ὑπερφώτοις ἀρεταῖς, τοῦτον ἡμῖν παμμακάριστοι, τὸν θεῖον οἶκον δεικνύετε πέλαγος, ταῖς ἐπισκέψεσιν ὑμῶν θείων ἰάσεων. Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ τὸ χωρίον, τὴν νοητὴν τράπεζαν, τὴν καλουμένην τοῦ Ἰακώβ, τὴν ἀδιάβατον γέφυραν, καὶ ἀδιάσειστον κλίμακα, Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Δυὰς σεπτὴ Θείων Ἀναργύρων, ταῖς τρισηλίοις λάμψεσι, καταυγασθεῖσα παρακλήσεως, ἰαμάτων δαδουχίαις, φωταγωγεῖ τὰ πέρατα, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀγγελικαῖς χορείαις συνημμένοι, καὶ παρεστῶτες Ἅγιοι, θρόνῳ δόξης παρακλήσεως, ἐπισκέπτεσθε τοὺς κάτω, ἐν συμπαθείᾳ, πάντοτε δαιμόνων ἐξαιρούμενοι.

Τριαδικῶς τὴν Θείαν Μοναρχίαν, θεολογοῦντες Ἅγιοι, ἐπολιτεύσασθε ἐπὶ γῆς ὥσπερ Ἄγγελοι, τὸ θεῖον ἀποπληροῦντες βούλημα, καὶ νῦν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Ὁ φοβερὸς ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ἐν σοὶ ἀφράστως ᾤκησε, καθαρωτέραν εὑρηκώς, ὁρατῆς καὶ νοουμένης, Ἁγνὴ Παρθένε φύσεως, διό σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα, „στερέωσόν με Κύριε, ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου, ὅτι οὐκ „ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων φωστῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι. τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ Πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε. ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι. διὰ τοῦτο βοῶμεν ὑμῖν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοήν.

Ἀφθαρσίας καταστολὴν ἐνδεδυμένοι, τῇ ἀπεκδύσει τοῦ γεώδους σκήνους Ἅγιοι, σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τῷ τῆς Τριάδος θρόνῳ παρίστασθε.

Digitized by Google

Πολυώδυνα τῶν ψυχῶν ἰᾶσθε πάθη, καὶ ἀῤῥωστίας τῶν σωμάτων θεραπεύετε, ἀκλεεῖς Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπούντων πάντων ἀνάκλησιν.

Τοὺς προστρέχοντας εὐσεβῶς ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ ὑμῶν, ἐπισκέψασθε Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπούντων πάντων ἀνάψυξιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ λαμπὰς τοῦ θείου φωτὸς, ἡ ἀνωτέρα πάντων, ἡ τὸν ἄνθρωπον θεώσασα, ὡς Θεὸν κυήσασα, ἡ Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὠδὴ ε΄. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς ὄντως φωτοδότιδος, οἱ ἀκλεεῖς Χριστοῦ Ἀνάργυροι, φωτίζουσι τὸν Κόσμον, ἰαμάτων λάμψει. καὶ τὸ σκότος λύουσι, τῶν παθῶν τὸ χαλεπόν.

Οἱ νόσοις χειμαζόμενοι, καὶ πάθεσι πονούμενοι, καὶ τρικυμίαις βυθιζόμενοι, ἀμέτρων συμπτωμάτων, δεῦτε καταφύγωμεν, τῷ λιμένι χαίροντες, τῶν πανσόφων ἰατρῶν.

Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ποθήσαντες οἱ Ἅγιοι, ταύτης θεράποντες ἐδείχθησαν. διὸ ἐν συμπαθείᾳ, πάντων θεραπεύουσι, τὰ δεινὰ νοσήματα, θαυμαζόμενοι ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα θείας γνώσεως, τῷ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας δεινῶς συνεχομένῳ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας ἄχραντε, πύλη οὖσα τοῦ φωτός.

Ὠδὴ ς΄. Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Βρύοντες ὡς πηγαὶ τοῦ σωτηρίου, ἰάσεων νάματα, ἐκπλύνετε πάντα ῥύπον, νοσημάτων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἀνάργυροι φωστῆρες, τῆς οἰκουμένης ὑπέρλαμπροι.

Ἅγιος ὁ ναὸς ὑμῶν, ὑπάρχει θαυμασίοις κοσμούμενος καὶ σημείοις. ἐν ᾧ πᾶς τις προστρέχων ἐκ ψυχῆς, κομίζεται ῥῶσιν, χρεωστικῶς μακαρίζων ὑμᾶς.

Ὡς δύο ἐκλάμπετε ἀστέρες, ἐν τῷ στερεώματι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ φωτίζετε ταύτην εὐσεβῶς, ἀκτῖσιν ἰαμάτων, θαυματουργοὶ μεγαλώνυμοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, βυθὸς γὰρ συνταράσσει με ἁμαρτημάτων, καὶ χειμάζει με κλυδώνιον ἡδονῶν, καὶ ζάλη τῶν πραγμάτων τῆς πονηρίας ἐκθλίβει με.

Ὁ Εἱρμός.

„Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα, εἰς „βυθὸν ἀπήγαγεν ἀμέτρων ἁμαρτη„μάτων. ἀλλὰ σὺ κυβερνῆτα ἀγαθὲ, „προφθάσας διάσωσον, ὡς τὸν Προφή„την καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν. τὴν ῥῶσιν γὰρ δωρεῖται πᾶσιν ἀφθόνως. ὅθεν κἀμοὶ διηγήσεως χάριν δεδώρηται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, ἀρεστοὺς Χριστοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας, ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Μὴν Ἰούλιος, ἔχων ἡμέρας, λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας, ιδ΄, καὶ ἡ νὺξ ὥρας, ι΄.

Εἰς τὴν α΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ἰαματικῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἰατρικῆς αἰτοῦντες τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. διαβληθέντες οὖν τῷ Βασιλεῖ, ὡς μαγικῇ τέχνῃ τὰς θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δι' αὐτοὺς ἀγομένων, παρέδωκαν ἑαυτούς. ἀρνήσασθαι δὲ τὸν Χριστὸν μὴ πεισθέντες, μάλιστα δὲ τὸν Βασιλέα Καρῖνον τῆς δυσσεβείας ἀπήλλαξεν, ἰάσεως τῆς παρὰ τῶν Ἁγίων τυχόντα ἐν γὰρ

Digitized by Google

τῷ ἐρωτᾶν αὐτοὺς, καὶ τὰ δεινότατα ἀπειλεῖν, ἡ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θέσις ἐκτραχηλιασθεῖσα, ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ διεστράφη. καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ παρεστῶτες ἐπίστευσαν εἰς Χριστόν. καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμψεν. ὕστερον δὲ ὁ ἐπιστάτης αὐτοὺς τῆς κατ' αὐτὴν τέχνης, φθονήσας αὐτοῖς, ἐπί τι ὄρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δῆθεν ἰατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιθέμενος, λίθοις ἀνεῖλεν αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Τὸ πρὶν εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Ὁ λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, συναθροιζόμενος πίστει, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν μακάριοι, τὰς δωρεὰς ὑμῶν καταγγέλλει, τὰς ἰάσεις ἀνυμνεῖ, ἀνευφημεῖ περιφανῶς, τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον, καὶ μακαρίζει ἀεὶ, τὴν πολιτείαν τὴν σεπτήν.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν πηγὴν, πίστει θαυμάτων ῥεῖθρα πηγάζουσα. καὶ τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ ἐκβοήσωμεν ὁμοῦ· ὡς θαυμαστὸς εἶ ὁ Θεὸς, παράδοξα τέρατα ἐπιτελῶν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τῶν σῶν θεραπόντων.

Ὡραιώθη ὁ ναὸς τῶν Ἱερῶν Ἀναργύρων, ἐν θαυμασίοις πολλοῖς καὶ τέρασιν. ἐν ᾧ ποικίλα ἰῶνται πάθη, τῶν ἐν πίστει ἀκλινεῖ προσερχομένων ἐν αὐτῷ, καὶ τῷ Θεῷ αἴνεσιν ἀναπεμπόντων ἀεὶ, ὡς χορηγοὶ τῶν ἀγαθῶν.

Θεοτοκίον.

Καταβήσεται Χριστὸς, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον ἐν τῇ γαστρί σου Θεοχαρίτωτε, καὶ τοὺς χειμάρρους τῆς ἀνομίας, καταπαύσει ὡς Θεὸς, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πηγάσει τοῖς μέλπουσιν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Νῦν οἰκοῦντες ἐν Οὐρανοῖς, ἐκτήσασθε πολίτευμα σαφῶς, ἀγωνισάμενοι καλῶς, καὶ τὸν ὄφιν καταβαλόντες, καὶ χάριν λαβόντες, τὰ ἰᾶσθαι βροτῶν νοσήματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Ἀνάργυροι Κυρίου.

Διανοίγετε ὀφθαλμοὺς, Ἅγιοι ἐν τάξει πρὸς Θεόν. χωλοῖς παρέχετε σαφῶς εὐδρομίαν, καὶ παρειμένοις ὑγείαν τελείαν. θαυμαζόμενοι πίστει Ἀνάργυροι. ὅθεν κατὰ χρέος ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Ὡς παράδεισος νοητὸς, Ἅγιοι γνωρίζεται ἡμῖν οὗτος ὁ οἶκος, μυστικὴν εὐωδίαν ἀεὶ προφέρων, τὴν ἔνθεον χάριν, ἣν ὑμῖν Ἰησοῦς ἐχαρίσατο, κατευωδιάζων ἡμῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Ἐξ αἱμάτων σου Ἱερῶν, σεσάρκωται ὁ Πλαστουργὸς ἁπάντων, καὶ σὺ προῆλθεν ἐκ γαστρὸς σε Παρθένον διαφυλάξας. ὢ θαῦμα θαυμάτων, ὢ καινῶν μυστηρίων φανέρωσις, ἐν σοὶ πεπραγμένων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

„Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα, καὶ „πᾶσαι αἱ πηγαὶ, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐ„ρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύ„σων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλο„γεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν „εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ πανάγιος ναὸς, Ἀνάργυροι, πρὸς ὃν ἐπιφοιτῶντες, μεγαλεῖα καὶ φρικτὰ, ἐκτελεῖτε ἀληθῶς, σημεῖα καὶ τέρατα σοφοί. διὸ μεγαλοφώνως συνελθόντες σήμερον, ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Στησώμεθα πάντες νῦν χοροὺς πνευματικοὺς, δοξάζοντες Κοσμᾶν τὸν θεόφρονα, Δαμιανὸν τὸν κλεινὸν, τὴν δυάδα τὴν σεπτὴν, δοξάσαντας ἔργοις ἀγαθοῖς, τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ σωτῆρα πάντων.

Ἠνέῳκται πᾶσιν ἰατρεῖον ἐπὶ γῆς, ὁ Ἅγιος τῶν Ἀναργύρων οἶκος, τῇ προσφοιτήσει αὐτῶν, ἀποπαύων πυρετοὺς, πνευμάτων λυτρούμενος δαιμόνων, τοὺς κατα-

Digitized by Google

πονουμένους, καὶ παντοίαν ἴασιν χορηγῶν ἀνθρώποις. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα Παρθένε τῶν Χερουβὶμ ἀνωτέρα, ἀνώτερον ἀπέργασαι τὸν νοῦν μου, τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, καὶ τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ δίδου βαδίζειν ἀσφαλῶς, τὰς σωτηρίους τρίβους, τὰς φερούσας ἄχραντε πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ „ὕψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν „οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, „καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει. διὰ τοῦτο συμφώνως μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ἡμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Ἀέναον ὑπήκοα σπλάγχνα, πανύμνητε Θεοτόκε, σῶζε τοὺς προσκυνοῦντας, τὴν ἄχραντόν σου εἰκόνα. ὅτι εἰς σὲ τὰς ἐλπίδας, ἔχομεν πάντες, ὡς ἀσφαλῆ προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν Κτίσιν ἀρδεύετε. ταῖς θεοσημείαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Πάθη ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καταπλουτήσαντες. διὸ τὴν ἱερὰν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὁ θεῖος Ναὸς ὑμῶν, ὡς Οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ Οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὥσπερ ἥλιον φαιδρόν, τῶν ἰαμάτων θείαν ἐνέργειαν, Κοσμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανὲ πανοίδιμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τό, α΄. Δόξα. Ἦχος δ΄.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτ.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰ δ' οὔ, εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους. ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ϛ΄. Ὠδή. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ΄. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Στ.

Digitized by Google

Στ. Προωρώμην τὸν Κύριον.
Ὁ Ἀπόστολος. πρὸς Κορινθίους ά.
Ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ.
Ἀλληλουϊάριον. Ἦχος β΄.
Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν.
Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄.

Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.
Ἔδωκας σημείωσιν.
Ἔδωκας φιλάνθρωπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὔσπλαγχνος, δι᾽ ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω, σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπανωρθώσω θεῖον ἀξίωμα. διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ Παντοδύναμε.
Ὅμοιον.
Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν, περιέπεις Πανύμνητε, ἐσθῆτα τιμίαν σου, ἐξ ἀθεωτάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε. καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία Θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.
Ὅμοιον.
Ἐσθῆτα τιμίαν σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων θησαυρὸν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀέναον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἑκάστοτε. διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.
Δοξολογοῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.
Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, Δαβιτικὴν μελῳδίαν, τὴν νεάνιδα νύμφην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.
Εἰς τὸν στιχ. στιχ. προσόμοια. Ἦχος ά.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.
Παλάτιον ἔμψυχον Θεοῦ, μόνη ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν ἐσθῆτά σου, οἴκῳ ἁγίῳ σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς Πιστοῖς ἁγίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρθητον. δι᾽ ἧς Πόλις σου, Θεομῆτορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἔνθεον κράτος σου.
Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.
Ἐσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλασαν, καταστολὴν δόξης, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσαν, τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα. ἧς ἑορτάζομεν, τὴν κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσασαν.
Στ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
Ὁ οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, Ἱερὸν μαφόριον, ὡς θησαυρὸν ἁγιάσματος, φέρων ἑκάστοτε, ἁγιάζει πάντας, πίστει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ πάντοτε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.
Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον· καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώμα-

Digitized by Google

τος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος Πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, ἐσθῆτα καὶ ζώνην τῆς ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Μετὰ δὲ τὴν α'. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς ἐσθῆτός σου, τῇ καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. Ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν κατάθεσιν, τῆς σῆς ἐσθῆτος ὦ σεμνή, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένε πιστῶν ἡ βοήθεια. Δίς.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς η'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς Πανάγνου Παρθένου.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

Ἐσθῆτά σου σεπτήν, Θεοτόκε Παρθένε, τῷ τιμῶντί σε λαῷ, δεδώρησαι ἀεί, Ἱερὸν περιτείχισμα. ἅπασαν τῶν ἐναντίων, ἐπανάστασιν πάντοτε, ἐκτρεπόμεθα σθένει τοῦ πνεύματος.

Σαρκὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, γνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῇ καθηγίασας, σώματός σου τῇ προσψαύσει. δι' ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἁγιάζεις Παρθένε ὑμνοῦντάς σου.

Θησαύρισμα σεπτόν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδωρήσω ἀγαθή, Παρθένε ἀληθῶς, τὴν τιμίαν ἐσθῆτά σου, ἅπαντας καταπλουτοῦσα, δωρεαῖς Θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλαῖς ἐπιδείξεσιν.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τὸν Θεὸν ὑπερφυῶς, δεδώρηται ἡμῖν, τὴν τιμίαν ἐσθῆτά σου, ἄσπιλον ὄντως καὶ ῥυτίδα ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτὴν προσκυνούντων Παμμακάριστε.

Ἕτερος Κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα, φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Παναγνου ναός, ὡς Οὐρανὸς ἀναδέδειχται φαιδρός, τὴν τιμίαν ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν Οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαρίτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ἰσχύν τε, καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν Πανάχραντε, ἐσθῆτα θείαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ Πόλις σου, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον ἔχει. διὸ καὶ ἐγκαυχᾶται ἐν σοί.

Τῆς πάλαι, ὡς ἀληθῶς ὑπέρτιμος, ἡ σὴ σορὸς κιβωτοῦ, Θεογεννῆτορ ὤφθη τοῖς ἐν γῇ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Ὠδὴ γ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὸ τερπνὸν ἁγίασμα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν χαρίσματα· ἣν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἀφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῇ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ πάντας ἐνέδυσας σεμνή· οἷς τὴν σεπτὴν ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαίρετον.

Ταμεῖον ἄμυθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν ὑπάρχει, ὁ Θεῖος οὗτος οἶκος. τὴν γὰρ ἐσθῆτά σου Ἁγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρύουσαν, ἰάματα κέκτηται Παμμακάριστε.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοί, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἁγνῆς σήμερον, ἐσθῆτα πιστῶς ἀπολαβόμενοι.

Ἰάματα τοῖς Πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου Ἁγνῆς, ἐσθὴς ἀναβλύει ἐν χάριτι.

Ὡς δρόσος ἑωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου ἀεὶ ῥέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον,

Digitized by Google

μνιον, τῶν σε ἀνυμνούντων κοιμίζει ἀεί.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδὲμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς ἀνευφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν ἀεί· χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμων.

Μεγαλύνωμεν τὴν μόνην εὐλογημένην, καὶ τὴν αὐτῆς ἐσθῆτα, προσπτυσσώμεθα πίστει, ὅπως ἀρυσώμεθα, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ὡς πολύτιμον θησαύρισμα κεκτημένη, ἡ σὲ τιμῶσα Πόλις, τὴν ἐσθῆτά σου Κόρη, πίστει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

Ἡ πανάμωμος καὶ μόνη εὐλογημένη, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητὴς καὶ Κτίστης, σὲ πηξάμενος ὥσπερ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Ἀπὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννῆτορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, ἐσθής σου τῷ πόθῳ σεμνή, ταύτης ἀναφθέντας θερμῶς. διὸ σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ἰδοὺ χάρις ἀνεξάντλητος, δεῦτε πάντες, εἰλικρινεῖ καρδίᾳ, ἀρύσασθε θεῖα νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ σου Πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Δέσποινα Ἁγνή, τοῖς σοῖς δούλοις δεδώρησαι, κραταίωμα τὴν ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου ζώνην, καὶ θεῖον περιτείχισμα.

Παράδεισος τερπνός, εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος, Παναμώμητε ἀποπέμπων, ὁ ναὸς ὁ κατέχων, τὴν σὴν ἐσθῆτα δέδεικται.

Ναοὺς ἡμᾶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνοικήσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ θείῳ ναῷ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

Ὁ αὐτός.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας. σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοερὰς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. ἡ ἀφθόνως ἐκβλύζουσα, σὺ ἄχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πόθῳ προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν Πιστοί, Βασιλεῖς περιζώννυνται, σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ ἔχουσα Πόλις, ἐσθῆτά σου σεμνύνεται.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἀνέδειξας, τῇ πασῶν βασιλίδι τῶν Πόλεων, ἡ τεκοῦσα, Βασιλίδι τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ἀρραγὲς ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν ἐσθῆτά σου.

Γηθόμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάσωμεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν ἐσθῆτα τιμήσωμεν. ἐξ ἧς πᾶσα ῥῶσις, ἀσθενοῦσιν ἀπαύστως προέρχεται.

Ὁ Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γενόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἑαυτῷ τὴν οὐσίαν ᾠκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὅλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὅλην ἐλάμπρυνε Κόρη· ὅλην σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ ζώνῃ ἐσθῆτα καὶ θείᾳ σορῷ.

Ἰσχύν σε, οἱ Πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τῇ σεπτῇ σου ζώνῃ Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἰδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες. ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ.

Περιβολὴν πᾶσι Πιστοῖς ἀφθαρσίας, θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ ἐδωρήσω, τὴν

ἱε-

Digitized by Google

ἱερὰν ἐσθῆτά σου μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη θεία ἀνθρώπων. ἧσπερ τὴν κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Ὁ Οἶκος.

Τὴν καθαρὰν περιβολὴν καὶ σκηνὴν Θεοῦ Λόγου, τὴν ἔμψυχον νεφέλην, καὶ στάμνον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριὰμ πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς, ἐν Πίστει μακαρίσωμεν. καὶ τὴν σεπτὴν ἐσθῆτα προσπτυσσόμενοι, ἥπερ τὸν Δεσπότην καταχοῦσα ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα. διό περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρθη πρὸς μετάρσιον ζωὴν καὶ βασιλείαν. ὅθεν γεγηθὼς κραυγάζω μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'. Μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σορῷ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Πατρίκιοι δύω, Γάλβιος καὶ Κάνδιδος αὐτάδελφοι, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου, παρά τινι γυναικὶ Ἑβραίᾳ, εὑρόντες τιμωμένην, σπουδὴν ἔθεντο ταύτην ἀφελέσθαι. καὶ δὴ τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα Ἅγιον Τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ ἐν ᾗ ἡ τιμία ἐσθὴς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανιέναι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐπὶ σχήματος ἔθεντο. ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ Ἱεροῦ καὶ Θείου ἐνδύματος ἀνελόμενοι, τῆς ὁδοῦ εἴχοντο. καὶ καταλαβόντες τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπέθεντο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχέρναις ἐπονομαζομένῳ, κρύψαι τὸν θησαυρὸν πειρώμενοι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσκομιδὴν ἀκούσας, ἄφατα μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάζεσθαι αὐτήν. Ναὸν δὲ οἰκοδομήσας καὶ ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν Σορὸν κατέθετο, ἔνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία Σορὸς κατάκειται, ἥτις μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ Πόλει, καὶ νόσων καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Καὶ Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοΐντου. καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβεναλίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ὑψηλοτάτῳ νοΐ, καὶ ταπεινῇ καρδίᾳ, τοῦ Βασιλέως ὑψηλότατον, τὸν θρόνον δοξάσωμεν, τὴν Παναγίαν Κόρην, τὴν κεχαριτωμένην.

Πᾶσαι Θεοῦ ἐκλεκτὴ, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ, παστάδι πίστει τὴν ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, καὶ ἀσεβούντων σκέπην.

Ἡ μακαρίζεται πᾶς, ὁ προσιὼν ἐν πίστει, καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος, Σορὸν τὴν κατέχουσαν, τὴν σὴν Ἁγνὴ Παρθένε, φωταυγῆ ἐσθῆτα.

Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, τὴν σὲ τιμῶσαν Πόλιν, λιμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἁπάσης περίσωζε, καὶ ἐθνικῆς ἐφόδου, καὶ ἁμαρτίας βλάβης.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Εὑ ὡς ἥλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν ἀγαθὲ, θείως τὸν Ναὸν ἐφαίδρυνας τῆς σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν, ἐν ᾧ ἀμίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει ἐσθῆτος αὐτῆς.

Ὑπερβλύζουσιν οἱ τῶν θαυμάτων θεῖοι Παμάνασσε, χάριν ἀληθῶς κρατῆρές σου τοῖς Πιστοῖς, καὶ ἀφθόνως τοῖς τιμῶσί σε, τῆς Σοροῦ προχέονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δεῦτε ἡ Σορὸς προτρέπεται μυστικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ θησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαρίστοις φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοίων καλῶν ἡμῖν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτὴν ἐσθῆτά σου, ἀσπαζόμεθα Κό-

Digitized by Google

ρῶν ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ τραπέζης προκείμενον, τὸ Ἱερὸν μαφόριον, τῆς Πανάγνου Παρθένου ταῖς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἑκάστοτε.

Οὐδαμῶς ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱερᾶς σου Παρθένε προσψαύσεως, τοὺς ἀναξίους δούλους σου. ἀντὶ σώματος γάρ σου τοῦ ζωηφόρου, τὴν ἐσθῆτά σου πᾶσι δεδώρησαι.

Ὑμνῳδίαις ἐνθέοις τιμήσωμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σκήνωμα, τὴν ἐν μήτρᾳ Πάναγνον, τὴν Οὐράνιον πύλην δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς θάνατον πύλη εἰσάγουσα.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἄγγελοι Πανάχραντε Ἁγνή, νῦν συγχορεύουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου, ἐσθῆτα πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνῃ πολλῇ προσκυνοῦμεν, σὲ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ῥάβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστήσασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά. ἡ πολυτίμητος Ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος. ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων πηγή, ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζει ἡ θεία σορός.

Ὑμνοῦσι Πανάχραντε Ἁγνή, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά, αἱ νοεραὶ στρατιαί. ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρανῶς, καὶ Ἀπόστολοι ταῦτα, καὶ τῶν Μαρτύρων χορός, καὶ Ὁσίων ἅπαν τὸ πλήρωμα, μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδού σε τὴν κλίνην Σολομῶν, γεραίρομεν χαρμοσύνοις μελῳδήμασι. καὶ τιμίαν σου ἐσθῆτα, ὡς ἄλλην κιβωτὸν ἁγιάσματος, κυκλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σωτηρίους ἀειπάρθενε.

Ὤφθη νῦν ἡ θεία σου σορός, κατέχουσα τὴν ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὥσπερ πηγὴν Φωτὸς Παρθένε, ἀκτῖνας ἰαμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα. ἣν μετὰ πόθου ἀσπαζόμεθα.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν, πανάμωμε, προσκυνήσει τῆς ἐσθῆτός σου, πᾶσαι Οὐράνιαι δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, Δέσποινα μόνη ἀειπάρθενε.

Ἡγίασται ἅπασα ἡ γῆ, Πανάγιον τοῦ Δεσπότου καταγώγιον, τῇ καταθέσει τῆς ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαβὶδ ἐπαγάλλεται, τῆς πάλαι κιβωτοῦ προτυπούσης σε, τῇ καταθέσει ἀειπάρθενε.

Φαιδρὸν περιβόλαιον τὸ σόν, μαφόριον ἐδωρήσω καὶ προτείχισμα, τῇ σὲ τιμώσῃ Βασιλίδι, τῶν Πόλεων πασῶν ὡς Βασίλισσαν, ἁπάντων ποιημάτων τυγχάνουσαν, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος οὗτος, Θεογεννῆτορ ἡ σορός σου, ὤφθη τὴν τιμίαν σου ζώνην, καὶ τὴν ἐσθῆτα παρθενικήν τε στολήν, καὶ νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρόν.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν Οὐρανῶν τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον Πιστοὶ τῆς Παρθένου, κατειληφότες ταῖς τῶν Θαυμάτων αὐγαῖς, ὥσπερ ἄστρασι λάμπουσι, καταυγαζόμεθα τῇ χάριτι.

Ἔχει τὴν ἁγίαν σου ζώνην, Θεογεννῆτορ ἡ σὴ Πόλις, καὶ τὴν σὴν ἐσθῆτα ὡς τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἑνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Ὑμνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν. σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σὲ τιμῶσιν Ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Μόρην καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομῆτορ· ἄφθορος γάρ σου ὁ τόκος, ἄφθαρτος καὶ ἡ ἐσθής. δι' ἧς τὴν Πόλιν σου σκέπεις. ἣν καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς εὐσεβείας κρατύνεις.

Δίσ.

Digitized by Google

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱςῶμεν ς. δ'. ἢ ψάλλομεν τὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σορός ἡ κατέχουσα, τὴν ἐσθῆτά σου ἄχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἁγιάσματος, ἢ ἱερὸν περιτείχισμα, ἢ δόξα καὶ καύχημα, ἢ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἑκάςην γνωρίζεται. ἔνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, ἢ τῶν Θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ἴδε τόπος περίδοξος, ἰδὲ οἶκος ἀείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύρισται τῆς Θεόπαιδος, ἐσθὴς τιμία τῇ χάριτι. προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν ἢ ἱλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσασθαι. ἢ βοήσατε, εὐχαρίςῳ καρδίᾳ, Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, τῆς ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἑορτὴν κεκτήμεθα, εὐφραινόμενοι, ὅτι τῇ Πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠξίωσας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλοῦτον, ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος. Δόξα, ἢ νῦν. Ἦχος Β'.

Φρενὶ καθαρᾷ ἢ νῦν.

Ζήτει τῇ χθὲς, εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Δοξολογία μεγάλη, ἢ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, ἢ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. ἢ ς'.

Ὁ Ἀπόςολος. πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναςᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον Σωτηρίου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Ὡς φθῆς διαυγείας τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ λίθος διαυγὴς, τῆς Βασιλείας τοῦ Χριςοῦ, ἐναθλήσας ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς Πίςεως ςεῤῥῶς, ἢ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν παράταξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος. διό σε πίςει δοξάζομεν, ὡς ςρατιώτην ἀήττητον, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Θύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριςοῦ, τῇ ἀηττήτῳ δεξιᾷ, ἢ λιμένι νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης, μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, ἢ δόξης, μὴ ῥεούσης ἀξιούμενος. Μάρτυς θεόφρον Ὑάκινθε, διαπαντὸς εὐφραινόμενος, ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Μέλεσιν οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθάνατον Θεὸν, θανατωθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ. ἀθανάτων δωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφὲ, δεικνύει, ἢ δοξάζει σε Ὑάκινθε, σημείοις, καὶ δυνάμεσιν ἑκάςοτε. καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρόκειται. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως, ἀναμένουσα ψυχή; ἢ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάςα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον. τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἁγνή, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με τῶν παγίδων τοῦ ἀλάςορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τέρμα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν; ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως ςαυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα, ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάςασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἢ τοῦ Ἁγίου εἰς δ'. Οὗ ἡ ἀκροςιχίς.

Σὲ τὸν διαυγῆ Μάρτυς αἰνέσω λίθον.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σὲ τὸν διαυγέςατον μαρτυρικὴ, πολύτιμον λίθον, γεγονότα θείου ναοῦ, νῦν ἐπι-

Digitized by Google

ἐπικαλοῦμαι συνεργάτιν, τῶν σῶν ἐπαίνων μοι γενήσεσθαι.

Ἐπίγειον δόξαν καταλιπὼν, Οὐράνιον κλέος, ἐκληρώσω διηνεκῶς, συνὼν τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, στεφανηφόρε Μάρτυς ἔνδοξε.

Νέω τῆς ἡλικίας μεσαιτικὸν, καὶ τῆς διανοίας, τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρε, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντων τῶν ὄντων δημιουργὸς, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῇ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκοῦται Θεομῆτορ, τὸ καθ' ἡμᾶς δημιουργούμενος.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Νέος καθιστάμενος, πρεσβυτικὴν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὤφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοσμούμενος.

Δρόμον συντομώτατον, ἀθλητικῶς δραμὼν ἔφθασας, μαρτυρικῶς, ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάῤῥησιν.

Θεοτοκίον.

Τὴν θείαν πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνοδον, τοὺς εὐσεβῶς, κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Θείας Πίστεως.

Λίθος τίμιος, τῆς Ἐκκλησίας, φυλαττόμενος, ἐν τοῖς ταμείοις, τοῖς οὐρανίοις γέγονας Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνοῦντας τοὺς λίθους διήλεγξας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομῆτορ, ἡ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ πλημμελήσαντα, Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε. ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομῆτορ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, Μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀθλητὴς ἀνδρειότατος, πόνοις εὐσεβείας ἐγγυμνασάμενος, ἀναδέδειξαι πανόλβιε, τῶν Τυράννων θράσος μὴ πτοούμενος.

Ὑακίνθινον στέφανον, οὐρανοβαφῆ θερμόφρων δεξάμενος, συγχορεύειν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.

Γενναιότητι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγον ἐκήρυξας, καὶ τὸν Τύραννον διήλεγξας, ἀπτοήτῳ γνώμῃ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν Παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεοχαρίτωτε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, ἐκ κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαινόμενον τὸν Τύραννον ἤλεγξας, ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήττητον παρὰ Θεοῦ ἐνδυσάμενος.

Ἀθάνατον ἐκτήσω τὴν εὔκλειαν, στεφηφόρε, θάνατον ἑκούσιον διὰ Χριστὸν προσηκάμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν πρεσβείαις σου Πάναγνε, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, οἱ σέβοντες τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ταῖς στρεβλαῖς τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, ἐκ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὸν νοῦν κρατυνόμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν ἀθλοθέτην, ἀνενδότως ἐπειγόμενος.

Ὑάκινθος ὡς φαιδρὸς, σκηνὴν τὴν θείαν ἐφαίδρυνας, ὡς κόκκινον ἐκλεκτὸν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας πανευκλεῶς ... παναοίδιμε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σε, Θεογεννῆτορ Ἁγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τῇ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. β΄. Ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν Πίστιν σου Χριστὲ κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδὲμ τιμιώτερος γέγονε. τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφεως ἀφανίσας, παρρησίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Ὑπὲρ πολλοὺς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας, τῆς Πόλεως ἡμῶν προϊστάμενον. ὃς τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παρρησίαν ὁπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι᾽ ἧς ἀπέτεμε τὸ τῆς πλάνης φυτὸν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν. ἐκβοῶμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ. Σὺ εἶ μόνος Χριστὲ πολυέλεος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ΄. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου.

Στ. Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ὑάκινθος ὡς λίθος,
Λαμπρὸς πλέον δὲ ἐκ ῥοῆς τῶν αἱμάτων.
Ἐν τριτάτῃ Ὑάκινθον κτεῖνε λιμὸς τυφθέντα.

Οὗτος Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῇ τραπέζῃ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανὸς, τύπτεται καθ᾽ ὅλου τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται. ἔνθα μεθ᾽ ἡμέρας ἄσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος πρεσβύτερος καὶ ἀποκρισιάριος τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, Βασιλεύοντος Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ. Διόσκορος γὰρ ὁ κακόδοξος ἐλπίσας αὐτὸν τῆς ἰδίας κακοδοξίας συνήγορον ἕξειν, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται. ἀλλ᾽ οὐδὲν τῆς κακουργίας ἀπώνατο. οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος, πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθεῖλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἁγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου καὶ τῆς κατ᾽ ἐκεῖνον λῃστρικῆς συνόδου καθαιρεθέντος. καὶ ἐγκυκλίοις ἐπιστολαῖς πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους διέπεμψεν, ἀναθεματίσαι τοὺς ἐξάρχους τῶν αἱρέσεων προτρεπόμενος. καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκῳ θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἱρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἁγιώτατον Γεννάδιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδότου, καὶ Θεοδότης, Διομήδους, Εὐλαμπίου, Ἀσκληπιοδότου, καὶ Γολινδούχ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Αὐτοκράτορα φέρων, τῶν παθῶν ἀριδήλως τὸν εὐσεβῆ λογισμὸν, τρυφὴν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας παμμάκαρ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενος· ὁ τῶν Πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἱερώτατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἁγιώτατον, προσήνεγκας θεόφρον, ψυχῆς εἰλικρινείᾳ, καὶ νοὸς καθαρότητι· ὁ τῶν Πατέρων βοῶν.

Θεοτοκίον.

Νεμομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένε τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκηράτου συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸν Ἁγνὴ τεκοῦσα.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐκ χαλεπῆς στρεβλώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατῴκησας, Ἁγίων ὀψόμενος, φωτοειδεῖς λαμπρότητας, καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων ἐποπτάνων χορείας, Θεῷ παρισταμένας, καὶ βοώσας ἀπαύστως, λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Σὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐκ ψυχῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, ἀθλητὰ Μακάριε, ἀντικαθιστάμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικοῖς κεκοσμημένος στεφάνοις, προθύμως ἀνακράζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς εὐπρεπὲς ἀνάθημα, διαυγὴς ὡς Ὑάκινθος, ὡς ὡραιοτάτη, ἀλυργὶς ἐκόσμησας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια, ταῖς μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ὡραΐσας, ἀπαύστως ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκας, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίᾳ φύσεως, δι' οὗ λελυτρώμεθα, φθοροποιοῦ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιὸν ὑπεδεξάμεθα Πνεῦμα. διό σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα
» καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν
» κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν,
» τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνά-
» μεων, ἀσιγήτοις θεολογίαις μεγαλύ-
» νομεν.

Ἔλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὴν Δεσπότην, πᾶσι τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σου τὴν ἀνίκητον ἄθλησιν, δι' ὧν τῶν εἰδώλων τὴν ἀπάτην κατήργησας, τὸν δὲ λόγον τῆς ἀσεβείας διεχάραξας.

Θέαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατηγίαις, οὐρανοβαφὴς Ὑάκινθος, κεχρισμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας, καὶ Πίστεως, καὶ Στεφάνῳ μαρτυρικῷ κατακοσμούμενος.

Ὅλος ἐχρημάτισας, Θεοῦ πανίερον δοχεῖον. σῶμα γὰρ καὶ ψυχὴν ἡγίασεν, ἀνένδοτος ἔνστασις, πρὸς τυραννικὴν παραφορὰν, καὶ παράνοιαν γενομένην. διό σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἁμαρτίαν, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ Μητέρα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Ἱστῶμεν Στίχους ς'. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. β'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν τῶν παθημάτων, ἀμαυροῦντα τὰς ὁρμάς. λειτουργὸν ἱερουργοῦντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ. κιθάραν, μελῳδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος. κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα. νέον Δαβὶδ γνωριζόμενον, τῆς κιβωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ.

Ὅμοιον.

Πῶς σε νῦν Ἀνδρέα προσείπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν. ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀψευδῆ. ἀλείπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν. ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος. ὑφηγητὴν ἀκριβέστατον. δογματιστὴν ἀληθέστατον. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφθέγξωμαι; τῶν Ἁγίων Ἱεροσολύμων, βλάστημα τερπνόν. τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν. τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν Κόσμον φρυκτωρίαις καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ ἑσπέρια. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὅλως, ἀναμένουσα ψυχή, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν,

ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἁγνή, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα, ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσθαι μακροθυμεῖ, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. καθ. τῆς Ὀκτωήχου.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις κροτοῦμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναξάμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότῃ δι' ἀρετῆς ἡτοίμασας, φαιδρὸν καταγώγιον θεοφάντορ. ὅθεν ὤφθης καὶ θεῖον ἐνδιαίτημα.

Μέλει παναρμονίῳ, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὑμνολογῶν ἐφαίδρυνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνηχούμενος θείᾳ χάριτι.

Νόμῳ τῷ θεογράφῳ, σοφῶς πειθόμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ᾄδων ᾄσματα θεῖα πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, καὶ ἄχραντος γλυκασμός, ὁ Υἱός καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάρχει Παναμώμητε· ὃν δυσώπει ῥύσασθαι, τοὺς ἐν Πίστει νῦν σοὶ προστρέχοντας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Θυσίας δι' ἀρετῆς, τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ Θεῷ ἑνούμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρύνων μελῳδήμασι, θεῖον θησαυρὸν ἀρυόμενος.

Σοφίας τῆς Οὐρανίου γεγονὼς ἔμπλεως. τῆς ψυχῆς γὰρ στόμα πλατύνας Ὅσιε, πᾶσαν εἰσεδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν φωτοφόρον, τοῦ τρισηλίου ἅμα κηρύγματος, ὡς ἱερουργὸς ἱερώτατος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με νῦν, δυσώπησον Μήτηρ Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς ὕλας, πάσας ἐξαλειφθῆναι, τὴν ἁμαρτίαν ἡ τὸν αἴροντα, κόσμου παραδόξως κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν θείῳ φωτί, ἐξηρεύξω δογμάτων φωτοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισας, γεγονὼς τὸ θεῖον, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυτάτοις φθόγγοις, ἡδύνεις ἑκάστοτε, πάντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τάγματα, καὶ Παρθένον τὴν ἄχραντον, ἐν ὑμνῳδίαις ἐκήρυξας, Ἀνδρέα πανεύφημε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου. καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

[illegible]

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ ἠλα-

ηλάλαξε δακρύων καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ Θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν Θείαν ἐννοήσας σου.

Ὁ λόγος σου τῷ βίῳ κοσμούμενος, Θεολογίας ἀκριβοῦς, καινῶν ἐδείχθη θεατὴς, τῆς Παννυμνήτου Τριάδος, τὴν δόξαν σαφηνίζων τρανώτατα.

Τὴν πρᾶξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος σοφὲ, καὶ θεωρίᾳ χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγῖδι, Ἀνδρέα θεηγόρε διέπρεψας.

Ὡς θεῖος Ἱεράρχης παμόλβιε, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπήλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφόδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρείας φερώνυμε.

Μεγίστων ἐγκωμίων ὑπόθεσιν, τὴν Θεοτόκον εὑρηκὼς, σπουδὴν ἐδείκνυες κατάλληλον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνοις πολυτρόποις γεραίρων σοφέ. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς μὲν συναφείας συνέλαβες, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί. καὶ πρὶν ὠδίνησαι ἔτεκες, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ὠδὴ ή. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νῦν οἱ τεμμιωμένοι τοῖς σοῖς διδάγμασι, μελῳδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ᾀδόμενοι, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Μεγάλη λαμπρυνόμενος, τοῦ Θείου Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, παναγίως ἤγειρας. μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλη, Ἀνδρέα παμμακάριστε.

Νοῦ οὐ δι' αἰσθήσεων, φθαρτῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὁρᾷς τὰ Θεῖα, νοερᾶς δὲ πάνσοφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἑνούμενος τῷ κρείττονι. Θεοτοκίον.

Δάκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων, νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Παμάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς ἀξιωθήσεσθαι.

Ὠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Ῥητορικῶν ἤλεγξας, τοὺς ἀθέους στόματι λαμπρῷ. τῶν σεπτῶν εἰκόνων γὰρ ἐστερέωσας παραληθῶς, Ἱερομύστα προσκύνησιν.

Ἱερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ ἔνδοξε ζωήν. τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβεσας, καὶ πρὸς ζωὴν, τῆς ἀπαθείας προσώρμισαι.

Καλλοναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων πάντες οἱ Πιστοὶ, εὐσεβῶς ἡδόμενοι ἀγάλλονται, αἱρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι. Θεοτοκίον.

Ὁλικῶς ἐνοῦταί μοι, ὁ ἀνάρχως λάμψας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως Παναμωμε, τῆς διὰ σοῦ, γεγενημένης Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός. Μαινομένην κλύδωνι.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τρανῶς, τὰ Θεῖα μελῳδήματα, ἐδείχθης φωστὴρ, τῷ Κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὅσιε. ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· μὴ παύσῃ πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Στίχ. Λιπὼν βίον πρόσκαιρον Ἀνδρέας πάλαι,
Ζῶντα καταλέλοιπεν ἀρετῆς βίον.
Τῇ δὲ τετάρτῃ Ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν εἷλε.

Οὗτος ἐκ πόλεως Δαμασκοῦ ὥρμητο, ἐκ θεοφιλῶν γονέων φὺς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδίδοται μάθησιν. οὗτος Θεοδώρου Πατριαρχοῦντος τῆς Ἁγίας Πόλεως, κληρικὸς κείρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται. καὶ συγκροτηθείσης Συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει, πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συναδοκῆσαι. διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνῶσιν τε καὶ ἀρετὴν Διάκονος τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας καθίσταται. καὶ

Digitized by Google

μετ' ὀλίγον, ὀρφανοτρόφος. εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. καὶ ἐν τιμῇ γενόμενος νήσῳ, καλουμένῃ Ἱερισσῷ τῇ πλησίον Μιτυλήνης, κατέλυσε τὸν βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Καὶ Ἄθλησις, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου Ἐπισκόπου Κυρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου, καὶ Δομετίου Ἐπισκόπου Λιβύης, καὶ Μαρίας τῆς Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ἴμα τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἁγίων Ὅσιε, θεάσῃ ἐν πνεύματι, τοῖς ἔργοις λαμπρότατα, τὸν βίον ἐρρύθμισας, τοὺς πάντας ἐκδιδάσκων, ἀνυμνεῖν τὸν ζωοδότην.

Τὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστῆρα πολύφωτον, τῷ Κόσμῳ προπέμψαντα, σὲ Μάκαρ μελῳδοῦντα· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σῶμα περικείμενος, ἀσωμάτων τάγματα, ἐζήλωσας Ὅσιε. ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπεις· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναγνε, δι' οἶκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἁγίας σου. ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέας κιβωτοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προεσκίρτησας, χοροὺς στησάμενος, πάντα τὰ ἔργα Χριστὸν βοῶν, ὑμνεῖτε.

Ἆσμα τὸ καινόν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὁσίων ἐκραύγαζες, τῷ Παντοκράτορι, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Νέμων ἀρετῇ, θεοπρεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄθλους ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἁγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄσατε τὴν ἁγνήν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθέοις ᾄσμασι. χαῖρε Παρθένε, δι' ἧς χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνθρώπων, ὑπερευλογημένη.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα χόρευε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, διὰ πάσης ἔδραμε τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνόν, καὶ εἰλικρινές, Ἀνδρέα μακάριε. διὸ Χριστός, ὁ Παμβασιλεύς, σὲ ἐστεφάνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

Ἐν ἑνώσει κρείττονι, ἀπολαύων αἴγλης τρισλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγέ, τῶν ὑπερφυῶν, τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σου τὴν ἱεράν, μνήμην ἱερῶς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφύλαττε.

Ἀσωμάτων τάξεσι, συνευφραίνῃ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίον ἀκλινῶς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, Πίστεως φανείς, Κῆρυξ παμμακάριστος, θεοῤῥῆμον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νενομένην ἔστησας, τοῦ θανάτου ἄσχετον ὁρμήν, τεκοῦσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἣ προσβαλών, στόματι πικρῷ, ᾅδης κατήργηται, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ἐξαποστειλ. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, **τὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Ἦχος β΄.** Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ ἀνθωσμένῳ ταῖς χάρισι, τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας. τῷ ξίφει τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὁρμάς. τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι.

τῆς

Digitized by Google

τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ. τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ διαλάμποντι τῆς ψυχῆς, αὐγάζοντος τοῦ Θεοῦ, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ὅμοιον.

Ποίοις, οἱ ἀτελεῖς στέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγοις; τὸν αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θείαις. τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄρρηκτον. τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον. τῆς τῶν ἠθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτῆς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκδυσωποῦντα, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον. Ὅμοιον.

Ὄρθρος, ἀνεφάνης Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσὸς χαρισμάτων, τοὺς πάθη ἀχλύος τυφλώττοντας, ἕλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε θεόφρον. ὅθεν ὡς αὐξήσαντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σκηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια, τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι᾿ ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας. καὶ χαρισμάτων ἔμπλεως γέγονας, τοῦ Παναγίου Πνεύματος Ὅσιε. ᾧ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ Θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων ψυχὰς τῶν Πίστει σοι, προσερχομένων Θεομακάριστε. ὅθεν βοῶμέν σοι· καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμψεσιν, ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπὰς ἐδείχθης πᾶσιν αὐγάζουσα, σωτηριώδεις ἀρετὰς πάντοτε. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἑορτάζομεν, Θεομακάριστε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὡς ἔνθεος ἡ ζωή σου, καὶ πανίερον σου τὸ τέλος Πάτερ Ἀθανάσιε. ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ ὄρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἔβλεψεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα· δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἅγιε· δίδαξον ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ᾤκτειρας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. ὅμως κἂν ὧδε, τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἀλλά σε πάντες, πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεὸν, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, ἢ καὶ ἀλλαχοῦ, εἰ βούληται ὁ προεστὼς, γίνεται εἴσοδος.

Εἶτα τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

καὶ Ἀναγνώσματα Ὁσιακά.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον. ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς Πίστεως στερεώματι. καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε. τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεσιν, ἅσπερ ἀφθονωτάτους, οἷα κρουνοὺς ἀπὸ χειλέων ἐπήγαζε. τὸ δὲ, τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος. καὶ ἀμφότερα βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τήνδε τὴν Ποίμνην φρούρησον, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν Υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστὴν, τὸν ἐπώνυμον τῆς Ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέ-

ρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν, τὴν μὲν τοῦ Κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἦρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον. καὶ τὰ στίφη τῶν Δαιμόνων, ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον. τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμὼν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθὲς, τῆς Τριάδος τῆς Παντουργοῦ. ὢ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος θεοπρεποῦς. ὅτι γνήσιος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων. καὶ πρεσβευτὴς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἦχος δ'.

Ἐξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς. ὥσπερ γὰρ ἄσαρκος σχεδὸν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι, μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν. ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποίμνη, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα. ἣν ἀνέδειξας ὡς Πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνήν. ἣν οἰκητήριον στίφους μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέστησας. ἣ καθάπερ ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίοις. καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις, καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ Παμβασιλέως, τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θείου πανοπλίᾳ τροπωσάμενον. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρετῆς ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμαντικῆς εὐφημήσωμεν. τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ. τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον. τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνουν. ἐν πράξεσιν ὑπερμεγέθη. ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρρουν. τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων. τὸν ἑδραστῆρα τῶν κλονουμένων. τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον. Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν. Πατέρων Κοινωνὲ Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν διαπαντὸς ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὑπεράγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν, τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μαννοδόχον χρυσέαν στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν. Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις, Ἀθανάσιε Ὅσιε. τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε. ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστὸν ὃν δυσώ-

πει,

Digitized by Google

πει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος. παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν Δαιμόνων ὁρμάς, ὑποστὰς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχώλεθρον πλάνησιν. τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν. ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος καὶ νεφέλη σκιάζουσα, τῷ ἐν τῷ Ἄθωνι ὤφθης, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρώντων συνηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν, τὸν πόντον δέ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν ἀσωμάτοις τῷ δρόμῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονήν, τῶν ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβείαν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος· χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι. χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων Πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον. Ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωήν σου, κατεπλάγησαν Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανάφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν Δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογία, τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, εἰς, καὶ τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ, εἰς. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀθανάσιον ὑμνῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ἀθανασίας γενόμενος ἐπώνυμος, μετὰ τὸν βίον τεμῶν τῆς ἀληθοῦς ὤφθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστὰς τῶν προσκαίρων. ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβὴς ἐξ ἁπαλῶν γενόμενος, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτῆσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν, ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὁλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ᾄδω σοι, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ δέσμιος. ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομίσαι τὸν ἔπαινον. Θεοτοκίον.

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῇ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον. οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ἀρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, Πάτερ κατάρδευσον, Λαμπαδὲ θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἐμπνεύσον Ὅσιε.

Digitized by Google

Σὺ τὸν Σταυρὸν, Πάτερ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ διὰ σὲ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυναμένῳ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμενος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀπὸ παιδὸς τῇ πρὸς Θεὸν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πραγματικῶς ἐρρύθμιζες, τῶν παιδικῶν πάνσοφος, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα Πόλιν, παραγίνῃ Ἀθανάσιε Πάτερ. καὶ ὡς μέλιττα σοφὴ, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Τῷ ἱστίῳ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικήν σου ὁλκάδα, κυβερνήσας ἀσφαλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποντοπορείαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρός σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Ἄλλος. Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

Ἡσυχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος, χάριν θεϊκὴν, ἐκομίσω, θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τῇ ἀγάπῃ πτερούμενος, πρὸς τὰς μονὰς καταπαύσεως, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Ἐγκρατείᾳ συνέζησας, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ, τὴν κακίαν, θεόφρον διέφυγες.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς, ἡ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

„Σὺ τῷ Λόγῳ σου Κύριε, Οὐρανοὺς ἐστερέωσας, σὺ καὶ τὴν ἐμὴν ἐν τῇ Πίστει, καρδίαν στερέωσον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνὰ, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ Χριστῷ Ἀθανάσιε. καὶ ἐπ' ὤμων ἄρας, Σταυρὸν τοῦ Κυρίου σου, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας. ὅθεν καὶ Ποιμένα, σὲ ψυχῶν προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος. Θεοφόρε μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα. καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔχεις, τὸν πάντα βαστάζοντα. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε τὴν σὴν βοήθειαν, τότε μοι δώρησαι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ Κύριος.

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐν θείοις ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἤνυσας ὁδὸν, καὶ τὰς τῶν Δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ῥᾳδιουργίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἑλόμενος.

Ὑπεισελθὼν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἀγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὅρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγάπης εἰκὼν Ἀθανάσιε.

Με-

Digitized by Google

Μετεσχηκὼς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ προσφυὲς καὶ λυσιτελοῦν, ἑκάστου διεῖλες, δικαιοσύνῃ φραττόμενος, φρονήσει ταπεινώσει, συνέσει καὶ ἀνδρίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Νώτοις φρικτῶς, Χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὥσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἁγνὴ, ᾤκησε νηδὺν, καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὁσίοις, Ἀθανάσιος μόνη Παμύμμητε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐωδίας γεμόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρύεις θεόπνευστε.

Φανερῶσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τούτου Πάτερ, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τὴν σορὸν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ τὰς ῥώσεις ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὤφθης ὥσπερ μαγνήτης, ἕλκων τῇ γλυκύτητι Πάτερ τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὁρᾷν καὶ βλέπειν, τὸ σεπτόν σου καὶ χαρίεν πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπείκων, καὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ Ποιήσαντος, Νομοθέτης ὤφθης, μοναστῶν καὶ κανὼν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφρόνων, καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀοίδιμε.

Ἱερὸν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέλων, ἱερὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσφυῆ μονασταῖς ἐκτιθέμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύων οὐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε μέλπειν Παμύμμητε, ἀνωτέραν οὖσαν, Χερουβὶμ καὶ ἁπάσης τῆς Κτίσεως· διὸ σὺν τῷ θείῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς, λαμπαδουχούμενος ἀεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν, αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς Πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὅσιε.

Κλήσει κατάλληλον πρᾶξιν, δεικνύμενος λαμπὰς πέφυκας, τῷ θεϊκῷ, προσαναπτομένη, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, καὶ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἡδύπνοον, ἐξ ἀενάων θησαυρῶν Ὅσιε, τῶν θεϊκῶν, πηγὴν ἀναβλύζεις, διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν. χαῖρε Ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐνέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου. ἐσταύρωσας σεαυτὸν, Κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, νηστείαις καὶ δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγὸς, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτὴρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγώγια.

Ἡδὺς εὐθὺς καὶ χρηστὸς, ἐπιεικής τε καὶ μέτριος, εὐπρόσιτος προσηνὴς, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὔσπλαγχνος, ἱλαρὸς τοῖς τρόποις, χρηστομίμητος τοῖς ἤθεσι.

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανεὶς κατεσκεύασας, οἷάπερ ἄλλην σκηνὴν μάνδραν πανσεβάσμιον. ἣν καὶ ὑπερηύξησας, πόνοις καὶ ἱδρῶσι, καὶ ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος.

Digitized by Google

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Διελθὼν τὸν τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις Θείου Πνεύματος οἰακιζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας, τὴν γὰρ Ἠλιοῦ ἐξεικόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὅσιε, καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Ὁ βυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν Δαιμόνων μακάριε ὄλεθρος, καὶ φωτισμὸς τῆς ποίμνης σου, τῆς ἀεί σε τιμώσης πανόλβιε. Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς τῶν ἀΰλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑφηγητὴν παναληθέστατον, ἀνακράζει σοι ἡ ποίμνη σου θεορρῆμον. μὴ ἐλλίπῃς ἱκετεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι, χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν μὲν τὴν κλῆσιν εἰληφὼς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκληρώσω μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσώματον βίον μετελθὼν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος. διό σε εὐφημοῦμεν Πάτερ.

Χαίροις φαιδρὸν μοναζόντων τὸ κλέος,
Χαίροις λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.
Χαίροις τῆς ἀνδρίας ἀείδηλον γνώρισμα.
Χαίροις τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.
Χαίροις στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς.
Χαίροις λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμάς.
Χαίροις νοῦς ἀπολαύων ἐν μοιῶν ἀποῤῥήτων.
Χαίροις πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθροίσας.
Χαίροις δι' οὗ ἠχθήσωσαν Δαίμονες,
Χαίροις δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.
Χαίροις Σωτὴρ τῶν πιστῶς σοι βοώντων,
Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε'. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχ. Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων.
Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.
Ἀθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἑξάδι,
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.
Κἂν ἦν Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,
Ἀλλ' ὑπερέχει καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.
Πέμπτῃ δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ θεοῖο.

Οὗτος ὁ περιφανὴς τῆς Οἰκουμένης ἀστὴρ, Πατρίδα μὲν ἔσχε Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννήτορας δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ φιλοθέων. ἀλλ' ὁ μὲν Πατὴρ, ἐξ Ἀντιοχείας εἷλκε τὸ γένος, ἡ δὲ Μήτηρ, θρέμμα καὶ αὐτὴ τῆς Ἀντιοχέων ἐτύγχανε. τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκὼς, καὶ τοιᾶσδε ῥιζουχίας εὐγενοῦς ἐκβλαστήσας, προσφυᾶ καρποῦται καὶ τὴν ἀναγωγὴν, καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθὺς εἰς μαθητείαν ἐκδίδοται. ὧν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται, καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως. μέντοιγε καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπιπλᾶται. τὸ μὲν, ὑφ' ἑτέρων αὐτοὺς διδαχθεὶς, τὸ δὲ, καὶ διδάξας συχνούς. νέαν τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολιὸν ἐκέκτητο φρόνημα, σωφροσύνης ἐνθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιούμενος. ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοούμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. ὄρος δέ ἐστιν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπρόσιτον, ἐν ᾧ μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχων Μιχαὴλ τὸν Μαλεῖνον ἐπικαλούμενον, Ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ Μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστὴν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν, πρὸς Οὐράνιον πολιτείαν ἰθύνοντα. οἷς συγκαταλεγεὶς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλῆσιν ἀναλαβὼν (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέγετο πρότερον) παν-

Digitized by Google

πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοὺς συναγωνιστὰς τοῖς πόνοις ὑπερεβάλλετο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κατατρύχων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν Οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν. ἐντεῦθεν διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθω μεταχωρεῖ. Ὄρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν, ὑψηλόν τε καὶ ἐπίμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης διήκον, αὐχὴν τὶς ὑπόστενος, ἔνθα γέροντι τινὶ μαθητεύει, τὴν ὑποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικοὺς ἱδρῶτας ἐκχέει. Ἐκεῖθεν ἀπάρας κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ δηλωθέντος ὄρους ἐπιδημεῖ. καὶ πολλὰ καταδυσωπηθεὶς παρὰ τοῦ στρατηγίαις, καὶ ἐν τῇ Βασιλείᾳ διαλάμψαντος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προεωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, ναὸν περιφανῆ τῇ Θεομήτορι ἀνεδείματο, κελλία τε πλεῖστα καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστησιν εἰς διαίτας καταγωγὰς ἀδελφῶν. καὶ Λαύραν πολυάνθρωπον μεγίστοις πόνοις ἀπαρτισάμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, μὴ δ' αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεὶς τελευτῆς. ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου βαρυτάτοις ὁ ἀδάμας πόνοις κατατεινόμενος, τὴν ἐν ἀδύτοις ὀροφιαίαν στοὰν εἰς τὸ ἄμεινον μετασκευάζειν ἠπείγετο. ὁ μὲν οὖν ἀνήει συγκλείσων τὸ ἔργον, τὸ δὲ κατασπασθὲν, σὺν ἑτέροις ἕξ, τὸν ἀοίδιμον καταχώννυσιν. οὗτος ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιάσκευος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουργὸς θαυματουργιῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικοῖς καὶ ἔργοις καὶ προοράσει παραδοξασθείς. ἰάσατο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. βυθισθέντας τε κατὰ θάλατταν, τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηΐ. καὶ μετὰ τὴν ἀθλητικὴν ἀποβίωσιν, ὀθονίῳ περιτεθέντι, ὃ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐνεβέβαπτο, ἀνίσταταί τις ἐκ νόσου χαλεπωτάτης. πλεῖστά τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, **Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.**

Στ. **Λαμπάδα θείων ἀρετῶν ἅψας Μάκαρ,**
Λαμπαδὲ χαίρων εἰς χαρὰν μυῶν εἰσέδυς.

Ὅς, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδοὺς, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ συντόμου δεήσεως, τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δίκην Ἡλίου ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζοφωθέντας, ἐφώτισεν. οὗτος ὁ Ἅγιος, καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε. καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀενάως τοῖς αἰτοῦσι ταῦτα παρέχει, καὶ μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ, καὶ Ἅγιον κατάκειται Λείψανον.

Καὶ Ἄθλησις, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχ. **Ἀγνὴν λάγνοι ῥίψαντες εἰς**
οἶκον σκότους.
Πάμφωτον αὐτῇ προὐξένησαν οἰκίαν.

Αὕτη, τὸν τρόπον τῷ ὀνόματι κατάλληλον ἔχουσα, πολλὰς τῶν ἀκολάστων γυναικῶν, ἀπέχεσθαι τῶν πονηρῶν ἔπειθε πράξεων, καὶ πιστεύειν εἰς Χριστὸν Κύριον. διὸ προσάγεται τῷ Ἄρχοντι, καὶ πορνοβοσκῷ τινὶ ἐκδίδοται. ἡ, τὴν ὁρμὴν τῶν πρὸς αὐτὴν ἐρχομένων ἀκολάστων, εὐχῇ χαλινοῦσα, ἄχραντος ἔμεινεν. εἰς δέ τις θρασύτερον αὐτῇ ἐπιμανεὶς, τελείως ἐνεκρώθη, καὶ τοῖς ταύτης ποσὶν ἐῤῥίφη. ὡς δὲ τοῦτο ἔγνω ὁ Ἄρχων, μετάκλητον αὐτὴν ποιησάμενος, ἐγεῖραι τὸν τεθνεῶτα ἠτήσατο. οὗ γενομένου, γοητείας καὶ ἐπαοιδίας ἐγκλήματι περιάπτεται. διὸ, πυρὶ παραδοθεῖσα, ἐν αὐτῷ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Καὶ Ἄθλησις, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυπρίλλης.

Στ. **Βότρυς κυπρίζων ἡ Κυπρίλλα Κυρίῳ,**
Ἐξ αἱμάτων στάζουσα οἰνανθοσμίαν.

Ἥτις, Πατέρων ὑπάρχουσα εὐσεβῶν, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ Λιβύην, ἀνδρὶ συνῴκησεν, ἐπὶ δυσὶν ἔτεσιν. οὗ ἐξ ἀνθρώπων γενομένου, πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον

δωρον

Digitized by Google

δωρον τὸν Ἐπίσκοπον παρεγένετο, θεραπευθῆναι τὸ τῆς κεφαλῆς ἄλγος ἐξαιτουμένη. ἐν φυλακῇ αὐτοῦ ὄντος ἐγκεκλεισμένου. οὗ καὶ τυχοῦσα, ἦν λοιπὸν διακονοῦσα τούτῳ, σὺν Λυκίᾳ καὶ Ἀρόᾳ. μετὰ δὲ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν, διαβάλλονται Διγνιανῷ τῷ Ἡγεμόνι. ᾧ παραστᾶσαι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσασαι, ἄνθρακας πυρὸς ἡ Κυπρίλλα, καὶ λιβανωτὸν δέχεται. καταφλεχθεῖσα δὲ τοὺς δακτύλους καὶ τὸν βραχίονα, ἀναρτᾶται ἐπὶ ξύλου καὶ ξέεται. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν πληγῶν, αἷμα, ἀπὸ δὲ τῶν μαστῶν, γάλα ποταμηδὸν ῥεύσασα, ἐξ ὧν λιποψυχήσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. κελεύσαντος δὲ τοῦ Ἡγεμόνος, θάπτεται ὑπὸ τῶν Ἁγίων Γυναικῶν ἄσματα λίαν ἥδιστα αὐτῇ προσκομισασῶν. εὐθέως δὲ ἀνέβλυσεν ὕπερθεν τοῦ τάφου αὐτῆς. ἰαματηφόρος τις δρόσος παντοίων παθῶν ἀλέξημα.

Καὶ Ἄθλησις, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βασιλείου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑβδομήκοντα Μαρτ. τῶν ἐν Σκυθοπόλει μαρτυρησάντων.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ὁσίας Μάρθας Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.

Αὕτη πᾶσαν ἀρετῆς ἰδέαν μετιοῦσα, ἔν τε ἀσκήσει, καὶ τῇ πρὸς τοὺς δεομένους φιλοφροσύνῃ, καὶ πολλὴν Πίστιν πρὸς τὴν Θεομήτορα ἔχουσα. καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος ἐκδημίας τῶν ἀποκειμένων αὐτῇ αἰωνίων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν παρ' αὐτῆς ἐμυήθη, καὶ τῶν ἐνθένδε μεταστᾶσα, τοὺς προσεδρεύοντας αὐτῆς τῷ Ἁγίῳ Λειψάνῳ, χαρᾶς ἐνέπλησεν ἐπιφανεῖσα, καὶ χάριν εἶπε μεγάλην παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, οὐ διὰ τὸν Υἱόν, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν Κύριον ἱπομεῖναί τε, καὶ ἐν φωτὶ καὶ χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ τὴν διαγωγὴν ἔχειν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν Κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ καὶ εἰς περίδοξον, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, ὡς περίβλεπτόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης προνοητὴς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παραμυθία, κινδυνευόντων λιμήν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ Διδάσκαλον.

Ἀστέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φωστῆρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἁμαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδὼς μεσίτην καὶ Πρέσβιν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν σε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς θεράπων τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν, Θεογεννῆτορ τούτου τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβὼν ἠκολούθησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ τὴν κάμινον πάλαι.

Τὰς βραζούσας καμίνους, τῶν παθῶν κατασβέσας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, Μακάριε ἐβόας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπᾶσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας, τῶν Πίστει μελῳδούντων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, ὑψηλὸς πολιτείᾳ, καὶ ἐν θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθης ἀναμέλπων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ τὸν ᾅδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεανικῶς τρεπόμενος, τὰς ἀρχὰς Ἀθανάσιε, καὶ τὰς ἐξουσίας τὰς τοῦ σκότους μέγιστος, Διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβουλὰς καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον φυλάττων.

Ἐπὶ

Digitized by Google

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιὼν τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανεὶς τῇ διαγωγῇ, καὶ τὴν πολιτείαν ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων. μεθ᾽ ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Οἱ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ τὴν τῶν λειψάνων σου τιμῶμεν λάρνακα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰτούμενοι εὐχαῖς σου, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνως τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἠλιοῦ τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ᾤκησεν, οὕτω καὶ αὐτός, τῷ ὄρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας, καθ᾽ ἑαυτὸν συνεῖναι Θεῷ, καὶ θεαρχικαῖς, καταυγασθεὶς θεωρίαις, θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ἀπεκαλύφθη φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβεροῖς Πάτερ θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης, καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης, Παμμάκαρ κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀέναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ· καὶ διασώζεις ἡμᾶς, κινδύνων, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρᾷ ἐπολιτεύσω, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς Μονογενῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ᾽ ἐσχάτων τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἁγνείαν σωφροσύνην καὶ καθαράν, πολιτείαν καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγήν, ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκὼς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς Οὐρανίους διατριβάς. καὶ πᾶσι συναγάλλῃ, Ὁσίοις καὶ Δικαίοις, καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνεις ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην, καὶ μέλεσι, τοῖς ἑαυτοῦ, διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δοξάσας ἔνδοξος, ὤφθης καὶ περίβλεπτος πανταχοῦ, ἐγκρινοῦ Θεοφόρε. τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, αἰδεῖσθαι καὶ λίαν πολέμιος.

Ἡνώθης ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὁσίων χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκώς, τῆς ἀληθοῦς θεώσεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πατέρα ζωῆς. μεθ᾽ ὧν ὑπὲρ τῆς Ποίμνης, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν ἡγιασμένον χωρητικόν, τοῦ ἑνὸς τῆς Τριάδος ὑπάρχουσαν, ναὸν σεμνήν, Δέσποινα θεράπων σὸν εὐαγές, Σεμνεῖον Ἀθανάσιος, ἤγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμήν, ἐν ᾧ ἀκαταπαύστως, μὴ παύσῃ δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱερῶς, λαμπαδουχίαν τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ θεοφόρε, Πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν, τῶν λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσαν ἰάματα.

Ἀσκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ, Παμμάκαρ θεοφόρε Λαμπαδὲ, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν Οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ,

Digitized by Google

μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον τὸν ἄρρητον.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὡς τηλαυγὴς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἑῴας φαεσφόρος, καὶ Ἑσπερίους μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, τῶν ἀρετῶν λαμπρότητι. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Παναγίας Παντάνασσα ἱκεσίαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν Ποίμνην σου ἀπρόσβλαυστον, πάσης ἁμαρτιότητος, διαπαντὸς σὲ ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν, στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν. ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ παιδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν αἱμάτων, καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πορνείας πτώματα. οἷα ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος.

Ὅμοιον.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν, ἀντιδεδώρηται, ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε, συνεχομένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Ὅμοιον.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνε. χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγή. χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον. χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρίσεως. χαῖρε καινῶν, ἀρετῶν ἀθυτάτε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Δεῦτε ἐρῶντες τὸ α΄.

Φίλοι τοὺς Ἀθανασίας ἐπώνυμον ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ, ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα. ὃς καὶ τὴν Ποίμνην συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον, Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο ἅπαντας. ἣ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν Πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει ἅπασαν εἰς Ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ΄.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου.

Ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, γ΄. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ Ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἀρετῶν, πράξεων Παμμάκαρ, καὶ καταυγάζουσα Πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. αὐτὴν οὖν ἑορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Ὅμοιον.

Ἄγγελος ἐπίγειος, οἷά περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, μαράνας παμμάκαρ, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμῃ θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν. ὅθεν θεῖα Πάτερ ἐπαυξούμενος, μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον. ὅθεν ὄντως προσήγγισας, ὑπ᾽ αὐτὴν τὴν ἀκρώρειαν.

Ὅμοιον.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, Ὁσιόφρον θεσπέσιε, ἡνίκα ὁ θίασος, τῶν Ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον· ὥσπερ γὰρ Ἥλιος σοφέ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξαπέσταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα,

Digitized by Google

πῆται, καὶ πιστούμενον ἅπαντας, οὗ τελείως τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσης ἁμαρτίας, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον. ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔφερες Παναμώμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεών σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω τὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ κεκραύγαζες, τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προεῖπας μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ά.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παρρησίᾳ πολλῇ παριστάμενος.

Ἔρωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

Τὴν ἄυλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσδεξάμενος, ἠκολούθησας πόθῳ, τῷ καλοῦντι Σισώη Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην Παναμώμε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχήν, ἔδειξας δουλείας, τῶν παθῶν ἀταπείρωτον.

όμοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἠξιώθησας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν ἔνδοξε, ἰχνηλατῶν. ὅθεν ἀνιστᾷν σοι, καὶ νεκροὺς χάριν δίδωσι.

Θεοτοκίον.

Τόπον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἁγνὴ τράπεζαν, ἄρτον Χριστόν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σαρκὸς τὰς ἡδονάς, ἐγκρατείας τῷ τόμῳ, ἐνέκρωσας σοφέ, ἀρετῶν ἐμμελείᾳ. διὸ ταῖς ἀναβάσεσιν, ἐπαυξούμενος ἄριστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν Οὐράνιον τρίβον. καὶ παρίστασαι, ἀεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώη Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεοῦ σε θρόνον, καὶ Μητέρα ἐκάλει, ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος Κήρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, ἐγνωκὼς, διὰ Πνεύματος. καὶ ἀμνὸν τεχθέντα, αὐτὸν ἐδείκνυ δακτύλῳ, Κόσμου αἴροντα, τὰς ἁμαρτίας Παρθένε, προσλήψει τοῦ χείρονος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ Παναμώμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπομβρίᾳ τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοὺς θαυμάτων ἀνέβλυσας, [illegible] ἀποκαθαίροντας, τοὺς [illegible] Μάκαρ σοὶ προσπίπτοντας.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσεσι, τὴν ψυχὴν προκαθηράμενος, τῆς Τριάδος οἶκον ταύτην ἔδειξας.

ν ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα Μακάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Αλατόμητον Ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ προεῖδε παμάμωμε, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρέντας ἀνεκαίνισεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ναὸς τῆς Τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας, παθῶν τὰ ἰνδάλματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξημείωσας.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, Θεοφόρε, μέχρις ἐξαφάνισας, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος. Θεοτοκίον.

Τὸν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε, Παρθένε τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ κήτους τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες, ἐγκράτειαν προσοχὴν, ἀγάπην ἀδόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ στοργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σοι τὰ πρὸς αὐτὸν, κατὰ θῶκε διαβήματα, ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ᾽ ὄφεων, καὶ σκορπίων κάρας, Θεοφόρε Παμμακάριστε.

Τῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεὸν, Θεὸς σαφῶς ἐχρηματίσας, τῇ πρὸς τὸ φῶς ὁλικῇ, στοργῇ φῶς γεγένησαι, Ἄγγελος ἐπίγειος, Θεοφόρε Πάτερ, καὶ Οὐράνιός τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς Παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Παμάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ϛ΄, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Στ. Κάλλος Σισώης ἀσπιλὲς ψυχῆς ἔχων,
Ἀπῆλθε σῶος εἰς Οὐράνιον κλέος.
Βῇ δὲ Σισώης γῆθεν ἐς οὐρανὸν ἔμφρων ἕκτῃ.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγαπήσας, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, αὐτῷ ἠκολούθησε. Καὶ τὰς παρατάξεις τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν τροπωσάμενος, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίπονα τῆς ἀσκήσεως σκάμματα. ταπεινόφρων δὲ εἰς ἄκρον γενόμενος, μέχρις αὐτῆς τῆς αὐτῷ ἐθωρήσατο ὁ τῶν ὅλων Κύριος. ἐπεὶ οὖν Ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος πρὸς τὴν ἄυλον ζωὴν μετετάξατο, ὅπου τῶν Ἁγίων αἱ σκηναὶ, καὶ ἡ ἀΐδιος λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱλεούμενος.

Καὶ Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ Ῥίξου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

Αὕτη καταχεθεῖσα παρὰ τοῦ Ῥίξου, καὶ τοῖς εἰδώλοις θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, πολλῶν αὐτῇ βασάνων ἐπαπειλουμένων, μᾶλλον αὐτὸν πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένη Πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε Ἡγεμόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἁγίου Ἐπισκόπου Δυῤῥαχίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἀγρικολάου ἡγεμόνος. καταχεθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς Πόλεως, καὶ θῦσαι ἄγεται τοῖς εἰδώλοις μὴ πεισθεὶς, πρὸς τὸν Ἀγρικόλαον, καὶ τύπτεται χερσὶ μολυβδίναις, καὶ βουνεύροις. ἐπιμένων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, χρισθεὶς μέλιτι, ἐπὶ τοῦ τείχους ἀνεσκολοπίσθη. ὥρᾳ θέρους Ἡλίου φλέγοντος, ὑπὸ μυιῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μακάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων, Ἀρχίππου καὶ Φιλήμονος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρείου, Ἐπιμάχου, καὶ Ὀνησίμου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέδεξαι νοῒ κεκαθαρμένῳ, καὶ φωστὴρ τῶν Πιστῶν, βοῶντων χρηματίζεις, ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θείῳ πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς μον-

ροντὸν, μετῆλθες ἀνακράζων, εὐλογητὸς εἶ Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἐφόσον με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον βυθῷ ἁμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ, ἐξάρπασον κακίας, ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, μεγαλύνω προστασίαν.

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Αἰωνεκέσι χρώμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι, λύμην ἐκ ψυχῆς τὴν τῶν παθῶν ἐξέωσας, καὶ τῆς διανοίας σου, τὸ ὀπτικὸν ἐκάθηρας. ὅθεν προορᾷν προφητικῶς ἠξιώθης, τὰ μέλλοντα Σισώη, ἀσεβῶς ἀναμέλπων· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὅσιε, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἐτροπώσω φάλαγγας, ἐντεῦθεν εἰς ἄϋλον, μετ' εὐφροσύνης Πάτερ ζωὴν, ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατεσκήνωσας τάξεις. μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχήν μου καθάρισον, σὺ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι. καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰχμαλωσίας λύτρωσαι, Πάτερ Θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα ψάλλω, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρᾳ σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη Ἁγνή· ὃν ἀκαταπαύστως, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Δέδεικται θαῦμα φοβερὸν, κατ' αὐτὸν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, τοῦ σοῦ προσώπου Πάτερ ἀστράψαντος, ἡνίκα παρῆσαν χοροὶ, Ἁγίων τὸ πνεῦμά σου, παραληψόμενοι, καὶ τῷ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσαγόμενοι.

Ταῖς θείαις Μάκαρ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ λαμπρυνόμενος, ταῖς φαεινοτάταις, ἐκεῖθεν λάμψεσι, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοὺς γεραίροντας ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀχλυώδους τῶν παθῶν λύμης λύτρωσαι.

Δίκαιος ἄμεμπτος παντὸς, ἀπεχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, Ὅσιος ἄκακος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι. ἐπανεπαύσατο διὸ Τριὰς τῇ καρδίᾳ σου, καὶ νῦν τρανωτέραν, ἀπολαύεις τηλαυγῶς αἴγλην τῆς ἀξίας.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ἔργων ὅλως ἐν ἐμοὶ, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Πανάμωμε. τὴν ἁμαρτίαν γὰρ, ὁδῶν τρίβον, σκότος πεπλήρωμαι. ἀλλ' ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ἡμῖν ἀνατείλασα, φώτισον σῶσόν με, καὶ μὴ παρίδῃς με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ.

Τοῦ Ἁγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ. Καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῆ σε φωστῆρα, Πάτερ ἐπεγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζοντα Κόσμον, καὶ σκότος ἐκμειοῦντα, τῆς πονηρᾶς, τῶν Δαιμόνων συγχύσεως. τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἑορτάζομεν μακάριε. Ὅμοιον.

Περιφανὴς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ, μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίως ἠμφιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος, ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρίσμασιν ἐπλούτισεν.

Ὅμοιον.

Ἐν στύλῳ πυρὸς ὁρατῷ σε, Θεὸς ὡδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμέ-

Digitized by Google

λιμένα, πρὸς ὅρμον ἀπαθείας, ὕδωρ τῇ σῇ, προσοχῇ δὲ ἀνέβλυσε, καὶ ἀβλεποῦσι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χωλοῖς, δρομίαν ἐδωρήσατο.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια τῆς Ἁγίας. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μάρτυς ἀθληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἔστης πρὸ βημάτων ἀνδρείως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρωσιν ἑκούσιον καταδεξάμενον, καὶ δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς τὰ οὐράνια, δήμοις, ἀπ᾽ αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, δικαιωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Κυριακὴ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀθλήσεως, φαιδραῖς ἀγλαΐαις. ὅθεν τὸν Οὐράνιον θάλαμον ᾤκησας. ἔνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορεύουσα πάντων, τῶν μνημονευόντων σου μνημόνευε. Ὅμοιον.

Ῥίζης, εὐκλεοῦς Κυριακή, κλάδος ὡραιότατος ὤφθης, καρπὸν σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως, τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας. ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χαίρειν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτόν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός. ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου. Καὶ νῦν. Θτ.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατέβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ Λαοῦ σου εἰς χαράν, μετάβαλε Παρθένε. καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱὲ μου καὶ Θεὲ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὢ παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὢ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὢ Παρθενία Ἀγγέλων συνόμιλε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Σταυρώσει Ἄχραντε, στένουσα δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα, οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν Πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου,

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τὸν φωτισμόν, τῆς θείας χάριτος ἔνδοξε, ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυπτον, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, κατέλιπες καὶ βίον ἔσχες Οὐράνιον.

Περιφανής, Πάτερ ἐν βίῳ γενόμενος, κατὰ βαρβάρων ἔστησας, ἄπειρα τρόπαια, καὶ μονάσας ὁσίως, τὸ στῖφος τῶν Δαιμόνων κατετραυμάτισας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, τῇ συμμαχίᾳ Ὅσιε, τοῦ θείου

Πνά-

Digitized by Google

Πράγματος, ἐταπείνωσας τοῦτον, καὶ νίκης οὐρανόθεν, στέφανον εἴληφας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ χωρητὸν γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀπεκύησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστ. Χαίρων κροτῶ σε Μάρτυς εὐσεβοφρόνως. Ἰωσήφ. Ἦχος, καὶ Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύσωμεν, τῆς ἀθληφόρου Μάρτυρος, καὶ ἐκβοήσωμεν· ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις, Χριστὲ Σωτὴρ οἰκτίρμων, σῶζε τὸν Κόσμον σου.

Αἴγλῃ τῇ σῇ, φωτιζομένη ἡ ἔνδοξος, Κυριακὴ φιλάνθρωπε, σκότος διέφυγε, πολυθέου ἀπάτης, καὶ πᾶσιν ἰαμάτων, φέγγος ἀπήστραψεν.

Αἷμα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σου, εὐαρεστήσῃς θάνατον, καὶ πῦρ καὶ βάσανα, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω. διὸ τῆς ἀθανάτου δόξης ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ῥύμην Ἁγνὴ, τὴν τοῦ θανάτου ἀνέστειλας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κυήσασα· ὃν ὁ ᾅδης θανόντα, βουλήσει ἑκουσίᾳ, ἰδὼν ἐτρόμαξεν.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμφθεὶς Θεὸς δεήσεσι, χερσί σε Προφήτου δεσμῶν ἀφῆκε, καὶ πορεύεσθαι εὐώδωσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς ἀσκήσεως.

Ὁ στύλος Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, παμμάκαρ διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ στύλου σε πυρὸς ὁδηγεῖ, προειδὼς τῆς ψυχῆς σου τὴν εὐγένειαν.

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς θυμιατήριον, καὶ στάμνον τὸ μάννα καὶ θεῖον Ὄρος, καὶ Παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε ὀνομάζομεν. Ὁ αὐτός.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ Ἁγνὴν σε ἄφθορον, ὡραίαν τῷ κάλλει Μάρτυς δειχθεῖσαν, ἑαυτῷ νύμφην προσήγαγεν, ἐρασθεὶς σου δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἔνδον ὑπέδειξας εὐμορφίαν, τῷ γινώσκοντι τὰ κρύφια. διὰ τοῦτό σε Μάρτυς ἐμνηστεύσατο.

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὡραία τέθηλας, ἐκ ῥίζης Ἁγίας Παρθενομάρτυς, καὶ καρποὺς ὡραίους ἤνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω προξενοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, τεκοῦσα Παρθένε τοῦ σοφιστοῦ με, τῆς κακίας ἐλευθέρωσον, μεσιτείᾳ σου μόνη Παναμώμητε. Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ „νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν „φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας „ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθ. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων Θωμᾶ παμμακάριστε.

Καὶ τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας στιλπνότητι, κείνον ὡς εὔοσμον, κοιλάσιν ἐξηνθήσας, Κυριακὴ τῷ Χριστῷ, Μαρτύρων πανεύφημε. λάμψεσιν ἐφωτίσθης, ἐπιγνώσεως θείας, πλάνης δυσωδεστάτης ἀπελαύνουσα βλάβην. διὸ καὶ ἑορτάζομεν Μάρτυς τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ στεῖρα τὴν ἔλευσιν, προκατιδοῦσα τὴν σὴν, καὶ σῶν ἀσπασμῶν φωνὴν, ἐνηχηθεῖσα ὦσιν, ἠπόρει τῷ πράγματι, ἔνδοθεν ἐγνωκυῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένε. ἐσκίρτα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδύϊ. διὸ καὶ τοῦ ἐν γαστρί σου Θεοῦ ἔγνω τὴν σάρκωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶ-

Digitized by Google

σαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐγκρατείας ἐνέπρησας, θείῳ πυρί, ἀκάνθας ἁμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος Πάτερ ἀπήστραψας.

Τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν, ἰλύος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας, Μάκαρ διήνοιξας.

Σεαυτὸν ἠλλοτρίωσας, τῶν κοσμικῶν, θορύβων Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης ἔτυχες.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεόν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλίψεων πάντας λύτρωσαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ βήματος ἵστασο, Κυριακή, ἀδίκως κρινομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα.

Μελῶν σώματος ἔδωκας, εἰς αἰκισμούς, καὶ αἵματος Παρθένε, ταῖς ῥοαῖς ἀσάρκους ἐχθροὺς ἐβύθισας.

Ἀταπείνωτος ἔμεινας, Κυριακή, βασάνοις ὁμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρμένην ὀφρῦν κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ἴασαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς, Παρθένε τοὺς εἰδότας, ἀληθῶς Θεοῦ σε Μητέρα Πανάγνε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Χειραγωγοῦντά σε, πρὸς τὰς ἐρήμους ὁσίως ἔσχηκας, τὸν Ἠλιοὺ, Πάτερ τὸν Θεσβίτην, φαινόμενον νυκτὸς, καὶ μυσταγωγοῦντα τὰ θεῖά σε Ὅσιε.

Ὡς ἄλλον Κάρμηλον, τὸ Μαλαιοῦ Ὄρος σοφὲ ἔσχηκας, ὀπτασιῶν, θείων ἀπολαύων, καὶ θαυματουργιῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κομιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς ἄχραντε, ὡς συμπαθής, ἴασαι καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλωθέντα ἀρρήτως κυήσασα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Τὴν καθαράν σου ψυχήν, ναὸν Θεοῦ παναληθῆ δείξασα, Κυριακή, ναοὺς τῶν εἰδώλων, ἠδάφισας Χριστόν, ἐπικαλουμένη, τὸν σὲ δυναμώσαντα.

Ὑψώσασα χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν Κυριακὴ ἔνδοξε, καὶ φοβερῷ, σεισμῷ τοὺς ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, καταπεπτωκότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

Σὲ ὁ τῶν ὅλων Θεός, θαρσοποιεῖ ζώσῃ φωνῇ ἄνωθεν, τοὺς αἰκισμούς, φέρειν τῶν ἀνόμων, γενναίῳ λογισμῷ, ὅπως ἀναδήσῃ, τῆς νίκης τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Ἔλυσας ἄχραντε, τῶν Προπατόρων τὴν ἀρὰν τέξασα, ἄνευ σαρκός, Σεμνὴ θελημάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θελήματι θείῳ, σαφῶς ὑποστήσαντα.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐν ἐρήμῳ ἀνύδρῳ κατῴκησας, καὶ τῶν προσευχῶν ἐπομβρίᾳ σου Ὅσιε, ὕδωρ ἐν ταύτῃ πλήσιον, τὸν Δεσπότην πηγάσαι ἠξίωσας.

Ἀβραὰμ ὥσπερ πάλαι ὁ δίκαιος, τῆς ἐνεγκαμένης σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, καὶ τῷ Θεῷ προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων ἐσκήνωσας.

Μοναστὴς ἀληθὴς ἐχρημάτισας, καὶ μετὰ ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θωμᾶ τοῖς χρῄζουσιν, ἀναβλύζεις δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει τὸ πᾶν ἐργαζόμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ᾤκησας, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀξιῶν ἀφθαρσίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὑπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀθλήσει Πανεύφημε, καὶ τὸν τὴν Εὔαν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σου πόνοις κατέτρωσας.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου Πάνσεμνε, τῆς πολυθείας βυθὸν ἀπεξήρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνέβλυσας.

Ἐπὶ βήματος θῆρες ἠδέσθησαν, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἔνδοξε, Κυριακὴ

καὶ

Digitized by Google

ξ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεβομένη ἀπένειμαν. Θεοτοκίον.

Βασιλέα κυήσασα Κύριον, οἷά περ Βασίλισσα θεοχαρίτωτε, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας. Οὐρανῶν Βασιλείας ἀξίωσον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων,

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θείους καὶ παλαίσματα, ἐγκωμίοις ᾆσαι νῦν. ἀνδρειωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφυκεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, Κυρία νόος τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν. Ὁ Οἶκος.

Τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης κρατούσης ἅμα πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης φιλόχριστοι, Μέδοντός σε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντας ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀθέων μιαρὰ καὶ δυσώνυμος αἵρεσις. τῇ τούτου γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήθη ὑπήκουε, ὡς τοὺς μὴ εἴκοντας τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ, θάνατον ἀπειλῆσαι σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. ἀλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν Τυράννων ἀθέους προσταγάς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησεν. ὅθεν ὤφθη ἀληθῶς Κυρία νόος τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλαιῷ.

Στίχ. Ζωὴν ἐκλιπὼν ὁ Θωμᾶς μετρουμένην.
Ζωὴν ἐφεῦρεν ὄντως οὐ μετρουμένην.
Ἑβδομάτῃ Θωμᾶν θάνατος μέγας ἔμφρονα εἷλε.

Οὗτος ἐν περιφανεῖ καὶ περιβλέπτῳ καὶ στρατιωτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέψας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ Βαρβάρων στήσας τρόπαια, ὕστερον τὸν Χριστὸν ποθήσας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδυ τὸν ἐλαφρότατον. τοσοῦτον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς ὑπερήλασεν, ὡς στῦλος πυρὸς ἐν τῷ προσέχεσθαι τοῖς πέλας καὶ τούτων τοῖς εὐδοκιμωτάτοις διαδείκνυσθαι. ὅθεν Δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς ὀμματώσας, καὶ χωλοὺς ἀνορθώσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀναβλύσαι ποιήσας, καὶ ἕτερα θαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Λουκιανοῦ, Πομπηΐου, Ἡσυχίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας, διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραϊανοῦ γεγονότα διωγμὸν, ἐν τῷ Δυῤῥαχίῳ ἔρχονται, ἐν ᾧ τὸν Ἅγιον Ἀστειον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τοῦτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν. καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τοῦ Ἀδρίᾳ πελάγει ἐῤῥίφησαν, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Τυφλοῖς τὸ ὁρᾶν, καὶ χωλοῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομίαν, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρωσιν, καὶ ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν, ἀνεπιχορηγῶν τῇ δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡσύχως τὴν σὴν, διετέλεσας ζωὴν Πάτερ Παμμάκαρ, ἀκτημοσύνῃ λαμπρυνόμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ κοσμούμενος, μέλπων κατανύξει καρδίας, τῷ Δεσπότῃ πανόλβιε, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Παρθένε σεμνὴ, ἀπειρόγαμε Ἁγνὴ εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ὁ νοῦς σου φωτὶ, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυσμένος, μέσον καμίνου, ἱσταμένης σου, φλογιζομένης οὐδ' ὅλως δὲ, ἄτρεπτος Παρθένε ἐδείχθης, μελῳδοῦσα τῷ κτίστῃ σου· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Digitized by Google

Φλογίζει τοὺς τρεῖς, μεσαρίας οὐδαμῶς τὸ πρὶν ἡ κάμινος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα. ἐρχομένη γὰρ, μέσον ἀκλόνητος ἵστατο, δρόσον θείαν δεχομένη, καὶ ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥομφαία τῆς σῆς, παῤῥησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας, Παρθενομάρτυς, ἐθανάτωσας, κληρονομῆσαι ποθήσασα, τὴν διαιωνίζουσαν δόξαν, Κυριακὴ καὶ κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος Θεὸς, μόνην εὗρε καθαρὰν τὴν σὴν γαστέρα, καὶ σωματοῦται, καὶ γνωρίζεται, ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἐπιστάμενοι ψάλλομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πάθη δυσκάθεκτα ψυχῆς, ἐγκρατείας χαλινῷ καθυποτάξας, τοῖς αὔλοις Ἀγγέλοις, ἐξωμοιώθης βοῶν· ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε.

Ὡς ὁ τοῦ θεσβίτου Ἠλιοῦ, ἀμιμούμενος ἱερὸν Παμμάκαρ βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνῆλθες, προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, μνηστεία, τὸν νοῦν καθαιρόμενος, μέλπων· εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχήν μου τακεῖσαν, τῆς ἁμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε, Θεοτόκε πότισον· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Νύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλοναῖς Κυριακὴ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης. διό σε, ἐπουρανίων αὐτὸς, θαλάμων, ἀξίας ἠξίωσεν, ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς Δανιὴλ μέσον θηρῶν, ἐμβληθεῖσα τὸν Χριστὸν δοξολογοῦσα, καὶ τὴν τούτων Παρθένε, θηριωδίαν σαφῶς, τῷ θείῳ, μετέβαλες Πνεύματι. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὲ ὡς ἀμνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πόθον τοῦ ἀμνοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, ἀγομένην σπεύσαντας, ὡς συμπαθεῖς φωστῆρας, ἐκπέμπει, Ἀγγέλους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς, οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς ἐκ σοῦ Παρθένε, καὶ ὡράθη ὡς βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Πατρὶ, καὶ θείῳ, συνυπάρχων Πνεύματι. ὅθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πνεύματι Πάτερ πτωχεύσας, Οὐρανῶν Βασιλείαν, ἀπείληφας σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, δόξης ἀῤῥήτου πληρούμενος, τὴν τῶν πόνων ἀξίας δεχόμενος, Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς. διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμοὺς, πάθη ψυχῶν κατακλύζοντας, καὶ σωμάτων ὀδύνας, ἐξαίροντας, Μακάριε Θωμᾶ, πρεσβευτὰ τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ μακαριζόντων σε.

Συναγελάζων Ὁσίων, φανωτάταις ἀγέλαις, καὶ φέγγει ἀπλανεστέρῳ νοητῶς, Πάτερ Θωμᾶ αὐγαζόμενος, τοὺς τὴν θείαν σου μνήμην, τελοῦντας φωταγώγησον πιστῶς, καὶ τυχεῖν σωτηρίας πρεσβείαις σου ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραστράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ, τῶν σῶν θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, τὴν τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων ἀπελαύνεις ὁμίχλην, καὶ φῶς τῆς εὐφροσύνης νοητῶς, ἐφαπλοῖς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἰσχυροτάτη Παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποιθήσει, θηρίων τὰς ὁρμὰς καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῶν βασάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίμονον Μάρτυς, ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ. διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠ ραιο-

Digitized by Google

Ὡραιοτάτῳ νυμφίῳ, ὡραιότατον κάλλος, τῆς σῆς διὰ τερπίζουσα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τούτῳ τῶν μελῶν τοὺς αἰκισμοὺς, ὥσπερ προῖκα προσῆξας, Κυριακὴ πανεύφημε.

Ἐκ τοῦ πολυάθλου σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθαμμένον, ἰάσεων πηγάζει ποταμοὺς, τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελαύνει, τὸν ῥύπον, καὶ βυθίζει πονηρὰς, τῶν δαιμόνων ἐφόδους, Κυριακὴ Θεόνυμφε.

Ἡ πανάγιά σου μνήμη, ὥσπερ Ἥλιος Μάρτυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακὴ, νέφη παθῶν ἀπελαύνουσα, καὶ φωτίζουσα πάντας, τοὺς Πίστει ἀληθεῖ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας Παρθένε, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας. Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η΄.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν, ἔσχες κατὰ Παῦλον. ὅθεν μαθὼν, τὰ ἑκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτὴς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε. Ὅμοιον.

Τὴ μυστικὴ πανταυχίᾳ, καθωπλισμένος σοφὲ, νικοποιῷ τροπαίῳ, τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε θεόφρον, θράσον ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐκηφανίσας. καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήθλησας. Ὅμοιον.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξὶ, τῷ Οὐρανίῳ Μάρτυς, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ, οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὦ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄστρον ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς ἑῴας πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεινῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἄθλων μεγίσταις λάμψεσι. διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξεόμενον ἔνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἱρκταῖς συγκλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφὲ, τὴν Βασιλείαν σοι προεξένησε, Παμμάκαρ, τὴν Οὐράνιον, ἐν ᾗ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολύαθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε. Ὅμοιον.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ Πίστεως, ἱερῶς ἐναθλήσαντα, θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνως ἀξιοθαύμαστε. διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς Πίστεως πρόμαχον. Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἐξέλαμψε σήμερον ἡ ἔνδοξος μνήμη σου, Προκόπιε πολύαθλε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ Σορῷ τῶν λειψάνων σου, ἰαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν, καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στιχ. στ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Οὐρανόθεν ἡ κλῆσίς σου, ὡς τοῦ Κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπιε πανοίδιμε. καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ, τῶν Πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις λάμψεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων, καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ Κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Στ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Ἐγκρατείᾳ τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὕστερον πρὸς τὴν ἄθλησιν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, Παμμάκαρ Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκός, τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος. ὅθεν ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν, τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω, χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὁπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐβύθισας, καὶ ὄμβρους ἀνέβλυσας, ἰαμάτων δαψιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ πάντας, καταρδεύων, τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων, συνεχομένους θεόπνευστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Προκοπίου Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καταυγαζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γενναιόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις, θεούμενος ἐν μεθέξει. ὅθεν τοὺς πίστει τελοῦντάς σου, τὴν φωσφόρον ἑορτήν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περίσωζε ταῖς πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα. Χαῖρε αὐγὴ μυστική, ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ ἄδυτον, καὶ ἀνέσπερον ἥλιον. Χαῖρε κογχύλη πορφύραν θάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε φυλακτήριον, πάντων Πιστῶν, τῶν προσκαλουμένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν ξύλῳ ἀνηρτῆσθαι, καὶ θανατοῦσθαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν, ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου. Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πλουσίαις, μαρμαρυγαῖς τοῦ πνεύματος, περιεχεόμενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτήν, ἑορτήν σου γεραίροντας, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

Ἡ κλῆσις, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρίν, ὁ Χριστὸς εἰσαγήνευσε, παθῶν οἰκείων Μάρτυρα, παναληθῶς σε ἐργαζόμενος.

Στρατείας, τῆς ἐπικήρου πάνσοφε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς νουνεχὴς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, Βασιλέως ἀθάνατον, καὶ Βασιλείαν ἄφθορον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει, Δημιουργὸν ἐκίνησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἑνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε Παμύμνητε. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Σταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐκδιδάσκων ἐμφανῶς, τὴν

Digitized by Google

τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἄθλησιν προσεκκαλούμενος.

Ναὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σεαυτὸν Θείου πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἄψυχα ξόανα, δαιμόνων κατέαξας Μάρτυς Προκόπιε.

Ἐνδυναπεβάλου, δερματίνους χιτῶνας τῷ ξέεσθαι. ἀφθαρσίας δὲ στολὴν, περιεβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον Μάρτυς ἐγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με πάσης, προσβολῆς ἁμαρτίας τοῦ ὄφεως, Μητροπάρθενε Ἁγνὴ, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος τὴν παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

Καθ. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρὶν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφὲ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν Πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προειδὼς τῆς καρδίας σου. ὅθεν ἤθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, Παμμάκαρ ἐπέλασιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς Πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα, πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπαιρόμενον τῷ κράτει τῆς εὐσεβείας, τὸν ἀλαζόνα Τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην θείαις ἀμυνώσεσι, κραυγάζων κατέρραξας. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐπιφαίνεταί φρουρᾷ σοι ἐγκεκλεισμένῳ, ὁ λυτρωτὴς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, καὶ κλῆσιν κατάλληλον χαρίτων ἀνάπλεων, σοῦ τῆς προκοπῆς παρεχόμενος.

Ὁ τῇ χάριτι τῇ θείᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς Πίστεως, θείᾳ ἐπιπνεύσει κομίζονται.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμένον τῷ ὕπνῳ τῆς ῥαθυμίας, πρὸς μετανοίας ὄρθρον με, τῇ σῇ ἀκοιμήτῳ, Δέσποινα ἐξέγειρον, πρεσβείᾳ καὶ σῶσόν με, μόνη τὸν Σωτῆρα κυήσασα.

Ὠδὴ έ. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν θεοπειθῆ, προσενήνοχας τῷ Χριστῷ, Μαρτυρίου αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, Βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

Τῆς Συγκλήτου ὤφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοὶ, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαὶ, γενναίως περιφάνειαν, ἀπαρνησάμεναι, καὶ θανεῖν ἑλόμεναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

Τῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θείῳ τὴν ψυχὴν, φλεγομένου καὶ ἀφειδῶς, ξεομένου σώματος, περιεφρόνησαν, αἱ τὴν σὴν ποθήσασαι, Βασιλείαν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Εὐλαβοῦσα τέτοκας, Θεὸν Ἐμμανουὴλ, εἰς ἀνάπλασιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον. ὃν ἀεὶ ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἔρρει σου, ἡ μελίρρυτος γλῶσσα διδάγματα, μελισταγῆς καὶ πικρίας, ἀθείας ὄντως ἀπελυτροῦτο, εὐπειθεῖς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιε.

Μητέρα, τὴν εὐσέβειαν Μάρτυς κτησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαίρεις, σοῦ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν Μητέρα, καὶ προσάγεις, οὐρανίῳ Πατρὶ δι' ἀθλήσεως.

Τοῖς ὄψεις, ἀποξέων σιδήρῳ ὁ Τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σου τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἡδρασμένον, τῇ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάθη σαρκὶ ὑπομείναντος. Θεοτοκίον.

Ἅγιον, τῶν Ἁγίων ἀρρήτως ἐκύησας, ὑπεραγία Παρθένε, τοὺς Πιστοὺς ἀεὶ ἁγιά-

Digitized by Google

ἁγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς χοροὺς τοῖς Ἀγγέλοις συνάπτοντα.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση κατέβαλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχοι ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὁπλίτην Προκόπιον. ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπείρῳ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων, ἵνα κἀγὼ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαίρωμαι, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, ναὸς ἁγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Στ. Ἔοικε Προκόπιος αὐχένα κλίνων.
Λέγειν κοπείτω, τῇ πλάνῃ καὶ οὐ θύω.

Ὀγδοάτῃ Προκοπίου ἀρηϊθόου κρᾶτα κέρσαν.

Οὗτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, Πατρὸς μὲν ἀσεβοῦς καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντος, τοὔνομα Χριστοφόρου, μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἴδωλα θρησκευούσης, τῆς Αἰλιαίων Πόλεως γέννημα. ὃν ἡ μήτηρ μετὰ τὴν τοῦ Πατρὸς τελευτὴν πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαγοῦσα, Δοῦκα τῶν Ἀλεξανδρέων πεποίηκεν. ὃς ἐντολὰς παρὰ τοῦ Βασιλέως δεξάμενος, τοὺς Χριστιανοὺς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ἁψάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλούσης τὸν αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν. τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα· καὶ τὴν πορείαν ὀνειδιζούσης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, ὅτι θεομαχήσων πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν· τοῦ δὲ Ἁγίου σαφέστερον ἐμφανισθῆναι τὸν λαλοῦντα παρακαλέσαντος, ὤφθη αὐτῷ Σταυρὸς ἐν εἴδει κρυστάλλου, καὶ φωνὴ λέγουσα· ἐγώ εἰμι ὁ ἐσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ τῆς οἰκονομίας μυστήριον μυηθείς, ὑποστρέψας ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέτρεψε γενέσθαι κατὰ τὸν δειχθέντα τύπον αὐτῷ Σταυρὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον. ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπαιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυσίας τοῖς εἰδώλοις ἀντὶ χαριστηρίας προσενεγκεῖν προετρέπετο, καὶ ᾧ τινι ἐπεπιστεύκει, δῆλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἡ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν Βασιλέα. ὁ δέ, Οὐλκίῳ τῷ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι, ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν. ὑφ' οὗ τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμωτηρίῳ δίδοται, δόξας ἡμιθανὴς εἶναι. τῇ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστασίᾳ, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐκλήθη· εἶτα ἄγεται ἐν τῷ τῶν εἰδώλων ναῷ, καὶ διὰ προσευχῆς, τὰ ἐκεῖσε εἴδωλα καταβαλών, τοὺς στρατιώτας τῶν δύω νουμέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνοις, Νικοστράτῳ καὶ Ἀντιόχῳ, καὶ δώδεκα γυναῖκας συγκλητικάς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπᾶται Πίστιν. ὧν οἱ μέν, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. αἱ δέ, ἀφειδῶς αἰκίζονται, καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθείσαις σφαίραις τὰς μασχάλας διαπείρονται, καὶ ξίφει τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται. Μετὰ ταῦτα, ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος, εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος καθίσταται, ὃς Ἀρχελάῳ τινὶ ξίφει πλῆξαι αὐτόν, κατὰ τῆς γαστρὸς κελεύσας, ὁ εἰς τοῦτο προπηδήσας, κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. εἶτα τέμνεται ὁ Ἅγιος καὶ ξέεται, καὶ ἐπ' ἀνθρακιᾶς ἁπλωθεὶς καταφλέγεται, καὶ ὄξος ἐπαντλεῖται ταῖς καύσεσι, καὶ τῇ χειρὶ πῦρ καὶ λιβανωτὸν δεξάμενος, ἀκίνητον τὴν χεῖρα ἐκράτησεν· ἵνα μὴ δόξῃ τοῖς ἀσεβέσι σκορπίσας τὸ πῦρ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναρτηθείς, ξέεται, καὶ τὰς χεῖρας προσδέεται, καὶ εἰς κλίβανον ἐμ-

πυρω

Digitized by Google

πυρωθεῖσαν μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῇ τῷ Χριστοῦ σφραγῖδι τοῦτον κατέψυξε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται, καὶ τμηθεὶς τὴν αὐχένα, στεφηφόρος εἰς Οὐρανοὺς ἀπελήλυθε.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Βάρει μολύβδου, τὸν σὸν αὐχένα συντριβόμενος, Μάρτυς οὐκ ἠθάμβου. φέρειν γὰρ τὸν ζυγὸν, ἐπαυχένιον ἐπόθησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ δι' οἶκτον ἡμῖν ὁμιλήσαντος.

Χάριν ἐξ ὕψους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ πονηρὰ, ἐκβοῶν διώκεις πνεύματα. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Τὰς νιφετώδεις, τῶν δυσμενῶν πληγὰς δεχόμενος, Μάκαρ καὶ πυρὶ, φλεγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσέβειαν κατέφλεξας. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος ὁ τῷ λόγῳ, πάντα δημιουργῶν, ἀλογίας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἐκούσιον δοξολογοῦντας αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λαμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χαλκοῖς ὡς μώλωψιν, ἁμάξαις εἰσδεχόμενος, καὶ ἀλγεινόμενος σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῇ σῇ δεξιᾷ τὰ ζοφερὰ, Δαιμόνων πρόσωπα, Μάκαρ ἐῤῥάπισας. ταύτην γὰρ ἄνθρακιν ἔδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομοῦντι δικαστῇ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἄῤῥαγῆ, παμμάκαρ ἔδοξε, ἔχων θεμέλιον, λίθοις Προκόπιε ἔχαιρες, ὠμοτάτως βαλλόμενος, πρὸς ἄβαρῆ σε χαρμονὴν ἀναλαβιζουσαν ἐκβοῶντα· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πᾶσαι Κόρη γενεαὶ, ὡς προεφήτευσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίως ἐργαζόμενον, τοὺς τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ ἀκολουθοῦντας πιστῶς, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός: Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τοῦ πεποθημένου σοι τέλους, ἐπιτυχὼν μεγαλοφρόνως, ἔκλινας Θεῷ τὴν αὐχένα. κρυφθεὶς δὲ ξίφει ὥσπερ ἐν ἅρματι, τῷ σῷ ἐπέβης αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Βρύεις ποταμοὺς ἰαμάτων, παύεις δὲ φλογμοὺς παθημάτων, δαιμονικάς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ παναθενεῖ τοῦ πνεύματος, θείᾳ δυνάμει ἐξάγαγε.

Τοὺς τὴν Πανάγιον σου μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελοῦντας, πάσης ἀπειλῆς πάσης νόσου, παντὸς κινδύνου σῶζε Προκόπιε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ Ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης Κτίσεως. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἐξ Οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλῆσις, ἡ φερωνύμως προκόπτων, Προκόπιε τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσῆξας Μαρτύρων. μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς βασιλεῦσι τὸ νῖκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἣν ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστ. ἰδιόμ. ἵστωμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος

Digitized by Google

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ὡς προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ. Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος ἐκ τῶν ὑψίστων, τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Ὕμνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσᾴδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολύαθλε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσερείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τὸ κράτος σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα. Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα, Προκόπιε πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ὥσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρικῶς κατῄσχυνας. διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντεκατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογίαν μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰδ' οὖν, εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει Κυριακῇ λβ'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει Παρασκευῇ τῆς ζ'. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἑσπέρας. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἡ κρηπὶς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν Κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τότε σε εὑράμενον ὡς λίθον ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται Μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναούς, θείᾳ δυναστείᾳ τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος.

Ὅμοιον.

Λόγῳ, φυγαδεύων πονηρά, πνεύματα κακίας ἐτέλεις, πνευματικοὺς τοὺς λαούς, Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὔλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος

σπό-

Digitized by Google

σπόρον τὸν ἔνθεον. ὅνπερ, γεωργῷ προσηγάγω, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὅμοιον.

Λύσιν φρυκτωρίας νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἤδη ἐκλάμψαντος, ὑπὲρ νῦν ἀνατείλαντος, καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί. ἄλλον γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέπουσα Παμάκαριστε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἑδρασμῷ τῶν λόγων σου, στηριζομένη ἀεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῷ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς Πίστεως.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐνιζομένην ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα. δι᾽ οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος ἀρδευόμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν ἀξιάγαστε.

Τῷ τιμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας ὕλας ἀκάνθας, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθηνούμεναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Ἐκεῖθος αὐγάν σε Θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητὴς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν Οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ Πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέ-
„ λημά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ᾽ ὑδά-
„ των Οὐρανὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον,
„ καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παν-
„ τοδύναμε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀνηγορεύθης ἐκ Θεοῦ, προσκαλουμένοις σε πάντοτε. ὅθεν δυσώπει ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη, παρ᾽ ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Στεῦ-

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, καὶ θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς πάσχεις Υἱὲ μου φίλτατε.

Ὠδὴ δ΄. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθείς, τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, Παγκράτιε σοφέ, καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος τοῖς ἐν θαλάσσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθείς, καὶ πληθυνθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμόν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς θεόφρον, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ῥεύματι τοῦ Θείου κηρύγματος.

Ὁ βίος σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε Δαιμόνων τὰς ὁρμάς, καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθεΐας, Υἱοὺς ἡμέρας ἐναπέδειξας τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς εὐπειθήσαντας.

Θεοτοκίον.

Σαρκούμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσί, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας Ἁγνή, τὸν τὰς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, Ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ἐζώγρησας λαούς, λόγῳ δὲ ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμὸν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱεράν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβὼν τὸ στέφος.

Ἐρράγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικός, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν Πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστός, Ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθείας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

Ὠδὴ ς΄. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σου τὴν γῆν, καὶ λαμπρύνας δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, τῶν ἁπάντων καὶ Θεός, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαοὺς ἐρρύσατο.

Ῥαντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τοὺς λαούς. καὶ τυθεὶς ὥσπερ ἀμνός, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσήνεξαι.

Ἱερούργησας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφέ, τὰς ἐνθέους διδαχάς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα Μάρτυς, Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Συντριβέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχ. Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος εἰς βόθρον.
Ἀθλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.
Παγκράτιος δ᾿ ἐνάτῃ εἰς παγκρατέως δόμ᾿ ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος, παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν. παρ᾿ οὗ καὶ χειροτονηθεὶς Ταυρομενίου Ἐπίσκοπος, Ῥωμύλλῳ καὶ Λυκαωνίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχών, καταλαμβάνει τὴν Σικελῶν. οὓς καὶ ἐκ προοιμίων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο Πίστιν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τότε Φάλκωνος καὶ Λύσσωνος, καὶ τῶν λοιπῶν Δαιμόνων, ἠφάνισε τὰ Ἰνδάλματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δείμασθαι, πᾶσαν μαλακίαν ὁ Ἅγιος θεραπεύων. καὶ καθ᾿ ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μονταγνῶν ἀναιρεῖται.

Τοῦ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμυθίου, Κόπρη, καὶ Ἀλεξάνδρου.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ὧν ὁ μὲν Ἀλέξανδρος, στρατιώτης ἦν, Πατερμύθιος δὲ, καὶ Κόπρης, ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ, τὸν ἀσκητικὸν μετήρχοντο βίον, ἐπεὶ δὲ συνελήφθησαν, καὶ τῷ παραβάτῃ παρέστησαν, ὁ μὲν Κόπρης ταῖς θωπείαις καὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁλοὺς, νῶτα δέδωκε τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τὸν Χριστὸν ἠρνήσατο. ὁ δὲ Πατερμύθιος, οὐ μόνον οὐκ ἠρνήσατο, ἀλλὰ καὶ παρρησιαστικώτερον καὶ δριμύτερον τὸν λόγον πρὸς Ἰουλιανὸν καὶ Κόπρην ποιησάμενος, αὖθις τοῦτον ἀνακαλεῖται τοῦ πτώματος, καὶ ὁ πρὸ βραχέος ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ὁμολογητὴς διαδείκνυται. διὰ ταῦτα πυρακτωθεὶς σφόδρα, πυράγραν ὁ Κόπρης τῇ γλώσσῃ δέχεται, καὶ ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. ἧς ψυχρανθείσης, αὖθις ἀνάπτεται κάμινος, καὶ ἀμφοτέρους δέχεται. διαμείναντες δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαθεῖς, τὸν στρατιώτην Ἀλέξανδρον εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσαντο. ὃς, καὶ σὺν αὐτοῖς ὑπεισῆλθε τὴν κάμινον. ἧς ἐξελθόντες, τοὺς αὐχένας τέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Στ. Εἰ καὶ γέρων ἦν ὁ Κύριλλος Γορτύνης,
Ἥβωσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, διὰ τὸ τὸν Χριστὸν διαπρυσίως κηρύττειν, δεσμεῖται, καὶ πυρὶ δίδοται. τῶν δὲ δεσμῶν οἷς συνείχετο καυθέντων, καὶ τῶν ξύλων εἰς τέφραν διαλυθέντων, καὶ τοῦ Ἁγίου ἀφλέκτου μείναντος, καὶ τοῦ Ἄρχοντος τὸ θαῦμα ὑπερθαυμάσαντος, τότε μὲν ἀφίεται. ὕστερον δὲ, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν δι' αὐτοῦ προσερχομένους μαθὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προστάττει. καὶ οὕτως ὁ μακάριος τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο στέφανον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Ἐν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, Παγκράτιε πρότερον ἐν ὕδατι λαοὺς, βεβαπτικὼς καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων, μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει θεούμενος αὐτὸν δοξάζεις πάντοτε.

Τοὺς ἄλμῃ συγχωσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγκίστρῳ σου τῶν λόγων ἀνηγάγω Ἱερὲ, καὶ προσάχων ἱερωτάτῃ ἐπομβρίᾳ, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ἡ πέτρα σε ἡ ὄντως ἀρραγὴς, θεμέλιον ἔθετο, καὶ βάσιν ἀρραγῆ, τῆς ἱερᾶς ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας. ἐν ᾗ ἐδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ. Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε ἁγνὴν, παναμώμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς Πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγινομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

Ὠδὴ η. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ἀράθης σοφὲ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθείας.

Λαοὺς ἐπιγνώσεως, προσάγων τῷ Χριστῷ, σημεῖα καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, θεόφρων ἐπιπνοίαις.

Εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἑκὼν ἣν ἐφόρεσεν, ἐμύμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς. τῆς πολυθείας, τὸ μῖσος ἀναστέλλων. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν Κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι
„ στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον,
„ ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλο-
„ γεῖτε

Digitized by Google

„ γεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
„ τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Πυρσοῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσάμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς παρεισδύντας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσαν, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστήλου ἔνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων Δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ἱερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπων φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὁρώμενος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν. πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον,
„ τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγ-
„ χρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τοῦ
„ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν,
„ τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ὁ Πίστεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιάν σε, κρηπῖδα Μάρτυς, καὶ βάσιν, καθιστᾷ τῆς Ἐκκλησίας. μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν Ποίμνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοί σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου, ἡμεῖς ἐνδιαφερόντως, συσταυρούμενοι τούτῳ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι΄.

Τῶν Ἁγίων, με΄. Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν Πέτραν τὴν ἄρρηκτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε. ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε. μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωήν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς ἀεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε, καὶ μιᾷ μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε. μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ ποῦ φύγω Δέσποινα, ὁ δυστυχὴς καὶ ταλαίπωρος; εἰ μὴ πρὸς σὲ Ἁγνή, καταφύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων Θεόνυμφε, καὶ μὴ παρίδῃς με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἑτοίμη βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλ' ἀνάστηθι, καὶ συν-

Digitized by Google

συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἦχος Πλ. α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως Πιστοί, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδρούς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντες.

Ἐπὶ γῆς ἀθληταί, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν Οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁμονοίᾳ ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ὠδὴ γ΄. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέσει στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ῥεέθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ Πίστεως.

Ἐν λίθων ἀθλοφόροι βολαῖς, Τυράννου γνώμῃ συνθλαττόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

„Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου, τὴν τριήμερον ἀνάστασιν.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὁλοτελῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ταῖς ῥοαῖς. λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὤφθησαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς ῥιφάδας, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παναμώμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδικηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ᾿ ἐσχάτων σε Ἁγνὴ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ᾿ Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων μου Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέῳ ἀγάπης, κεκροτημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρόν, τῶν ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Ἡ θεόκλητος φάλαγξ, τῶν ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθὺν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ ἀθλοφόροι ἐν φρουρᾷ, κακόζοφον ἀχλύν, εἰδωλικῆς παροιμίας διεσκέδασαν, θείᾳ δυναστείᾳ μαρνάμενοι.

Ἀτενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φοράν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ ἀοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο. Θεοτ.

Ἐπεσκίασεν ἡ τοῦ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοί, καὶ παράδεισον εἰργάσατο τρυ-

Digitized by Google

ζει θεωρίᾳ τοῦ Πνεύματος. ἣν ἀνυμνοῦντες, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντὸς, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἑκάστοτε.

Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχες ὁρμὰς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, ἀχειρῶς κατετόλμησας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴσασα βάσανον, ἔδειξας σέβος, νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, περιχαρῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ὅμοιον.

Θείων Πατέρων συνάθροισμα, Πίστεως ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται. ὅνπερ πανοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν Πίστιν, ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε, προασπιστάς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός. ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγὼ. μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὸ ἔλεός σου.

Καὶ νῦν. Θε. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παμμήμητε κατάβαλε, ἐχθρῶν μιαιφονούντων ἰσχύν. καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μετάλαβε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἐνδιηνθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τῷ λογισμῷ, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν. ἡ ἐκ τῆς ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, καὶ ἄθροισμὸν ποιήσασα, τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τοὺς θείους Πατέρας, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Χαῖρε τὸ σεμνολόγημα, τῶν Ἀποστόλων χάρμα τε, καὶ Ἀγγέλων, ἀγαλλίαμα τερπνόν. Χαῖρε τῆς Οἰκουμένης, τὸ καύχημα Παρθένε, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσάσε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως „βυθίσαντι τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσ„ση, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν σταδίῳ μυρώσαντι τὴν ἑαυτοῦ ἀθληφόρον, στερρῶς ἐναθλήσασαν, στεφάνους ἀναδύσασθαι.

Σιγάτω αἵρεσις πᾶσα, τὸν θεῖον ὅρον τῆς Πίστεως, τὴν τεθαμμένην ὁρῶσα, ὡς πλάκας βαστάζουσαν, καὶ βρύουσαν ἰαμάτων πηγάς.

Ὢ θαῦμα πῶς ἡ θανοῦσα, καθάπερ ζῶσα τῇ λάρνακι, μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα, πηγάζει ἰάματα, καὶ πυκάζει χαρίσματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν χαρὰν τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στερέωμα. ἄσειστον, Παρθένε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ γ'. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Ἐρευγέσθω ἡ σορὸς, καὶ ἀρυέσθω ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥεῖθρα τῶν αἱμάτων, ὡς νοσημάτων ἀλεξιτήρια.

Ὡραίων ἀκουσμάτων, ἡ εὐθαλὴς τοῦ Λόγου ἄμπελος, ἔκπαλαι ξηρανθεῖσα, φύει τὸν βότρυν τῶν αἱμάτων αὐτῆς.

Ὡς λῆνον ἐν τῇ σορῷ, ὡς σταφυλὴν δὴ τῆς σαρκὸς τὴν δορὰν, ὡς οἶνον δὲ τὸ αἷμα, τῆς πανευφήμου κατοπτάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. διὸ οἱ ἀθλοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Κάθ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε. ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε. λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σκέδασον τὰς βουλάς τε, καὶ τὰ πάντολμα θράση, τῶν ἐξοπλιζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος;

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, „κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην, Κύριε· „δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ξένον ἄκουσμα, ἡ ἀθλητὴς τοῦ θήλεος φύσει, ἀνδρικῶς κατὰ τοῦ δράκοντος, ἀρρενωθεῖσα ὁπλίζεται.

Θεόγραφος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὅρος, ὡς πιστῇ σοι νομοφύλακι, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνατίθεται.

Ἐπεσφράγισας ὡς ἐν σφραγῖδι τῷ θείῳ τόμῳ, τῶν δογμάτων τὴν ἀσφάλειαν, ἐπιγραφεῖσάν σοι αἵματι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε Εὐλογημένη Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν „ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα „σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Χαλκηδὼν σὺν ἡμῖν, ἑορτάζουσα Μάρτυς, τιμᾷ σου τοὺς ἀγῶνας, καὶ ἀντλεῖ τὰ αἵματα, καὶ ἁγιάζεται ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τῶν Πατέρων πληθὺς, τῶν δογμάτων τὸν ὅρον, παρέθετό σοι Μάρτυς, ὡς ἐνθέῳ Κήρυκι, τῆς ἀληθείας καὶ μετὰ θάνατον.

Εἰ καὶ θανοῦσα σιγᾷς, μὴ κινοῦσα τὰ χείλη, ἀλλ' ἔνδοθεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων κράζει σοι, τῇ μυστικῇ τῶν δογμάτων σάλπιγγι.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀπαύστως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε, χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς'. Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην.

Τῆς Ἰουδὴθ μιμουμένη, τὸ ἀρρενωπὸν Μάρτυς ἀνδρείᾳ φρενῶν, ἀνεῖλες ἐν Κόσμῳ, τῷ ξίφει τῶν δογμάτων σου, τὸν Ὀλοφέρνην ἐχθρόν.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον μύρου, τῶν λειψάνων κενοῦσα τὴν λάρνακα, μυρίζεις ἡμῶν τὰς καρδίας, καὶ γλώσσας ἐμπυρίζεις, αἱρετιζόντων ἐχθρῶν.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, ἐξ αἱμάτων βαφεῖσαν τῶν ἄθλων σου, ἐξύφανας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐντάξασα τοὺς λόγους, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα, τοῦ Κόσμου Χριστὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ Πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε. Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις πρότερον; σὺ γὰρ εὔφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα· τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον, ἁγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα. διὸ τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στ. Δίκαζε Μάρτυς καὶ τάφῳ ἐγκειμένη,
Κυροῦσα Πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἑνδεκάτῃ ὅρον ἔμπεδοῖ Εὐφημίη.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας τῶν Βασιλέων, ἐγένετο σύναξις τῶν Ἁγίων Πατέρων τριάκοντα καὶ ἑξακοσίων ἐν Χαλκηδόνι, οἳ τοὺς περὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν, καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ μὴ ἐπείθοντο, ἀπηνῶς τούτους μετέρχονται· τὴν ἐκτεθεῖσαν Ὀρθόδοξον Πίστιν τόμῳ ἐγγράψαντες, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς τὸ σφῶν φρόνημα προτρεψάμενοι ἐν ἑτέρῳ γράψαι, τὴν λάρνακά τε τῆς Πανευφήμου διανοίξαντες, καὶ ἐν τῷ ταύτης στήθει τοὺς τόμους ἀμφοτέρους ἐσφραγισμένους θέντες, ἀπαλλάσσονται. καὶ μετά τινας ἡμέρας παραγενόμενοι, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐρριμμένον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ κατεχόμενον. ὅπερ ἰδόντες, αἰσχύνης μὲν οἱ αἱρετικοὶ, χαρᾶς δὲ οἱ Ὀρθόδοξοι ἐπληρώθησαν.

Αὕτη δὲ ἡ Ἁγία κατὰ τοὺς καιροὺς ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου τοῦ Ἀνθυπάτου Εὐρώπης, τῆς Χαλκηδόνων Πόλεως θρέμμα. καὶ διαβληθεῖσα τῷ Ἡγεμόνι ὡς Χριστιανὴ, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἑτέραις μηχαναῖς τισὶ κολαστηρίων. ἐν αἷς ἐγκαρτερήσασα, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῆς Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῇ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐκδιώξας τὴν τῆς πλάνης ἀπάτην, τῇ Πίστει τῆς ἐνδόξου σου ἀθλοφόρου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὥσπερ φύλαξ ἐν δογμάτων τὸν ὅρον, ἡ Μάρτυς δεξαμένη ὡς θείας πλάκας, φυλάττει τοῦτον ἄτρωτον, ἐκ πασῶν τῶν αἱρέσεων.

Ἐν Χαλκηδόνι χαλκωθεῖσα τῇ Πίστει ἡ Μάρτυς, ἀραμένη θεόπλῳ ζήλῳ, τὴν τῶν δογμάτων μάχαιραν, τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην Οὐρανῶν πλατυτέραν δεί-

Digitized by Google

δείξας, ἀλογήτως εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε.

Ὠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τῷ Κυρίου ἀμνὰς, λύκους ἐξέκλινεν, ἐστρατοπώσατο ὄφεις, τοὺς ἀσεβεῖς διώκτας ἐκ παγίδων, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Χριστοῦ ἐβοηθήθη.

Τὰς θεομβρείας τῶν σῶν, Μάρτυς ἀνοίξασα σεβασμίων αἱμάτων, τῶν δυσσεβῶν κατέκλυσας τὰς γλώσσας ἐν αὐτοῖς, σώσασα ὡς ἐν χειμῶνι, τὴν ἐμπιστευθεῖσάν σοι Πίστιν ὀρθοδοξίας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ „καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· „πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ„τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Μεγαλύνομεν πάντες.

Εὔφημος εὐφημίαις, εὐφημείσθω ἡ Μάρτυς, τοῦ Χριστοῦ ἡ πανεύφημος. ἣν πάντες εὐφημοῦσι, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, καὶ τῶν Ἁγίων εὐφημεῖ τὸ συνέδριον.

Τὸ ἐξ ἐπαίνων στέφος, πλέξαμεν ἡ Μάρτυς, Βασίλειον ἀληθῶς, τοῦτο ὡς ἐπορφύρωσας, ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῆς, ὡς ἁλουργίδα τὴν δορὰν ἐξυφάνασα.

Οἱ πιστοὶ συνελθόντες, τὴν μνήμην τελέσωμεν, τῆς Πανευφήμου Μάρτυρος, προθύμως συντρέχοντες, καὶ βοήσωμεν αὐτῇ· Χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε Ἁγνὴ, παρθενίας καύχημα, Μητέρων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια, τοῦ κόσμου ἡ χαρά. Μαρία δούλη καὶ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

„Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλαν„θρωπίαν σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, „δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν ἁγίων. „Πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς „τεχθείσης σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θαυμάσια ζωηρῶν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κρατοῦσα. διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἁγνὴ, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέχει, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι. πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στ. ἰδιόμ. ταῦτα. Ἦχος γ'.

Ἱστῶμεν δὲ στ. δ'.

Ἀθλητικὴν Πανήγυριν Πιστοὶ, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τὸ θαυμαστὸν ἐν βουλαῖς Θεοῦ ἡμῶν, εὐχαριστοῦντες αἶνον μελῳδήσωμεν· τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος τῆς ἁμαρτίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, καὶ τὴν θείαν αὐτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ, τελειώσας τῆς Καλλιμάρτυρος· ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀσμένως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐπ' αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῇ προτρέπεται λέγουσα· ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως Μαρτύριον, τῶν ἐχθρῶν διωκτήριον, παθῶν καθαρτήριον, ἀσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· ὁ ποτίσας ἡμᾶς, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς τοῦ Πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οἱ τῷ αἵματι Χριστοῦ, τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα ἅγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς, Προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωηρρύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς

Digitized by Google

αἰδίου δόξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ Παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις καταστέψωμεν. νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι᾿ ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. Οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Εἰς τὸν Στ. Κ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Σήμερον χοροὶ πατέρων πανεύφημε, συναθροισθέντες διὰ Χριστόν, τὸν τύπον σοι προσάγουσαι τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως· ὅνπερ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσί, φυλάττεις μέχρι τέλους. ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συνελθόντες, τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρουσι, βοῶντες εὐσεβῶς· χαίροις πανεύφημε, ἡ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, καὶ πατροπαράδοτον, ἄτρωτον φυλάξασα· χαίροις ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπὶς, τῶν Πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν, ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν Τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα κρεμάμενον Χριστέ, ἡ ἀγνῶς τεκοῦσά σε, σὲ τὸν κρεμάσαντα ὕδασι, τὴν γῆν φιλάνθρωπε, εἶπεν ἀμειβομένη, τί τὸ ξένον θέαμα; ποῦ ἔδυσεν τὸ κάλλος γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; μεγάλως σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις, ἑκὼν ὑπὲρ ἁπάντων.

Ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ΄. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθ. β΄. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτει Κυριακῇ, ιϛ΄.

Ἀλληλούϊα. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων.

Ζήτει τῇ β΄. τῆς δ΄. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.

Ἑσπέρας. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα Κ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὅμοιον.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δι᾿ αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγήν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἐμφανῶς ὑπάρχων ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε. Ὅμοιον.

Καθάπερ δύο φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀ-

Digitized by Google

Χριστοφόροι Κλῆρε, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκότους ἐχθρὸν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς εὐφημοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη πάντες ἱκέται ἡμῶν, ὡς δυναμένης προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, παρέξουσα τῇ θελήσει σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τῷ σῷ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγε θρηνοῦσα, Μήτηρ Ἀγνὴ κλοιὸς μοι τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ κανὼν ἀπλοῦς, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ὀκτωήχων καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ δὲ κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τὸν ἀθλητὰς σὲ πιστὸν ἀμείβω μέλος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α. Ἦχος δ.

Τριστάτας κραταιούς.

Ἑστῶτες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς, πυρσούμενοι ἀεὶ, γενναῖοι ἀθληταὶ, τὴν ψυχήν μου φωτίσατε, μέλποντες τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, καὶ κηρύξαι καρδίας μακάριοι.

Ἐπιτέρωσεν ὑμᾶς, οὐράνιος πόθος, ὅθεν πάντα τὰ τερπνὰ, τοῦ βίου ἀθληταὶ, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσει ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Πυρὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, ἐσβέσατε σοφοί, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν, ἀθλητικαῖς τῶν ἰαμάτων καθαραῖς ἐπομβρίσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνατε.

Μετὰ ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφὴν, τὸ φῶς τὸ μένον, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν βασάνων ὑπηνέγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ, τὴν ἡμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί. αἰκίσεις γὰρ σαρκὸς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπηνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Τὸν τῆς ἀκοῆς, τῆς προμήτορος Εὔας, Γαβριὴλ σοὶ προσφωνῶν, τὸ χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίμαξε Δέσποινα. μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφεως, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Σοφίᾳ λόγων, θεϊκῶς τὰς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκὸς, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἤνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Ἀμαρτηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεὸν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τέμνοντα, καὶ τὴν καρτερίαν σου καλλωπιζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρὰν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος τῇ θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῇ στοργῇ με τῇ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις σου. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱλάριον Πιστοὶ, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας στεῤῥῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, ὅτι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς Πίστει, αὐτοῖς προσπελάζοντας. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σύνοψ-

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Ὡς προκόπτων ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε, προκόπτειν ἐν αὐτῷ. Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπιε, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ τούτου δρόμῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν θεαρέστοις ὁδοῖς καὶ θείαις πράξεσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος ἐκ τῶν ὑψίστων, τὸ θεῖον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες. Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Κυπριανοῦ.

Ὕμνος τῷ Θεῷ ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Προκόπιε πολύαθλε. σὺ γὰρ ὤφθης ἀκραιφνὴς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδώλων τὰς μορφάς. καὶ νῦν προσεπελάσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος Πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τὸ κράτος σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν πανσέβαστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα. Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου. χαίροις Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταίωμα, Προκόπιε πολύαθλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ὥσπερ ὁ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος Μάρτυς Προκόπιε, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράννων τὸ δυσσεβὲς, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρικῶς κατήχυνας. διὸ καὶ μέχρις αἵματος ἀντεκατέστης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρέσβευε ἀπαύστως τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰ βούλει, Δοξολογίαν μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰδ' οὖν, εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει Κυριακῇ λβ'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει Παρασκευῇ τῆς ζ'. Ἑβδομάδος. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἡ κρηπὶς τῶν Μαθητῶν, περιερχομένη τὸν Κόσμον, ὅλον ἐστήριξε, τέτεσε εὑράμενον ὡς λίθον ἔντιμον, Ἐκκλησίας θεμέλιον, προβάλλεται Μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναοὺς, θείᾳ δυναστείᾳ τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ σαρκὸς ὁμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκήσαντος.

Ὅμοιον.

Λόγῳ, φυγαδεύων πονηρὰ, πνεύματα κακίας ἐτέλεις, πνευματικοὺς τοὺς λαοὺς, Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὔλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος σπό-

Digitized by Google

σπόρον τὸν ἔνθεον. ὅνπερ, γεωργῷ προσηγάγω, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Ὅμοιον.

Λύσιν φρυκτωρίας νοηταῖς, σὺ ἀνατολὴν ἀπειργάσω, ἥλιον φέρουσαν, θείας ἐπιγνώσεως, τῆς ἐκ Παρθένου ἡμῖν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλαντος, καὶ δύσας ἀθλήσει, Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἔνθα, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, βλέπεις τὸ ποθούμενον κάλλος, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου Παγκράτιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντων προστατεύεις ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί. ἄλλον γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεὸν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ὅθεν σοι προσπίπτομεν ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, βλέπουσα Παναμώμητε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Ὑπέρτιμον λίθον σε, ἡ Ἐκκλησία, γνωρίζει Παγκράτιε, ἑδρασμὸν τῶν λόγων σου, στηριζομένη ἀεὶ, καὶ διὰ τοῦτό σου τιμᾷ τὴν μνήμην σήμερον.

Νεώσας ἀρότρῳ σου, τῶν θείων λόγων, καρδίας Παγκράτιε, χερσωθείσας πρότερον, κακοπιστίας αὐχμῷ, γονίμους ἔδειξας σαφῶς διὰ τῆς Πίστεως.

Μονάδα τρισάριθμον, ἐρριζωμένην ταυτότητι φύσεως, καταγγέλλων ἔσβεσας, τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ φωτοβόλοις διδαχαῖς λαοὺς ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ φωτοδότης, φωτίζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄχραντε Δέσποινα. δι' οὗ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ φῶς ἐθεάσαντο.

Ὠδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος θεμενούμενος, πονηρὰ ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τοῖς μοχλοῖς τῶν προσευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας, τῶν εἰδώλων, Ἐκκλησίας ἀμιστῶν ἀξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας ὕλας ἀκανθῶν, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς, τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν εὐθυνουμέναις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὑρών σε Θείου Πνεύματος, καθαρὰς ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ Κορυφαῖος μαθητὴς, πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθείας ἐκμειῶσαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον, καὶ Θεοῦ τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ πλατυτέραν Οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, ἀπειρόγαμε Παρθένε, οἱ Πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων Οὐρανὸν, στερεώσας τὸν δεύτερον, „ καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβείας πρόμαχος, τροπαιοφόρος, Ἱερὲ Παγκράτιε, ἀνηγορεύθης ἐκ Θεοῦ, προσκαλουμένοις σε πάντοτε. ὅθεν δυσώπει ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη, παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, καὶ θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγαζες· οἴ μοι πῶς πάσχεις Υἱέ μου παμφίλτατε.

ᾨδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Πυρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθεὶς, τὴν ἀπάτην ἔφλεξας, Παγκράτιε σοφὲ, καὶ ἀναλάμψας ὡς λύχνος τῆς ἐν θαλάσσῃ, βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας, θείου ἐμβιβάζεις θελήματος.

Ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, ὁ Πέτρος ἀρδευθεὶς, καὶ πλησθεὶς ὡς ἄλλον σε, ἐκπέμπει ποταμὸν, κεχερσωμένας ἀρδεύειν ψυχὰς θεόφρων, καὶ ἀσεβείας ποταμοὺς ἀποξηραίνειν, ῥεύματι τοῦ θείου κηρύγματος.

Ὁ βίος σου ταῖς θείαις, ἀστράπτων καλλοναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε Δαιμόνων τὰς ὁρμὰς, καὶ διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας, Υἱοὺς ἡμέρας ἀναπέδειξας τοὺς πόθῳ, σοῦ ταῖς διδαχαῖς ἀπαθήσαντας.

Θεοτοκίον.

Σαρκούμενον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν δυσὶ, Κόρη καὶ θελήμασιν, ἐκύησας Ἁγνὴ, τὸν τοὺς εἰσόδους γνωρίσαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας τοῖς τῇ πλάνῃ δουλωθεῖσιν, Ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

ᾨδὴ ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Θαυμάτων ἐπιδείξεσιν, ἐξώγρησας λαοὺς, λόγῳ δὲ ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ᾠκοδόμησω ἱερώτατε, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμὸν ἀνθρώπων.

Τοῖς αἵμασιν ἐφοίνιξας, στολὴν τὴν ἱερὰν, λύθρον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, καὶ νικηφόρος ἀνελήλυθας, πρὸς θύρανον τῆς νίκης, ἀπολαβὼν τὸ στέφος.

Ἡ φράγη πρὸ προσώπου σου, φραγμὸς εἰδωλικὸς, θύρα δὲ ἠνοίχθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ διεδόθη χάρις ἔνθεος, ταῖς τῶν Πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἄχραντε καὶ ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθείας καὶ ἐπήγασε, θεογνωσίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτης.

ᾨδὴ ς'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σου τὴν χεῖρ, καὶ λαμπρύνας σαφηνῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς, τῶν ἁπάντων καὶ Θεὸς, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαοὺς ἐῤῥύσατο.

Βαπτισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσω τοὺς λαοὺς. καὶ τυθεὶς ὥσπερ ἀμνὸς, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα Θεῷ προσήνεξαι.

Γεωργήσας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφὲ, τὰς ἐνθέους διδαχὰς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα Μάρτυς, Παγκράτιε.

Θεοτοκίον.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας καὶ ζωῆς, Παναμώμητε, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Στίχ. Προθεὶς ἑαυτὸν Παγκράτιος εἰς βόθρον.

Ἀθλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐκ λίθων.

Παγκράτιος δ' ἐνάτῃ εἰς παγκρατέως δόμ' ἀπέπτη.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος, παρὰ Πέτρου δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειραγωγεῖται πίστιν. παρ' οὗ καὶ χειροτονηθεὶς Ταυρομενίου Ἐπίσκοπος, Ῥωμύλλῳ καὶ Λυκαωνίδῃ τοῖς ναυκλήροις περιτυχὼν, καταλαμβάνει τὴν Σικελίαν. οὓς καὶ ἐκ προοιμίων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο Πίστιν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ νήσῳ ἐπέβη, τότε Φάλκωνος καὶ Λύσσωνος, καὶ τῶν λοιπῶν Δαιμόνων, ἠφάνισε τὰ Ἰνδάλματα, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βονιφάτιον, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ πεποίηκε, καὶ Ἐκκλησίαν δείμασθαι. πᾶσαν μαλακίαν ὁ Ἅγιος θεραπεύων. καὶ καθ' ἑκάστην προστιθέμενος πλήθη πολλὰ τῷ Θεῷ, καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπεὶ ὁ ἡγεμὼν Βονιφάτιος μὴ παρῆν, ὑπὸ τῶν Μονταρῶν ἀναιρεῖται.

Τῷ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμυθίου, Κόπρη, καὶ Ἀλεξάνδρου.

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ὧν ὁ μὲν Ἀλέξανδρος, στρατιώτης ἦν, Πατερμύθιος δὲ, καὶ Κόπρης, ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ, τὸν ἀσκητικὸν μετήρχοντο βίον, ἐπεὶ δὲ συνελήφθησαν, καὶ τῷ παραβάτῃ παρέστησαν, ὁ μὲν Κόπρης ταῖς θωπείαις καὶ ταῖς ὑποσχέσεσιν ἁλοὺς, νῶτα δέδωκε τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τὸν Χριστὸν ἠρνήσατο. ὁ δὲ Πατερμύθιος, οὐ μόνον οὐκ ἠρνήσατο, ἀλλὰ καὶ παῤῥησιαστικώτερον καὶ δριμύτερον τὸν λόγον πρὸς Ἰουλιανὸν καὶ Κόπρην ποιησάμενος, αὖθις τοῦτον ἀνακαλεῖται τοῦ πτώματος, καὶ ὁ πρὸ βραχέος ἀρνητὴς τοῦ Χριστοῦ, νῦν ὁμολογητὴς διαδείκνυται. διὰ ταῦτα πυρακτωθεὶς σφόδρα, πυράγραν ὁ Κόπρης τῇ γλώσσῃ δέχεται, καὶ ἐπ' ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. ἧς ψυχρανθείσης, αὖθις ἀνάπτεται κάμινος, καὶ ἀμφοτέρους δέχεται. διαμείναντες δὲ ἐν αὐτῇ ἀπαθεῖς, τὸν στρατιώτην Ἀλέξανδρον εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλέσαντο. ὃς, καὶ σὺν αὐτοῖς ὑπεισῆλθε τὴν κάμινον. ἧς ἐξελθόντες, τοὺς αὐχένας τέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Στ. Εἰ καὶ γέρων ἦν ὁ Κύριλλος Γορτύνης,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν,

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ παραστὰς τῷ Ἄρχοντι ἐν βαθυτάτῳ γήρᾳ, καὶ τὸν Χριστὸν διαπρυσίως κηρύττειν, δεσμεῖται, καὶ πυρὶ δίδοται. τῶν δὲ δεσμῶν οἷς συνείχετο καυθέντων, καὶ τῶν ξύλων εἰς τέφραν διαλυθέντων, καὶ τοῦ Ἁγίου ἀφλέκτου μείναντος, καὶ τοῦ Ἄρχοντος τὸ θαῦμα ὑπερθαυμάσαντος, τότε μὲν ἀφίεται. ὕστερον δὲ, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν δι' αὐτοῦ προσερχομένους μαθὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προστάττει. καὶ οὕτως ὁ μακάριος τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο στέφανον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Ἐν αἵματι βεβάπτισαι τῷ σῷ, Παγκράτιε πρότερον ἐν ὕδατι λαοὺς, βεβαπτικὼς καὶ πρὸς Χριστὸν μετῆλθες χαίρων. μεθ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει θεούμενος αὐτὸν δοξάζεις πάντοτε.

Μυσάλμῃ συγχωσθέντας τῶν δαιμόνων, ἀγκίστρῳ σου τῶν λόγων ἀνηγάγω Ἱερὲ, καὶ προσάγων ἱερωτάτῃ ἐπομβρίᾳ, θολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν ἱερομύστα Χριστοῦ.

Ἡ πέτρα σε ἡ ὄντως ἀῤῥαγὴς, θεμέλιον ἔθετο, καὶ βάσιν ἀῤῥαγῆ, τῆς ἱερᾶς ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας. ἐν ᾗ ἐδαφίζεται, πᾶσα κακία σοφὲ τοῦ νηπιώδους ἐχθροῦ. Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε ἁγνῶν, παναμώμε, Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς Πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ Θεόνυμφε, προσγινομένου ἡμῖν ἐξ ἀκρασίας κακῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Πυρὶ λιπαινόμενος ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας στομούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ἀράθης σοφὲ, ξίφος διακόπτον, ὕλην πολυθείας.

Λαοὺς ἐπιγνώσεως, προσάγων τῷ Χριστῷ, σημεῖα καὶ τέρατα ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Παρακλήτου, θεόφρων ἐπιπνοίαις.

Εἰκόνα τοῦ Κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἑκὼν ἣν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σημείων δυνάμεις, δι' αὐτῆς ἐκτελεῖς. τῆς πολυθείας, τὸ μῖσος ἀναστέλλων. Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου, κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, καὶ πᾶσαν κατήρδευσε, τὴν Κτίσιν ἀληθῶς, ξηράνας Παρθένε, θολεροὺς ποταμοὺς, εἰδωλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης. Ὁ Εἱρμός.

„Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι
„στρατιαὶ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον,
„ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλο-

Digitized by Google

„ γεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
„ τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Τοῖς φωτοβόλοις τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταυγασθεὶς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, πρὸς τὴν δύσιν ἔφθασας, φωταγωγῶν διδαχαῖς τοὺς παρεισδύντας, εἰς ἀγνωσίας Παγκράτιε βάραθρα.

Τὴν τῆς εἰκόνος τιμὴν διαβαίνουσαν, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον, ἀνεστήλου ἔνδοξε, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων Δαιμόνων καθαίρεσιν.

Ἱερωτάταις ἐμπρέπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπων φαιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὁρώμενος, ἱερὲ Παγκράτιε, ἀγαλλομένῃ ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν. πειρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον,
„ τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγ-
„ χρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἔμψυχον, τοῦ
„ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν,
„ τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ Πίστεως πέτρα, Παγκράτιε κραταιάν σε, κρηπίδα Μάρτυς, καὶ βάσιν, καθιστᾷ τῆς Ἐκκλησίας. μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν Ποίμνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἄγαρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοί σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου, ἡμεῖς ἐνδιαφερόντως, συσταυρούμενοι τούτῳ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν Θεογεννῆτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι΄.

Τῶν Ἁγίων, με΄. Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, γ΄. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν Πέτραν τὴν ἄρρηκτον, οὐκ ἐξηρνήσασθε. ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι γενόμενοι, Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε. μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, ἅμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν. διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς ἀεὶ διαμένουσαν, θάνατον ἄδικον, παρανόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε, καὶ μιᾷ μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνεσθε. μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Συνέχομαι πάντοθεν δεινοῖς, καὶ τοῦ φύγω Δέσποινα, ὁ δυστυχὴς καὶ παναθλιος; εἰ μὴ πρὸς σὲ Ἁγνὴ, καταφεύγω μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων Θεόνυμφε, καὶ μὴ παρίδῃς με, τὸν ἀνάξιον οἰκέτην σου, θλιβομένων, ἑτοίμη βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ σω-

Digitized by Google

συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δῆλον σου δέομαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ἦχος Πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοφρόνως Πιστοί, τοὺς στρατιώτας Χριστοῦ, τοὺς ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους φαιδροὺς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντες.

Ἐπὶ γῆς ἀθληταὶ, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς, καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν Οὐρανοῖς τοὺς στεφάνους ὑπεδέξασθε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁμονοίᾳ ψυχῆς, συνδεδεμένοι πιστῶς, κατὰ τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταὶ στεφανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφώνως ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

Ὠδὴ γ'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Συνέστη στρατιῶται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι τὸν ἀλάστορα, ἀρχαῖον ὄφιν ἐπνίξατε, ἐν τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

Τὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφορήτοις ἀξιάγαστοι, βασάνοις θείαν εἰλήφατε, κληρουχίαν διὰ Πίστεως.

Ἐν λίθων ἀθλοφόροι βολαῖς, Τυράννου γνώμῃ συνθλαττόμενοι, τῆς ἀσεβείας τὴν ἄγκυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

„ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον ἀνάστασιν.

Καθ. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ταῖς ῥοαῖς. λίθοις γὰρ συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαιόμενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὤφθησαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς ῥιφάδας, τίς ἐξαπεῖν δυνήσεται Παναμώμητε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδικήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε Ἁγνὴ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν ἀνόμων νῦν Υἱὲ, θέλων σταυρῶσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Φιλοθέου ἀγάπης, κεκροτημένος τοῖς θεσμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρὸν, τῶν ἀθλοφόρων ὁ χορὸς ἐτροπώσατο, κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ κρατυνόμενος.

Ἡ θεόκλητος φάλαγξ, τῶν ἀθλοφόρων τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθὺν τῶν ἀσεβῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Φῶς ἀπρόσιτον ἰδόντες, οἱ ἀθλοφόροι ἐν φρουρᾷ, κακόζοφον ἀχλὺν, εἰδωλικῆς παροινίας διεσκέδασαν, θείᾳ δυναστείᾳ ναρκούμενοι.

Ἀτενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φορὰν, τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ ἀοίδιμος δῆμος τῶν Μαρτύρων ἀπώσατο.

Θεοτ.

Ἐπεσκίασεν ἡ τοῦ ὑψίστου, Κόρη δύναμις ἐν σοί, καὶ παράδεισον εἰργάσατο τρυφῆς,

Digitized by Google

φῆς, ζωῆς ξύλον ἔχουσαν, μέσον τοῦ παραδείσου Κύριον.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Λογίοις τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου, εἰδώλων οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν κατήργησαν.

Ἀστέρες φαεσφόροι γεγόνατε, ἀθλοφόροι, καὶ αὐγὴ τῆς Πίστεως, τὴν ᾠδίαν ἐκπέμποντα.

Γεώργιον πεφήνατε Ἅγιοι, τοῦ ὑψίστου, δρεπάναις τεμνόμενον, τοῦ Μαρτυρίου πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Ἡ παύση δυσωποῦσα ὃν ἔτεκες, Θεοτόκε, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Ἠνθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἀνεβόων· εἰς χεῖράς σου Δέσποτα, προσδέχου τὰ Πνεύματα ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον. σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ἀγγέλων συνωμόσκηνος, ἡ φάλαγξ τῶν σῶν ἐχρημάτισε, Μαρτύρων φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελέσασα· καὶ νῦν πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτύρων τε ἡ εὔκλεια, Μαρτύρων χορεία θεόλεκτος, Μαρτύρων εὐπρέπεια, θερμῶς δυσωπήσατε, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Συλλήψεως ἀπόρρητου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ θαῦμα Παναμώμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἡμῖν ἐπιδημήσαντα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ „ κῆτος ἐγένετο. ἐγὼ δὲ ἐβόησα, πρὸς „ σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἡ δε„ξιά σου Κύριε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι'. Τῶν Ἁγίων με'. Μαρτύρων τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

Στίχ. Παρεμβολῆτις εὑρέθη Θεῷ νέα,
Τόλμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.
Κτεῖνεν ἀριθμὸς ἐνέας δεκάτῃ πῦρ Νικοπολίτας.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου βασιλέως καὶ Λυσίου Ἡγεμόνος, ὡμολόγησαν τὸν Χριστόν. Ἦρχον δὲ αὐτῶν οἱ ἐκ τῆς Πόλεως ἦσαν πρῶτοι, Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιὴλ, καὶ Ἀντώνιος. διαφόροις δὲ βασάνοις ἐξετασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀθλήσεως εὕραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνορος καὶ Σιλουανοῦ.

Ὧν ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισιδῶν ἐπαρχίας ὢν, διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, Σεβηριανῷ ἡγεμόνι Εὐφρατησίας, εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς σπαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακαίεται, καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστὼς, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου καρτερίαν βλέπων, ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, καὶ παραυτὰ τὴν γλῶσσαν ἐξεκόπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τύπτεται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται, καὶ τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου τοῦ ἐκ Σάρδεων.

Ὃς, Περιγίῳ τῷ Ἄρχοντι ἐνδημοῦντι τῷ Ἰκονίῳ προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, Σταυρῷ προσηλοῦται, καὶ τὸ Μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς καὶ ξιφῶν βιαίως παρέδωκε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Πρεσβύτερον. Καὶ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βεάτου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμελῴδουν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης ὑμῶν, τὰς ψυχὰς παρεδώκατε.

Πα-

Digitized by Google

Παρεστηκότες Θεῷ, στεφανηφόροι ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, ἀεὶ πρεσβεύετε.

Ὡς ἀληθείας πυρσοί, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργοι, περιφανεῖς ἀθληταί, Πιστοῖς ἐδείχθητε. Θεοτοκίον.

Ὡς σωτηρίαν ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωποῦμεν, ἐξευμένιζε ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Μετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας, κοινωνοὶ ἀξιωθείημεν, τὸν Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσει καρδίας, ὁ χορὸς τῶν καρτερῶν ἀθλητῶν, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥείθροις ἰδίων αἱμάτων, φοινιχθέντες ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς καρτεροὺς στρατιώτας, τοὺς λαμπτῆρας τοῦ ἀσβέστου πυρός, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φωτιδῶν, τοὺς ἀστέρας ἀεὶ λάμποντας, εὐσεβῶν ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε Ἁγνή, ἐν τῇ γαστρί σου τὸν τούτοις ἐποχούμενον βαστάσασα. ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα Υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας πρεσβεύσατε, πανάοιδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι᾽ ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

Ῥώμῃ κραταιᾷ, τὸ τῆς πλάνης ὀχύρωμα, καθελόντες ἀήττητοι, οἰκίαν οὐράνιον, κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἠξιώθητε.

Ὡς ἀειφανεῖς δεδειγμένοι φωστῆρες ἡμῖν, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως αὐγάζουσι, φωτοβόλοις λάμψεσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμοις καὶ δεσμοῖς Μαρτυρίου νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα Τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης πανσεβάσμιοι. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε. Ὁ Εἱρμός.

„Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀφράστως κυήσασαν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πολυχειρίᾳ γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρίᾳ τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθρούς, συνδιεσπάραξαν Σῶτερ, ὧν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σῶσον. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοί, ὦ Παναγία Παρθένε, σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, τῇ μητρικῇ παρρησίᾳ.

Εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Ἡ α΄. Ὥρα ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐθελούσιον, μιμουμένη νέκρωσιν, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόχυσιν, ἀναπηγάζει

Digitized by Google

ζει θεωρία τοῦ Πνεύματος. ἣν ἀνυμνοῦμεν, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντὸς, αἴνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἑκάστοτε.

Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θηρῶν ἐπέσχες ὁρμὰς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, ἀχέρως κατετόλμησας, καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀπελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον, περιχαρῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ὅμοιον.

Θείων Πατέρων συνάθροισμα, Πίστεως ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται. ὅνπερ παναοίδιμε, ἠγκαλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν Πίστιν, ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη, ἅπασαν αἵρεσιν, καὶ καταισχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἔνδοξε, προασπιστάς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρθένος καὶ ἀθλοφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεός. ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ. μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὸ ἔλεός σου.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Παμύμνητε κατέβαλες, ἐχθρῶν μιαιφόνων τὴν ἰσχύν. καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, μετάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παράσχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνοῦμέν σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παναμώμητος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἐνδιωθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τῷ λογισμῷ, ἡ μύρα προχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν. ἡ ἐκ τῆς ἑῴας ἀνατείλασα ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, καὶ ἄθροισμον ποιήσασα, τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως, τοὺς θείους Πατέρας, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Χαῖρε τὸ σεμνολόγημα, τῶν Ἀποστόλων χαῖρε, καὶ Ἀγγέλων, ἀγαλλίαμα τερπνόν. Χαῖρε τῆς Οἰκουμένης, τὸ καύχημα Παρθένε, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ παραδόξως
„ βυθίσαντι τὸν Φαραὼ ἐν θαλάσ-
„ σῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν σταδίῳ μυρώσαντι τὴν ἑαυτοῦ ἀθλοφόρον, στερρῶς ἐναθλήσασαν, στεφάνους ἀναδύσασθαι.

Σιγάτω αἵρεσις πᾶσα, τὸν θεῖον ὅρον τῆς Πίστεως, τὴν τεθαμμένην ὁρῶσα, ὡς πλάκας βαστάζουσαν, καὶ βρύουσαν ἰαμάτων πηγάς.

Ὢ θαῦμα πῶς ἡ θανοῦσα, καθάπερ ζῶσα τῇ λάρνακι, μαρτυρικῶς ἐναθλοῦσα, πηγάζει ἰάματα, καὶ πυκάζει χαρίσματα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν χαρὰν τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στερέωμα. ἄσειστον, Παρθένε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ

Ὠδὴ γ΄. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Ἀνοιγέσθω ἡ σορὸς, καὶ ἀρυέσθω ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥεῖθρα τῶν αἱμάτων, ὡς νοσημάτων ἀλεξιτήρια.

Ὠ καιρῶν ἀκουσμάτων, ἡ εὐθαλὴς τοῦ λόγου ἄμπελος, ἔκπαλαι ξηρανθεῖσα, φύει τὸν βότρυν τῶν αἱμάτων αὐτῆς.

Ὡς λιμὸν ἐν τῇ σορῷ, ὡς σταφυλὴν δὴ τῆς σαρκὸς τὴν δορὰν, ὡς οἶνον δὲ τὸ αἷμα, τῆς πανευφήμου κατοπτεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Μόνην Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρ„δία μου. διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώ„σαντο δύναμιν.

Καθ. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε. ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη. ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχραντε. λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σκέδασον τὰς βουλάς τε, καὶ τὰ πάντολμα θράση, τῶν ἐξοπλιζομένων ἀθέως κατὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον σε ὑψούμενον ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος;

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐπακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, „κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην, Κύ„ριε· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ζητούμενον ἄκουσμα, ἡ ἀσθενὴς τοῦ θήλεος φύσις, ἀνδρικῶς κατὰ τοῦ δράκοντος, ἀῤῥενωθεῖσα ὁπλίζεται.

Ὁ θεόγραφος τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ὅρος, ὡς πιστῇ σοι νομοφύλακι, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνατίθεται.

Ἐπεσφράγισας ὡς ἐν σφραγῖδι τῷ θείῳ τόμῳ, τῶν δογμάτων τὴν ἀσάφειαν, ἐπιγραφεῖσαν σοι αἵματι.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Ἀνάνδρε Εὐλογημένη Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ ἐξαποστείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν „ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα „σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Χαλκηδὼν σὺν ἡμῖν, ἑορτάζουσα Μάρτυς, τιμᾷ σου τὰς ἀγῶνας, καὶ ἀντλοῦν τὰ αἵματα, κατασπάζεται ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τῶν Πατέρων πληθὺς, τῶν δογμάτων τὸν ὅρον, παρέθετό σοι Μάρτυς, ὡς ἐνθέῳ Κήρυκι, τῆς ἀληθείας καὶ κατὰ θάνατον.

Εἰ καὶ θανοῦσα σιγᾷς, μὴ κινοῦσα τὰ χείλη, ἀλλ' ἔνδοθεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων κράζει σοι, τῇ μυστικῇ τῶν δογμάτων σάλπιγγι.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν, ἀπαύστως ἡ Κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε, χαῖρε Μήτηρ ἄνανδρε, Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ς΄. Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην.

Τῆς Ἰουδὴθ μιμουμένη, τὸ ἀῤῥενωπὸν Μάρτυς ἀνδρείᾳ φρενῶν, ἀνεῖλες ἐν Κόσμῳ, τῷ ξίφει τῶν δογμάτων σου, τὸν Ὁλοφέρνην ἐχθρόν.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον μύρου, τῶν λειψάνων κενοῦσα τὴν λάρνακα, μυρίζεις ἡμῶν τὰς καρδίας, καὶ γλώσσας ἐμπνευρίζεις, αἱρετιζόντων ἐχθρῶν.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα, ἐξ αἱμάτων βαφεῖσαν τῶν ἄθλων σου, ἐξύφανας τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐντάξασα τοὺς λόγους, τῶν μυστηρίων Χριστοῦ.

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα, τοῦ Κόσμου Χριστὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ Πίστει κατεβάλου θερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι, πρέσβευε διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε. Ὁ Οἶκος.

Τί τῶν σῶν ἀθλημάτων, ἢ τί τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἢ τί τῆς σῆς παρθενίας, ἢ τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειε τις πρότερον; σὺ γὰρ εὔφρανας τὸν Πατέρα, ὡς τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα· τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ σαυτὴν κατακοσμήσασα. τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα; τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπουσιν ἀρεταὶ μὴ ὑποδύουσαι; ὡς ἐξ ἀνατολῆς γὰρ παντὶ φαίνεις, καὶ ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν ἤπειρον, ἁγιάζεις καὶ μυρίζεις τὰ πέρατα. διὸ τόμον πεπίστευσαι, ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ΄. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος, καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στ. Δίκαζε Μάρτυς καὶ τάφῳ ἐγκειμένη, Κυροῦσα Πίστιν, ἧς ἐνήθλησας πόθῳ.

Θέσκελον ἑνδεκάτῃ ὅρον ἐμπεδοῖ Εὐφημίη.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας τῶν Βασιλέων, ἐγένετο σύναξις τῶν Ἁγίων Πατέρων τριάκοντα καὶ ἑξακοσίων ἐν Χαλκηδόνι, οἱ τοὺς περὶ Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν, καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ μηκέτι πείθοντο, ἑτέρως τοὺς μετέρχονται· τὴν ἐκτεθεῖσαν Ὀρθόδοξον Πίστιν τόμῳ ἐγγράψαντες, καὶ τοὺς αἱρετικοὺς τὸ σφῶν φρόνημα προγραψάμενοι ἐν ἑτέρῳ γράψαι, τὴν λάρνακά τε τῆς Πανευφήμου διανοίξαντες, καὶ ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους τοὺς τόμους ἀμφοτέρους ἐσφραγισμένους θέντες, ἀπαλλάσσονται. καὶ μετά τινας ἡμέρας παραγενόμενοι, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας ἐῤῥιμμένον, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις αὐτῆς χερσὶ κατεχόμενον. ὅπερ ἰδόντες, αἰσχύνης μὲν οἱ αἱρετικοὶ, χαρᾶς δὲ οἱ Ὀρθόδοξοι ἐπληρώθησαν.

Αὕτη δὲ ἡ Ἁγία κατὰ τοὺς καιροὺς ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Πρίσκου τοῦ Ἀνθυπάτου Εὐρώπης, τῆς Χαλκηδόνων Πόλεως θρέμμα. καὶ διαβληθεῖσα τῷ Ἡγεμόνι ὡς Χριστιανή, πυρὶ προσωμίλησε, καὶ θηρίοις ἐκδίδοται, καὶ ἑτέραις μηχαναῖς τισὶ κολαστηρίων. ἐν αἷς ἐγκαρτερήσασα, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο.

Ταῖς αὐτῆς Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ ἐν τῷ ὄρει Μωϋσῇ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἐκδιώξας τὴν τῆς πλάνης ἀπάτην, τῇ Πίστει τῆς ἐνδόξου σου ἀθληφόρου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὥσπερ φύλαξ ἐν δογμάτων τὸν ὅρον, ἡ Μάρτυς δεξαμένη ὡς θείας πλάκας, φυλάττει τοῦτον ἄτρωτον, ἐκ πασῶν τῶν αἱρέσεων.

Ἐν Χαλκηδόνι χαλκευθεῖσα τῇ Πίστει ἡ Μάρτυς, ἀραμένη θεόπλῳ ζήλῳ, τὴν τῶν δογμάτων μάχαιραν, τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπώσατο.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην Οὐρανῶν πλατυτέραν δεί-

Digitized by Google

δοξάζει, ἀλογίστως καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε.

Ὠδὴ η´. Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, λύκους ἐξέκλινεν, ἐξαπατήσασα τοὺς σοφάς, τοὺς ἀσεβεῖς διώκοντας ἐκ παγίδων, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Χριστοῦ ἐβαπτίσθη.

Ταῖς θεομβρίαις τῶν σῶν, Μάρτυς ἀνοίξασα σεβασμίων αἱμάτων, τῶν δυσσεβῶν κατεμήλωσας τὰς γλώσσας ἐν αὐτοῖς, σώσασα ὡς ἐν χειμῶνι, τὴν ἐμπιστευθεῖσάν σοι Πίστιν ὀρθοδοξίας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἁγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγη„σαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ „καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· „πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ„τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ´. Μεγαλύνομεν πάντες.

Εὐφήμοις εὐφημίαις, εὐφημείσθω ἡ Μάρτυς, τοῦ Χριστοῦ ἡ πανεύφημος. ἣν πάντες εὐφημοῦσι, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, καὶ τῶν Ἁγίων εὐφημεῖ τὸ συνέδριον.

Ἐξ ἐπαίνων στέφος, πλέξωμεν ὦ Μάρτυς, Βασίλειον αὐτῆς, τρανῶς ἐπορφύρωσεν, ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῆς, ὡς ἁλουργίδα τὴν δορὰν ἐξυφάνασα.

Οἱ πιστοὶ συνελθόντες, τὴν μνήμην τελέσωμεν, τῆς Πανευφήμου Μάρτυρος, προθύμως συντρέχοντες, καὶ βοήσωμεν αὐτῇ· Χριστὸν δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Παρθένε Ἁγνή, παρθενίας καύχημα, Μητέρων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια, τοῦ κόσμου ἡ χαρά. Μαρία δούλη καὶ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

„Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλαν„θρωπίαν σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, „δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν „πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς „τεκούσης σε.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θαυμάσια ζωηρῶν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα, καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις σου, Εὐφημία κρατοῦσα. διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἁγνή, καταφυγὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθόν σε παρέχει, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι. πάντας οὖν ἡμᾶς ῥῦσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στ. ἰδιόμ. ταῦτα. Ἦχος γ´.

Ἱστῶμεν δὲ στ. δ´.

Ἀθλητικὴν Πανήγυριν Πιστοί, θεοφρόνως τελουμένην θεώμενοι, τὸν θαυμαστὸν ἐν βουλαῖς Θεὸν ἡμῶν, εὐχαριστήσωμεν αἶνον μελῳδήσωμεν· τὸ γὰρ ἀόρατον κράτος τῆς ἁμαρτίας δυνάμεως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατηγωνίσατο, καὶ τὴν θείαν αὐτοῦ δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ, τελειώσας τῆς Καλλιμάρτυρος· ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων ἀθλητικῶν, ἡ πανεύφημος Μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀσμένως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐπ' αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῇ προτρέπεται λέγουσα· ἀρύσασθε πόμα, τῆς ἀναστάσεως Μαρτύριον, τῶν ἐχθρῶν διωκτήριον, παθῶν καθαρτήριον, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· ὁ ποτίσας ἡμᾶς, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς τοῦ Πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οἱ τῷ αἵματι Χριστοῦ, τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως, αἷμα ἅγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῖν, μετ' εὐφροσύνης πνευματικῆς, Προφητικῶς ἀντλήσωμεν, τῶν ζωηρρύτων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς

Digitized by Google

αϊδίου δόξης μορφωτικόν. διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν τοῖς ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφήμου Εὐφημίας, ἄγαμοι γέμος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ Παρθένοι, τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγκωμίοις καταστέψωμεν. νομίμως γὰρ ἀνδρισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν. Οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σταυροθ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἑκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ μήτηρ σου, τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

Εἰς τὸν Σ. Σ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος α΄.

Σήμερον χοροὶ πατέρων πανεύφημε, συναθροισθέντες διὰ Χριστὸν, τὸν τὸ πρίν σοι προσάγουσα τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως· ὅνπερ λαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ, φυλάττεις μέχρι τέλους. ὅθεν καὶ βροτῶν χοροστασίαι συνελθόντες, τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίρουσι, βοῶντες εὐσεβῶς· χαίροις πανεύφημε, ἡ τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, καὶ πατροπαράδοτον, ἄτρωτον φυλάξασα· χαίροις ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανύμνητε Δέσποινα ἐλπὶς, τῶν Πιστῶν καὶ στήριγμα, καταφυγὴ καὶ βοήθεια, σὲ ἱκετεύομεν, ἐκ παντὸς κινδύνου, τοὺς δούλους σου φύλαττε, τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν Τόκον σου, αὐτῷ πρεσβεύουσα, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα κρεμάμενον Χριστὲ, ἡ ἀγνῶς τεκοῦσά σε, σὲ τὸν κρεμάσαντα ὕδασι, τὴν γῆν φιλάνθρωπε, ἔλεγεν ἀμέμφως, τί τὸ ξένον θέαμα; ποῦ ἔδυσεν τὸ κάλλος γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις, ἑκὼν ὑπὲρ ἅπαντας.

Ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ΄. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθ. β΄. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτει Κυριακῇ, κ΄.

Ἀλληλούϊα. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τίς τῶν Φαρισαίων.

Ζήτει τῇ β΄. τῆς δ΄. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα Γ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκαρτερήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους, ἐκομίσασθε ἄμφω, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε. ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὅμοιον.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου Πρόκλε, ὑπήνεγκας, τὴν δι' αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἐν ᾧ ὑπάρχων ἱκέτευε καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε. Ὅμοιον.

Καθάπερ δύω φωστῆρες κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων αἴγλῃ, Ἀ-

Ἀθλο-

Digitized by Google

θλοφόροι Κυρίου, Ἱλάριε καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμὸν, τῶν παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἑορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς ἀμεμπτὲ προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, διαμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ Ἁγνή· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολ. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σεπτοῖς ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Τριστάτας κραταιούς.

Ἑνοῦντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτῖσι, πυρσευόμενοι ἀεὶ, γενναῖοι ἀθληταὶ, τὴν ψυχήν μου φωτίσατε, μέλποντες τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν, κατανύξει καρδίας μακάριοι.

Ἐπτέρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνὰ, τοῦ βίου ἀθληταὶ, ἐλογίσασθε σκύβαλα, νεύσει ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεωθέντες καὶ ἅπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

Περὶ θεαρχικῆς, ἀναφθέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, ἐσβέσατε σοφοὶ, τῶν αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν ἰαμάτων καθαραῖς ἐπομβρίσεσι, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνατε.

Τὴν ἄλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παραδείσου τὴν τρυφὴν, τὸ φῶς τὸ νοητὸν, τὴν τερπνὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπηνέγκατε, τρικυμίαν γενναίῳ φρονήματι.

Οὐράνιοι χοροὶ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί· αἰκίσεις γὰρ σαρκὸς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπηνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρίβοντες.

Τὸν τῶν ἀκοῶν, τῆς προμήτορος Εὔας, Γαβριὴλ σοὶ προσφωνῶν, τὸ χαῖρε ἀληθῶς, ἐξετίμαξε Δέσποινα· μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄφεως, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

Σοφίᾳ λόγων, θεϊκῶς τοὺς ἀσόφους διήλεγξας, καὶ στερρῶς τῆς σαρκὸς, ἰσχυϊ Πνεύματος ἤνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς θεόπνευστε.

Ἐμαρτυρηθέντα, ὠμοτάτως κελεύει σε ξέεσθαι, ὁ παράφρων πρὸς Θεὸν, ψυχῆς τὰ ὄμματα τέμνοντα, καὶ τὴν καρτερίαν σου καταπτυζόμενον.

Θλάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρὰν, τῆς ἀσεβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυναμούμενος τῇ θείᾳ χάριτι. Θεοτοκίον.

Λῦσον Παρθένε, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῇ στοργῇ με τοῦ Υἱοῦ σου, τεχθέντος Λόγου παναμώμε, καὶ σῶσόν με Δέσποινα ταῖς ἱκεσίαις σου. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
„καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
„τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ
„ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἱλάριον Πιστοὶ, καὶ τὸν ἔνδοξον Πρόκλον, ἀθλήσαντας στερρῶς, καὶ ἐχθρὸν καθελόντας, συμφώνως τιμήσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, οὗτοι θαύμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγωγοῦντες τοὺς Πίστει, αὐτοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Σύναξ.

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἠκολούθησε τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον· ὁ γὰρ αἱμοβόρος, ἤρχετο προβαίνειν τοῖς ἔμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὅλων, μόνον Κύριον, ὡμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαθον.

Τεταμένος καὶ τῷ ξύλῳ, τοῖς ἱμᾶσι πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας, οὐ προσένειμας, καὶ ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου σαφῶς δυναμούμενος.

Ἀηττήτῳ παῤῥησίᾳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρε Πρόκλε, ἔστης πρὸ βημάτων τὴν σάρκωσιν, διαπρυσίως κηρύττων, τοῦ κενώσαντος, ἑαυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συντριβὲν τῇ παραβάσει, τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, κατοικτείρων Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ᾤκησας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, προελήλυθας, ἀφθαρσίαις καινίζων ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε ἰσχὺς, τῶν Μαρτύρων καὶ στήριγμα, σὺ Ἅγιε τοῖς Ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι προθυμότατα.

Ἔρωτι θεϊκῷ, τὴν ψυχὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμάκαρ ἀξιάγαστε.

Πῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος μάρτυς Πρόκλε, προσταγαῖς τοῦ τυράννου, καὶ γνώμῃ θανατούμενος.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἑρμηνεῦσαι μυστήριον; ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ὠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐ θῆρες, οὐδὲ θανάτου πεῖρα, γενναιότατοι ὑμᾶς, χωρίσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαρᾶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχυσε.

Νόμοις ἐγκωμίων οὐ δουλεύει, ἡ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία. μόνος αὐτοὺς, ὁ δοξάζων Κύριος, μεγαλύνει ὡς ἠθέλησεν.

Εὐπλόως τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασάνων, προσωρμίσθητε, πρὸς θεῖον ὅρμον, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ἀϊδίου ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Ἡσαΐας πάλαι, βουλῆς Ἄγγελον ἔφη μεγάλης, Ἐμμανουὴλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

„Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ „κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολ„λῶν ἁμαρτημάτων· ἀλλ᾽ ὡς Θεὸς ἐκ φθο„ρᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΒ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἱλαρίου.

Στίχ. Βέλεσι μὲν τέτρωται πυκνοῖς ὁ Πρόκλος.
Ξίφει δὲ Ἱλάριος ἐτμήθη κάραν.
Δωδεκάτῃ βέλος εἷλε Πρόκλον, ξίφος Ἱλάριόν τε.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ Μαξίμου ἡγεμόνος. κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅγιος Πρόκλος, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, Μαξίμῳ τῷ ἡγεμόνι ἐκδίδοται, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὴν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ξέεται, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμᾶται, καὶ λίθῳ βαρεῖται τοὺς πόδας, καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τοξευθῆναι, συναντᾷ τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν Ἱλάριον, ἑλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκλος ταῖς νιφάσι τῶν βελῶν κατατρωθεὶς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Ἱλάριος ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμασθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σύρεται. εἶτα τὴν κεφαλὴν ἐκτμηθεὶς κατετέθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Πρόκλου.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀνδρέα τοῦ στρατιώτου, Φαύστου, Μηνᾶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος πέρων ἐν τῷ Σίγματι. Ὁ Θ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοί ποτε.

Σώματα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐκδεδωκότες τῷ Θεῷ, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Μάρτυρες, πρὸς τούτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξασθε εἰκότως.

Φωτὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι Πίστει, βασάνων σκότος παρεδράμετε, βοῶντες παμμάκαρες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥεῖθρα τῶν σῶν χειλέων, μελισταγῶν λογίων, παμμάκαρ Πρόκλε θεῖον ἴαμα, ποτίζον τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν κτισμάτων πάντων, ἁγιωτέρα Ἁγνὴ Παρθένε ἀπεκύησας, τὸν κτίστην καὶ Κύριον, Παρθένε ἀμίαντε, εὐλογημένη μήτηρ, ἀεὶ δεδοξασμένη.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους τοξεύμασιν, ἀνημέροις ἐχθροῖς σε προδίδωσιν, ὑφ' ὧν κατατεμνόμενος, παναοίδιμε Πρόκλε χαίρων εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου.

Ἐπληγώθη τὸ τίμιον σῶμά σου, ἀνενδότοις τοξεύμασιν Ἅγιε, καὶ ἀνιάτως ἔπληξε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μὴ μέλποντας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ τῆς χάριτος, ὥσπερ λίθος ἐν γῇ κυλιόμενος, συνέτριψας Ἱλάριε, ὀχυρώματα πλάνης μέλπων συντόμως· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου, ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκυῆτορ Δέσποινα, ἀνεκτήσατο Κόσμον ὑπὸ βοῶντα· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, » τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, » συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας » μέλπειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὑμ- » νεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Εὔαν μὲν τὸ τῆς παρακοῆς.

Τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες ἱερά, καὶ εὔσημος, τῶν Μαρτύρων φήμη ἔλαμψε, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγοῦσα, τὸν ζόφον τῆς κακίας λύουσα, καὶ μέθη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ἰαμάτων χάριν βρύουσα.

Ὡς δύω μαζοὶ πνευματικοί, προχέοντες ἰαμάτων γάλα Ἅγιοι, πᾶσαν ἐπιστεφοῦντες καρδίαν, πικρῶν νοσημάτων ἐκκόπτοντες, καὶ πάθη χαλεπὰ θεραπεύοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σταγόσιν αἱμάτων Ἀθληταί, φοινίξαντες, ἁλουργίδα πανοίδιμοι, πάντες ὡραίως τε φοροῦντες, Χριστῷ συμβασιλεύετε πάντοτε, τῷ μόνῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύοντες.

Ἡ γῆ ἐπευλόγηται ὑμῶν, τοῖς αἵμασι, τῶν λειψάνων καταθέσει τε, τῶν πρωτοτόκων Ἐκκλησία, τοῖς στίγμασιν ἐνθέως φαιδρύνεται· ἐν ᾗ μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυρες ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον Ἁγνὴ γεγένησαι, Παναγία Μητροπάρθενε, ἐν ὅλῃ Χριστοῦ τοῦ πάντων Βασιλέως, σαρκουμένη τοῦ σώματος, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει φωτίσαντος· ὅθεν σε Πίστει μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὔαν μὲν τὸ τῆς παρακοῆς.

Ἡ α΄. ὥρα, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολ. καὶ Ἀπόλ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. τῶν ἀμφοτέρων ἀνὰ τρία. Στιχ. τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἦχος δ΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγὴς καὶ σωτήριος, φῶς τὸ

τρι-

Digitized by Google

τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς αὐτῶν τάξεσι, τὸ θεῖον ϗ φαικῶδες μελῴδημα. καθικετεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρίν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, ϗ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ ϗ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάῤῥηκας, Ἁγνῇ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος. μεθ᾽ ἧς ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως ἀεί, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, ϗ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριὴλ παράστηθι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, ἀεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, ϗ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. Ἦχος Πλ. δ᾽.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θεία φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρείᾳ τε, σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν, δικαιοσύνῃ, ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύνας φιλοσοφώτατα, ἅρμα τερπνότατον, ἀρετῶν συνήρμοσας. οὗ ἐπιβάς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Πάτερ θεηγόρε Στέφανε, θεολογίᾳ τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἷά περ, τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφήμων μάκαρ αἱρέσεων, ἐπιθυμίᾳ τρυφῆς τῆς ἄνωθεν. ἧς κατηξίωσαι, μετασχεῖν Θεσπέσιε, παρεστηκώς, Θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ϗ Παντοκράτορος.

Ὅμοιον.

Πάτερ θεοῤῥήμον Στέφανε, δι᾽ ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἴτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας, καὶ καταλύσας Κόσμου τὸν τάραχον, ϗ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος, τῇ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἔφεσιν, ὄντως τὸ ἀκρότατον, θεόφρον Ὅσιε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β᾽.

Συγχάρητε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι. ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, ϗ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει παραδόξως, ἐποπτανόμενος ἁγιάζει. ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν. σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, ϗ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ παναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου ϗ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στ. στ. προσόμοια, τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος δ᾽. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριὴλ σε μεθέξεσιν, ἐν θείοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, ϗ τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, ϗ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, ϗ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν. τοὺς δὲ Πιστοὺς χαρμονικῶς, χοροστατοῦντας ϗ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ Ποίμνῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα, κο-

Digitized by Google

κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. πράϋνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν. ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σῇ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβεύων τοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δʹ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄϋλος τὸν ἄϋλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Τροπάριον. Ἦχος δʹ.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀΰλοις μεθέξεσι, θείαν καὶ ἄϋλον, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες, τῶν ἀσωμάτων νόων, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμυηκότα, ἐν Κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ῥυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Ἀγγελικὴν σε παρθένε, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ἄλλος. τοῦ Ὁσίου. Ἦχος βʹ.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Σοὶ τῆς σῆς Παμμάκαρ διδαχῆς, χρέος προσκομίζοντες, τὴν ἀμοιβὴν, ἀποτείνομεν στέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες. σὺ δὲ ἵλεως, δεδεγμένος παμόλβιε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

Ὀλεθρίων ὅρμημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, ὡς λογισμὸν, κεκτημένος θεόφρονα. ἀνεμφὴς γὰρ γέγονας, ἀπροσήγορος, προσηνής τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τε σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

Ἱερῶς ἐκόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας καὶ χάριτος, θεοῤῥήμον Στέφανε, θεοῤῥημοσύνης τε, ἠμφιεσμένος καὶ χάριτος, καὶ τῆς σῆς ἐλπίδος, ἄριστα Παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφηνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων Πάναγνε. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γʹ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Μεθέξει φωτὸς ἀϋλωτάτου, ὡς ἄϋλος ὄντως Γαβριὴλ, ἀΰλως φωτιζόμενος, φῶς καθοράσαι δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἑκάστοτε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἠξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύπτων μέγιστε, Ἀγγέλων. δι' οὗ ἤρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλως τιμῶντές σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν Οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε ἀεὶ, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοί ποτε, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Digitized by Google

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος σου, θεοφόρε Στέφανε, ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ Πίστει καὶ πόθῳ προσανέχοντας.

Φωτίζονται τὰ πέρατα, διδαχαῖς σου Ὅσιε· ὡς γὰρ φωστὴρ ἐξέλαμψας, θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία σου.

Ἀδούλωτον ἐτήρησας, τὴν ψυχήν σου πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς τοῦ σώματος, θεοφόρε Στέφανε τίμιε. διὸ νῦν ἐπαξίως ἀνευφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐφάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόνι τῆς Παρθενίας σου, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε. Ὁ Εἱρμός. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος ὡσεὶ κρίνον Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος ἀεὶ σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελῴδημα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, μελῳδικῶς εὐφημοῦντες, τὸν θεῖον Ἀρχάγγελον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Τὸ αἷμά σου σοφὲ, μυστικῶς ἀνεβόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεὸν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον. τρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον. ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίωξας, τοὺς τῆς αἱρέσεως λύκους, σφενδόνῃ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε Ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν Πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ Παναμώμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι᾽ ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἵστασο μεθέξεσι θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιήλ· καὶ ἐντιθεὶς τὴν δήλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν Πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν. ἐξέλου ἡμᾶς πυρὸς, διαιωνίως φλογίζοντος, θείαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν Ἥλιον, θείαν στολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἠμφιεσμένος, στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε τῷ Πνεύματι, ὁ Γαβριὴλ, περιηγνισμένην πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· χαῖρε ἀρᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν προπατόρων ἀνάκλησις.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Σὺ Στέφανε, μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περικείμενος. ὤφθης γὰρ Μακάριε, θεοχαρίτωτον ὄντως ἐγκαλλώπισμα.

Ἣν ἔνθεον, Θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας. διὸ τῶν χαρίτων σε, αὕτη στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προξενήσασα Πάτερ πανσεβάσμιε.

Ἀμάραντον, ὁ Δεσπότης Παμμάκαρ σε Στέφανον, ὡς δίκαιος ἔπλεξε, τῆς ἀρετῆς ἀμειβόμενος, Σάββα τοῦ θεόφρονος, οὗ μαθητὴς νῦν ἐγένου γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τὸν καρπόν μοι ἡ Εὔα προσήνεγκε. ζωὴν δὲ γεννήσασα τὴν ἀνυπόστατον Πάναγνε, αὖθίς με ἀνώρθωσας. διὸ κραυγάζω σοι χαῖρε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νόος κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν. Ἅγιος Πατὴρ ὁ παντουργὸς, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Τὰ

Digitized by Google

Τὸ εἶδος τοῦ πνεύματος, τὸ κάλλος ὑπερθαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέγα τὸ κλέος Γαβριὴλ πέφυκε, θείων ἀσωμάτων Ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀμέμπτως σε.

Ο θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων, οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἥπερ διεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἁγιάσματος, ὑπάρχουσα Παναμώμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεὸν, πάντας ἁγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Ὁρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἐμβολῇ κατέσβεσας, Θεοφόρε Στέφανε, καὶ ταῖς θεωρίαις τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Νοῒ καθαρῷ, ταῖς γραφαῖς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, θεοῤῥῆμον Στέφανε, καὶ τῆς θεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελέξω τὸν πλοῦτον, τὸν θεῖον Πάτερ Ὅσιε.

Σοφίας βυθὸν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, ἀρεῖν ὅσον χρήσιμον, καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων Παμμάκαρ, ἐδέξω τὸν τῆς γνώσεως.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε Πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νῦν τὸν φωταυγῆ καὶ ὡραῖον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον θείαις λαμπρότησι.

Ἀκτὶς Ἡλίου πολύφωτε, πνευμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, καὶ τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σου παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος, Ἁγνὴ τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας Κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οἰκουμένης φωστὴρ φαεινότατος, Πάτερ ἀναδέδειξαι, λόγου λαμπρότησι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

Μακαρίως τὸν βίον διέδραμες μύσας τὰς αἰσθήσεις γὰρ, ἔξω γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

Ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος ὁ Στέφανος, ὃν νῦν ἐστεφάνωσαι παρὰ Κυρίου σου, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντ. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν σὺ πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὁρισθὲν φρικτὸν μυστήριον, μόνος σὺ πεπίστευσαι, Γαβριὴλ παρεδόξε, τόκον τὸν ἀπόῤῥητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη, χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ Πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ΄. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοὺχ τῆς μετωνομασθείσης Μαρίας.

Αὕτη ἦν ἐκ Περσίδος, συνοικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάγῳ, ἐπὶ Βασιλέων, Περ-

Digitized by Google

Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γεέννῃ, οἳ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ βασιλέως εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται, καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτὼ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον ἐν ᾧ δράκων ἦν ἀκοντίζεται. χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, ἐξημέρωσέ τε αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι. εἶτα ἐκεῖθεν ἀνελκυσθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου υἱῷ καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν. ἐξ ὧν ὁ μαστὸς αὐτῆς διαῤῥήγνυται, καὶ ἐν σάκκῳ καμινιαίας αἰθάλης πλήρει ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλισθεῖσα ἔν τινι τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλαβὴς, χαμαιτυπείῳ ἐκδίδοται, ἐν ᾧ πολλοὶ τῶν ἀκολάστων εἰσερχόμενοι ταύτην οὐχ εὕρισκον. ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐῤῥύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. τῆς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος ξίφος κατέχων, πλήττει ταύτην κατὰ τοῦ αὐχένος, καὶ ἔνδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῆναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐμολύνθησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰ εἰργάσαντο. Ἡ δὲ Ἁγία παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς Πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα Θεόθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῷ μικρᾷ καταχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῇδε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημεῖ.

Ταῖς αὐτῆς Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ, ἑστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ λυτρωτῇ τοῦ παντός· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπερένδοξος τοῦ οἴκου σου ἡ εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, Πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾶν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων κράζοντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἕτ.

Ἐπεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ Ἁγνή. δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἐνήνθησε, τοῖς Πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμνῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμὼν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, Παμμάκαρ προεξένησε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῇ Κτίσει σου βοῶν· εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι, καὶ διανοίας, θεόφρων λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἁγνείᾳ τε σώματος, καὶ παρθενίᾳ σεπτῇ, ἄριστον ἀνάθημα φανεὶς, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Παντοκράτορι. **Θεοτοκίον.**

Ἰθύνασα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένῳ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀΰλως Ἀρχάγγελε ἑνούμενος, στόματι πυρίμορφῳ σου, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπουσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί. καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκὶ καθ᾽ ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔχει σε προτρέποντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ Γαβριήλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην ὁσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνώσασαν, ἑνώσει κρείττονι, γεννήματος ἀῤῥήτου καὶ ξένου, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπές, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ σου ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἱδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων σου, οὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτου πόθῳ πυρούμενος.

Ὅλην ὑπερβάς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοὶ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, στεφανηφόρε Στέφανε, κράζων ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔρωτι σφοδρῷ, Παμμάκαρ κατισχύσας, τοῦ θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητα, ἐζήλωσας πανεύφημε. γέγονας ἐκ μαγεῖον, τούτου γὰρ ὄντως παράδεισον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ὁ ἀπαθής, ἐν μήτρᾳ σου ἑνοῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοὶ Πάναγνε, σαρκός τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνων τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος. ὅθεν σε Θεοτόκον, πίστει καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Εἱρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἵστασο φρικτῶς, τῷ Λόγῳ τῆς χάριτος, διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἱερῶς, θεούμενος Ἅγιε Ἄγγελε, καὶ φωτίζων, πίστει τοὺς τιμῶντάς σε, Ἱερὲ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὥσπερ Οὐρανὸς, ὁρᾶσαι κατάστερος, θείαις λαμπρότησιν, ὥσπερ στρατηγέτης δέ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δαιμόνων τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Ἡ περικαλλής, δυὰς καὶ περίδοξος, Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀποχήν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς ἀνυμνούντων σε.

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ὑπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἡδόμενος, καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύουσι Μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτείων πρός σε ἕλκυσον.

Μετέσχες γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότητα, πρὸς μόνον τὸ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ παμυπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς Ἥλιος ἔλαμψας, ἐν μοναστῶν συστήματι, ἀπαλῶν ἐξ ὀμίχλων καθιερούμενος, οἷά περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόῤῥωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν, οἱ Προφῆται σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλουσαν γενέσθαι Μητέρα, τοῦ Παντεργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότου.

Digitized by Google

διό σε παμψύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν. Ὁ Εἱρμός.
Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱός, Θεός.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἴμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους στ. προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἦχος α΄.

Πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, Θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀναδέδειξαι. καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου αὐγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σόν, κλέος περιβόητον, καὶ θαυμαστὴ σου ἡ δύναμις. ἡ χάρις ἔνθεος. ἡ μορφὴ ὡραία. τὸ εἶδός σου πύρινον. ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος. ἡ φύσις ἄϋλος. ἡ ῥοπὴ ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστῃ, πάντων καθικέτευε, λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ Θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν Πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. α΄.

Ὅπου ἐπισκιάσει, ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἰτούμεθά σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε, Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν Μεγάλην. Εἰδ' οὖ, εἰς τὸν α΄. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει τὴν Ἀκολ. Σεπτεμβ. ς΄.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ. Ἡ ταύτης Ἀκολουθία ψάλλεται, ὁπόταν βούληται ὁ Προεστώς. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄστρον ἡμῖν φαεινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνή, Γολινδοὺχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι, τὴν Οἰκουμένην περιαυγάζουσα, καὶ ἀθείας νύκτα διώκουσα. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίστει ἑορτάζοντες, ὑμνολογοῦμέν σε.

Θείαις σεμνὴ εἰσηγήσεσιν, ἔγνως Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐν γῇ ἐνδημήσαντα, καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα. ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Ἄπληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν ταῖς πληγαῖς ὁμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθείρξεσιν, ἀθληφόρε ἔνδοξε κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δέ, ἀπορριφεῖσα ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐτρέφου μὴ διαρρέουσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα. Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χαίροις Γολινδούχ, Μάρτυς ὡραϊσμένη.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότῃ ἐν Οὐρανῷ, παρεστῶσα ἔνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστρα-

Digitized by Google

ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, ἀπροσδέκτοις σου, εὐχαῖς Μάρτυς καταύγασον.

Ἀποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ Περσικὸν, ὡς ἀστραπὴ ἐξέλαμψας, εὐσεβείας φαεινὸς, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει, θεϊκῇ Θεομακάριστε.

Ἐχμηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοὺχ πανεύφημε, Μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὡραΐσας καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα, νοητὸν εἰσῆλθες χαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστουργὸς, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθᾶραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται Γαστρὸς, Θεοτόκε, σὲ διὸ πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ μύστου μύσει πρὸς Θεὸν, ὅλως πεφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεῖα, Γολινδοὺχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθεὶς ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ἐχώ θεμένη τὸν Χριστὸν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλῆσιν ἀσεβῶς, ὥσπερ τὴν Πίστιν τὴν σὴν, ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι Πίστει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν.

Θεοτοκίον.

Ἐγνωστῶς κατίδομεν Θεὸν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, δι᾽ οἶκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν. διὰ τοῦτο, Πίστει σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Οἱ σοὶ Πανεύφημε, καταθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον δρόμοι πρὸς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας Θείῳ Πνεύματι.

Ἐυθείας ἀποδοῦσα, παθῶν συγχύσεως, δολίας καὶ ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὡμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάστορος.

Ἰσχύν σοι δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηρὰς, στρέβλας ἀξιάγαστε. δι᾽ ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῇ, τέξασα χρηστότητος. Παρθενομῆτορ οἱ Πιστοὶ, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὀχυρωθεῖσα τὸν λογισμὸν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγλάϊσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Ὑπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἁγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου σταλέντος εὔδοξε.

Χαίρουσα ᾤκησας σκοτεινὸν, λάκκον καὶ βαθύτατον σεμνὴ, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, δράκοντι σωθεῖσα, ὅστις ἠδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοὺς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμὸν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μῆτερ Θεοῦ παραβάσεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτείραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀπέρριψαν λάκκῳ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς. ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρῶσιν οὐδ᾽ ὅλως εἴληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων. ἐτρέφου δὲ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

Ῥημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θεϊκῶν, πολυχρονίαν κάθειρξιν, κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς Ἁγίας σου σαρκὸς, ἐν τῷ ῥοπάλοις τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὀστᾶ συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε. θεϊκὸς γάρ σε πόθος ἐπερρώννυεν.

Θεοτοκίον.

Ὑφάνας ὁ ὕψιστος, ἑαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνω-

Digitized by Google

θαύτας θείαις καταστολαῖς, ἐφαιδρυνεν Ἄγγαντε. διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ἐν γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς Πόλιν ἅπασαν. ὁρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνὴ, αἰσχύνης· τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάστιγας, Μάρτυς θεομακάριστε. ἐδυνάμου γὰρ, ὁ Χριστός σε σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνὼν σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοὺχ, ἄτρεπτον θείᾳ στοργῇ.

Τὴν ὁμαλέως τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας κάθειρξιν ἀξιάγαστε. ὥσπερ κόσμον δὲ, τὰ κλοιὰ προφέρουσα σεπτὴν, Χριστοῦ παθημάτων κοινωνὸς, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολινδοὺχ γέγονας.

Ἀναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ Πνεύματος πανεύφημε, ἡ τεκοῦσά σε, μυθεσίαις εἴξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς.

Θεοτοκίον.

Ἱλαστήριον κεκτήμεθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεόν σε πάντοτε, ῥῦσαι ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐν μεγίστοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονίᾳ καθείρξει δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προστοπῇ δυσμενὴς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, Θέκλαν ἀληθῶς τὴν σεπτὴν πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη, μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Ἐπτερωθῆς τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιστερὰ τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης,

Νοερῶς ἑνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγὰς εἰσδέδεξαι. αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου, πάσης στειρώσασαν, πράξεως Ἁγνὴ, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἱλεουμένη.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδεῖν θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημοῦσα εἰσέτι τῷ σώματι. ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ θείᾳ ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς ὡς Ἥλιος ἐναπήστραψεν, ἡ καρτερὰ καὶ θεία καὶ γενναία σου ἄθλησις, καὶ Πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν θεομακάριστε.

Ἑαυτὴν ἐνδύμασι περιέστειλας, σῶν Ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι, τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς πηγὴν θαυμάτων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ τούτου προσψαύουσι.

Ἡ σὴ δεδόξασται θεία κοίμησις, Ἀγγελικῶν ταγμάτων σεβασθέντων πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν Ἀγγέλων Ἁγνὴ συνείληφας, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα. ὃν δυσώπει εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἁμαρτημάτων, λύσιν Πανάμωμε. ὅθεν εὐχαρίστοις σε φωναῖς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΔ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐκ τῶν ο΄. Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας θεόφρων, τοῦ Κόσμου Ἥλιος, ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν Κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότητι, καταφωτίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας.

Ὅμοιον.

Ἡ καθαρά σου καρδία, τοῦ Θείου Πνεύματος, φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν, αὐγασθεῖσα πλουσίως, Ἀκύλα θεηγόρε, φωτοειδὴς, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, θείᾳ χάριτι διέλυσας. Ὅμοιον.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ, πίστει προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν, μεσιτείαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς ἄμεμπτος προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Παναμώμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνή· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀκύλα πρέσβευε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελῳδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Οἰκτίρμων πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὅλον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωτοειδὲς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις. διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες, καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας, Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ τῶν σωμάτων ἔνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀποκάθαρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ σεμνὴ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες, τὸν διὰ λόγου ἅπαντας, δημιουργήσαντα. διὰ τοῦτό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐπόθησας Θεὸν ὡς θέμις ἔνδοξε, τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλέα. καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον βούλημα, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ἰσχύϊ τοῦ σεπτοῦ καὶ Θείου Πνεύματος, Ἀκύλα πανεύφημε τοῦ Βελίαρ, τὴν ἰσχὺν πᾶσαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

Νοΐ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν Κυρίου ταύτης μετέσχες, τελεώτερον μακάριε, μεταστὰς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ μένοντα. Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος καθαρὸς ὁ μόνος Κύριος, σὲ μόνην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης Κτίσεως Παναμώμε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σεσωμάτωται.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε. Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεὶς τὴν ψυχὴν, ὡς Ἥλιος ἔλαμψας,

Digitized by Google

Θεογνωσίας φωτὶ, Ἀκύλα μακάριε, στέφος δὲ μαρτυρίου, ἀνέπλεξω νομίμως. ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμοὺς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι Μάκαρ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε πανάχραντε, διάλεσον αὐτοχείρως, τῶν βαρβάρων τὰ θράση. γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς „οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φι„λάνθρωπε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Ὑπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θείᾳ θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου κενώσας, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλὸν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἥδιστον λόγον ἀεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχὰς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα πανεύφημε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε. τοῦ Ἱεροῦ, Παύλου μαθητὴς γὰρ, καὶ θεῖος ξεναγὸς, ἐγένου τὰ θεῖα, σαφῶς παιδευόμενος.

Ὥσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν Ἱερὸν, ἔδραμες Παῦλον, πρὸς τούτου τὰς αὐγὰς ἐδέσω τοῦ Λόγου, στεῤῥῶς λαμπρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας· ὃν ἐκτενῶς πάντοτε δυσώπει, τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον Ἁγνὴν ὀνομάζοντας.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξεχύθη σου χάρις τοῖς χείλεσι, μάκαρ ἱερώτατε. ὅθεν εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνα Ἀκύλα θεόπνευστε.

Κοσμημάτων παντοίων ἐξάλειμμα, καὶ ἁμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αἱ πορεῖαί σου θείως στελλόμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὤφθησαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη Πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονὼς Ἀπόστολε, τὴν Οἰκουμένην διδαχαῖς, καὶ θαυμασίοις καταυγάσας, στέφανον δόξης Ἀκύλα δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Ἥπλωσεν ὡς δίκτυον ὁ Παῦλος λόγους,
Ἤγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.
Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς πράξεσι Λουκᾶς ὁ θεηγόρος ἀνεγράψατο. τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητὴς ὑπάρχων καὶ ξεναγὸς, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμυήθη. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελίαρ, Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονὼς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληφε.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων·
Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξερόν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τιβερίου Κλαυδίου. παρ' οὗ εἰς Χριστὸν πιστεύσας πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐμφέρειν αὐτῶν, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὠμοῖς τύπτεται. καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται. καὶ σφαίρας σιδηρᾶς πυρωθείσας ὑπὸ μασχάλας ὑποτίθεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηναμένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου. καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὑφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ Θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὡραῖος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτοειδῆ καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῷ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς Λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτῳ τῶν λόγων ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς Οὐρανίου Τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκὼς θεοειδέστατος.

Ἁγίῳ ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται τὸ πρὶν, ὁ Ἀδὰμ φθοροποιῷ βρώσει Παναμώμε. σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς Οὐρανοὺς, σὺν τοῖς Θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα, τῇ θέσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἱδρώτων σου κρουνοὶ, ποταμοὺς πᾶσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναβλύζουσι μάκαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν, ἀτόπων, ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις, βυθίζουσι τῆς πλάνης.

Θέσει θεούμενος ἀεὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοῒ ἀΰλῳ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκὸς, καὶ βλέπεις, ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, ἔνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν παναίτιον Θεὸν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἁγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα, τεκοῦσα Παναμώμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Ὠδὴ θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκότα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτὸν, τοῦτον τε πάνσοφον Κήρυκα, καὶ τοῦ Κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς Πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὡς καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ Θεῖος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητὴς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ Κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρων μακαρίζομεν.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα Κόσμῳ, ὡς Ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε· ἐν ᾗ πρέσβευε μάκαρ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν.

τιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φωτιστικήν σε λυχνίαν, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτός, Παρθενομῆτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, Παναμώμε Θεότητος. Ὁ Εἱρμός.

„Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ „σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ„δάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, „ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματω„μένον Θεόν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν „ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ΄.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἑσπέρας. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατῄσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενον, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι ἔτι, περιρρεόμενος αἵματι. Ὅμοιον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ᾽ οὗ βλύσασα, κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνεις τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου. Ὅμοιον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, Υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ Μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσι, παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες ξένον θέαμα καὶ παράδοξον· τίς ἑώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, τύραννον αἰσχυνόμενον; ὢ τοῦ θαύματος! Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλουχίᾳ ἐβόα· μὴ πτοοῦ Μῆτέρ μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ Κοσμοκράτορος. Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμώμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε· παῦσον ὦ μῆτέρ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων· ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου προσαναρτώμενον, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι, ἀνεβόα, ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ΄.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. β΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρός, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ Μητρός, Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε.

Digitized by Google

Ἡ ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγὴς, Σελήνη συνοῦσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κήρυκι πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζουσα.

Ῥεόντων ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν Υἱὸν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀγεμόνων, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην ἠμαύρωσας.

Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ Μαρτυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου Θυγάτηρ γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Καταργεῖται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ ᾅδου τὸ κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ Ἁγνή. σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διαιωνιζούσης, ἀκλείας κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ Διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὡραῖος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι σὲ τὸν ἀήττητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν, εἰς Οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν κατακαυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς ἄχραντε, λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας σου, τὴν παναμώμητον, γαστέρα ᾤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὡράθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητὰς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου Μητέρα, τῷ τριετεῖ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον. ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξιώθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, Μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμνὰς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον, θείᾳ ταπεινώσει περιφραττόμενοι, ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται. τὸν πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τειρομένη Θεόφρον, μάστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, ἐξεδύσω στολὴν, ἐνεδύσω δὲ, ἣν

Digitized by Google

ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς πανάοιδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας. στερηθεῖσα πλούτου, τὸν Οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα, ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὅρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραώ, τὸν ἀόρατον αἵματος ῥεύμασι.

Ἐσκίρτα σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα. τοῦ Μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ἠλόγησας, πολυπλόκων βασάνων. καὶ τρυγὼν ὡραιοτάτη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, πανεύφημε καὶ εἰς μονὰς, Οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἐναποκόψον Κόρη, τοὺς πονηρούς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε, σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστέ, φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐκείνων. ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνηθῇ τοὺς ἄθλους οὓς ὑπέμειναν καὶ τὰ ἔπαθλα; διὸ οὖν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε, ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας. εἰς τοῦτο γὰρ ἑκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς. ἧς οἱ ἀθληταὶ τυχόντες ἀπαύστως μέλπουσι. Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης.

Στ. Ἰουλίττα συνάθλος Υἱῷ Κηρύκῳ.
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.
Πέμπτῃ Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον Υἱὰ δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου. διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκεῖσε, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετῆ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. εὑροῦσα δὲ κἀκεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας. ἐν ᾗ Ἀλέξανδρός τις ἡγεμών, ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο. ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ᾐκίζετο. ἐκσπασθέντος ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδός, ὃν κολακείαις ὁ ἡγεμὼν ἑλκύσαι πρὸς ἑαυτὸν μὴ δυνηθείς, ἀλλ' ἀτενὲς ἐνορῶντα τῇ Μητρί, καὶ ὑποψελλίζοντα τῇ φωνῇ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον ὄνομα, ἐπεὶ λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐντείνας τοῦ ἡγεμόνος, ὡς εἶχεν αὐτό, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔρριψε. τῇ δὲ προσκρούσει τοῦ τείχους συντεθλασθὲν αὐτοῦ τὸ κράνιον, ἀφῆκε τὴν μακαρίαν ψυχήν. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κε-

Digitized by Google

κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στ. Ἀφεὶς Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηΐνην.
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ Μακάριος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ, καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ Ἡγουμένου τῶν Στουδίου. οὗτος διὰ τὸν ἀξιέπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. κἀκεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέδραμε κελεύσει Βασιλικῇ. καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακηρυττόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα, ὁ μὲν ὁμολογητὴς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος· ὁ δέγε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διά τινος τῶν ἀσεβῶν ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. ἐν αἷς πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστὰς, καὶ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν. οὐδὲ τὸν ὄπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἄνεσιν εὑρηκώς. οὗ ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λωλιανοῦ.

Στ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,
Ὁ Λωλιανὸς οὐ ποσίκρυστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Στ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ στέφους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος Θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στερρὸν, ἐσάλευσεν οὐδ᾽ ὅλως. ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὄμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ ἀθληταί, κραυγάζοντες προθύμως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ, καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντα.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ Τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι, φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος ὤφθης Θεόφρον, τὸν σεπτόν σου γόνον φέρουσα, ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὡραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνενευκότας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θείᾳ, ἐθέωσεν Ἄχραντε. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικηταὶ τυράννυ, ἢ φλογὸς τῆς χά-
„ ειτὸς σε γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν
„ σε, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων·
„ εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, ἢ
„ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Γάμα φέρει ὁ σορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῆς χάειτος, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη. δεῦτε ἀρύσασθε, ἢ ἁγιάσθητε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξελάμψατε κοιλάσι μακάριοι. ὡς κρίνα εὔοσμα, ὡς Παραδείσου θεῖα βλαστήματα, μυρεψικὸν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, ἢ τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδίᾳ μυστικῇ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, ἢ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὁμοιωθέντες σαφῶς παρίστασθε, νίκης διάδημα τερπνὸν, λαμπρὸν περικείμενοι, ἢ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἤνεγκεν οἷά περ ἀμνὰς, ὥσπερ ἄρνα τὸν Υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος. μέσον διῆλθε καὶ εἰς Οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεί. τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, ἢ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν ἢ κινδυνεύουσαν. ἢ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων ἢ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν Πιστῶν ἢ κραταίωμα.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελὴς, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε ἀθλοφόρε, σὺν Μητρὶ ἢ γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤραθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἁγίων. ὧν ταῖς πρεσβείαις ἢ ἡμεῖς, ἐλέους ἀξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνὸν χαῖρε θρόνε Κυρίου, Χαῖρε σκῆπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, ἢ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὔδιε λιμὴν, ἢ προστάτις πάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἴνους ἵστ. ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, ἢ Κήρυκα τῆς Πίστεως, σὺν Μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν. οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. διὸ στεφάνους ἔλαβον, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, ἢ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε Πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα Πανάγιον, Τριάδος σέβας κατέχουσαν. τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, ἢ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράξωμεν λέγοντες· χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀποῤῥίψαμένη, ἢ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τέλειος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν Πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, ἢ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, ἢ ἐσχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ Μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. ἐφ' ᾧ τὸν ἄναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ ἐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. σὺν τῇ Μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιαίων ἡ πόλις. ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεὴς Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος, καὶ καλλίνικος Μάρτυς. καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος. πᾶσαν γὰρ μηχανὴν τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. ὅθεν καὶ ἡμεῖς παῤῥησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔφερες πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεὼν σοὶ ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ καὶ σπλάγχνοις, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω τὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ ξύλου Σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες, τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με· ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ ς'. Ὠδὴ, τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Στίχ. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθ. α'. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, ὅτε ἤμην νήπιος.

Ἀλληλουϊάριον. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον.

Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. ζήτει Σάββατου ..

Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, γ'. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἅγιον, τῷ Παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὔλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος. ὃν μακαρίσωμεν.

Ὅμοιον.

Ἀθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ Πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί. Ὅμοιον.

Ἐκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην καθηγητὴν ἱερὸν, ἐν-

ἀνθέφοδευεῖ καταπλουτήσασα, ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκδυσωποῦμεν Παμάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συγχεθέντες ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου. ἀλλὰ τάχιον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ παμμακάριστε, Παναγία ἄχραντε. σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ΄. Οὗ ἡ ἀκροστ. Τῶν σῶν ἀθλητῶν μέλπω Χριστὲ τὸ κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι „τὸν Λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θα„λάσσῃ. ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

Ὥσπερ ἄμωμον θῦμα, ὁλοκαυτωθεὶς θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσηνέχθης Θεῷ διὰ Πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Ἠτίσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθλιοφόρε καὶ Μάρτυς καὶ ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἠξίωσαι.

Ἠμβλύνας τοῦ ἐχθροῦ, τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσι.

Τέμνεται τοὺς στερρούς, ἱμᾶσιν ὁ παράφρων, ξέσεις ἀπηνῶς μαστίζων ἀφειδῶς τε, ἀλλ᾽ οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα.

Θεοτοκίον.

Ὑψηλοτέρα, Ὑψηλοτέρα...

Ὑψίστης Οὐρανῶν Ἁγνὴ ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ἀεὶ ἁγιωτέρα, ὡς τὸν ἁπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρ„δίαν, ὁ τοὺς Οὐρανοὺς τῷ Λόγῳ στε„ρεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν „Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν καὶ παμοικτίρμονα.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ νοΐ, Θεῷ εὐηρέστησας, Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, γέγονας θεοφόρε, στῖφος δὲ προσηγάγω, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ, μεθ᾽ ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀναβάσεσι φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ θεόφρονες.

Χριστοκῆρυξ θεσπέσιος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας καταξιοῦται, ὁ Ἀθλιοφόρος θείας χάριτος.

Ῥητορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις

καὶ

καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες. Θεοτοκίον.

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Παναμώμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐστομώσας ἀπαθείας τὸ φρόνημα, παθοκτόνον, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς ἀξιάγαστε.

Ταῖς θείαις προκοπαῖς προσεμηνύοχε, τῷ Δεσπότῃ, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Ἐφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι. Θεοτοκ.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφάνωται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν Δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτὸν, ἐντάξεις Μακάριε. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θείῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητὸς, ἐδείχθητε ἀξιάγαστοι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες, καὶ τοὺς θείους ἄνθεσιν, εὐωδίας πάντων, τὰς αἰσθήσεις καθηδύνατε. Θεοτοκίον.

Ὡς νοητὴ κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐβάστασας, λυχνία ὡς φωταυγὴς, τὸ φῶς ἀπεκύησας, ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ιϛ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου γενομένου Πηδαχθόης.

Ἀθηνογένης τὴν τομὴν τὴν τοῦ ξίφους, Γενναίως ὑπήνεγκεν ὥσπερ ἀδάμας. Ἀθηνογένην ἑκκαιδεκάτῃ ξίφος ἔταμεν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγεμόνος καὶ τῶν δέκα Μαθητῶν αὐτοῦ, πολλούς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὗρε· προκατεσχέθησαν γάρ. τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, ηὐλόγησε. καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτήν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν. ὡρᾶτο γὰρ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος, καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιοῦσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραινόμενοι εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ Πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, κατεσχέθη δὲ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ ἀνασχόμενος, πάλοις ἐκταθεὶς μαστίζεται ὑπὸ ἐννέα στρατιωτῶν. εἶτα ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται, καὶ μένων ἀκαμπὴς καὶ ἀνένδοτος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου, διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συνελήφθη, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ Σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς

Digitized by Google

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

„ Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλο-
„ γιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι Θεοῦ
„ ἐπιστασίᾳ. οἱ παῖδες δὲ χορεύοντες ἔ-
„ ψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
„ τέρων ἡμῶν.

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔσβεσας φλόγα, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου, ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας μακάριε, εὐλογητὸς βοῶν ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς τῶν αἱμάτων ὄμβροις, μειώσαντες Μάρτυρες, ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνδρειοφημειόθωσαν.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παραυόμῳ προστάξει, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι, πολυπλόκοις βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθητε Ὁσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν τὸν διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὠδὴ η. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Ἐξαστράπτων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδωλικῆς τῆς ἀπάτης, Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ὁ τῶν Μαρτύρων χορὸς καὶ τῶν Ἀγγέλων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐφραίνεται, τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, σὺ μαθητευθέντων δεκάδα Μαρτύρων, ἐπαγόμενος Ἱεράρχα. μεθ' ὧν σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἀπεκύησας Λόγον, ὑπὲρ λόγον Θεογεννῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων σε ἀπαύστως.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
„ συνὼν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, κα-
„ ταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ
„ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἡ δὲ φωταυγὴς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀπαστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀγλαΐαις καταυγάζουσα τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας. δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὥσπερ προσφοραὶ, καὶ ἄμωμοι ἄρνες, προσηνέχθητε, Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς τεχθέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, τῷ ἀγωνοθέτῃ κομισάμενοι.

Στάζουσιν οἱ σοὶ, γλυκασμὸν ἀθλοφόρε πόνοι, καὶ πικρίαν πᾶσαν παθῶν καθαίρουσι, τῶν πίστει τῷ τεμένει σου προστρεχόντων, καὶ πόθῳ σου ἑορταζόντων τὴν ἄθλησιν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάντα. τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν ἀγνὴ ὁμοιωθέντα, ὃν ἱκέτευε τῷ λαῷ σου δοθῆναι, πάντα δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομο-
„ θέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον
„ τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πι-
„ στῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγα-
„ λύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἴτημα Χριστὲ, τῶ σῷ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρῶς εἰς, μνῆμα τῆς ἐλάφου τῷ ῥείθρῳ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγία Δέσποινα Ἁγνὴ, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνὴ, καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Digitized by Google

Χρὴ εἰδέναι, ὡς ὅτι μετὰ τὴν Μνήμην τῶν προειρημένων Ἁγίων, ἤτοι μετὰ τὰς, ιϛ´. τοῦ παρόντος Μηνὸς, τῇ πρώτῃ ἐρχομένῃ Κυριακῇ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ τιη. τῶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ Πόλει ρν´. τῶν ἐν Ἐφέσῳ σ´. τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ´. τῶν ἐν τῇ ε´. Συνόδῳ ρξ´. καὶ τῶν ἐν τῇ ϛ´. Συνόδῳ ρο´.

Εἰ δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἤγουν ἡ ιϛ´. τοῦ παρόντος Μηνὸς, ἐν Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ παροῦσα ἀκολουθία ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ τῶν Ἁγίων ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Αὕτη ἡ Ἀκολουθία ἐστὶ ποίημα τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κυροῦ Φιλοθέου.

Ἰστέον ὅτι, ἡ παροῦσα Ἀκολουθία ψάλλεται οἵα Κυριακῇ τύχῃ, ἀπὸ τῆς ιγ´. τοῦ παρόντος Μηνὸς, ἕως τῆς ιθ´.

Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ι´. καὶ ψάλλομεν στ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ´. καὶ Ἀνατολικὰ γ´. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ´. Ἦχος Πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἐκ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα σχηματίσαντα δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τὸν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν. ὅθεν σὺν Πατρὶ τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμεν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύῤῥον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὁμώνιον ἅμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κρημνῶν ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μεθ' ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ μείναντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικήν τε διαίρεσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ Πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἁπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἁπλότητι, ἄναρχον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον. Δόξα. Ἦχος πλ. β´.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ α´. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ´. 14. Ἀκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδό-

Digitized by Google

δόμων εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν Κοιλάδα τοῦ Σαβῆ. τοῦτο ἦν τὸ πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α. 8. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς Πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούσατε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 14. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ Οὐρανὸς, καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ Γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ. καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου. Ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στ. Στ. Ἀναστάσιμα, τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες, γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες. τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε, μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον· ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ Πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Πατέρων. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Digitized by Google

Εἰς

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ΄. τῆς Θεοτόκου εἰς β΄. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς η΄.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πλάνης ἀσύμμων δεξιοὺς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Φιλόθεος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιοὺς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν. δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν Ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ἄνωθεν χορὸς Προφητικὸς, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν. ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ᾿ οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν Ποιητὴν ἁπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τρίλαμπες θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ τῶν Πατέρων, εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτὲ, κατ᾿ Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Ἑξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σευήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ὁ μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα. ἡ γὰρ τετάρτη σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. πάντες οὖν αὐτὴν μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ἡμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην ἔνδοξοι κατασύροντας, καὶ Πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύῤῥον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσεων, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ἰδὼν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀμέτρητον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ Κτίσαντος. ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς Πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾿ ἀρχάς.

Οἱ τοῦ Σευήρου ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς τῆς θανατηφόρου ἔμπλεοις, καταισχύνθητε, ἀεὶ ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἅρπακτορες.

Digitized by Google

Οἱ θιασῶται καὶ Πιστοὶ, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τρεπόμεθα.

Λεῖτε Σεβήρου ἀτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα πάντας, τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μελψωμεν θείοις ἐν ᾄσμασιν. Θεοτοκ.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ Πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

κα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσαλγων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία παναμωμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϋνον μηχανάς τε, καὶ κατάλαβε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς Πατρικοὺς μόνους σοφοὶ, καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Ὕμνοις καταστέψωμεν, τὴν θείαν ὁμήγυριν, τῶν Θεοφόρων οἱ Πιστοί. τὸν σαρκωθέντα Λόγον γὰρ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὁμήριον πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης μέτοχον ποίησον. σὺ γὰρ μεσῖτις αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβῆρε καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἄναρχον, φῶς τοῦ Πατρὸς, Λόγον καὶ Υἱὸν, εἰ γὰρ οὕτως εἴπῃς, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας. ἡ Σάρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία οὐσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε, σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἄνευ τροπῆς, ὅλως καὶ φυρμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος. πάντας τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ Πιστοὶ καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἑπόμενοι τῷ ὅρῳ, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ, ὄχημα σὺ Θεομῆτορ ἁγνή. σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ Πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος. διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀπειρόγαμον θείαν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας, Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραὼ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντώσαντας.

Digitized by Google

Ως καλλίςη, καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ συνόδος. τὸν ἁπλοῦν γὰρ, Ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Λῶρον θεῖον, τὰς ἐκ Ῥώμης γραφὰς λογισάμενοι, ἐπ᾽ ἐκείναις, δυσσεβείας τὸν πύργον ἐςήλιξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διττὰς Χριςοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Εξηλέγχθη, Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύῤῥῳ, καὶ Σεργίῳ Ὁμοίρως σύγχυσιν, τῶν Χριςοῦ δὲ φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἴσχιςα. Θεοτοκίον.

Ολη Κόρη, φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τοῦ ἀδύτου, φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος. διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννῆτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ως Σευῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριςοῦ μὴ συγχέης δεινῶς παράνομε. οἱ γὰρ Θιασῶται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἑνὶ Χριςοῦ προσώπῳ, καταγγείλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἄναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος ὡς φιλάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς ἀπολωλότας. ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σευῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριςὸν βλασφημοῦντας, βεβαιοῦσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύω φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὁρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ μόνην, χριςιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἄμεμπτον προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέςη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς´. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ζέσιν καὶ καινὴν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριςοῦ τὸ δεινὸν, ὄντως συνέδριον, διηρθρώξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόκοτον. ἥν περ, ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ἵνα τὸν δεινὸν, ἐκφύγῃ Νεςόριον, δυάδα Υἱῶν κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, διωλίσθησε ταῖς θελήσεσι τῶν φύσεων, μάτην, δογματίζων σύγχυσιν. ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Ὅν περ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, ἕνα φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θέλησιν.

Ὑποςατικὴν, φρονοῦντες τὴν θέλησιν, εἰσῆγον κακῶς σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς μάχης οἱ πρόμαχοι. οὓς περ κάλλιςα Πατέρες διελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγή τε φωτὸς ἀδύτου γέγονας. τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀποῤῥήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου Πανάμωμε. οὗπερ, φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χρῄζουσι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ.

Αἱ δύω ἐπιςολαὶ, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σύγγελον, ἀποςαλεῖσαι ποτὲ, ἔωας τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σευήρου πλάνην, δυσσεβῶς Χριςὸν κηρύττουσαι.

Ὁ Κύριλλος τὸν Χριςὸν, κηρύττει ἐν δύω φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σευήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος. διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ Ἁγνὴν, Θεογεννήτορα ἐνδο-

Digitized by Google

εὔδοξον, Μαρία οἱ ἀσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου τε κακόνοιαν.
Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ κρατὴρ ὃν φέρω, κρατήρ ἐστι τῆς σοφίας. τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα· ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον. ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα. καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι, τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στ. Φωστήρων ὁμήγυρις ἐκλελεγμένη.
Ἀκτινοειδῶς φωτίσατέ μου φρένας.

Αὕτη ἡ Ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐπὶ Μαρκιανοῦ γέγονε καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων. τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνελθόντων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ περιωνύμῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, καὶ βεβαιωσάντων τὸ Ἅγιον Σύμβολον τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων, τῶν κατὰ τὴν Νικαέων Μητρόπολιν συνελθόντων. ὅπερ καὶ αἱ λοιπαὶ Ἅγιαι Σύνοδοι ἐκύρωσάν τε, καὶ ἐπεσφράγισαν.

Θεοδοσίου γὰρ Υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκῆπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον τεράστιον. Εὐτυχιός τις μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας· ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων. ὁ δὲ Εὐτύχιος χρησάμενος βοηθοῖς τοῖς τότε Βασιλέως ἀθέοις εὐνούχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῇδε μετέστη. ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν ἐδέξατο ὁ Μαρκιανὸς, κελεύει γενέσθαι Σύνοδον οἰκουμενικήν. ὅθεν συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν, Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ἀμφότεροι δὲ κατασκευάσαντες τόμους δύω, τῶν τε ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων. καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν. καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας, ἀξάμενοι καὶ ὑπανοίξαντες, εἶδον καὶ ἐξέστησαν· ἐθεάσαντο γὰρ, τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἁγίας ἐῤῥιμμένον, τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. τούτου δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα. καὶ ἐπὶ πλεῖον στηριχθέντες τῇ Πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν ποιοῦντα καθ' ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαίσια πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἕνα τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπον, κατανοήσαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πέλειν, Κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὤφθητε. τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμὰ, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς Πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργὸν, ἐνεργὸν, θελητικὸν παντοδύναμον.

Ἀντι-

Digitized by Google

Ἄκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ, καὶ ἀδιαίρετα.

Θείου φωτὸς, ἀστραπὰς διέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς Κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας. πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας Θεὸν καὶ Παντοδύναμον. Θεοτοκίον.

Ἔλαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν Κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψούμενος. ὅνπερ καθικέτευε, Θεογεννῆτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας τὰ νοούμενα ὄμματα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σευήρου πλάνην τρεπόμεθα. ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποῖσαντα, σαρκὸς βοῶμεν αὐτῷ· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἕνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί. ᾧ μελῳδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀρείου τὴν κένωσιν, κατατομήν τε τοῦ σμικροθέου Πιστοὶ, τὴν συναίρεσιν αὖθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισηκότες Τριάδι κραυγάζομεν, εὐλογητός.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἑνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἓν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὁρμητηρίου, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· εἷς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν ὁμοῦ καὶ ἐνεργείαις.

Ἅμα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνέργειαν θέλησιν οὐσιώδη, ἄκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀμείπτον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ῥῆμα θεῖον ἔχοντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὥσπερ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς εὐσεβείας, κατεφλέξατε καλῶς, ἐνέργειαν θέλησιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις. Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη ὅλη εἶ καλή. ὅλη φωτοειδὴς τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος. ὅλη μόνη καὶ λαμπρά. διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε καὶ ἀσυγχύτως ἕνα Υἱόν. οἱ γὰρ εὐσεβέστατοι ἡμεῖς δοξάζομεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Καντόρου ἐπίκλησιν, τούτου τε τὸ ὄνομα αὐτοῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε, εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐβαπτίσθητε πάλαι. διόπερ τούτων χάριν, Χριστοῦ ἀπέστητε ὄντως, ἑκὼν ἀναισχυντοῦντες, σὺν τούτῳ τῷ ληρώδει.

Ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σευῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν τῶν Οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου. μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους. Δόξα.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλευόμενον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

τιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προσεῖπε Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτὸς, Παρθενομῆτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, Παμάμωμε Θεότητος. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ „ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ„ δὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, „ ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματω„ θέντα Θεὸν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν „ ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης τῆς Μητρὸς αὐτοῦ.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας. διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενον, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω. ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἴσετι, περιρρεόμενος αἵματι. Ὅμοιον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ λύθροις μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον. μεθ' οὗ βλύσασα, καταφύξεως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνεις τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου. Ὅμοιον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε. τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, Υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ Μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήνυσας. ὅθεν μένει σοι, καὶ διπλοῦς τῆς στεφάνης Ἀθλοθέτης, καὶ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσι, παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. τίς ἑώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, Τύραννον αἰσχύναντα; ὢ τοῦ θαύματος. Μητέρα ἐθήλαζε, καὶ τιθηνούμενος τῷ γάλακτι ἐβόα. μὴ πτοοῦ Μῆτέρ μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ Κοσμοκράτορος. Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ παναμώμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν στ. τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε. παῦσον ὦ μῆτερ μου, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Σταυροθεοτ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ ξύλου προσαναρτώμενον, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι, ἀνεβόα, ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κήρυκον ὑμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ Μητρὸς, Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε,

Digitized by Google

Ἡ ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγὴς, Σελήνη συνοῦσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κήρυκι πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζεις.

Ἑορτῶν ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν Υἱὸν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀμόμων, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην ἠμαύρωσας.

Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ Μαρτυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου Θυγάτηρ γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Καταργεῖται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ ᾅδου τὸ κράτος, ἠφανίσθη Μῆτερ Ἁγνή. σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διαιωνιζούσης, εὐκλείας κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ Διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὡραῖος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι σὲ τὸν ἀήττητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν, εἰς Οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γῆν ἐξαλείφειν καταυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε καὶ ἐξηφάνισε. Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς ἄχραντε, λόγους ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας ἐν σοὶ, τὴν παναμώμητον, γαστέρα ᾤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὡράθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς μονοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητὰς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου Μητέρα. τῷ τριετεῖ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον. ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσι σου πίστει, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἐξηνθήσας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, Μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνετέμιζες, οἷα περ ἀμνὰς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον, θεία ταπεινώσει περιφραττόμενοι, ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται. τὸν πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ξεομένη Θεόφρων, μάστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, ἐξεδύσω στολὴν, ἐνεδύσω δὲ, ἣν ὁ

ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους Θεώσας ἐνέδυσεν.

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας. στερηθεῖσα πλούτου, τὸν Οὐράνιον ὄλβον κεκληρώσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα, ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὅρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραώ, τὸν ἀόρατον αἵματος ῥεύμασι.

Ἐσκίρτα σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα. τοῦ Μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ἠλόγησας, πολυπλόκων βασάνων. καὶ τρυγὼν ὡραιοτάτη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, πανεύφημε καὶ εἰς μονὰς, Οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἀπόκοψον Κόρη, τοὺς πονηρούς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἁπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε, σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστὲ, φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἰσχύσω ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν. ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνηθῇ τοὺς ἄθλους οὓς ὑπέμειναν καὶ τὰ ἔπαθλα; διὸ οὖν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε, ἄφεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας. εἰς τοῦτο γὰρ ἑκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς. ἧς οἱ ἀθληταὶ τυχόντες ἀπαύστως μέλπουσι. Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης.

Στ. Ἰουλίττα συνάθλος Υἱῷ Κηρύκῳ.
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.
Πέμπτῃ Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον Υἱά
δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου. διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκεῖσε, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετῆ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. εὑροῦσα δὲ κἀκεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας. ἐν ᾗ Ἀλέξανδρός τις ἡγεμών, ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο. ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ᾐκίζετο. ἐκσπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδὸς, ὃν κολακείαις ὁ ἡγεμὼν ἑλκῦσαι πρὸς ἑαυτὸν μὴ δυνηθεὶς, ἀλλ' ἀτενὲς ἐνορῶντα τῇ Μητρί, καὶ ὑποψελλίζοντα τῇ φωνῇ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον ὄνομα, ἐπεὶ λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐντείνας τοῦ ἡγεμόνος, ὡς εἶχεν αὐτὸ, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔρριψε. τῇ δὲ προσκρούσει τοῦ τείχους συντριβὲν αὐτοῦ τὸ κράνιον, ἀφῆκε τὴν μακαρίαν ψυχήν. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κε-

Digitized by Google

κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Σ. Ἀφεὶς Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηΐνην. Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ Μακάριος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ, καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ Ἡγουμένου τῶν Στουδίων. οὗτος διὰ τὸν ἀξιέπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. κἀκεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέδραμε κελεύσει Βασιλικῇ. καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακηρυττόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα, ὁ μὲν ὁμολογητὴς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος· ὁ δέγε μακάριος Ἰωσὴφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διά τινος τῶν ἀσεβῶν ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. ἐν αἷς πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστὰς, καὶ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν. οὐδὲ τὸν ὄπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἄνεσιν εὑρηκώς. οὗ ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λωλιανοῦ.

Σ. Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους, Ὁ Λωλιανὸς οὗ ποσὶκρυστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Στ. Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους, Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ στέφους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παρανομος Θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στεῤῥὸν, ἐσάλευσεν οὐδ' ὅλως. ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὄμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ ἀθληταὶ, κραυγάζοντες προθύμως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ, καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντα.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ Τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι, φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος ὤφθης Θεόφρον, τὸν σεπτόν σου γόνον φέρουσα, ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὡραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνενευκότας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θείᾳ, ἐθέωσεν Ἄχραντε. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χά-
„ ριτος σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν
„ σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων·
„ εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ
„ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴαμα φέρει ὁ σορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῆς χάριτος, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη. δεῦτε ἀρύσασθε, καὶ ἁγιάσθητε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηνθήσατε κοιλάσι μακάριοι. ὡς κρίνα εὔοσμα, ὡς Παραδείσου θεῖα βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδίᾳ μυστικῇ καταρραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὁμοιωθέντες σαφῶς παρίστασθε, νίκης διάδημα τερπνὸν, λαμπρὰν περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἤνεγκεν οἷά περ ἀμνὰς, ὥσπερ ἄρνα τὸν Υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος. μέσον διῆλθε καὶ εἰς Οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεί. τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν. καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν Πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελὴς, ἐν Φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε ἀθλοφόρε, σὺν Μητρὶ καὶ γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἁγίων. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, ἐλέους ἀξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνὸν χαῖρε θρόνε Κυρίου, Χαῖρε σκῆπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, καὶ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὔδιε λιμὴν, καὶ προστάτις πάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστ. ἰδιόμελα γʹ. δευτεροῦντες τὸ αʹ.

Ἦχος αʹ. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, καὶ Κήρυκα τῆς Πίστεως, σὺν Μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν. οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. διὸ στεφάνους ἔλαβον, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παῤῥησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος βʹ. Βυζαντίου.

Δεῦτε Πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα Πανάγιαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν. τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράξωμεν λέγοντες· χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀποῤῥιψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν Πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ Μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῷ αὐτῷ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. ἐφ᾽ ᾧ τὸν ἄναρχον Λόγον ἐδέξω παμμάκαρ, τὸ πῦρ ἐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. σὺν τῇ Μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ. Ἀνατολίου.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιαίων ἡ πόλις. ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεὴς Ἰουλίττα ἡ παμμάκαρ, καὶ καλλίνικος Μάρτυς. καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος. πᾶσαν γὰρ μηχανὴν τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. ὅθεν καὶ ἡμεῖς παῤῥησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὢ

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔφερες παναμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεὼν σοὶ ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ καὶ σπλάγχνοις, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ ξύλου Σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες, τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με· ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ ς. Ὠδὴ, τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Στίχ. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθ. α. Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, ὅτε ἤμην νήπιος.

Ἀλληλουϊάριον. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον.

Εὐαγγ. κτ Λουκᾶν. ζήτει Σάββατον ...

Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, γ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. μεθ᾽ οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἅγιον, τῷ Παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὔλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος. ὃν μακαρίσωμεν.

Ὅμοιον.

Ἀθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ Πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. μεθ᾽ ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, θέσει θέμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί.

Ὅμοιον.

Δεκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην καθηγητὴν ἱερὸν, ἐν-

Digitized by Google

Περσῶν μὲν, Χοσρόου, Ῥωμαίων δὲ, Μαυρικίου. μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐκστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γεέννῃ, οἳ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. διὰ τοῦτο παρά τε τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Ἀρχιμάγου τυγχάνοντος, παρά τε τοῦ βασιλέως εἰς τὸ τῆς λήθης φρούριον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται, καὶ διαγαγοῦσα ἐν αὐτῷ χρόνους ὀκτὼ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον ἐν ᾧ δράκων ἦν ἀκοντίζεται. χρόνον δὲ ἑπταμηνιαῖον ἐκεῖσε ποιήσασα, ἐξημέρωσέ τε αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. ἀλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι. εἶτα ἐκεῖθεν ἀνελκυσθεῖσα, τῷ τοῦ Χοσρόου υἱῷ καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπτεται μάστιξιν. ἐξ ὧν ὁ μαστὸς αὐτῆς διαῤῥήγνυται, καὶ ἐν σάκκῳ καμινιαίας αἰθάλης πλήρει ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλισθεῖσα ἔν τινι τόπῳ καταμόνας προσρίπτεται. διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀβλαβὴς, χαμαιτυπείῳ ἐκδίδοται, ἐν ᾧ πολλοὶ τῶν ἀκολάστων εἰσερχόμενοι ταύτην οὐχ εὕρισκον. ἀπαγομένη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐῤῥύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. τῆς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστὰς ὁ Ἄγγελος ξίφος κατέχων, πλήττει ταύτην κατὰ τοῦ αὐχένος, καὶ ἔδοξε τομὴν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ῥυῆναι· ἐξ οὗ τὰ περικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐμολύνθησαν, καὶ ἰάσεις πολλὰ εἰργάσαντο. Ἡ δὲ Ἁγία παραγενομένη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς Πίστεως τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνοῦσα Θεόθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σορῷ μικρᾷ καταχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῇδε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημεῖ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἰωάννου τόκον ἔνδοξε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ, ἑστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ λυτρωτῇ τοῦ παντός· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ περίδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθαγιάζει ψυχὰς, Πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾶν· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὤφθης τοὺς μέλποντας, φωτίζων κράζοντας· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτ.

Ἐπεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ Ἁγνή. δι' ἧς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἤνθησε, τοῖς Πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, τῶν σῶν δογμάτων, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι. Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσώποις τρισὶ, Λόγου τε τὴν σάρκωσιν ὑμνῶν, εὐωδιάζεις ἡμᾶς πανόλβιε.

Ὁ βίος τῷ λόγῳ σου, συνδραμὼν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, Παμμάκαρ προεξένησε. σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμε, γέγονας τῷ Κτίσῃ σου βοῶν· εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι, καὶ διανοίας, θεόφρων λαμπρότητι, τὸν βίον διελήλυθας, ἁγνείᾳ τε σώματος, καὶ παρθενίᾳ σεπτῇ, ἄριστον ἀνάθημα φανεὶς, τῷ παντεπόπτῃ καὶ Παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Ἰθύνασα Πάνσεμνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανόλβιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡ κυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος. σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματούμενον, τὸν καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προσφωνεῖς, Παρθένῳ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀΰλως Ἀρχάγγελε ἐμϐμμενος, ςόματι πυείμφσυ, μέλπεις τὸ μελῴδημα, τὸ φοβερὸν ὃ μέλπυσι, πάντες Ἀγγέλων χοροί. Ὁ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, ὁ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Σαρκὶ καθ᾽ ὑπόςασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔχει σε προτςέποντα, καὶ προασπιζόμενον, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ὦ ἱερὲ Γαβριὴλ, ὁ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνον τερπνὸν τῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχυσαν, ὡς τὸν ὑπερύγιον, μόνην ὑσιώσασαν, καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνώσασαν, ἑνώσει κρείττονι, γεννήματος ἀῤῥήτυ ὁ ξένυ, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Στέφος εὐπρεπὲς, Χριςὸς ὁ ζωοδότης, τῇ κορυφῇ συ ἐπιτέθεικε, φερώνυμε Στέφανε, τῶν σῶν ἱδρώτων ἕνεκα, τῶν ἀπείρων τε καμάτων συ, ὓς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τύτυ πόθῳ πυρύμενος.

Ὅλην ὑπερβὰς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ, νοὶ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, ςεφανηφόρε Στέφανε, κράζων ὑπερυψῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔρωτι σφοδρῷ, Παμμάκαρ κατιχνιάσας, τῦ θεοφόρυ Σάββα Στέφανε, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητα, ἐζήλωσας πανεύφημε· γέγονας ἐκ μαγείρων, τύτυ γὰρ ὄντως παράδεισον.

Θεοτοκίον.

Νῦς ὁ ἀπαθὴς, ἐν μήτρᾳ συ ἑνῦται, τῷ ἀνθρωπίνῳ νοὶ Πάναγνε, σαρκός τε παχύτητι, ὑπὸ χρόνων τε γενόμενος, αἰώνων ὁ ὑπέρτερος· ὅθεν σε Θεοτόκον, πίςει ὁ πόθῳ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτέ.

Ὠδὴ θ. Ἅπας γηγενής.

Ἵςασο φρικτῶς, τῷ Λόγῳ τῆς χάριτος, διακονύμενος, ὁ καταςραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, ὁ ἱερῶς, θεύμενος Ἅγιε Ἄγγελε, καὶ φωτίζων, πίςει τὺς τιμῶντας σε, Ἱερὲ Γαβριὴλ Ἀρχιςράτηγε.

Ὥσπερ Οὐρανὸς, ὁρᾶσαι καταςερος, θείαις λαμπρότησιν, ὥσπερ ςρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, ὁ διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸ βύλημα, τῦ Δεσπότυ, πάντοτε ποιύμενος, ὁ δεινῶν τὺς πιςὺς ἐξαιρύμενος.

Ἡ περικαλλὴς, δυὰς ὁ περίδοξος, Μιχαὴλ ὁ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριςάμενοι, τῆς θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ὁ τῶν κακῶν ἀποχὴν, ὡς προςάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τῦ Δεσπότυ ἐν πᾶσι μιμύμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀςραπῆς, τῦ τόκυ συ ἔλαμψε ὁ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ὁ τὸν προςάτην τῦ σκότυς ὤλεσε, Θεογεννῆτορ πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, ὁ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύςοις φωναῖς ἀνυμνύντων σε.

Ἄλλος. Ἀνάρχυ γεννήτορος.

Ὑπέρτιμε Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἠδώμενος, ὁ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἔνθα τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι, περὶ Θεὸν, χορεύυσι Μάκαρ, τὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτείων πρὸς σὲ ἕλκυσον.

Μετέςης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀκρότητα, πρὸς μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μακάριον, πρὸς τὸ παν υπέρτατον κάλλος, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

Ὡς Ἥλιος ἔλαμψας, ἐν μοναςῶν συςήματι, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερύμενος, οἷα περ ἀκτῖνας ἐκπέμπων, τὰς ἀρετὰς, τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεοφόρε Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόῤῥωθεν, προφητικοῖς ἐν ὄμμασιν, οἱ Προφῆται σε πάντες προανεφώνησαν, μέλλυσαν γενέσθαι Μητέρα, τῦ Παντυργῦ, ὁ πάντων Δεσπότυ.

διό σε παμύμνητε, Θεοτόκον καταγγέλλομεν. Ὁ Εἱρμός.
Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς, Θεός.
Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, φρουρῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην οἴμοι ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι. σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστ. προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἦχος α'.
Πρὸς, Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, Θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουργὸς ἀναδέδειξαι. καὶ ταῖς λαμπρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίαις, τούτου αὐγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον, ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον, καὶ θαυμαστὴ σου ἡ δύναμις. ἡ χάρις ἔνθεος. ἡ μορφὴ ὡραία. τὸ εἶδός σου πύρινον. ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέρτιμος. ἡ φαῦσις ἄϋλος. ἡ ῥοπὴ ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ μέθεξει τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφοστόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίστῃ, πάντων καθικέτευε, λυτρῶσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ Θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν Πίστει δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, ἰδιόμελον. Ἦχος Πλ. α'.

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις. οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτί σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος. διὸ αἰτούμεθά σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιύμνητε, Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐδυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ μητέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν Μεγάλην. Εἰδ' οὖ, εἰς τὴν α'. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει τὴν Ἀκολ. Σεπτεμβ. ς'.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδούχ. Ἡ ταύτης Ἀκολουθία ψάλλεται, ὁπόταν βούληται ὁ Προεστώς. Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄστρον ἡμῖν φαεινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνὴ, Γολινδοὺχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἄθλων φαιδρότησι, τὴν Οἰκουμένην περιαυγάζουσα, καὶ ἀθείας νύκτα διώκουσα. ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιχαρῶς, πίστει ἑορτάζοντες, ὑμνολογοῦμέν σε.

Θείαις σεμνὴ εἰσηγήσεσιν, ἔγνως Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν ἐν γῇ ἐνδημήσαντα, καὶ τῆς διανοίας σου, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν τομῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρύαγμα. ὅθεν διαδήμασι, νικητικοῖς, ἔστεψέ σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

Ἄπληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν ταῖς πληγαῖς ὁμιλεῖν, καὶ χρονίαις καθείρξεσιν, ἀθληφόρε ἔνδοξε κατωτάτῳ ἐν λάκκῳ δὲ, ἀπορριφεῖσα ἡμέραις πλείοσι, τροφὴν ἐστέφου μὴ διαρρεύσουσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόχλητος, Μάρτυς προσμείνασα. Ὁ Κανὼν. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χαίροις Γολινδοὺχ, Μάρτυς ὡραϊσμένη.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. β'.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Χαρμονικῶς τῷ Δεσπότῃ ἐν Οὐρανῷ, παρεστῶσα ἔνδοξε, καὶ ταῖς θείαις ἀστρα-

Digitized by Google

ἐςραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις σου, εὐχαῖς Μάρτυς καταύγασον.

Ἀποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ Περσικὸν, εἰς ἀςραπὰς ἐξέλαμψας, εὐσεβείας φαεινὸς, καὶ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει, θεϊκῇ Θεομακάριςε.

Ἰχνηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοὺχ πανεύφημε, Μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ὡραΐσας καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα, νοητὸν εἰσῆλθες χαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαςουργὸς, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθᾶραι ἐκ τῆς σῆς, καθαρᾶς σεσάρκωται Γαςρὸς, Θεοτόκε, σὲ διὸ πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔςιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὀ μύσεσι σου μάθει πρὸς Θεὸν, ὅλως πεφωτισμένος, ἐμυήθη τὰ θεῖα, Γολινδοὺχ καὶ ἀσφαλῶς, βεβαιωθεὶς ἐν αὐτοῖς, ἀπιςίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

Ἰσχὺν θεμένη τὸν Χριςὸν, τῇ θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλῆσιν ἀσεβῶς, ὥσπερ τὴν Πίςιν τὴν σὴν, ἐνηλλάξω, θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοφῶν λογίων ἱεραῖς, ἀναπτύξεσι Πίςει, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριςοῦ, παραδόξως, θείαν ἐπιφάνειαν.

Θεοτοκίον.

Ἐγνωςῶς κατίδομεν Θεὸν, σαρκωθέντα Παρθένε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, δι' οἶκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν. διὰ τοῦτο, Πίςει σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ δ΄. Χριςός μου δύναμις.

Οἱ σοὶ Πανεύφημε, κατευθυνόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον δρόμοι πρὸς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκώλυνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας Θείῳ Πνεύματι.

Ἀνθίςασαι ςάδουσα, παθῶν συγχύσεως, δολίας καὶ ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαίρουσα ὡμίλησας, καταδεσμοῦσα ἐν αὐτοῖς, πᾶσαν πλάνην τοῦ ἀλάςορος.

Ἰσχύν σοι δίδωσι, Χριςὸς ὁ Κύριος, ὑπομεῖναι βασάνους καὶ πονηρὰς, ςρέβλας ἀξιάγαςε. δι' ὧν κατήργησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Δεσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῇ καλῶν τὸν δοτῆρα ὑπερβολῇ, τέξασα χρηςότητος. Παρθενομῆτορ οἱ Πιςοὶ, διὰ τοῦτό σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Ὀχυρωθεῖσα τὸν λογισμὸν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φύλαξ δεικνυμένη διαταγμάτων Χριςοῦ, ἀγλάϊσμα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημε.

Ὑπὸ Ἀγγέλου φωτοειδοῦς, τῶν περικειμένων σοι δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξέδραμες, πρὸς ἁγιωτάτου ἀνδρὸς ἀπάντησιν, πρὸς σὲ παρὰ Κυρίου ςαλέντος ἔνδοξε.

Χαίρουσα ᾤκησας σκοτεινὸν, λάκκον καὶ βαθύτατον σεμνὴ, ὡς Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, δράκοντι συνοῦσα, ὅς τις ᾐδέσθη σε, Χριςοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοὺς Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Μεμολυσμένος τὸν λογισμὸν, καὶ ἠχρειωμένος ταῖς πολλαῖς, Μῆτερ Θεοῦ παραβάσεσι, σὲ καθικετεύω μόνη ἀμόλυντε, οἰκτεῖραί με καὶ σῶσαι τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀπέρριψαν λάκκῳ σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς. ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βρῶσιν οὐδ' ὅλως εἴληφας ἐκ χειρὸς, ἀνθρώπων. ἐτρέφου δὲ, θείῳ ἄρτῳ, τὸν Κτίςην μεγαλύνουσα.

Ῥημάτων ὑπάρχουσα, φύλαξ Μάρτυς θεϊκῶν, πολυχρονίαν κάθειρξιν, κατεδικάσθης πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

Τελείως ἠλόγησας, τῆς Ἁγίας σου σαρκὸς, ἐν τοῖς ῥοπάλοις τύπτεσθαι, καὶ τὰ ὀςᾶ συντρίβεσθαι ἀφειδῶς, τοῖς λίθοις Πανεύφημε. θεϊκὸς γάρ σε πόθος ἐπερρώννυεν.

Θεοτοκίον.

Ὑφάνας ὁ ὕψιςος, ἑαυτῷ περιβολὴν, ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων σου, τοὺς γυμνωθέν-

Digitized by Google

θεῖας θείαις καταςολαῖς, ἐφαίδρυνεν Ἄγγελε. διὰ τοῦτό σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Σὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἄφρονες, παικτικῶς Πόλιν ἅπασαν. ὁρωμένης δὲ, οὐδαμῶς ἐφρόντισας σεμνὴ, αἰσχύνης· τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀποκειμένην γὰρ νοὸς ὄμμασιν ἔβλεπες.

Ὥσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας τὰς μάςιγας, Μάρτυς θεομακάριςε. ἐνδυνάμου γὰρ, ὁ Χριςός σε σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας σώων σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοὺχ, ἄτρεπτον θεία ςοργῇ.

Ἰσχυρῶς ἀνδρικῶς τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας κάθειρξιν ἀξιάγαςε. ὥσπερ κόσμον δὲ, τὰ κλοιὰ προφέρουσα σεπτῶν, Χριςοῦ παθημάτων κοινωνὸς, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ Γολινδοὺχ γέγονας.

Ἀναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ Πνεύματος πανεύφημε, ἡ τεκοῦσά σε, μυθείσαις ἔξασα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταυγάσαντος αὐτῆς, ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, τὸν λογισμὸν ἐμφανῶς.

Θεοτοκίον.

Ἱλαςήριον κεκτήμεθα Παναμώμε, πρὸς τὸν Θεόν σε πάντοτε, ἐξέλοῦ ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ἐπιβουλῆς τε ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σὲ μεγίςοις ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσασαν, καὶ χρονίᾳ καθείρξει δεσμῶν ἀπέλυσε, θείᾳ προτροπῇ δυσμενὴς πονηρότατος, Μάρτυς ἀθληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνους μυρίους τῆς ἐναθλήσεως, ἀκροτάτῃ ἀσκήσει σαυτὴν ἐκδέδωκας, Θέκλαν ἀληθῶς τὴν σεπτὴν πρωτομάρτυρα, Μάρτυς μιμουμένη, μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Ἐπτερωθῆς τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τὰ θήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτορος, ὡς περιςερὰ τοῦ Χριςοῦ ἀξιάγαςε, Μάρτυς ὑπερέβης, καὶ τῷ Θεῷ ἡνώθης, νοερῶς ἑνουμένη τῷ θείῳ ἔρωτι, τὰς ἐκεῖθεν πλουσίως αὐγὰς εἰσδέδεξαι. αἷς καὶ νῦν ἡμᾶς καταυγάζεσθαι πρέσβευε, Μάρτυς τοὺς τελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῷ τόκῳ σου πᾶσαν ἀποςειρώσασα, τὴν κακίαν τοῦ πλάνου, πάσης ςειρώουσαν, πράξεως Ἁγνὴ, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖξον καρποφόρον, Θεὸν ἱλεουμένη.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἰδεῖν θεόφρον νοὸς λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ τὰ μένοντα ἐκεῖσε ἠξίωσαι, ἐνδημοῦσα εἰσέτι τῷ σώματι. ὧν νῦν ἐν μετουσίᾳ θείᾳ ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν Κυρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς ὡς Ἥλιος ἐναπήςραψεν, ἡ καρτερὰ καὶ θεία καὶ γενναία σου ἄθλησις, καὶ Πιςῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε, φέγγει θεογνωσίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν θεομακάριςε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέςειλας, σῶν ἱερῶν αἱμάτων βεβαμμένοις λαμπρότησι, τὸ δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς πηγὴν θαυμάτων, ἔδειξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ λογισμῷ τούτου προσψαύουσι.

Ἡ σὴ δεδόξαςαι θεία κοίμησις, Ἀγγελικῶν ταγμάτων σελαβόντων πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο τελοῦμεν τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρτυς ἀθληφόρε τοῦ Χριςοῦ ἀξιοθαύμαςε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλων Ἁγνὴ συνέλαβες, Λόγον Πατρὸς ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα. ὃν δυσώπει εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, καὶ τῶν ἁμαρτημάτων, λύσιν Παναμώμε. ὅθεν εὐχαρίςοις σε φωναῖς ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΔ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐμὸς τῶν ο.
Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, π.
προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας θεόφρων, τοῦ Κόσμου Ἥλιος, ὥσπερ φαιδρὰν ἀκτῖνα, εἰς τὴν σύμπασαν Κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ μυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντας.

Ὅμοιον.

Ἡ καθαρά σου καρδία, τοῦ Θείου Πνεύματος, φωτιστικαῖς ἀκτῖσιν, αὐγασθεῖσα πλουσίως, Ἀκύλα Θεηγόρε, φωτοειδὴς, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλεπὸν, θείᾳ χάριτι διέλυσας.

Ὅμοιον.

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ, πίστει προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν, μεσιτείαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς ἀμεμφὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίσῃ, τὸν ἱλασμὸν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Παναμώμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνὴ οἴ μοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.
Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀκύλα πρέσβευε.
Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθῳ.
Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Δεῦτε λαοί.

Τὸν ἱερὸν, ἱερωτάτοις ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελῳδήμασι, καὶ ἐκβοήσωμεν· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Οἰκτίρμων πάντας σῶσον, ὡς ὑπεράγαθος.

Ὅλον σαυτὸν, Μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωτοειδὲς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις. διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

Νόμοις Χριστοῦ, ὀχυρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ τῶν ἀνόμων φρύαγμα, ὅλον κατέβαλες, καὶ εἰδώλων τεμένη, κατέστρεψας ἀθλήσας, Θεομακάριστε.

Καθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπιδόσεσι, τὰ τῶν σωμάτων ἔνδοξε, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀποκάθαρον πάθη, πιστῶς ἐπιτελούντων, τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ σεμνὴ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνείληφες, τὸν διὰ λόγου ἅπαντας, δημιουργήσαντα. διὰ τοῦτό σε λόγοις, ἐνθέοις ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐπόθησας Θεὸν ὡς θέμις ἔνδοξε, τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλέα. καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον βούλημα, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

Ἰσχύϊ τοῦ σεπτοῦ καὶ Θείου Πνεύματος, Ἀκύλα πανεύφημε τοῦ βελίαρ, τὴν ἰσχὺν πᾶσαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

Νοῒ σου καθαρῷ ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν Κυρίου ταύτης μετέσχες, τελεώτερον μακάριε, μεταστὰς τῶν προσκαίρων πρὸς τὰ μένοντα.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος καθαρὸς ὁ μόνος Κύριος, σὲ μόνην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης Κτίσεως Παναμώμε, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σεσωμάτωται.

Ὁ Εἱρμός. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Κάθ. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου τοῖς ῥήμασι, καταυγασθεὶς τὴν ψυχὴν, ὡς Ἥλιος ἔλαμψας,

Θεογνωσίας φωτὶ, Ἀκύλα μακάριε, στέφος δὲ μαρτυρίου, ἀνέπλεξω νομίμως. ὅθεν ἀναπηγάζεις, ποταμοὺς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἑορτάζουσι Μάκαρ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Παρθένε παναμώμητε, ὄλεσον αὐτοχείρως, τῶν βαρβάρων τὰ θράση. γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς
„οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φι-
„λάνθρωπε.

Νυσταγμῷ τοὺς καθεύδοντας, τῆς πονηρᾶς, Ἀκύλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

Ὑπερήφανον φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς κατέβαλες Ἀκύλα, ταπεινώσει θεία θωρακιζόμενος.

Μακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου κενώσας, Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Νοητόν σε παλάτιον, καὶ ὑψηλὸν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἠδιστον λόγον ἀεὶ, ἀναπηγάζων εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρᾷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας ψυχὰς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκύλα παναοίδιμε.

Σοὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς, ὁ θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε. τοῦ Ἱεροῦ, Παύλου μαθητὴς γὰρ, καὶ θεῖος ξεναγὸς, ἐγένου τὰ θεῖα, σαφῶς παιδευόμενος.

Ὥσπερ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν Ἱερὸν, δράμοντος Παῦλον, πρὸς τοῦτο τὰς αὐγὰς ἐδέσω τοῦ Λόγου, στεῤῥῶς λαμπρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας· ὃν ἐκτενῶς πάντοτε δυσώπει, τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σὲ Θεοτόκον Ἁγνὴν ὀνομάζοντας.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐξεχύθη σου χάρις τοῖς χείλεσι, μάκαρ ἱερώτατε. ὅθεν εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνα Ἀκύλα θεόπνευστε.

Κοσμημάτων παντοίων ἐξάλειμμα, καὶ ἁμαρτανόντων ψυχῶν ἱλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκε, θεοφόρε Ἀκύλα μακάριε.

Αἱ πορεῖαί σου θείως στελλόμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ὤφθησαν, ὁδηγία καὶ τρίβος σωτήριος.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε Κόρη Πανάμωμε, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διάσωσον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ συνοδίτης, γεγονὼς Ἀπόστολε, τὴν Οἰκουμένην διδαχαῖς, καὶ θαυμασίοις κατηύγασας, στέφανον δόξης Ἀκύλα δεξάμενος.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΔ΄. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

α. Ἥπλωσεν ὡς δίκτυον ὁ Παῦλος λόγους,
Ἤγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.
Ἀκύλαν δεκάτῃ γε τετάρτῃ τύμβος ἔκρυψεν.

Οὗ τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς πράξεσι Λουκᾶς ὁ θεηγόρος ἀνεγράψατο. τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητὴς ὑπάρχων καὶ ξεναγὸς, παρ' αὐτοῦ τὰ θεῖα ἐμυήθη. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ Βελίαρ, Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονὼς, τὸν στέφανον παρ' αὐτοῦ εἴληφε.

Τῇ

Digitized by Google

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχ. Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,
Εἰς πῦρ Ἰοῦστος θῦμα βάλλεται ξένον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς πόλεως Ῥώμης, ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευόμενος, ὑπὸ Τριβοῦνον Κλαύδιον. παρ' οὗ ὡς Χριστὸν κηρύσσων πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαγνέντιον ἀποστέλλεται. ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ τῇ Πίστει τοῦ Χριστοῦ ἐμμένειν εἰπὼν, τέμνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὠμοῖς τύπτεται. καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται. καὶ σφαίρας σιδηρᾶς πυρωθείσας τὰς μασχάλας ὑποτίθεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἁπλοῦται. καὶ τελευταῖον καμίνῳ πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμηναμένου αὐτὸν τοῦ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὀνησίμου. καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὑφάνας σαυτῷ, ἀφθαρσίας στολισμὸν τῷ Θείῳ Πνεύματι, ὅλος ὡραῖος ἐχρημάτισας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτοειδῆ καὶ φῶς σωτήριον.

Λιμῷ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς Λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτῳ τῶν λόγων ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς Οὐρανίου Τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης πεφυκὼς θεοειδέστατος.

Ἁγίῳ ναῷ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῷ ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαίρονται, ἀνυμνολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βοῶντες πανεύφημε· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται τὸ πρὶν, ὁ Ἀδὰμ φθοροποιῷ βρώσει Πανάμωμε. σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζώωσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Περιχαρῶς τοὺς Οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρέταις, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα, καὶ θέσει θεούμενος, μέμνησο τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμώντων.

Οἱ τῶν ἱδρώτων σου κρουνοὶ, ποταμοὺς πᾶσιν ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναβλύζουσι μάκαρ, καὶ ἐπηρείας παθῶν, ἀτόπων, ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις, βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

Θέσει θεούμενος ἀεὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοῒ ἀΰλῳ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκὸς, καὶ βλέπεις, ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι, ἔνδοξε Ἀκύλα, Χριστοῦ ἱερομύστα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν παναίτιον Θεὸν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἁγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὀφθέντα, τεκοῦσα Πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερωτάτοις σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκότα, κειμήλιον τοῦ Λόγου καὶ σεπτὸν, τούτου τε πάνσοφον Κήρυκα, καὶ τοῦ Κόσμου φωστῆρα, καὶ στήριγμα τῆς Πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὡς καθαιρέτης τῆς πλάνης, καὶ ἐθνῶν ποδηγέτης, καὶ θεῖος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητὴς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θεηγόρε σὺν αὐτοῖς τὸν Δεσπότην δυσώπει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγνόντες Ἀκύλα, τοῦ Κόσμου δὲ φωστῆρα ἀπλανῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καθαιρέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοίᾳ, θεόφρων μακαρίζομεν.

Ἡ παναγία σου μνήμη, ἀνατείλασα Κόσμῳ, ὡς Ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε· ἐν ᾗ πρέσβευε μάκαρ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν.

Digitized by Google

τιῶν, ϗ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος. Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν σε λυχνίαν, προεῖπε Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατεῖλαν ἐκ φωτός, Παρθενομῆτορ βαστάζουσαν, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς αὐγαῖς, τῆς αὐτῆ ἀνεκφράστε, Παναμωμε Θεότητος. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτω „ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀ„ δὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, „ ἐξ Ἁγίας Παρθένε, ἀφράστως σωματω„ μένον Θεὸν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν „ ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχε.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, ϗ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκε, ϗ Ἰουλίττης τῆς Μητρὸς αὐτῆ.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια. Ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατῄσχυνας. διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενον, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω. ἧς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιῤῥεόμενος αἵματι. Ὅμοιον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τῆ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε τὸν ἐκ σπλάγχνων σε, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, ϗ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον. μεθ᾽ ἔβλυσασα, κατανύξεως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνεις τῶν ἐν πίστει, ἐπιτελέντων τὴν μνήμην σε. Ὅμοιον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, ϗ ποικίλαις κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε. τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, Υἱὸν τὴν τελείωσιν, τὸ Μαρτύριον διπλῆν, Ἰουλίττα διήνυσας. ὅθεν νέμει σοι, ϗ διπλᾶς τῆς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ϗ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσι, παντοδυνάμως δωρούμενος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β.

Δεῦτε ϗ θεάσασθε ἅπαντες ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. τίς ἑώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, Τύραννον αἰσχύναντα; ὢ τῆ θαύματος. Μητέρα ἐθήλαζε, ϗ τιθηνούμενος τῇ γαλουχῷ ἐβόα. μὴ πτοοῦ Μῆτερ με, τὰς ἀπειλὰς τῆ δεινῆ Κοσμοκράτορος. Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Σταυροθ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ με ϗ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στ. τῆς Ὀκτωήχε. Δόξα. Ἦχος πλ. δ.

Ὁ τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, ϗ γαλουχῶν τὴν Μητέρα ἐστήριζε. παῦσον ὦ μῆτερ με, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρύων. ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, ϗ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Σταυροθ. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τῆ ξύλε προσαναρτώμενον, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι, ἀνεβόα, ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σε παμφίλτατε;

Τροπάριον. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχε, ϗ τῶν Ἁγίων εἰς ϛ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κήρυκον ὕμνῶ σὺν τεκούσῃ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. β.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ Μητρὸς, Μάρτυρες τῶν τέτε παθημάτων, διὰ παθῶν ϗ θανάτε γεγόνατε,

Η

Digitized by Google

Ἡ ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγὴς, Σελήνη σημαίνουσα, τῷ Ἡλίῳ τῷ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κηρύκῳ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι φωτίζουσα.

Τῶν ἑορτῶν ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλαις τὸν σὸν Υἱὸν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην ἠμαύρωσας.

Ὑπάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ Μαρτυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου Θυγάτηρ γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Κατήργηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ ᾅδου τὸ κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ Ἁγνή. σὺ γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Οὐρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διαιωνιζούσης, ἀκλείας κατηξιώθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ Διαβόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως ἐξαφανίσαντες.

Νεοττὸς ὡς ὡραῖος, περιστερᾶς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιταττόμενος, ἔνδοξε Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι σὲ τὸν ἀήττητον.

Ὑπερήφανον ὄφιν, εἰς Οὐρανοὺς θέμενον, στόμα καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξαλείφειν καταυχώμενον, νήπιον ἄκακον, τῇ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάφισε καὶ ἐξηφάνισε. Θεοτοκίον.

Ὁ μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς ἄχραντε, λόγους ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας σου, τὴν παναμώμονον, γαστέρα ᾤκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὡράθη, καὶ βροτοὺς ἐθέωσεν ὁ ὑπερούσιος.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοητοὺς, μαργαρίτας Κυρίου καὶ ἀθλητὰς, Κήρυκον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν τούτου Μητέρα. τῷ τριετεῖ γὰρ τοῦτον, ἐκθρέψασα γάλακτι, τῷ Θεῷ θυσίαν, προσήγαγεν ἄμωμον. ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν αὐτῷ τοὺς στεφάνους, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ Χριστῷ συναγάλλονται. πρὸς οὓς πίστει βοήσωμεν· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν. ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέκακον κατέβαλες, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρυν ἠξιώθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, Μαρτυρίου γλεῦκος ἀποστάζοντα.

Συμπαθῶς ἐνητένιζες, οἷά περ ἀμνὰς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαγιαζομένη Μάρτυς ἔνδοξε.

Ὑπερήφανον τύραννον, θείᾳ ταπεινώσει περιφραττόμενοι, ἀθλοφόροι κατεβάλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

Θεοτοκίον.

Νόμοι φύσεως πάναγνε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κυοφορίᾳ σου, ἐναλλάττονται. τὸν πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τεμνομένη Θεόφρον, μάστιξι τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, ἐξεδύσω στολὴν, ἐνεδύσω δὲ, ἣν

Digitized by Google

ὁ ἐκ Παρθένου, μονογενὴς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας ἐνέδυσεν.

Ἐγυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς πανοίδιμε καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, καὶ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλαι, καρτερικῶς ἀνδρισαμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

Κεφαλὴν ἐκτμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄφεως Μάρτυς συνέθλασας. στερηθεῖσα πλούτου, τὸν Οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν καὶ ἔμψυχον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα, ὃν ἱκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄστατον ὕδωρ, τῇ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὅρμῳ, γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραώ, τὸν ἀόρατον αἵματος ῥεύμασι.

Ἐσκίρτα σε Ἰκονιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σὺ τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσὸς Ἰουλίττα. τοῦ Μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἤνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ Υἱῷ, καὶ στεφάνων τῆς νίκης ἠξίωσαι.

Ἠλόγησας, πολυπλόκων βασάνων. καὶ τρυγὼν ὡραιοτάτη ἐδείχθης, σὺν νεοττῷ, ἀναπτᾶσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφεως, πανεύφημε καὶ εἰς μονὰς, Οὐρανίους πανσόφως κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Προρρίζους τῷ τμητικῷ σου δρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἀναπόκοψον Κόρη, τοὺς πονηροὺς, λογισμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργὸν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύησας.

Ὁ Εἱρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ Χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε, σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστὲ, φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐξισχύσω ὑμνῆσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξειπεῖν. ποία δὲ γλῶσσα ἐκλαλῆσαι δυνηθῇ τοὺς ἄθλους οὓς ὑπέμειναν καὶ τὰ ἔπαθλα; διὸ οὖν σοι προσπίπτω φιλάνθρωπε, ἄφεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας. εἰς τοῦτο γὰρ ἑκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντας πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς. ἧς οἱ ἀθληταὶ τυχόντες ἀπαύστως μέλπουσι. Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κηρύκου, καὶ Ἰουλίττης.

Στ. Ἰουλίττα συνάθλος Υἱῷ Κηρύκῳ.
Ἡ λαιμότμητος τῷ κάραν τεθλασμένῳ.
Πέμπτῃ Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον Υἷα
δ' ἔαξαν.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὁρμωμένη ἐξ Ἰκονίου. διὰ δὲ τὸν ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκεῖσε, τὸν ἀοίδιμον Κήρυκον τριετῆ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, καταλαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. ἀροῦσα δὲ κἀκεῖ τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἔρχεται ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας. ἐν ᾗ Ἀλέξανδρός τις ἡγεμὼν, ὠμὸς καὶ θηριώδης τὸν τρόπον, τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο. ὑφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα ᾐκίζετο. ἐκπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδὸς, ὃν κολακείαις ὁ ἡγεμὼν ἑλκύσαι πρὸς ἑαυτὸν μὴ δυνηθεὶς, ἀλλ' ἀτενὲς ἐνορῶντα τῇ Μητρὶ, καὶ ὑποψελλίζουσῃ τῇ φωνῇ τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον ὄνομα, ἐπεὶ λὰξ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐντείνας τοῦ ἡγεμόνος, ὡς εἶχεν αὐτὸ, κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἔρριψε. τῇ δὲ προσκρούσει τοῦ τείχους συντριβὲν αὐτοῦ τὸ κράνιον, ἀφῆκε τὴν μακαρίαν ψυχήν. Ἡ δὲ Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἀπετμήθη τὴν κε-

Digitized by Google

κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε τῆς ἀθλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἀφεὶς Ἰωσὴφ καθέδραν τὴν γηΐνην.
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ὁ Μακάριος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φωτεινοῦ, καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἁγίοις ὁμολογητοῦ, καὶ Ἡγουμένου τῶν Στουδίων. οὗτος διὰ τὸν ἀξιέπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ ψήφῳ, τοὺς οἴακας ἐγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. κἀκεῖσε χρόνον συχνὸν διατρίψας, πρὸς τὴν Βασιλίδα ἀνέδραμε κελεύσει Βασιλικῇ. καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐταδέλφῳ, καὶ μὴ πτοηθεὶς, μηδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακηρυττόμενος ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων Εἰκόνων, παραυτίκα, ὁ μὲν ὁμολογητὴς Θεόδωρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερόριος· ὁ δέγε μακάριος Ἰωσὴφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτώσας, καὶ πάλιν διά τινος τῶν ἀσεβῶν ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑφίσταται πάθη, καὶ σκοτεινοτέραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. ἐν αἷς πολλὰς καὶ ἀνυποίστους βασάνους ὑποστὰς, καὶ λιμῷ καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαιπωρήσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν. οὐδὲ τὸν ὄπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἄνεσιν εὑρηκώς. οὗ ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἐκ παντοίων δεινῶν. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λωλιανοῦ.

Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους,
Ὁ Λωλιανὸς οὗ ποσὶ κρυσσὸν τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Ἀβουδίμῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους,
Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος καὶ τοῦ στέφους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ῥάβδοις συντρίβων σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος Θεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στερρὸν, ἐσάλευσεν οὐδ' ὅλως. ῥάβδον καὶ γὰρ δυνάμεως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

Ὄμβροις αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθεΐας, οἱ Χριστοῦ ἀθληταὶ, κραυγάζοντες προθύμως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φέρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὃν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ, καὶ διπλοῦν τὸν καλὸν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐκτελοῦντα.

Ὠδὴ η'. Νικηταὶ Τυράννου.

Οἱ φαιδροὶ ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν γῆν τοῖς θαύμασι, φωταγωγοῦντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέον ὥσπερ κλάδον, ῥίζα θεοφύτευτος ὤφθης Θεόφρον, τὸν σεπτόν σου γόνον φέρουσα, ἐμάρανας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν αὐτῷ καὶ λέγουσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὡραιοτάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἔνδοξον θυσίαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἀμνῷ ἀνατείλαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθεὶς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνενευκότας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει θείᾳ, ἐθέωσεν Ἄχραντε. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

„ Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτος σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἴαμα φέρει ὁ σορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῆς χάριτος, τοῦ Θείου Πνεύματος, ἐπαρδομένη. δεῦτε ἀρύσασθε, καὶ ἁγιάσθητε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτῆρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

Ὡς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηνθήσατε κοιλάσι μακάριοι. ὡς χρῖμα εὔοσμα, ὡς Παραδείσου Θεῖα βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητα, καὶ τῶν Πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδίᾳ μυστικῇ κατευφραίνοντα.

Στίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὡραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὁμοιωθέντες σαφῶς παρίστασθε, νίκης διάδημα τερπνὸν, λαμπρὸν περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ἐξαιτούμενοι.

Ἤνεγκεν οἷά περ ἀμνὰς, ὥσπερ ἄρνα τὸν Υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος. μέσον διῆλθε καὶ εἰς Οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν ἀεί. τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σῶσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύσασαν. καὶ ἐξέλου με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν Πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ὁ Εἱρμός. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελὴς, ἐν φρονήσει τελείᾳ, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε ἀθλοφόρε, σὺν Μητρὶ καὶ γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἁγίων. ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, ἐλέους ἀξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνὸν χαῖρε θρόνε Κυρίου, Χαῖρε σκῆπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, καὶ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὔδιε λιμὴν, καὶ προστάτις πάντων, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἴνους ϛ΄. ἰδιόμελα γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, καὶ Κήρυκα τῆς Πίστεως, σὺν Μητρὶ θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν. οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. διὸ στεφάνους ἔλαβον, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἄθλησιν.

Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Δεῦτε Πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν δυάδα Πανάγιαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν. τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράξωμεν λέγοντες· χαίροις Ἰουλίττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς ἀγωνισαμένη. χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλών. χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν Πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, οὓς ἱκετεύομεν πρεσβεύειν ἀεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ Κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Μαυρολέοντος.

Ὁ ἐκ μαργάρων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ Μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δό-

Digitized by Google

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῷ αὐτῷ.

Νήπιος ἀμεθάμης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. ἐφ' ᾧ τὸν ἄναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ ἐκ ἐδειλίασας τῶν παρανόμων. σὺν τῇ Μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος δ'. Ἀνατολικά.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιαίων ἡ πόλις. ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεὴς Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος, καὶ καλλίνικος Μάρτυς. καὶ σὺν αὐτῇ ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος. πᾶσαν γὰρ μηχανὴν τοῦ τυράννου βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. ὅθεν καὶ ἡμεῖς παῤῥησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔφερες παναμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίστομον, Συμεὼν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ καὶ σπλάγχνοις, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθεάσω σὸν Υἱὸν, ἐπὶ τοῦ ξύλου Σεμνὴ κρεμάμενον. διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες, τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδῃς με· ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προέφης μακρόθυμε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἡ ϛ'. Ὠδή, τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'. Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ Μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Στίχ. Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον.

Ὁ Ἀπόστ. Πρὸς Κορινθ. α'. Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Ἀλληλουϊάριον. Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον.

Εὐαγγ. κατὰ Λουκᾶν. ζήτει Σάββατον ...

Κοινωνικ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ'.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος, ἱερώτατος θεῖος ἀνδρὸν, περικείμενος ἔνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε. μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἅγιον, τῷ Παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὔλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος. ὃν μακαρίσωμεν.

Ὅμοιον.

Ἀθηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ Πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα. μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱερὰν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων ἀεί.

Ὅμοιον.

Δεκὰς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην καθηγητὴν ἱερὸν,

Digitized by Google

ἀνθέφωθεμεῖ καταπλυτήσασα, ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκδυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συνεχεθέντες ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου. ἀλλὰ τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ παμμακάριστε, Παναγία ἄχραντε. σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνηρτήσαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ΄. Οὗ ἡ ἀκροστ. Τῶν σῶν ἀθλητῶν μέλπω Χριστὲ τὸ κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι „τὸν Λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θα„λάσσῃ. ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

Ὥσπερ ἄμωμον θῦμα, ὁλοκαυτωθεὶς θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσηνέχθης Θεῷ διὰ Πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ ἱεράρχης, ἀμοραθηταῖς δόξης ἠξίωται.

Ἤμβλυναν ἐχθροῦ, τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσι.

Τέμας τοὺς στερροὺς, ἱμᾶσιν ὁ παράφρων, ξέσεις ἀπηνῶς μαστίζων ἀνενδότως, ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Οὐρανῶν Ἁγνὴ ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ἀεὶ ἁγιωτέρα, ὡς τὸν ἁπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρ„δίαν, ὁ τοὺς Οὐρανοὺς τῷ Λόγῳ σου στε„ρεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν „Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχὴν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ μοι, Θεῷ ἀνηρέστησας, Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, γέγονας θεοφόρε, ξίφος δὲ προσηγάγω, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ. μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀνακάσεσι φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ Ἀθηνογένης θείας χάριτος.

Ῥητορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις

Digitized by Google

καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες. Θεοτοκίον.

Ἰσοδύναμον σύνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Παναμώμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐστομώσας ἀπαθείας τὸ φρόνημα, παθοκτόνον, πάθος ἐξεκόμισας, τῷ ἀπαθοῦς ἀξιάγαστε.

Ταῖς θείαις προτροπαῖς προσενήνοχε, τῷ Δεσπότῃ, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Ἐφαίδρυνε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι. Θεοτοκ.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐστεφάνωται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν Δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτὸν, ἐντεύξεις Μακάριε. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θείῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητὸς, ἐδείχθητε ἀξιάγαστοι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες, καὶ τοῖς θείοις ἄνθεσιν, εὐωδίας πάντων, τὰς αἰσθήσεις καθηδύνατε. Θεοτοκίον.

Ὡς νοητὴ κιβωτὸς, τὸν νομοδότην ἐβάστασας, λυχνία ὡς φωταυγὴς, τὸ φῶς ἀπεκύησας, ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ 16. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου γενομένου Πηδαχθήσης.

Στ. Ἀθηνογένης τὴν τομὴν τὴν τοῦ ξίφους,
Γενναίως ὑπήνεγκεν ὥσπερ ἀδάμας.
Ἀθηνογένην ἑκκαιδεκάτῃ ξίφος ἔταμεν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγεμόνος καὶ τῶν δέκα Μαθητῶν αὐτοῦ, πολλούς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὗρε· προκατεσχέθησαν γάρ. τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, ηὐλόγησε. καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτήν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν. ὡρᾶτο γὰρ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος, καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιοῦσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραινόμενοι εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ Πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, κατεσχέθη δὲ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ ἀνασχόμενος, πάλοις ἐκταθεὶς μαστίζεται ὑπὸ ἐννέα στρατιωτῶν. εἶτα ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται, καὶ μένων ἀκαμπὴς καὶ ἀνένδοτος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου, διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συνελήφθη, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ Σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς

Digitized by Google

ἀνθέφαθεμένη καταπλουτήσασα, ταύτης δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς εὔσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σὲ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ δυσωποῦμεν Πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συνεχεθέντες ἐν θλίψεσι, μὴ παρίδῃς τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου. ἀλλὰ τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, ὦ Παμμακάριστε, Παναγία Ἄχραντε. σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν. ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ΄. Οὗ ἡ ἀκροστ. Τῶν σῶν ἀθλητῶν μέλπω Χριστὲ τὸ κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι „τὸν Λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θα„λάσσῃ. ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

Ὥσπερ ἄμωμον θῦμα, ὁλοκαυτωθεὶς θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσηνέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου, δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Θεοτοκίον.

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνογένης ὁ Μάρτυς καὶ ἱεράρχης, ἅμα μαθηταῖς δόξης ἠξίωται.

Ἤμβλυναν ἐχθροῦ, τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμψεσι.

Τείνας τοὺς στερροὺς, ἱμᾶσιν ὁ παράφρων, ξέσεις ἀπηνῶς μαστίζων ἀνενδότως, ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Οὐρανῶν Ἁγνὴ ὑψηλοτέρα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ἀεὶ ἁγιωτέρα, ὡς τὸν ἁπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

„Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρ„δίαν, ὁ τοὺς Οὐρανοὺς τῷ Λόγῳ στε„ρεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν „Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεὶς τὴν ψυχήν, ἀθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ μοι, Θεῷ εὐηρέστησας, Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, γέγονας θεοφόρε, στῖφος δὲ προσηγάγω, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, θείαις ἀνατάσεσι φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλίασαν, τὰς πικρὰς αἰκίσεις οἱ θεόφρονες.

Χριστοκήρυξ θεόληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ Ἀθηνογένης θείας χάριτος.

Ῥητορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμείνατε, τὰς αἰκίσεις

καὶ

Digitized by Google

καὶ τὸν θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες. Θεοτοκίον.

Ἰσοδυνάμον συνθρονον, τῷ γεγεννηκότι τὸν ὑπερούσιον, ἐσωμάτωσας Παναμωμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἶκτον ὁμιλήσαντα.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἑτοιμώσας ἀπαθείας τὸ φρόνημα, παθοκτόνον, πάθος ὑπεκόμισας, τῷ ἀπαθοῦς ἀξιάγαστε.

Ταῖς θείαις προσκοπαῖς προσενήνοχε, τῷ Δεσπότῃ, μαθητῶν ὁμήγυριν, Ἀθηνογένης ὁ ἔνδοξος.

Ἐν φαιδρώσει τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σου, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέχουσι. Θεοτοκ.

Μητέρα καὶ Παρθένον εἰδότες σε, Παναγία, συμφώνως γεραίρομεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς, Ἀθηνογένης ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθηταῖ, χορὸς ἐστεφάνωται, ἀθλήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν Δαιμόνων, τροπωσάμενος ἀπόνοιαν.

Λαμπρύνει σου τὸ σεπτὸν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σοι, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτὸν, ἐντάξεις Μακάριε. ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκομίζει θείῳ νεύματι.

Παράδεισος νοητὸς, ἐδείχθητε ἀξιάγαστοι, τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ κατέχοντες, καὶ τοὺς θείους ἄνθεσιν, εὐωδίας πάντων, τὰς αἰσθήσεις καθηδύνατε. Θεοτοκίον.

Ὡς μανθάνουσιν τὸν νομοδότην ἐβάστασας, λυχνία ὡς φωταυγὴς, τὸ φῶς ἀπεκύησας, ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΣ. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου γενομένου Πηδαχθόης.

Ἀθηνογένης τὴν τομὴν τὴν τοῦ ξίφους, Γενναίως ὑπήνεγκεν ὥσπερ ἀδάμας. Ἀθηνογένην ἑκκαιδεκάτῃ ξίφος ἔταμεν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγεμόνος καὶ τῶν δέκα Μαθητῶν αὐτοῦ, πολλούς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὗρε· προκατεσχέθησαν γάρ. τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, ηὐλόγησε. καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτήν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν. ὡρᾶτο γὰρ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἔλαφος, καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιοῦσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, ἠωχοῦντο εὐφραινόμενοι εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρῶσί τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ Πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀβουδίμου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, κατεσχέθη δὲ, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ ἀνασχόμενος, πάλοις ἐκταθεὶς μαστίζεται ὑπὸ ἐννέα στρατιωτῶν. εἶτα ἀπογεύσασθαι τῶν εἰδωλοθύτων μὴ πεισθεὶς, σιδηροῖς ὄνυξι ξέεται, καὶ μένων ἀκαμπὴς καὶ ἀνένδοτος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου, διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν συνελήφθη, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παῤῥησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ Σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Ταῖς

Digitized by Google

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

„ Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλο-
„ γιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι Θεοῦ
„ ἐπιστασίᾳ. οἱ παῖδες δὲ χορεύοντες ἔ-
„ ψαλλον· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
„ τέρων ἡμῶν.

Τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἔσβεσας φλόγα, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων σου, ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας μακάριε, εὐλογητὸς βοῶν ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς τῶν αἱμάτων ὄμβροις, μειώσαντες Μάρτυρες, ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνδρειοφρόνως ἠθλήσατε.

Κεφαλὰς ἐκτεμνόμενοι, παρανόμῳ προστάξει, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενοι, πολυπλόκοις βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθητε Ὁσιομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες Πανάμωμε, διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας τῶν προγόνων ἐκπτώσεως, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ πίστει δοξάζομεν τὸν διὰ σοῦ ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὠδὴ η. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Ἐξαστράπτων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδωλικῆς ἐξ ἀπάτης, Ἀθηνογένης διέλυσε, τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

Ὁ τῶν Μαρτύρων χορὸς καὶ τῶν Ἀγγέλων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐφραίνεται, τῶν σεπτῶν ἀθλοφόρων δοξάζων τὸν Κύριον.

Συνηριθμήθης Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθητευθέντων δεκάδα Μαρτύρων, ἐπαγόμενος Ἱεράρχα. μεθ' ὧν σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἀπεκύησας Λόγον, ὑπὲρ λόγον Θεογεννῆτορ Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον, τῶν πιστῶς σε ὑμνούντων, καὶ μακαριζόντων σε ἀπαύστως.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
„ σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, κα-
„ ταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε τὰ
„ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰδὲ φωταυγής, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀπαστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀγλαΐαις καταυγάζουσα τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας. δεῦτε φωτισμὸν ἀπαρυσώμεθα.

Ὥσπερ προσφοραί, καὶ ἄμωμοι ἄρνες, προσηνέχθητε, Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς τεχθέντι, παρ' αὐτοῦ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, τῷ ἀγωνοθέτου κομισάμενοι.

Ἐγλύκαναν οἱ σοί, γλυκασμὸν ἀθλοφόρε πόνοι, καὶ πικρίαν πᾶσαν παθῶν καθαίρουσι, τῶν πίστει τῷ τεμένει σου προστρεχόντων, καὶ πόθῳ σου ἑορταζόντων τὴν ἄθλησιν.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάντα. στέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν ἁγνὴ ὁμοιωθέντα, ὃν ἱκέτευε τῷ λαῷ σου δοθῆναι, πάντα δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομο-
„ θέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον
„ τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πι-
„ στῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγα-
„ λύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἴτημα Χριστέ, τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρῶς εἰς, μονὴν τῆς ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτησίαν, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγία Δέσποινα Ἁγνή, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνῶν, καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Digitized by Google

Χρὴ εἰδέναι, ὡς ὅτι μετὰ τὴν Μνήμην τῶν προειρημένων Ἁγίων, ἤτοι μετὰ τὰς, ιϛ΄. τοῦ παρόντος Μηνὸς, τῇ πρώτῃ ἐρχομένῃ Κυριακῇ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ τιη΄. τῶν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ Πόλει ρν΄. τῶν ἐν Ἐφέσῳ σ΄. τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ΄. τῶν ἐν τῇ ε΄. Συνόδῳ ρξ΄. καὶ τῶν ἐν τῇ ϛ΄. Συνόδῳ ρο΄.

Εἰ δὲ τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἤγουν ἡ ιϛ΄. τοῦ παρόντος Μηνὸς, ἐν Κυριακῇ, ψάλλεται ἡ παροῦσα ἀκολουθία ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ τῶν Ἁγίων ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Αὕτη ἡ Ἀκολουθία ἐστὶ ποίημα τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κυροῦ Φιλοθέου. Ἴστεον ὅτι, ἡ παροῦσα Ἀκολουθία ψάλλεται οἷα Κυριακῇ τύχῃ, ἀπὸ τῆς ιγ΄. τοῦ παρόντος Μηνὸς, ἕως τῆς ιθ΄.

Ἑσπέρας ἡ συνήθης στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, γ΄. καὶ Ἀνατολικὰ γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ΄. Ἦχος Πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τὸν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν. ὅθεν σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνοῦμεν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὁνώριον ἅμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κηρύκων ἔνδοξοι, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἑκατέρων διασώσαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς ἄνθρωπον καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ἄκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ θεοφόροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον, τῇ σαρκὶ μείναντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικήν τε διαίρεσιν. οὓς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ Πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἁπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῷ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἁπλότητι, ἄναρχον ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες. ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον. Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν, τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα, τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιδ΄. 14 Ἀκούσας Ἀβραὰμ, ὅτι ᾐχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ, ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σο-

Digitized by Google

δόμων εἰς συναίτησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν Κοιλάδα τοῦ Σαβῆ. τοῦτο ἦν τὸ πεδίον Βασιλέως. Καὶ Μελχισεδὲκ Βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ Ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σου.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. α΄. 8. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς Πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούσατε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. Οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι΄. 14. Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ Οὐρανὸς, καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ Γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς Πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ. καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου. Ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστὰ καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στ. Στ. Ἀναστάσιμα, τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος γ΄.

Ἀποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φύλακες, γεγόνατε Ἅγιοι Πατέρες. τῆς γὰρ Ἁγίας Τριάδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατεβάλετε, μεθ' ὃν καὶ Μακεδόνιον πνευματομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρίνατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβέλλιόν τε καὶ Σεβῆρον τὸν ἀκέφαλον· ὧν τῆς πλάνης αἰτήσασθε ῥυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ Πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος.

Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Πατέρων. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας, πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Εἰς

Digitized by Google

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης Ἀκολουθία, καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ΄. τῆς Θεοτόκου εἰς β΄. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς η΄.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιοὺς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Φιλόθεος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνῆσαι προθέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν. δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρός τε καὶ δύναμις.

Λόγοις Προφητῶν τῶν Ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἑπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Ἄνωθεν χορὸς Προφητικός, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν. ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν Ποιητὴν ἁπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ τρίλαμπὲς θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρί σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ τῶν Πατέρων, εὐσεβὴς ὁμήγυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὥρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θείου, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Ἑξακοσίων, ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σευήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεσι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Ὁ μὴ κηρύττων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα. ἡ γὰρ τετάρτη σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα, περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ἡμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην ἔνδοξοι κατασύροντας, καὶ Πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Σέργιον καὶ Πύῤῥον τοὺς δεινούς, προστάτας τῆς αἱρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἔνδοξοι, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανῶς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ Θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλόῃ φύσεων, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Ἰδὼν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγὰς τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ Κτίσαντος. ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς Πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τοῦ Σευήρου ἀναιδῶς, ἐναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἔμπλεοις, καταισχύνθητε, ἀεὶ ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἅρπακτορες.

Digitized by Google

Οἱ θιασῶται καὶ Πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τρεπόμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου ἀτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανῶς, τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ᾄσμασιν. Θεοτοκ.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα Θεοτόκε. σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε. διὸ Πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθ. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσαλγῶν, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πράϋνον μηχανάς τε, καὶ κατάλαβε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

ᾨδὴ δ΄. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Νόμους τοὺς τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς Πατρικοὺς μόνους σοφοί, καταπεμφθέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ῥώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐστηρίξατε.

Ὕμνοις κατεστέψωμεν, τὴν θείαν ὁμήγυριν, τῶν Θεοφόρων οἱ Πιστοί. τὸν σαρκωθέντα Λόγον γάρ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις ἅμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς καταλλήλοις ἡμῖν ἀνεκήρυξαν.

Μέγιστα φυσώμενον, Ὀνώριον πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ῥώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάξιον.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου τῆς ψυχῆς, διάνοιξον δέομαι, καὶ τῆς ἐκεῖθεν αἴγλης μέτοχον ποίησον. σὺ γὰρ μεσῖτις αὐτοῦ τε καὶ πρύτανις.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβῆρε καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἄναρχον, φῶς τοῦ Πατρός, Λόγον καὶ Υἱόν, εἰ γὰρ οὕτως εἴπῃς, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμανας. ἡ Σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία οὐσία, ἀλλὰ δύω ὑπάρχουσιν ἄθλιε.

Μίαν εἰπών, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε, σαρκωθεῖσαν, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἄνευ τροπῆς, ὅλως καὶ φυρμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, διδάσκαλός τε καὶ πρόεδρος. τρανῶς τὰς δύω φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

Δύω Χριστοῦ, ἅπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν τὴν δυσσέβειαν, τοῦ Εὐτυχοῦς, ἄρδην οἱ Πιστοὶ καὶ τοῦ Διοσκόρου, τοὺς ἄφρονας στηλιτεύοντες, ἑπόμενοι τῷ ὅρῳ, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῖς ἔπεσιν.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβίμ, ὄχημα σὺ Θεομῆτορ ἁγνή. σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ Πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀχράντων, λαγόνων σάρκα φορέσαντος. διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

ᾨδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Νομοθέτας, Θεοφόροι Χριστὸς ὑμᾶς ἔδειξεν, ὁδηγοῦντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἄριστα, Φαραὼ τὸν ἔχθιστον, βυθῷ δεινῷ τῆς ἀπωλείας, ὥσπερ ἐκεῖνος ποντώσαντας.

Ὡς

Digitized by Google

Ως καλλίστη, καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ συνόδος. τὸν ἀπλοῦν γὰρ, Ἰησοῦν ἐκμαθοῦσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασι.

Λῶρον θεῖον, τὰς ἐκ Ῥώμης γραφὰς λογισάμενοι, ἐπ' ἐκείναις, ἀσεβείας τὸν πύργον ἐστήλιξαν, οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, διττὰς Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις κηρύξαντες.

Ἐξηλέγχθη, Παῦλος Πέτρος ὁμοῦ καὶ Θεόδωρος, σὺν τῷ Πύῤῥῳ, καὶ Σεργίῳ Ὁμώνιος σύγχυσιν, τῶν Χριστοῦ δὲ φύσεων, τῆς ἐνεργείας τῇ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἴσχιστα. Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη, φωτισμὸς σὺ ὑπάρχεις καὶ ἔλλαμψις, τοῦ ἀδύτου, φωτισμοῦ χρηματίσασα τέμενος. διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ Θεογεννῆτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ως Σευῆρε τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ συγχέῃς δεινῶς παράνομε. οἱ γὰρ Θιασῶται, καὶ παμμάκαρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἑνὶ Χριστοῦ προσώπῳ, καταγγείλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἄναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος ὡς φιλάνθρωπος θέλων οἰκτεῖραι ἡμᾶς, τοὺς ἀπολωλότας. ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐσίαις δυσὶ καὶ θελήμασιν.

Τὸν Σευῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαιοῦσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύω φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀτμήτως ὁρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἄμεμπτον προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ζέσιν καὶ καινήν, σύγχυσιν τῶν φύσεων, Χριστοῦ τὸ δεινὸν, ὄντως συνέδριον, ἐξηρεύξαντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς ἐνέργειαν τὴν μίαν καὶ ἄλλόκοτον. ἣν περ, ὀρθοδόξων πλήρωμα, ἱερῶν περιβόλων ἀπήλασεν.

Ἵνα τὸν δεινὸν, ἐκφύγῃ Νεστόριον, δυάδα Υἱῶν κακῶς εἰσάγοντα, τὸ συνέδριον, τὸ τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐξωλίσθησε ταῖς θελήσεσι τῶν φύσεων, μάτην, δογματίζων σύγχυσιν. ἀλλὰ θείοις Πατράσι διήλεγκται.

Ὃν περ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέρες τὸ πρὶν, τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ Πνεύματι, Διδασκάλων ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐνεργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, ἕνα φυσικὴν γνωρίσαντες, τὴν ἐνέργειαν ἅμα καὶ θέλησιν.

Ὑποστατικὴν, φρονοῦντες τὴν θέλησιν, εἰσῆγον κακῶς σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ πρόσωπα, τῶν θελόντων τῆς μάχης οἱ πρόμαχοι. οὓς περ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν κατάλληλον ταύτης ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Θύρα θεϊκῆς, ἀκτῖνος σὺ Δέσποινα, πηγή τε φωτὸς ἀδύτου γέγονας· τὸ γὰρ πλήρωμα, τῆς Θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀποῤῥήτως ἐν τῇ μήτρᾳ σου Παναμώμε· οὕπερ, φυσικὴν ἐνέργειαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις τοῖς χρήζουσι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύω ἐπιστολαὶ, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν Σύγγελον, ἀποσταλεῖσαι ποτὲ, ἕως τὸν Πρόεδρον, ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σευήρου πλάνην, ἀσεβῶς Χριστὸν κηρύττουσαι.

Ὁ Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύω φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σευήρου τὴν αἵρεσιν, τοῦ ἄνου τρεπόμενος. διὸ πάντες τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον σε καὶ Ἁγνὴν, Θεογεννήτορα ἐνδο-

ἄνδοξον, Μαρία οἱ ἀσεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμφράττοντες δύσφημον, Νεστορίου στόμα, Διοσκόρου τε κακόνοιαν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν. ἣ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. ὁ κρατὴρ ὃν φέρω, κρατήρ ἐστι τῆς σοφίας. τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα· ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ᾽ ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁρᾷ φθεγγόμενον. ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα. καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Εἶτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων τῶν ἐν Χαλκηδόνι, τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

Στ. Φωστήρων ὁμήγυρις ἐκλελεγμένη.
Ἀκτινοειδῶς φωτίσατέ μου φρένας.

Αὕτη ἡ Ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ Σύνοδος, ἐπὶ Μαρκιανοῦ γέγονε καὶ Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων. τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνελθόντων τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐν τῷ περιωνύμῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, καὶ βεβαιωσάντων τὸ Ἅγιον Σύμβολον τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἁγίων Πατέρων, τῶν κατὰ τὴν Νικαέων Μητρόπολιν συνελθόντων. ὅπερ καὶ αἱ λοιπαὶ Ἅγιαι Σύνοδοι ἐκύρωσάν τε, καὶ ἐπεσφράγισαν.

Θεοδοσίου γὰρ Υἱοῦ Ἀρκαδίου τὰ σκῆπτρα ἰθύνοντος, γέγονέ τι τοιοῦτον τεράστιον. Εὐτυχιός τις μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἱρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μιᾶς φύσεως εἶναι, καὶ μιᾶς ἐνεργείας· ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων. ὁ δὲ Εὐτύχιος χρησάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθέοις εὐνούχοις, οὐκ ἐπαύσατο στασιάζειν καὶ ἐνέδρας ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδόσιος τῶν τῇδε μετέστη. ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν ἐδέξατο ὁ Μαρκιανὸς, κελεύσει γενέσθαι Σύνοδον οἰκουμενικήν. ὅθεν συνήχθησαν τὸν ἀριθμὸν, Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ἀμφότεροι δὲ κατασκευάσαντες τόμους δύω, τῶν τε ὀρθοδόξων καὶ ἑτεροδόξων. καὶ διανοίξαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους σφραγίσαντες ἔθηκαν. καὶ μετὰ ῥητὰς ἡμέρας, δεξάμενοι καὶ ὑπανοίξαντες, εἶδον καὶ ἐξέστησαν· ἐθεάσαντο γὰρ, τὸν μὲν τῶν αἱρετικῶν τόμον, ὑπὸ τοὺς πόδας τῆς ἁγίας ἐῤῥιμμένον, τὸν δὲ τῶν Ὀρθοδόξων ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατεχόμενον. τούτου δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιοῦτον θαῦμα. καὶ ἐπὶ πλεῖον στηριχθέντες τῇ Πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν ποιοῦντα καθ᾽ ἑκάστην παράδοξα καὶ ἐξαίσια πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ὠφέλειαν. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Ἐν τὸν Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπον, καταγγείλαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πέρι, Κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς θελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἑκατέρων τῶν φύσεων πιστούμενοι.

Κόσμος λαμπρὸς, Ἐκκλησίας ὤφθητε. τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐκδεξάμενοι τὰ θεσμὰ, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς Πίστεως, τριαδικὸν ἕνα Κύριον, δημιουργὸν, ἐνεργὸν, θελητικὸν παντοδύναμον.

Ἀντι-

Digitized by Google

Ἄκτιστον φῶς, καὶ ζωὴν ἀθάνατον, καταμονήσαντες Θεὸν, ὑπὲρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκηρύξατε φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγνωκότες ὁμοῦ, καὶ ἀδιαίρετα.

Θείας φωτὸς, ἀστραπὰς ἐξέπεμψεν, ὑμᾶς εἰς Κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργοὺς, ἄρδην καταφλέγοντας. πᾶσαν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν μακάριοι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας Θεὸν καὶ Παντοδύναμον. Θεοτοκίον.

Ἔλαμψε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀμέσωτερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν Κόσμον ἔσωσε πρὶν, ὁ ὑπερυψούμενος. ὅν περ καθικέτευε, Θεογεννῆτορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας τὰ νοούμενα ὄμματα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τρεπόμεθα. ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντα, σαρκὸς βοῶμεν αὐτῷ· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἕνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρὸς, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημείῳ ὡς συνημμένον σαρκί. ᾧ μελῳδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀρείου τὴν κένωσιν, κατατομήν τε τοῦ σμικροθέου Πιστοὶ, τὴν συναίρεσιν αὖθις, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισηκότες Τριάδι κραυγάζομεν, εὐλογητός.

Ἁπάντων μὲν Κύριον, ἐμὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἓν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυὲς καὶ συναΐδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ἀποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἐξ ὁρμητηρίου, Πατέρες κεκινημένοι, τῆς ἐνθέου διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· εἷς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν ὁμοῦ καὶ ἐνεργείαις.

Ἵνα πλάνην πᾶσαν ἀναιδῆ, καλῶς καὶ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἐξορίσωσιν ὁμοῦ, ἐνέργειαν θέλησιν οὐσιώδη, ἄκτιστον φέρειν τὸν Κύριον ἀμείπτον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

Ῥῆμα θεῖον ἔχοντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὥσπερ ξίφος, ἐχθροὺς τοὺς τῆς ἀσεβείας, κατεφλέξατε καλῶς, ἐνέργειαν θέλησιν τοῦ Σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφόρως, διπλᾶ προσειπόντες, καθάπερ καὶ τὰς φύσεις. Θεοτοκίον.

Ὅλη Κόρη ὅλη εἶ καλή. ὅλη φωτοειδὴς τε φωσφόρος καὶ θεοφόρος. ὅλη μόνη καὶ λαμπρά. διό μου τὰ ὄμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνέοντος Δέσποινα, τὴν δόξαν σου καὶ τετρωμένου, τῷ πρὸς ἐκείνην πόθῳ.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε καὶ ἀσυγχύτως ἕνα Υἱόν. οἱ γὰρ εὐσεβέστατοι ἡμεῖς δοξάζομεν, κατ᾽ ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, ἀλλ᾽ ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόμου ἐπίκλησιν, τούτου τε τὸ ὄνομα αὐτοῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφήνατε, εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ ἐβαπτίσθητε πάλαι. διόπερ τούτων χάριν, Χριστοῦ ἀπέστητε ὄντως, ἑκὼν ἀναισχυντοῦντες, σὺν τούτῳ τῷ ληρώδει.

Ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβῆρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν τῶν Οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου. μεθ᾽ ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους. Δόξα.

Τρισοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς τρισυποστάτου φύσεως, γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Digitized by Google

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Ἔχοντες Χριστὸν μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ θεῖα πάλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίξατε, ἣν πόνοις καὶ ἱδρῶσι, μεγίστοις ὄντως παρεστήσατε.

Τύπος, καὶ κανὼν γεγόνατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάσῃ Θεοῦ τρισόλβιοι, Σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογίαν διδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μιᾶς τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλγίαν, προφητικῶς ἀποκρουσάμενοι.

Ἅπαν, δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαίρετον ἄκτιστον, ἀξίως προσειπόντες, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Στόμα, τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἐκηρύξατε, τὴν τῇ φύσει ἀπρόσιτον Ἅγιοι. ὅθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὖ μοι, τῆς ᾠδῆς παντύμνητε, καὶ κορωνὶς χρυσῆ καὶ θεῖον συμπέρασμα. ἣν περ τῆς φυγῆς ἐπανελθὼν νῦν ἀνέθηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συνάγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πάναγνε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Διήλθεν ὁ Σευῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποίμνην, ψήφῳ τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἕνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν διδασκάλων ὁ κατάπτυστος.

Τὰς φύσεις τί συγχέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων, καὶ τὴν ταφὴν, τῇ ἀπαθεῖ Θεότητι, τοῦ Μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὦ δείλαιε Σευῆρε; διό περ τὴν μεγίστην, σου βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὀφρὺν καὶ θράσος ἅμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργὲ, τῶν δὲ Πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ Πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Εἶθ' οὗτο τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα Παντοικτίρμων, πάσης βλάβης αἱρέσεων, ῥῦσαι λαόν σε Κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν στιχ. Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ Ἀνατολικὸν, α'. Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων γ'. στιχ. προσόμοια. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἑπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός.

Ὅλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολλῇ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγξαντο, ὡς Χριστοκήρυκες Εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, Δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν ἀσεβῶν παραδόσεων. ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων Ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδίδακτον.

Στίχ.

Digitized by Google

Στ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Ὅλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιότατον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἠλάσατε, καὶ λοιμώδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ Θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς Οἰκουμένης περάτων συνδραμὼν, Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογμάτισε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. οὓς εὐφημοῦντες ἐν Πίστει μακαρίσωμεν λέγοντες· ὢ Θεία παρεμβολὴ, Θεηγόροι ὁπλῖται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιὼν οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, Οἰκουμένης ἀγλάϊσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν α΄. Ὥραν τὸ Ἑωθινόν. Δόξα, καὶ νῦν καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῶν Ἁγίων ἡ ς΄. Ὠδή.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ΄. Ὠδὴ τῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζήτει Ὀκτωβρίῳ ια΄. Ἀλληλουϊάριον.

Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Οὐρανὸν εἶπε· Πάτερ οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα.

Τέλος. Καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν. Ζήτει τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς α΄. Συνόδου ἀπὸ τοῦ μέσου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ΄.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἁπαλὴ Κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. ὢ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος, ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Ὅμοιον.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς Οὐρανίους μονὰς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ Κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν, ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς ὡραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ σεπτοῦ Νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν, ἧς περ κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα, ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς καθεῖλε. διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν χαρὰν στεφηφοροῦσα

Digitized by Google

σα καὶ ἀνακράζουσα· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρέδωκα. κατασκήνωσον οὖν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἔνθα ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν Λιτήν, στιχηρὰ ἰδιόμ. Ἦχος α΄.

Ὡς ἐν Πέτρᾳ στερρᾷ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερεισθεῖσα Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας, καὶ στέφος τὸ τῆς νίκης, ἐπαξίως ἀπείληφας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, συνηριθμήθης ἔνδοξε, Κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς ἀθλοφόρε ἀήττητε. ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἄφθαρτον παρ᾽ αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν, ὡραίοις σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων ἠξιώθης, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολύαθλε.

Ἦχος δ΄.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε, Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον Νύμφην ἑαυτῷ σε ἡρμόσατο, ἀκηράτῳ συναφείᾳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ᾽ ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν, ἐγκαρτερήσασαν αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δεινοτάταις, διπλῷ στέφει διασώσας σε κατέστρεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον Παρθενομάρτυς, Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια. Ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου στερρῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τιμήσωμεν, Μαρίναν Νύμφην Χριστοῦ. παρθενίας χιτῶνα γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσεον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν παρίσταται.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ παράδοξον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα. Φύσις γὰρ ἀπτόητος, καὶ ἀπείμωτος, τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, εἷλες, ἀτελὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετ᾽ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Λόγου τοῦ φαμένου ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθείας. ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πόθῳ, καὶ λείψανον τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ Παρ-

θέ-

Digitized by Google

θεῖος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἁγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτὴρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλῃ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες. Εἰ βούλει τῆς Θεοτόκου, εἰδ' οὔ, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα Νύμφην ᾄσμασι μέλπω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεὸν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Καλλιπάρθενε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῇ διανοίᾳ, κεκοσμημένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Ἱκέτης προσέρχομαί σοι Σεμνὴ, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λαμπρυνθεὶς, ὁ νοῦς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν πειλὰς, οὐκ ἔπτηξε Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θείᾳ δυνάμει κρατυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη, συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, θεσμένη πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἀθλήσει τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον ἄρουραν, τῷ Μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, γεωργῷ σωτηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Πορφύραν σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς Παρθένος Βασίλεια, καὶ θείαις λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλάϊσαι.

Ῥωσθεῖσα τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε, δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας Τύραννον, μεγαλαυχίᾳ χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Θεοτοκίον.

Λοχεῖον χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας χάριτος, Θεογεννῆτορ ἄχραντε. διὸ, σὲ Μαρίνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμὴ, οὐ Τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θανάτου, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν ἀγάπης σε πανόλβιε.

Ὑπῆρξας ἄσειστος, καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, ἀσεβείας κρηπῖδα, θεμένη τῆς Πίστεως, ἐν πέτρᾳ παμμακάριστε.

Παρθένος ἐν Μάρτυσιν, ἐσχημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Ἁγίων αἱμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ῥωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον ὁμοφρόνως δοξάζομεν. σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ Κόσμον ἀνεκαίνισας.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέρξασα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν Πιστῶν ἤρδευσας, ὦ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

Ὡς Μάρτυς μαρτυρικὴν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν πτέρναις σου, ταῖς ὡραιοτάταις συνέτριψας.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν. σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Καθ. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε Πιστοί. ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρὸν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως, καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία Πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ παύσασα δύναμιν, καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε. Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε. βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Θεοπρεπὴς, γεγονὼς ὄντως ὁ βίος σου, τοῖς Ἀγγέλοις, ὤφθη ποθεινότατος. τῶν δὲ Δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθης. τῷ Χριστῷ γὰρ ἐβόας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανόλβιε, καὶ προσκαίρους, πόνους ὑπομείνασα, ἐν οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Δεσπότου, κομίζῃ Μάρτυς ἀοίδιμε, ἀπείρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοὶ, χαίρει Παρθένων τὸ καύχημα. νῦν Παρθένων, ὅμιλος εὐφραίνεται. νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀθλητῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλη καλὴ, πέφηνας κόρη καὶ ἄσπιλος, ὤφθης ὅλη, Νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ. διὰ γὰρ βασάνων, πυρώσεως παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ μελῳδοῦσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Ἁγνὴ, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας. σὺ γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ Πατρὶ, σύνθρονον Υἱὸν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε. καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος κατέχοντα.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μαρτυρίῳ διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη, χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, ὦ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν ἔτρεψας, καὶ καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι, οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἄμωμον ὁλόκληρον, Θεοῦ ἐπετέλεσαν, θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ

Digitized by Google

Τοῦ Ποιμένος θείοις ἴχνεσιν ἑπομένη, τὸ δι' αὐτὸν ὑπέμεινας ἑκούσιον πάθος, Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον, ἔνθα τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα.

Θεοτοκίον.

Ἡ παμάμωμος καὶ μόνη ἁγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντομώτατον Κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα Μάρτυς ὑπάρχοντα.

Ῥανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζουσαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀκηράτου, εὐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν. ὅνπερ νῦν θεόφρον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῶς τῷ Νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν ἀγκώνων σου, Κόρη τὸν μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὀφρὺν τὴν πρὶν, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπείνωσας. ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ὑπερτέραν σε δόξης, θείοις διαδήμασιν ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ Νυμφίος Λόγος, δι' αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας, καρτερῶς ὑπομείνασαν ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ῥυπτομένην ὁρῶντες, τῷ τῆς Παρθενίας σου τόκῳ Παμάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρὶν δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνην Ἁγνὴ δι' εὐσπλαγχνίαν· ὃν δυσώπει Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ [illegible]μώτερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς Παρθένος ἐνήδομαι. σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, σφαγιάζομαι ξίφει, Μαρίνα ἀνεκραύγαζε.

Ῥοῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθείας ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας ψυχοστ...

Ὁλόκληρον σαυτὴν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἐρύθημα Παρθενίας, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, λαμπρότερον τελέσασα.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσις ἔφυ τῆς φθορᾶς, ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγὴς, καὶ κῆπος πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνησία Νύμφη καὶ Παράδεισος ἀσύλητος.

Νεᾶνις παμπρεπὴς, ὀπίσω σου ἠκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὀσμὴν, τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου, διὰ καρτερίας, μιμουμένη τὸ σεβάσμιον.

Ὑπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς πολύαθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς, μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἤχου ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου τῆς δεήσεως παμάμωμε.

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Αἱμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας ἐξήρανας κακοπιστίας, Χριστοῦ δὲ, τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα, ἀθληφόρε Παρθένων τὸ καύχημα.

Ἄβροχος, τῶν βασάνων διῆλθες κλυδώνιον. ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης ἀοίδιμε.

Ῥύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα,

πονη

Digitized by Google

πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε, τεμαχιζομένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσα.

Ὡρθρίσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀμέσπερον Ἥλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν ψυχὴν θεόφρων σὺ κατηυγάσθης, ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον. Θεοτοκίον.

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλη θελήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρθενικῆς Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀῤῥήτως ἑλίσσεται.

Ὠδὴ θ΄. Εἱρμός. Θύσωσοι μετὰ φωνῆς.

Κοντάκ. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, Μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα Μαρίνα, αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα, ἔδραμες δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειῤῥύτοις Παρθενομάρτυς. καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, Νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητὴς, λαμπαδηφόρος, εὐθαλὴς, ἀφθάρτου Νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, Βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ. Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Στ. Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει. Χεὶρ Κυρίου χάριτι θείᾳ δὲ στέφει.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρίνα δηροτομήθη.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τῆς Πισιδίας ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰδεσίου τινὸς ἱερέως, τῶν εἰδώλων ὑπάρχουσα θυγάτηρ μονογενής. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐτοῦ γυναικί τινι, τῆς μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, δωδεκαετὴς γενομένη, τῆς τῶν Χριστιανῶν ἐδέετο Πίστεως. Ἐδιδάσκετο δὲ ὑπό τινων τῶν ἐν αὐτῇ τῇ Κώμῃ. Καὶ ἤδη πέντε καὶ δεκάτου ἀγομένου αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ Μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπόθει ἀφύσασθαι. Ὀλίμβριος δὲ ὁ Ἡγεμὼν μαθὼν περὶ αὐτῆς, ἀποστείλας συνελάβετο αὐτὴν, καὶ ἔβαλεν εἰς φυλακήν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν, ὅλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα ἔφη καλοῦμαι, τῆς Πισιδίας γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου μου ὄνομα ἐπικαλουμένη. Μὴ ἀνεχομένης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέλευσεν ὁ Ἡγεμὼν τανθῆναι αὐτὴν, καὶ ῥάβδοις ἀπηνῶς καταξαίνεσθαι. Καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς ἡ γῆ ἐφοινίσσετο. εἶθ' οὕτως ἀναρτηθῆναι ταύτην προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέεσθαι ἐπὶ πολύ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἔβαλεν αὐτὴν εἰς φυλακήν. Ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας, ὥς τε σαλευθῆναι τὸ δεσμωτήριον. Δράκων δὲ ποθεν ἑρπύσας, δεινῶς τὴν ἠχὴν ποιούμενος ἐν τῷ ἕρπειν αὐτὸν, καὶ κύκλῳ αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμβαλεῖν. Φοβηθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ συντρόμου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν. καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκεῖνος δράκων εἰς κυνὸς μέλανος μορφὴν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁγία τῶν τριχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφῦραν εὑροῦσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ νώτου τοῦτον τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐταπείνωσε. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἑτέραν ἐξέτασιν ἀχθεῖσα λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ σκεύους ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς ἐμβάλλεται. Ἐπὶ τούτῳ δὲ, πολλοὶ ἐπιστεύσαν εἰς Χριστὸν, οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτμήθησαν. ἐπὶ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Ταῖς αὐτῆς Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον Μαρίνα, κατεφώτισεν ἀξίως τὴν ψυχήν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς κατηύγασε βοῶσαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἤρθης πρὸς θεῖον ὄντως ὕψος. ὑψηλὴν γάρ σου ἐκέκτησο τὴν γνώμην.

Digitized by Google

καὶ νυμφῶνα λαμπρόν, κατῴκησας βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότου, ἀναδέδειξαι Μαρίνα θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτοῦ, ἀήττητος κραυγάζεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰούδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν. ἐκ σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς, ἀνέτειλεν ἀφράστως. ὃν εὐλογοῦσιν ἅπασαι, γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ θείῳ, φλεγομένη, πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας. ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς Πιστοῖς, ἰαμάτων θεῖα νάματα, παθῶν ἐπήρειαν, ἀθλοφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφοβεῖν σε ὁ Τύραννος, εὗρε τὴν ψυχήν σου πέτρας ὡς ἀληθῶς, στερροτέραν· ἀνεβόας γάρ· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῷ νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγαγες, δῆμον καὶ Λαὸν πιστώσαντα εἰς Θεόν, καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοβόλοις σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθαράν σε καὶ ἄφθορον, Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον, ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθηρὰν τὴν γνώμην κεκτημένη, στερρῶς τοὺς ἄθλους ἐκαρτέρησας, καὶ στέμμασι νικητικοῖς ἐστέφθης μελῳδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σοι παστάδα, ὁ ψυχῶν νυμφίος Θεὸς Λόγος, ηὐτρέπισεν ἐν Οὐρανοῖς. ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, δωρεῶν πλειόνων ἠξιώθης, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρεκτῶν, ὁρῶσα καὶ βοῶσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ὤφθης ἀθλοφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰτία καὶ Μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον Χριστῷ, συμφώνως μελῳδοῦσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸς ἡμῖν Θεογεννῆτορ, διὰ σοῦ ἐδόθη. σὺ γὰρ μόνη, ἀπήτησας τὴν ὀφειλήν, τὸν πάντων συλλαβοῦσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Παρθενίαν καὶ σῶμα καὶ ψυχήν, Θεῷ διέσωσας, καὶ προσενήνοχας, ὡς προῖκα πάντιμον ἔνδοξε, τὴν ἀοίδιμόν σου ἄθλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητόν, εἰσήχθης μέλπουσα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα ἁπάντων τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς, ὑπηρετούμενοι πυρὸς ἐπάξιοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῇ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον. ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρί, τῆς τοῦ νυμφίου στοργῆς, θεοφόρε δροσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἵστασο πρὸ βήματος Χριστόν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καθυπομείναντα σταύρωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν Πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν Οὐράνιον ἀποκυήσασα, τὸν οὐρανώσαντα πάναγνε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτὴν μνήμην φαιδρύναντα. ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μαρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνώλεθρον, ἐν Παραδείσῳ

Digitized by Google

δείσῳ τρυφῆς ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρύγησας. τὴν στρεφομένην ἀβλαβῶς, ῥομφαίαν διέβης γὰρ, Μαρτύρων αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς Καλλιπάρθενε.

Ἔφλεξε πᾶσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμον σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρως ὁ ἔνθεος. καὶ στερροτάτην Μάρτυρα ἔδειξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσαν, Μαρίνα πάνσεμνε. διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Λῦσόν μου Νύμφη ἐκλεκτὴ, τῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἁμαρτίας Μάρτυς διάρρηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτίρμονι, καὶ παθῶν μου τὴν ἀχλὺν διασκέδασον.

Πέπαυται φρύαγμα δεινὸν, τοῦ ἀλάστορος. ἰδοὺ γὰρ νεάνιδες, ἐπιλαθόμεναι, τῆς γυναικείας φύσεως ἤθλησαν, καὶ κατ᾽ αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς Προμήτορος, ἀνεκτήσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὥριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ Παμάκαριστε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα. διό σε Πάναγνε, Θεοτόκον εὐσεβῶς καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῶν Ἀντιοχέων ἡ Πόλις, σου τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται τῶν ἄνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δὲ, μετὰ δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Ἰδόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικείᾳ φύσει κατῄσχυνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν Προμήτορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλλὴς ἀθληφόρος, καὶ περιδέξιος Παρθένος, στέφος ἀνεπλέξω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν μονήρη χελιδόνα, καὶ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, καὶ περιστερὰν χρυσαυγοῦσαν, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσαν πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, ταῖς τῶν μαρτύρων ἀθληφόρε. ὦ Μάρτυς Μαρίνα ὡς ῥόδον [illegible] παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα, καὶ τῷ τερπνῷ νυμφῶνι Χριστοῦ, θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀπέτεκες μήτηρ, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε: οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, καταυγασθεῖσα φῶς ἐχρημάτισας, ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυῆτορ Μακαριοπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεὸν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, Ἡλιοστάλακτε Θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστᾶσα πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι, ἡ τὸ [illegible]λυσας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ τὸν Τύραννον στερρῶς, Ἀθληφόρε κατέβαλες, ἐγκαυχώμενον, καὶ ἐφύπερθεν ἄστρων, θρόνον θεῖναι, σὺ κατῄσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς Λαοὺς κατεφώτισας.

Ὅμοιον.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς διττοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, ἀθληφόρε ἔνδοξε,

Digitized by Google

δῆμον Ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστώσαντα, οἷς Πίστει ἐτέλεσας, ἀψευστέρα ἢ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, ἢ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι Παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δοξαστικὸν τὸ, ά. Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία χάριν ἔλαβες, ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον τῶν ἀνθρώπων. ἀλλὰ ἢ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰ βούλει ποίησον Δοξολογίαν Μεγάλην. Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, Ὠδὴ γ. καὶ ς'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοὶ, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν Πίστιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολύς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, εἰ βούλει ψάλλε οὕτως. Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Ἁγίων Πατέρων, γ'. καὶ τῆς ἁγίας, γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου.

Τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων. Εἰς τὴν ιϛ'. ιζ'. τοῦ Ἀλφαβήτου. Δόξα, τῆς Ἁγίας, καὶ νῦν, τῶν Πατέρων. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, ἢ τῶν ἀμφοτέρων. Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Ἀναστάσιμος Κανὼν μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. τῶν Ἁγίων Πατέρων εἰς δ'. καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς δ'. Εἰς τοὺς αἴνους, Ἀναστάσιμα, ἢ τῶν ἀμφοτέρων. Ἡ Ἀκολουθία κοινὴ, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν ὁμοίως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐνέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σὲ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς· ἢ Μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι. δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἁμαρτημάτων κατάπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Σταυρὸν ὁπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, ἢ σῷ ζήλῳ πυρούμενος, εἰδώλων ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελὼν, Αἰμιλιανὸς ὁ ἔνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασιλείαν ἀπείληφε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, ἢ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὅμοιον.

Ἀστέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμιλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὁπλίτην τε ἄριστον, δαδουχοῦντα πᾶσαν, νῦν τὴν Οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθείας σκότος ἐλαύνοντα. ὑφ' οὗ φωταγωγούμενοι, Θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε Πανύμνητε, ἢ πάντα τὰ τραύματα, ἢ τὰ ἕλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἁγνὴ, ἢ τοῦ νοός μου στῆσον τὸ ἄστατον. ὅπως τὴν δυναστείαν σου ἢ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἱκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, ἢ νεκροῦντα τὸν δό-

Digitized by Google

δόλιαν, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε, τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τό.

Αἰνέσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευφημήσωμεν, ἀναθλήσαντα, νομίμως καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, ἐν σθένει τοῦ πνεύματος.

Ἰσχὺν ἐνδυσάμενος, τοῦ τὴν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθένειαν ἔνδοξε, Μάρτυς φορέσαντος, ἀπεγύμνωσας εἰδώλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρύαγμα, Θεομακάριστε.

Μονάδα Θεότητος, ἐνιζομένην ταυτότητι, ἀοίδιμε φύσεως, χαίρων ἐκήρυξας, καὶ πολύθεον, διέλυσας ἀπάτην, ἀθλήσας στερρότατα, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμὸς τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Κύριος. ὃν ἐκύησας, ἐν δύω ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοούμενον.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Λύχνος, τοῖς ποσί σου ἐγενήθη, καὶ φῶς σου ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. δι᾽ οὗ καθυποσκελίσας παρανομούντων βήματα, μαρτυρικῶς κλεϊζόμενος.

Ἰθύνας νόος σου τὰ πορείας, πρὸς θείου θελήματος σοφέ, λιμένα γαληνότατον, πολυθείας θάλασσαν, κυματουμένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοὺς θείους ἄθλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσαρκον, ταπεινωθεὶς καταβέβληκε.

Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως λαθοῦσα, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενομήτωρ ἔμεινας. τὸν πλαστουργὸν γὰρ ἄχραντε, ἁπάσης Κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Πυρπολούμενος, τῷ θείῳ ζήλῳ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης. ἀλλ᾽ ὑπελθὼν ἀπτοήτῳ θελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ὁλοκαυτώσας, καὶ τῷ Δεσπότῃ ὡς θῦμα προσενήνεξαι. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος, ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως ἐκλάμψαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ Θεοῦ σε θεῖος πόθος, παραδόξως ἀνέφλεξε, τῶν πικρῶν μαστίγων. ὅθεν τὴν πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἀθέων, ἐνεπύρισας, καὶ ψυχὰς Παμμάκαρ τῶν Πιστῶν κατεδρόσισας.

Ὑπερεῖδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντα, καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, ὅλην τὴν ψυχήν σου προσέδησας, τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος, ὅθεν ἔλυσας, ἀθλοφόρε Αἰμιλιανὲ ἀξιάγαστε.

Digitized by Google

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, Τρισηλίου Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, Αἰμιλιανὲ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιώτης γενναῖος εἰσεληλύθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας. Θεοτοκ.

Ἁγιάσματός σε τόκον, τοῦ ἡμᾶς ἁγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην ἀναδειχθεῖσαν δοξάζομεν. δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες, ὑψώθησαν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥανίσι κατέσβεσας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σου, Αἰμιλιανὲ πῦρ ἀθεΐας· ὅθεν θαυμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λίμνας ἀναστέλλουσαν παθῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ὑπάρχων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀνιάτους θεραπεύεις. ἀρρωστημάτων παύεις τὸν καύσωνα. πνεύματα διώκεις πονηρά. πᾶσι τοῖς ἐν θλίψεσι, βοηθεῖς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τρωθέντα με, τῆς ἁμαρτίας ἴασαι, τῷ δραστικωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα, λόγχῃ τὸν τρωθέντα δι' ἐμὲ, ἄρξαντε καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ὄλβιος καὶ πλήρης θείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ Μάκαρ, ἐχρημάτισας. καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς Οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σώματος θνητοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω. ἀθανασίαν ὅθεν, διαμείψασαν κατεκληρώσω, θαυματωθεὶς, διὰ πόνων ἔνδοξε, τοῦ τὰ πάθη θανατώσαντος.

Μύρον ἀναβλύζει οἷα ῥεῖθρον, ἡ τῶν λειψάνων θήκη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς, καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀρρωστήματα.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν θανατηφόρον. σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς. οὗ ἡ γεῦσις ἅπαντας, τοὺς θανόντας ἀνεζώωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, „καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς „πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς „ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πο„λυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.

Στίχ. Αἰμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος.
Χριστῷ παραστὰς τέρπεται σὺν Ἀγγέλοις.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ φλογὶ Αἰμιλιανὸς ἐβλήθη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Ῥοδοστόλου πόλεως Μυσίας, δοῦλος ὑπάρχων Ἕλληνός τινος, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετολίου Βικαρίου. σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἴδωλα μυσαττόμενος, εὑρὼν ἐπιτήδειον ἡσυχίας καιρὸν, λαβὼν σφύραν εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἴδωλα, καὶ τὰς θυσίας διεσκόρπισεν. ἀγομένων δὲ ἑτέρων διὰ τοῦτο καὶ αἰκιζομένων, ἑαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροις, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς βληθεὶς, καὶ ἄφλεκτος διαμείνας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θέης, καὶ Οὐαλέντης.

Οὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῷ γένει. ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως Καισαρείας ἀχθέντες, παρέστησαν Φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὰς λαιὰς τῶν ποδῶν καυστῆρσιν ἀχρειοῦνται, καὶ ξίφεσι, καὶ πυρὶ ἀφανίζονται. καὶ ἡ μὲν Ἁγία Θέη, ἐπὶ ξύλου ταννυθεῖσα ξέεται ἀφειδῶς. Παῦλος δὲ ἀχθεὶς, καὶ βασανισθεὶς, ἐπευξάμενος πάσῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ πανθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκτον πάντας ἐκίνησε, καὶ οὕτως ἐτμήθη τὴν κεφαλήν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Digitized by Google

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, τῇ χάριτι τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔψαλλες, Μάρτυς θεόπνευστε· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πυρακτούμενος, τῷ ἔρωτι τοῦ ἐραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἐπτήξας· ἐν ᾧ δροσιζόμενος, πνεύματι ἔψαλλες· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος.

Ὡραιότητι τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι τοῖς ἀσωμάτοις σοφὲ, ὡραιοτάτῳ Χριστῷ, μεθ' ὧν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυριώνυμε, Θεόνυμφε τὸ χαῖρέ σοι, πίστει κραυγάζομεν, καὶ γὰρ ἐκύησας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον, ᾧ κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Λύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, δεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοτελῶς ἐχώρησας, βοῶν παμμάκαρ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὑρέθην ἰδοὺ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερωτῶσιν ἀπεφάνθην δὲ, ἔκραζες ἀοίδιμε. συνέτε παράνομοι. ὡς γὰρ ἀρνίον ἄκακον τυθῆναι ἔσπευσας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς συνεκαλέσατο, προθεὶς ὡς ἐδέσματα, τούτου τὰ παλαίσματα. πνευματικῶς τρυφήσωμεν, Πιστοὶ καὶ μέλψωμεν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ ἐλέους ἡ κυήσασα, καὶ τῆς ἁμαρτίας μου ξήρανον ὀμβρήματα, καὶ τῆς ψυχῆς μοι πράϋνον, ἄγρια κύματα, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, ἵνα σε δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος τὴν ἄρρητον, Θεοῦ εὐφροσύνην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἡδέων κατεφρόνησας ἔνδοξε, καὶ χαίρων τὸ μαρτύριον ἤνυσας. ὅθεν σε πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡς θῦμα ὀπτώμενος πυρὶ, παμμάκαρ, μὲ τυθεὶς ὥσπερ πρόβατον, Θείᾳ τραπέζῃ προσηνέχθης, ὀσμῇ πνευματικῇ συντηρούμενος, καὶ δόξης ἀληθοῦς ἀξιούμενος, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψεν, ἀθλοφόρε ὑπὲρ Ἥλιον, πᾶσαν εὐφραίνουσα καρδίαν, πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα. ἣν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ἡ τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ, ὁμήγυρις συμπολίτην σε ἐκτήσατο. Μάρτυρες πάντες σὺν ὁσίοις, χορεύοντα ὁρῶντες ἀγάλλονται. μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέμνησο, μεγαλομάρτυς μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ, παμύμνητε, τὸν ἐν σκότει πορευόμενον. δίδου μοι χεῖρα βοηθείας. τὰ μέρη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον. παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασον, ἀπεγνωσμένων καταφύγιον.

Ὁ Εἱρμός.

„Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι; „τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ „Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας „βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλο„γίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες με„γαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ α. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ

Digitized by Google

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου, καὶ τῆς Ὁσίας Μακρίνης Ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. ς΄. προσόμ. τῶν ἀμφοτέρων. γ΄. τῆς Ὁσίας. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν. παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὰς τρικυμίας, ἀπετινάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν. ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὅμοιον. Τῆς Ἁγίας.

Ἄφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διέσπειρας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν νομοθεσίαν, καὶ ἠκολούθησας τὴν γῆν, καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια. διὸ σοὶ τὰ Οὐράνια, καὶ Οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Αἴγλη κατελάμπετο, φωτοειδέσι τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης πανάφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ Παρθένον, θεοειδεστάτην, ὡς ἐλεήμονα φαιδρὰν, ὡς συμπαθῆ τε καὶ θεορρήμονα. ζωὴν γὰρ τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Ἕτερα τοῦ Ὁσίου.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημοῦμεν μακάριε, ταῖς θείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι ἀεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σου, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ὅμοιον.

Ἀαρὼν ὥσπερ δεύτερος, τῷ τῆς ῥάβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα Πάτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσιε, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες. ὡς Ἠλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος ἀγλαΐαις, Δῖε Θεόφρον πανόλβιε.

Ὅμοιον.

Τῇ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν, προφανῶς πληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας· καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκεύασας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἑκάστην τιμῶσά σου, τὸ μνημόσυνον, τοὺς ἀνδρείους Ἀγῶνας, καὶ θαυμάτων, τὰ παράδοξα ἐν Πίστει, Δῖε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνάξιον. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, ψυχαῖς σοῦ καὶ σώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με, πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀρνίον τὸν ἄκακον, τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐλθόντα ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγὲν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα. σὺ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς πάντων ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ὀκτωήχου. ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Νύμφην ἁγνὴν Χριστοῖο Μακρίναν στέφω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Νυμφίον τὸν ἄφθαρτον, τῆς τῶν ψυχῶν ὡραιότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ἐπεπόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης καρδίας, φωτίσαι δυσώπησον τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Digitized by Google

Ὑπάρχων ἡ ἄβυσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστὲ σὺ τὴν ἄσπιλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῷ καθηλωμένην, Μακρίναν τὴν ἄμωμον καὶ πανοίδιμον.

Μακρίνα πανεύφημε, τῆς Παρθενίας τὸ καύχημα, θερμῶς διετήρησας, ἀδιαλώβητον, δι᾽ ἀσκήσεως, τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ Πνεύματι, καθυποτάξασα.

Θεοτοκίον.

Φωσφόρος ἀνέτειλαν, ἐν ταῖς καρδίαις Παναμώμε, τῶν Πίστει τιμώντων σε, τὴν Θεομήτορα, καὶ διηύγασεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου λάμψας Θεόνυμφε.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Διόλου σαῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν Σταυρὸν ἀνέλαβες σοφέ· καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκός σου φρόνημα, Δῖε νεκρώσας δι᾽ ἀσκήσεως.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, Ἥλιον Ὅσιε, ὁλοφαὴς γεγένησαι ἀστὴρ καὶ Πιστοὺς καταφωτίσας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων σου λαμπρότητι.

Ζωώσας τὸν λογισμόν σου πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστὴς, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ νοητοῦ Παναμώμε, σκήνωμα γέγονας, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησιν ἡμᾶς, φαεινῶς καταυγάσαντος, καὶ τὴν ἀχλὺν διώξαντος, τῆς ἀγνωσίας Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἠγλαϊσμένη, καλλονῇ θεοσδότῳ καὶ χάριτι, καὶ Μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος σεμνὴ, τὸν τρόπον ἐζήλωσας, τύπων τὸν ἔνθεον.

Νόμῳ τῷ Θείῳ, πειθαρχοῦσα Παρθένε κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου ταραχὴν, καὶ τοὺς θορύβους διέφυγες, νηστείαις καὶ δεήσεσι, πάθη σχολάζουσα.

Ἁγιωσύνην, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων ἐπόθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένη διέμεινας, Μακρίνα πανεύφημε, καὶ παναμώμητε.

Θεοτοκίον.

Ἴσμεν σε Παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώσκομεν, ὡς τὸν στάχυν τῆς ζωῆς, ἡμῖν ἀσπόρως βλαστήσασαν· δι᾽ οὗ στηριζόμενοι, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ταῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστὴρ γέγονας, φωταγωγῶν Πιστοὺς σοι, τοὺς προσερχομένους μακάριε.

Συνήφθης θεοπρεπῶς, τοῖς Οὐρανίοις· ἐπὶ γῆς βίον γὰρ, Ἀγγελικὸν ἐζήσας, Δῖε θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν.

Ὡδήγησας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἑπομένους σοι καλῶς Ὅσιε, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γὰρ, θείᾳ δυναστείᾳ ἐνέκρωσας.

Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐπὶ σοὶ, ὁ κατοικῶν τοὺς Οὐρανοὺς Ἄχραντε· ὃν ἐκτενῶς αἴτησαι, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου.

Ἡ ἄμωμος ἀμνὰς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σαυτὴν ὡραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατεθεὶς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετύχηκας, καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τοῦ Κυρίου αἶνον, μονὴν ᾠκοδόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροὺς ἠξιώθης, ἐγεῖραι πανεύφημε, ἀδιστάκτῳ δεήσει σου. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, τῶν ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῶν ἀπείρων συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου, Ἄχραντε, τὸν λιμένα προστρέχω τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε Παναγία Ἄχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸν ἄχραντόν Τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου πλαστουργὲ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόχευτον τὴν ἐμὴν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχώσαντος τύραννον, ἀναπλάττεις Εὔαν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστουργηθεὶς τῇ φύσει, Ἀδὰμ πρῶτος δεύτερος. ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζωον ὕπνον, ζωὴν πᾶσι δεδώρησαι, ὡς ἐξ ὕπνου γὰρ ἤγειρας, πάντας λόγε ὑπνώσει σου, ἐμὲ δὲ τὴν ἄλοχον, κατελόγχευσας εὐσπλαγχνε, καὶ τῇ ἀφυπνώσει σου ζωῆς ἐστέρησας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νεκρωθεῖσαν σε τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῦ Κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνῳ, πόθῳ θεϊκῷ ἐδικαίωσας, τοῦ σοῦ νυμφίου τὸ κάλλος, διασώζουσα, ἀδιάφθορον, καὶ καθαρὸν πανσεβάσμιε.

Ἣ ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θεῖον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς Πίστεως, τῆς ἐπωνυμίας ἐνθέου, ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπεδέξατο.

Νυμφαγωγοῦσα Παρθένους, σὺ Μακρίνα προσήγαγες, τῷ Παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμψαντι. τῷ ἀπαθεῖ γὰρ οἰκείαν, καὶ ἁρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν, ταύτης σαφῶς ὑπεδείκνυες.

Θεοτοκίον.

Χαρισμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ πηγαὶ τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαὶ διαδίδονται, ζωαρχικῆς ἐκ παλάμης, θεονύμφευτε, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς χαριτώνυμε.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῶν τοῦ Πνεύματος αὔλῳ λαμπαδουχίᾳ, τὸν νοῦν σου φωτιζόμενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω δὲ μέμνησαι, πόλιν Θεόφρον σκοπούμενος.

Ὀμβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντίδι, ἐπιφανεὶς κατήρδευσας, ταύτην ταῖς ἀρδείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήριον, Δῖε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

Νεκρωθεὶς τῇ ἁμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δεδώρησαι, θεία συμμαχία, ὕδωρ δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν καταμύξεως, Δῖε τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ θεῖον φέγγος, ἐν τῇ γαστρὶ βαστάσασαν, ἐγνωμεν Παρθένε. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτί σου καταύγασον, πάντων τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Ποθῆσαι κάλλει, τὸ κάλλος τὸ σεπτὸν, τῆς ψυχῆς καὶ θεοειδὲς, οὐκ ἠνέσχου πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄχραντον, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐννοοῦσα καλλιπάρθενε.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χριστὸν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἄρραγῆ, τῶν παθῶν ἐνέκρωσας, τὸν πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

Στοιχηρὰν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῷ Χριστῷ. ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστρὸς, ἐπερρίφης ἄμωμε. καὶ ἀνατέθεικας, τὴν ψυχὴν καὶ σῶμά σου, ἐκ νεότητος ἀσκήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ παντὸς, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθορὰν, ἑκουσίως ῥύσαντας ἀναμορφώσαντα, καὶ πρὸς δόξαν ἄφραστον, Θεομῆτορ ἀνυψώσαντα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ὁ πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμάζων σχέσιν ... σου τὴν διάνοιαν πᾶσαν, ἀρετῆς

Digitized by Google

ἰδέα διαφερόντως, ἐμφυτᾶ ει, καὶ εὐσεβείας θεῖα διδάγματα.

Υμνοῦσα, τὴν Θεοῦ ταῖς ἀπαύστοις δεήσεσι, τὴν καρτερὰν ἐπεσπάσω, παρ' αὐτοῦ παρθενίᾳ ἐπιεικείᾳ, καὶ ἐνθέῳ παρθενίας τὴν χάριν ἀπείληφας.

Ἐστεφανώθης τῷ χάριτι, τὸν Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς καθαρὰν σε Παρθένον, καὶ χορῷ Παρθένων καθηγουμένην, καὶ θαλάμοις, ὡραίοις θεόφρων ἐσκήνωσεν.

Θεοτοκίον.

Ἐνώσει, τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα συνέδραμε. δύω γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἑνωμένας ἔτεκες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκωθέντα πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Υψώσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, καὶ ἐταπείνωσας πάθη καὶ ὀφρὺν δαιμόνων κατέβαλες, θεοφόρε, μοναστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Μαστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὅσιε, γῆν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐτῶν δουλείας πλῆθος ἀζύγων, καὶ μιγάδων, ἀσεβῶς ἑπομένων σοι Ὅσιε.

Ὄλβιος, καὶ θαυμάτων ἀπείρων λαμπρότητι, γεγεννημένος μετέβης, πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν Δῖε θεόφρον, καὶ πρεσβεύεις, λυτρωθῆναι κινδύνων τὴν Ποίμνην σου.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανάμωμε, ἡ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ἀπορρήτῳ Λόγῳ κυήσασα, καὶ τὴν νῦν μου, ταρασσομένην Κόρη εἰρήνευσον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνύμνοσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, „ ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων „ λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ „ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Στρατεία ψυχῆς, εὐθέως ὁπλισάμενος, καὶ ἄπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν Δαιμόνων Δῖε τὰς φάλαγγας, θαυματουργὲ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Πῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Ὅσιε Πάτερ, τάλας; τῶν δαιμόνων δὲ τοὺς τὸ πέλαγος ἐκδιηγήσομαι; σὺ γὰρ τὸν βίον διαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαβες τὴν χορείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ νεκρώσας σοφέ. καὶ σάρκα δουλαγωγήσας, καθυποτάξας τὴν ψυχὴν τῷ πνεύματι, εὐχὴν δὲ ἔχων ὡς μάχαιραν, τὸν τοῦ σκότους προστάτην κατέβαλες, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΘ'. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Στίχ. Φρονοῦσ' ἀδελφὰ τοῖς Ἀδελφοῖς Μακρίνα,
Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοικεῖ καὶ Πάλον.

Τῇ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν νόες εὗθεν ἀερθεῖσαν.

Αὕτη κάλλει σώματος, καὶ τρόποις κοσμουμένη χρηστοῖς, ἀναλόγως συνεζεύχθη νυμφίῳ. τῶν δὲ γάμων ἔτι κειμένων ἐν μνηστροῖς, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἁρμοσάμενος ἐν ἀποδημίαις τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων, ἡ μακαρία Μακρίνα πολλῶν ἑτέρων ἀγαγέσθαι βουλομένων, τὴν χρείαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς εἵλετο εἶναι, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειραθεῖσα τερπνῶν. πάσης οὖν ἐπιμιξίας κοσμικῆς χωρίσασα ἑαυτὴν, σὺν τῇ μητρὶ, ταῖς τε θείαις ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητρὸς, τοὺς μετ' αὐτὴν γεννηθέντας ἐκθρέψασα. δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο. Ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταίαις πνοαῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνον ποθήσας τὸν Χριστὸν, καὶ τελειότατος ἀγάπης, ὡς τετρωμένη προφανῶς ἐβόας. δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ὑ-

περι

υπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Απωσαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυταράχους κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαιδρὸν, ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Καταβαλοῦσα τὴν ὀφρὺν, τὴν θηριώδους ἐπηρμένην, τοῦ ἀρχεκάκου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπείληφας, ἐξάγαγε ψάλλουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ρῦσαί με τῶν πταισμάτων τῆς σειρᾶς, τῇ σῇ μητρικῇ παρρησίᾳ, τὸν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελῳδοῦντα τὸν τόκον σου Πανάγνε· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Τοῦ Ὁσίου. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μιᾶς μὲν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπετέλεσας. ὅθεν μοναστῶν ἀνήγαγες ἀγέλας, Θεοφόρε φροντιστήριον· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ κραυγάζων τῆς δόξης σου.

Αναβλύσας σὺ τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων Πάτερ Ὅσιε, ὕδωρ σωτηρίας ἔβλυσας τοῖς πιστοῖς, ἐκτελοῦσι σου τὴν κοίμησιν Δῖε θαυμάσιε, τῶν Μοναστῶν φωστὴρ διαυγέστατε.

Κατακοσμήσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγὴς, καὶ στῦλος φωτοειδὴς, τῶν ψαλλόντων προηγούμενος· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν Χερουβὶμ σε ἀπεργασάμενος, Κόρη ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐμφανῶς, ἁγιάζων τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιεροπρεπεῖ σου πολιτείᾳ, καὶ βίῳ κεκαθαρμένῳ διὰ Πίστεως, ἄσυλον ἀνάθημα, ὤφθης γὰρ θεόπνευστε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἔκραζες, Μακαρία ἔνδοξε· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβέβηκας, ἄριστα διδάξασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, καὶ αὐτοκίνητον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἴγλῃ τριλαμποῦς φωτοχυσίας, τὸν νοῦν καταλαμπομένη τε καὶ πρόσωπον, ὕπνωσας παμόλβιε, ὕπνον τὸν μακάριον, μετ' εὐφροσύνης βλέπουσα, τὸν σοὶ ποθούμενον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Κιβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην Θείῳ Πνεύματι, τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ ἀΐδιον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομήτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ράβδου σου βλαστήματι Θεὸς, τὴν σὴν κατάκαρπον, ψυχὴν ἐδήλου σοφὲ, καταφυτεύσαν ἔγκαρπα, λογικά τε φυσικὰ θείᾳ ῥοπῇ, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν πληθὺν, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὄμβροις σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ὡραῖος πέφυκε, καὶ μοῦ τὸ ἔσχατον ἔφθασας, τῶν καλῶν ὡς καθαρώτατος, θέσει θεούμενος ἀεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵνα σε φωναῖς χαρμονικῶς πανηγυρίζοντες, Δῖε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν Ποίμνην σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἑορτάζουσαν, καὶ καθοδήγει πρὸς Θεοῦ εἰσόδους ψάλλουσαν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ὕψος πλατυτέρα Οὐρανῶν, Θεὸν χωρήσασα, Μαρία Πάναγνε. ὃν καθικέτευε ῥύσαί με, τῶν παθῶν τῶν συνεχόντων με, καὶ τῆς μελλούσης φοβερᾶς δίκης με ῥύσασθαι, τὸν βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός. Χαίρας ἐκπετάσας Δαυΐδ.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν νόμῳ τῷ τῆς παρακοῆς νοσήμα-
„τι, τὴν κατάραν ἐσφηνώσατο. σὺ δὲ
„Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας
„βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν
„ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύ-
„νομεν.

Τὸ ἔλεος ὄντως τοῦ Θεοῦ, τὸ πλούσιον μι-
μουμένη διετέλεσας, τρέφουσα πάντας
τοὺς πενίᾳ, σοὶ καταπονουμένους παμμάκαρ-
με. ἐντεῦθεν ὁ Ἐλεήμων ἐδόξασε, σὲ τὴν
φανεῖσαν ἐλεήμονα.

Ἐνώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ πανένδοξε. φω-
τοφόρος φῶς γὰρ γέγονας, βίῳ καὶ
λόγῳ κοσμουμένη, καὶ τοῖς παντοδαποῖς
προτερήμασι, καὶ γάμους τὴν ἐσωδίαν
λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπερτέραις ἀναβά-
σεσιν.

Φαιδρότατον ᾤκησας παστὸν, καὶ θάλα-
μον, μακαρία ἐπουράνιον. ἔνθα Παρ-
θένε γενομένη, σὺν τρισὶν ἀρχιερεῦσι συγ-
γόνοις σου, δυσώπει παῤῥησίᾳ τὸν Κύριον,
πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς ἐξέλαμ-
ψε παρὰ πάντας τῆς κοιλίας σου.
σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρ-
κωμένον ἐγέννησας, φανέντα εἰς τὸ σῶ-
σαι τὸν ἄνθρωπον. ὅθεν σε πάντες με-
γαλύνομεν.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Τῇ τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, Πάτερ ὡς Ἄγ-
γελον φανέντα, καὶ πρὸς Οὐρανοὺς
ἀναπτάντα, κεχρυσωμένας ἔχοντα πτέ-
ρυγας, περιχαρῶς γεραίρομεν, καὶ εὐσε-
βῶς ἐγκωμιάζομεν.

Ἥλιος πολύφωτος ὥσπερ, ἐκ τῆς
ἑῴας ἀνατείλας, Δίε πανταχοῦ
τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυ-
μάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φω-
ταγωγῶν Κόσμου τὰ πέρατα.

Φέγγος πρὸς ἀμέσατερον Πάτερ, φω-
τοειδὴς γεγενημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν
φωταυγίᾳ, μετέβης χαίρων καὶ κατεσκή-
νωσας, ἔνθα Ὁσίων τὰ τάγματα, ὑπὲρ τῆς
ποίμνης σου δεόμενος. Θεοτοκίον.

Φώτισόν με Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, μετὰ
τὸν Κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων συμ-
παροῦσάν σοι Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν
ἀειπάρθενον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα,
καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμήγυριν.

Ὁ Εἱρμός.

„Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλκα-
„ξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος
„ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώ-
„σας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι σε
„Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν εἰς τό,
Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλ-
λομεν στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἠλίαν, πυρίνῳ ἅρμα-
τι, ἀπὸ τῆς γῆς Οἰκτίρμων, μεταθέ-
μενος Λόγε, ταῖς τούτου ἱκεσίαις, σῶσον
ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν
αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνή-
μην καὶ σωτήριον. Ὅμοιον.

Ἐν συσσεισμῷ καὶ ἐν αὔρᾳ, λεπτῇ τεθέα-
σαι, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἠλιοῦ θεομά-
καρ, φωτίζουσάν σε πάλαι. ἅρματι δὲ, ἐ-
ποχούμενος τεθρίππῳ, τὸν Οὐρανὸν
διιππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος
θεόπτα σοφέ. Ὅμοιον.

Ψευδιερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφα-
ξας, τὸν Οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς
τὸ μὴ βρέχειν, ἐπέσχες ζηλωτὰ, πυρπο-
ληθείς. Ἐλισσαῖον δὲ ἔπλησας, τῆς μηλω-
τῆς ἐπιδόσει, διπλῆς σοφέ, Ἠλιοῦ ἐνθέου
χάριτος. Δευτεροῦντες αὐτό.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν Ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, συν-
αθροισθέντες σήμερον. ἐν τῷ πανσέ-
πτῳ

Digitized by Google

τῷ Ναῷ, τῶν Θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ᾄσωμεν, ἐναρμόνιον μέλος, τὸν τούτους δοξάσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοήσωμεν· χαίροις ἐπίγειε Ἄγγελε, καὶ Οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἠλία μεγαλώνυμε. χαίροις ὁ διπλῆν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμιε· χαίρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ προστάται, καὶ ἰατροὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ. ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἁμαρτίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας τὴν πανέορτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἠ-
ιζ. 1. λιοὺ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε·
ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, ὅτι μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ Ἀνατολάς, καὶ κρύβηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορρὰθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου. Καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἠλιοὺ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου. καὶ ἐκάθισεν ἐν χειμάρρῳ Χορρὰθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωΐ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ᾽ ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χείμαρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ λέγων· ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίσῃ ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἐντέλλομαι γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σάρεφθα, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς Πόλεως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα, συνέλεγε ξύλα. καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· λάβε δή μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν· καὶ ἐβόησεν Ἠλιοὺ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· λήψῃ δή μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστιν ἐγκρυφίας, ἀλλ᾽ ἢ, ὅσον δρὰξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ. καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· θάρσει, εἴσελθε καὶ ποίησον κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποίησόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι. σεαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ᾽ ἐσχάτων. ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν, ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἠλιού. καὶ ἤσθιεν αὐτός, καὶ αὐτή, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονώθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλιού· καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠῤῥώστησεν ὁ Υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἦν ἡ ἀῤῥωστία αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρός με τοῦ ἀναμνῆσαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν Υἱόν μου; καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς αὐτήν· δός μοι τὸν Υἱόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς. καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερῷον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ. καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀνεβόησεν Ἠλιοὺ καὶ εἶπεν· οἴμοι Κύριε ὁ Μάρτυς τῆς χήρας, μεθ᾽ ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ᾽ αὐτῆς. σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν Υἱὸν αὐτῆς. καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς. καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον,

καὶ

Digitized by Google

καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. καὶ ἐγένετο οὕτω. καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἠλιού. καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς τῶν ἐγκάτων αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερῴου εἰς τὸν οἶκον. καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ Μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν Ἠλιού· βλέπε, ζῇ ὁ Υἱός σου· καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἠλιού· ἰδοὺ τοῦτο ἔγνωκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν, γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιη. 17. Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων· πορεύθητι καὶ ὤφθητι τῷ Ἀχαάβ. καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαὰβ τὸν Ἠλιού, εἴρηκε πρὸς αὐτόν. σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραήλ; καὶ εἶπεν Ἠλιού. οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραήλ, ἀλλ' ἢ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον, καὶ συνάθροισον πρός σε πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. καὶ τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, καὶ πεντήκοντα τῆς αἰσχύνης, καὶ τοὺς προφήτας τῶν ἀλσῶν ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαὰβ εἰς πάντα Ἰσραήλ. καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφητείας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἠλιού. ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν λαόν· ἐγὼ ὑπολέλειμμαι Προφήτης τοῦ Κυρίου μονώτατος. καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλσους σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. καὶ ἔσται ὁ Θεὸς ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρί, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε· καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας σήμερον. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης· ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι. καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν οὕτω. καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωΐας ἕως μεσημβρίας, λέγοντες· ἐπάκουσον ἡμῶν. καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὗ ἐποίησαν, καὶ ἐγένετο μεσημβρία. καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης. καὶ εἶπεν· ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλῃ, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς ἔστη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἠλιοὺ ὁ Θεσβίτης πρὸς τοὺς προφήτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὁλοκαύτωμά μου. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν Λαόν· προσαγάγετε πρός με. καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ Λαός. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους κατ' ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος, λέγων· Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ Θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον. καὶ ἐποίησε Θαλαά, χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ Θυσιαστηρίου. καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστίβασεν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον. καὶ εἶπεν Ἠλίας· λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. καὶ εἶπε· δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν. τρισσεύσατε, καὶ ἐτρίσσευσαν. καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν Θαλαὰ ἔπλησεν ὕδατος. καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον

Digitized by Google

μέρον ἐν πυρί. καὶ γνώτωσαν ὁ Λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ Λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας. καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ Θαλάσσῃ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ Λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ εἶπον· ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεός. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ πρὸς τὸν Λαόν· συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βάαλ, μηδεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἠλιοὺ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. καὶ εἶπεν Ἠλιοὺ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ. φωνὴ ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. ζεῦξον τὸ ἅρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. Καὶ Ἠλιοὺ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ηὔξατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ Οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις, καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαὰβ εἰς Ἰεζάβελ, καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαὰβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἠλιού. καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἠλιού, λέγων· αὔριον θήσομαι τὴν ψυχήν σου ὡς μία ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἠλιοὺ καὶ ἐφοβήθη. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ Ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθησεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. καὶ ἰδού τις ἥψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστηθι καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἠλιού, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἥψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστηθι φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε· τί σὺ ἐνταῦθα; καὶ εἶπεν Ἠλιού· ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ Παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ. τὰ Θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν. καὶ τοὺς Προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχήν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· καὶ πορεύου, ἀνάστρεψαι εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἥξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ. καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Βασιλειῶν δ΄. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. β΄. 2. Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὑρίσκει Ἠλίας τὸν Ἐλισσαιὲ Υἱὸν Σαφάτ. καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. καὶ ἀπῆλθεν Ἠλίας ἐπ᾽ αὐτόν. καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἠλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἠλιοὺ ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισσαιὲ ἐν Γαλγάλοις. καὶ εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν Υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν. ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτήν. Καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· αἴτησον τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διπλοῦν ἐπ᾽ ἐμέ.

Digitized by Google

ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων. Καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν· καὶ Ἐλισσεὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ, καὶ Ἱππεὺς αὐτοῦ. Καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι. Καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὰ εἰς δύω. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ Ἐλισσαιὲ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ, καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἔλαβεν Ἐλισσεὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διῃρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ποῦ δή ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοῦ Ἀφφώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μυστικῆς σωτηρίας προχειριζόμενος, ὢ δόξης ἀκραιφνοῦς ἧς ἠξίωται, ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα. οὗτος γὰρ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. ὃν ἐπαινοῦντες εἴπωμεν· ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφὲ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαβιτικῶς σήμερον πιστοὶ, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἠλίαν τὸν Θεσβίτην καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον. οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσῃ τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν ἐχάλκωσε. καὶ τὴν γῆν τὴν ἔγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν. ὢ τοῦ θαύματος· ὁ πήλινος ἄνθρωπος, Οὐρανοὺς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ ἔδωκεν. ὢ τοῦ θαύματος· ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ Οὐρανοὺς ἀνατρέχει, ἐν πυρίνῳ ἅρματι, τὴν μηλωτὴν Ἐλισσαίῳ διπλῆν τὴν χάριν χαριζόμενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπαθῆ λιμῷ διαφθείρει. τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, πάντως κατῄσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν Υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον, τοὺς ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πραγματικοῖς ᾄσμασι, τοὺς Προφήτας τοῦ Χριστοῦ, ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἠλίας γὰρ ὁ Θεσβίτης, οὐρανοδρόμος γέγονε. καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαῖος, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλῆν παρὰ Θεοῦ, καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ Οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ Οἰκουμένῃ, δύω παμφαεῖς, Ἠλίας καὶ Ἐλισσαῖος. ὁ μὲν θείῳ λόγῳ Οὐρανοὺς σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ Βασιλεῖς διήλεγξεν, ἅρματι δὲ πυρίνῳ εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆλθεν. ὁ δὲ ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλῆν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα ἐπέρασε. καὶ νῦν μετ᾽ Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ ἐξάραν ἅρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς Οὐρανοὺς, πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο Ἠλία Θεσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν. διὸ πάρεσο διδοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ἀρσενίου.

Ἐν πυρίνῳ ἅρματι ἐπιδίφριος ἀρθεὶς, εἰς χώραν φωτοειδῆ μετετέθης, ὦ Θεσβίτα Ἠλιού. αἰσχύνης δὲ προφήτας κατῄσχυνας, ὁ τὸν Οὐρανὸν λόγῳ μετεστήσας, ὡσαύτως λῦσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα. ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα

σε

Digitized by Google

σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ς. τ. προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ πρὸ συλλήψεως ὢν ἡγιασμένος, ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ, οὗ ταῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τὸν Λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνεπιχλήτου.

Στίχ. Μὴ ἅπτεσθε τῶν χριστῶν μου.

Ὁ οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προσετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέσταλε, καὶ γῆν ἐξήρανε, καὶ Οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν, εἰπὼν οὐκ ἔσται, σταγὼν ἐν γῇ εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. αὐτὸς ὑπάρχει ἑστιάτωρ νῦν, ὡς ἀφθόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσιν.

Στίχ. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης Μυστηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα διέῤῥηξας. σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ῥημάτων σου. σὺ παρανομήσαντα, ἤλεγξας Ἀχαάβ, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῇ ἐνέπρησας. καὶ νῦν Λαοῦ σου, τὰς φλογώδεις, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἄνθρακας, Ἠλιοῦ σῆς πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέ ποτε χωρίζῃ, καὶ ἑκάστῳ ἀθεμένοντι ἀεὶ παρίστασαι. ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. αἴτησαι ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Ὁ ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπὶς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπροὺς καθαρίζει. διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον κάθισμα α'. μετὰ τὴν α'. στιχ. Ἦχ. α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ Ἄγγελον σαρκὶ ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, Μάκαρ θεόπτα Ἠλία. διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον.

Μετὰ τὴν β'. στιχ. κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοῦ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς φκειώθης. Οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας, ζωὴν ἀνεπόστατον, κεκτημένος σῷ πνεύματι, σοῖς φυσήμασι, παῖδα θανόντα ζωώσας, μένεις ἄφθαρτος, κρεῖττον εἰσέτι θανάτου, Ἠλία τῷ σώματι.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες.

Οἱ Κανόνες, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, εἰς η'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Αἴνω χορδαῖς Ἠλιοῦ τὰ θαύματα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν θαλάσσῃ „ πάλαι, λαὸν καθοδηγήσαντι, καὶ „ ἐν αὐτῇ τὸν Φαραὼ πανστρατὶ βυθίσαν-„ τι, ᾠδὴν ἐπινίκιον ὅτι δεδόξασται.

Αἴδειν προῃρημένοι, τῶν Ἠλιοῦ θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Ἵλαθι Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης τὸ στενόν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοὶ, πνεύματος διανοῖξον, καὶ ἐξανώσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέ-

Digitized by Google

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ πνεύματος, ἀθετουμένων τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος. Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον τῆς ἁγνείας καμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχ.

Νέμοις Μάκαρ μοι θείαν Ἠλιοῦ χάριν.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχήν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σὺ κατατρυφᾷ νῦν ἐφιέμενον.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ἀστὸς μεμύηται, Γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα. πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται Μάκαρ. διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεὶς, ταῖς πρὸς Θεὸν σου νεύσεσι, ζήλῳ ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς Μάκαρ, τῷ Κυρίῳ παντάνακτι. διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος. Θεοτοκίον.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Παναμώμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με Πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ὠδὴ γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ὡς ἄριστος Προφῆτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῷον εὐδοκίας. ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Χάριν τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ προφήτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ· ᾧ πάντες κράζομεν· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ἄνω, τροφῆς ἠπορημένῃ τῇ Σαραφθίᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἔδρασας· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν. Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἤνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε πιστοὶ σέβομεν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἐκτείνας, ἔνδοξε Προφῆτα, τῷ θείῳ ζήλῳ σὺ πυρπολούμενος. ὅθεν κραυγάζω σοι, τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος, πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης Μάκαρ κακώσεως. προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἠλιοῦ, δι' ὀρνέου τρέφων Προφῆτα σε. ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον. Θεοτοκίον.

Ἀδιόδευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἄνοιξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὄμβροις τοῦ ἐλέους σου, Θεοχαρίτωτε.

Κάθ. Ἦχ. πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως Θείου φωτὸς, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα. ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἠλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ

Digitized by Google

τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος. καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσα, τὸν παναγιον τόκον σου· καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον Τόκον σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς „σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε „φιλάνθρωπε.

Ῥιζοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς Προφῆτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος. διὸ τιμῶμέν σε.

Ἐλοιδορεῖτο λόγοις σε, χήρα τροφὸς, τὸν θάνατον Προφῆτα, τοῦ Παιδὸς τὴν ἔγερσιν ἐπισπεύδουσα.

Ὑπεσημμένῳ δόξαν, Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύσει τρισαρίθμῳ, τῇ Μητρὶ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, βότρυν Ἁγνὴ, τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζειν ἐκυοφόρησας.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Κύμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενος, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τὸν γυναικὸς, πάλαι ἀπειλῇ, Ἠλιοὺ φυγάδα, γεγενημένον θεσπέσιε. διό σε ἱκετεύω, τὴν ψυχήν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασιν.

Ἁμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με, τρικυμίαι, βίου με χειμάζουσι, καὶ ἐπιπνέουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πορνείας τὰ πνεύματα, Προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, Μάκαρ Ἠλιοὺ, Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατεύοδωσον. σὲ γὰρ, ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα Παναμωμε, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν Ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἁμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῷός σε, ὡς πρεσβύτην παλαιὰ, μαλῆθὴ ἔνδοξε, τερατουργὸν, ἐκτρέποντα φύσεις, στοιχείων Ἠλιοὺ, καὶ ὅσιον θῦμα φλογίζοντα νάμασιν.

Ἤσχυνας ἄριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτὴς τὴς Ὅσιε, τῆς ἐν μαγοῦς, προφήτας αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἠλιοὺ, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

Λόγῳ τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἠλιοὺ τέθυκας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχθισμάτων, ἀθῴοις σου χερσὶ, καθάπερ ποδήρει, τῷ ζήλῳ κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνή. χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ὀμβροτόκους νεφέλας, εἴργεις πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς Πίστεως. ἀλλὰ δέομαί σου, Ἠλιοὺ ἱεραῖς μεσιτείαις σου, τὴν φλογμῷ τακεῖσαν, τῶν ἡδονῶν ψυχήν μου θείαις, ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ἱερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθῴοις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχθισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἄτοπα. ἀλλὰ δέομαί σου, πάσης ἀτόπου ἁμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφῆτα συντήρησον.

Θαυμαστῶσαι Προφῆτα, θείαις ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ νάματα, ἐκτελέσας πίστει. διὰ τοῦτο ἀπαύστως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλώδη μου πάθη συμφλέγοντα.

Ἐπὶ σὲ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν ὁ ὑπερούσιος. ὃν δυσώπει Κό-

ρη, ἐπομβρεῖσαί μοι ῥοῦν καταψύξεως, καθαρὰς σταγόνας, ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέτρων κακῶν μου Πανάμωμε. ᾨδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ „με ἐσχάτη. ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην „Ἰωνᾶν, Κύριε Κύριε, ἀνάγαγε ἐκ „φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ἴνδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἁγνείας Ἀγγέλων, μίμημα πέφηνας θεσπέσιε, Ἠλιοὺ θεοφόρε.

Οἶστρός σε Προφητοκτόνου, γυναικὸς ἐκδειματώσας, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρων ἐπίκλησιν, θεσπέσιε, Ἠλιοὺ φυγαδεύει.

Ὕψωσας γονυπετήσας, νοὸς μετάρσιον ὄμμα, δι' ἱκετηρίας ἱερᾶς, τὴν λύσιν ποιούμενος, καὶ αὔλακας, γῆς ἐμέθυσας ὄμβρῳ. Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλά σοι ἀφράνως πταίσαντι, καὶ τῆς μελλούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρωσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἠλιοὺ τὸν μέγαν, καὶ τὴν ἄχραντον Μητέρα σου.

Ἁγνείας ὡς φυτουργὸς, ἁγνὸν ψυχῆς με συντήρησον, ὡς ζηλωτὴς Ἠλιοὺ, ζήλου θείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσει μιᾷ, ὁδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θείᾳ ῥοπῇ. διὸ ἱκετεύω σε, πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεύεσθαί με, θεοφόρε ἐνδυνάμωσον. Θτ.

Ἡ Πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους θείας ὑπόδειξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ. ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἠλία μεγαλώνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Ὁ Οἶκος.

Ὢ τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης ἐταράττετο. Ἠλίας θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον ἐκίνησεν, ὀργίσθητι βοήσας ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε Κριτὰ δικαιότατε· ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδ' ὅλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας, ἀεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Ἡ Πυρφόρος ἀνάβασις εἰς Οὐρανοὺς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου.

Στ. Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω.
Σχίζει δὲ ῥεῖθρον Ἠλίας τρέχων ἄνω.
Εἰκάδι βήσατο Ἠλίας οὔλυμπόν τε τέθριππος.

Οὗτος ἦν Υἱὸς Σωβὰκ ἐκ Θέσβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρὼν, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ. ὅτι ἡ Θέσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβὰκ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον. καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· μὴ δειλιάσῃς ἄνθρωπε. Ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ Παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον. καὶ ὁ ζῆλος αὐτοῦ ἀρεστὸς τῷ Κυρίῳ. καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί. Οὗτος οὖν προεφήτευσεν, ἔτη, κέ. προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη ὀκτακόσια ἓξ καὶ δέκα. Οὗτός ἐστιν Ἠλίας, ὁ πῦρ ἐξ Οὐρανοῦ τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταφλέξας. Καὶ ἐν τῷ Χωρὴβ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώ-

πῳ

Digitized by Google

τὸν δυνατὸν ἦν ἰδεῖν. Καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας. Καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἅρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς, καὶ ἐν τῇ μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσοβόλος κάμινος Χαλδαϊκὴ, σαφῶς προγράφει σε Θεόνυμφε, τὸ γὰρ θεῖον ἄϋλον ἐν ὑλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω. διὸ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι κράζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδυκὼς, τροφῇ μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, Ἠλιοὺ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὁδόν. διὸ ἐν Χωρὴβ χορεύων ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αὔρα πραεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἠλιοὺ, Θεῷ ζηλοῦντι Παντοκράτορι. οὐχὶ πνεῦμα βίαιον, οὐ συσσεισμὸς, οὐδὲ πῦρ ἐνδεικνυμένου. διὸ Ἰησοῦ τῷ πράῳ ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἠξίωσαι, καὶ προφητείας ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, Προφήτας χρίων διὰ πνεύματος, Ἠλιοὺ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς. καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβὼρ Χριστοῦ, θεατὴς γενόμενος βοᾷς· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκήσας ἀλλάξαντε ὑπερφυῶς, Θεοῦ Πατρὸς ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἠξίωσε τῆς ἐν Ἐδέμ. διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, νῦν προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτειρήσας, ζήλῳ τῆς Πίστεως, ἐπικλήσει θείαις, πῦρ κατήγαγον φλογίζον ἔνδοξε. ὅσον θῦμα διὸ ἱκετεύω σε, τῆς αἰωνίου φλογὸς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβὼρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον, ὃν δυσώπει Προφῆτα τοῦ παραβλέψαι τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ὁδὸν πορευόμενον, τοῦ βίου πλάνας, πολλὰς ὑφίσταμαι. ἀγαθέ μου προστάτα, κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων γνώμην σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονὰς, Ἠλιοὺ ῥέοντα. Θεοτοκ.

Ὑμνῶ σε Παναμώμητε, καὶ μεγαλύνω Θεοχαρίτωτε, τὴν ἁγνήν σου λοχείαν. Βοήθησόν μοι βίου τοῖς κύμασι, χειμαζομένῳ καὶ δίδου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα. καὶ εἶξε τὸ τραφὲν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ. ἀειζώου δὲ ἐκ μαρανθείσης φλογὸς, διαιωνίζων, ὕμνος ἀνεμέλπετο· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἤρεισα εὗρεν Ἀχαὰβ, τὴν τοῦ γένους ἐκτροπὴν πανωλεθρίαν, Προφήτου ἐλεγμῷ μιαιφόνου μίσους ἀντέκτισεν. ὁ Θεσβίτης δὲ ἐκ πυριπνόου φρενὸς, τῷ ζωοδότῃ, ὕμνον ἀνεμέλπετο· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ὕα σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταφλέγον Ἠλιοὺ ἐπιθεμένους πεντήκοντα δισσοὺς, ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ θεράποντι τῷ κρατοῦντι γὰρ, τῆς ἀειζώου τρυφῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕμνον ἀνεκραύγαζες· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστὸς, τῆς ἁγνείας φυτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθεος βλαστὸς, ἐν Θαβὼρ τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότητος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ αὐτοῦ σαρκὶ δεικνύς σοι κράζοντι· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, Θείου Πνεύματος ἔγνωμεν, Ἄγγελον ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θείου πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα Προ-

Digitized by Google

φῆτας, Ἠλιοὺ καὶ αἰσχύνης, συγκόπτουσα μαχαίρᾳ, ἱερεῖς. διὰ τοῦτο, βοῶμέν σοι μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύνης ῥῦσαι.

Ἅρμα πυρός σε ἐλαύνον, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλῳ Ἠλιοὺ τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε. διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίζων τὸν νοῦν μου, τεθρίππῳ καὶ πρὸς μύσταν, οὐρανίαν με φθάσει, τὸν πάντων ἐκδυσωπεῖ, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ῥήματι ζῶντι ἔκλεισας, Οὐρανὸν ὑετίζοντα, ῥήματί σου νῦν, πνευματικῷ διανοίξον, τὰς πύλας μοι δέομαι, τῆς μετανοίας Ἅγιε, πέμπων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε. Δόξα.

Ἰσοσθενῆ ὁμότιμον, ὁμούσιον σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγὴν, ὁμοβασίλειον κράτος, καὶ μέλπομεν συμφώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θτ.

Νομοθετῶν ἀσέβειαν, τῶν διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἐμμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐπέφανεν. ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, Ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαί μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἠ τὸν πρὸ Ἡλίου, φωστῆρα τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων Παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πανάγνε, σὲ Θεομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ἄτρεπτον ἀνθρώποις, πορείαν ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνιον, ὁ Θεσβίτης περαιωθεὶς, διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἤνυσε, ξένην πορείαν διὰ πνεύματος.

Τῆς θεοσεβείας, τῷ ζήλῳ ὁ Θεσβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἅρματι ἐπαίρεται. μηλωτὴν γὰρ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθεῖν οὐ δεδύνηται, Ἐλισσαιὲ δισσούμενον, καταλιμπάνει θεία χάριτι.

Ἀποδεδειγμένος, θεόπτης ὁ Θεσβίτης σὺν Μωσῇ καθορᾷ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὓς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ Θαβὼρ τὸν Παντοκράτορα. Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ Θεὸν, ὡς ἰδεῖν δυνατὸν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον τὸ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας ἔνδοξε. ὅθεν δυσωπῶ σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοίας, μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαρρήξας διέβης πανόλβιε, οὕτω κἀμοῦ, τῶν ἁμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τοὺς διεκχύσεις ξήρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἑκάστην, Προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χειμάρρους προξενοῦντάς μοι.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς, νόσου ψυχικῆς τε παρασκοπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ῥῦσαί με, ἔνδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθὸς, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γεέννῃ, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαιὲ, δισσουμένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, ἔνδοξε αἰτήσαντι Ἠλιού. μεθ' οὗ ἀπαύστως αἴτησαι, νίκην Οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον. Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθὴ, μὴ παρίδῃς πανάμωμε Δέσποινα, ἀλλ' ἐκτενῶς, αἴτησαι τὸν πάντων Δημιουργὸν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν ἀρρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρῆσαι Παρθένε, καὶ θείας

Digitized by Google

θείας Βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλ. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φωτὸς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ, Οὐρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἁρματηλάτην Ἠλία, οὐ κατηνάλωσεν ὅλως. πῦρ γὰρ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ, εἵλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτὸς ἡ τεκοῦσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποιθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τοὺς αἴνους, γ΄. προσόμ. Ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ὅτε σὺ Προφῆτα Θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι᾽ ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ᾽ αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν Κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας. καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ζήλῳ τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διήλεγξας φαιδρῶς, τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, ἐθανάτωσας θερμῶς. ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον. τροφὴν δέ, ἀγεώργητον ἐπήγασας. καὶ ῥεύματα Ἰορδάνια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς τὴν ἐπουράνιον ζωήν, τὴν ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας. θανάτου, κρεῖττον ἔτι σὺ διέμεινας, ἅρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος. ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δευτεροῦντες τὸ, α΄. Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραίμονας, καὶ παμφαεῖς Φωστῆρας τῆς Οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν Πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον. καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν χαρμονικῶς. εὔσπλαγχνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ΄.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὁ Ἀπόστολος. Καθολικῆς Ἐπιστολ. Ἰακώβου.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

Ἀλληλούϊα. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρών.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄.

Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, γ΄. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔρημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμονοίᾳ μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαεινοτάταις, κατεμαράνατε σαφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατεπραΰνατε, δεκτικὴν ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεὼν Ἰωάννη τε, μοναζόντων ἐρείσματα. Ὅμοιον.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παράδοξα, ἐναργῶς σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἁμαρτίας Πάτερ ὑπάρχοντας, καὶ νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεὼν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Ὅμοιον.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὡράθης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρᾶος,

Digitized by Google

Ἄγγελος καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων Οὐράνιον. διὸ ἐπαναπέπαυσαι, ὡς καθαρῶ σοι μακάριε, Συμεὼν ὁ Οὐράνιος, Πατὴρ καθαγιάζων σε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαίροις ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπεριμόνητον. Χαῖρε νὺξ ἀστράπτουσα, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα, ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, καὶ παγκαλὴς καὶ παμάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράπτουσα. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Παμάγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα. τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ στάδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Τροπάριον. Ἦχος δ᾽.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω Πάτερ σου τοὺς δρόμους καὶ τοὺς πόνους.

Ὠδὴ α᾽. Ἦχος δ᾽.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει τῇ πρὸς τὸ θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεὼν, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πλήρωμα κατείληφας.

Ἀφέσει τῇ πρὸς Θεὸν πληρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὑρηκὼς, Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον. μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

Πλουτῆσαι τὰ μηδαμῶς κινούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον σοφοὶ, καὶ τρυφὴν διαῤῥέουσαν, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρόνως ἀπεκρούσασθε. Θεοτοκίον.

Ὡραίαν καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανοήσας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Παμάμωμε Υἱὸς, σὸς Υἱὸς ἐχρημάτισεν, Υἱοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Ὠδὴ γ᾽. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Προθύμως πρὸς νοητὰ, ἐναπεδύσω Συμεὼν σκάμματα, τρέπων ἐχθροῦ φάλαγγας, θεία συμμαχία τοῦ πνεύματος.

Ἁμάλωτος ἡδονῶν, ἀναδειχθεὶς πυρκαϊὰν ἔφλεξας, ὕλην παθῶν ἄνθραξι, θείων προσλαλιῶν ἀπήγαγες.

Ταῖς μάστιξι τῶν ἀγώνων, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἴγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντὸς αἴτιον, Ἄχραντε Παμάμωμε τέτοκας.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Καθ. Ἦχος α᾽. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν τρίβον τὴν σεπτὴν, πλατυνομένοις πίστει, διώδευσαν ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἀπάσας στηλώσαντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, ἑορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ᾽. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐνωθέμενοι πρὸς τρίβους δικαιοσύνης, τοῦ Θεοφόρου Νίκωνος, θείας πρὸς ἐπαύλεις Ὅσιοι κατηχήθητε, σωτήριον ἔλλαμψιν, τούτου μαθεσίαις πλουτήσαντες.

Ὁμοτρόπους καὶ τὰ ἄσια συμφρονοῦντας, ὁ Θεοφόρος Ὅσιος, ὑμᾶς θεωρήσας θείαις εἰση-

ἐισηχήσει, τῷ θείῳ ἐνδύματι, τῷ τῶν Μοναςῶν κατεκόσμησαν.

Τὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαρμένον, ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάρις εὑραμένη, Πάτερ κατεγράψατο, τελείαν ἀπάθειαν, πίςιν καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον.

Θεοτοκίον.

Ὁ καθήμενος ἐν θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερουβικὸν ὡς θρόνον σε, ἔχει ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία παμμύμητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὑπέρφωτον αὐγὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς Ἥλιος καθωράθης, τῶν Δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαςε.

Τῷ ἔρωτι Χριςοῦ, πτερωθέντες οἱ Ὅσιοι, τοὺς ἔρωτας τῶν σωμάτων, ὡς ἀφροὺς θαλαττίους, ἐμφρόνως ἀπεκρούσαντο.

Δυνάμει θεϊκῇ, τὰς ψυχὰς δυναμούμενοι, τὴν ἔρημον κατῳκήσατε, ἐρημοῦντες τὰ πάθη, Πατέρες Οὐρανόφρονες. Θτ.

Ῥοῦς ἔςη τῆς φθορᾶς. ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ, ἐκύησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμείνασα.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὄμμασι, ὁλικῶς πρὸς τὸ θεῖον τεινόμενος, ταῖς ἀμεμπτότοις μελέταις, σαρκικῆς ςοργῆς ἀφείδησας, ἀγαθῶν σοι, προξενῶν Συμεὼν τὴν οἰκείωσιν.

Μωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιςὴν τῆς κακίας, Συμεὼν μωραίνων σεσοφισμέναις, ἐνεργείαις, τοῦ τὰ πάντα σοφίζοντος πνεύματος.

Ὑπάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτρώθης, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος. ἀπαθείας, Συμεὼν τὴν ςολὴν γὰρ ἐνδέδυσαι.

Θεοτοκίον.

Στόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ Πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω. διὰ γὰρ σοῦ κατηλλάγην, ἀπωσμένος, παραβάσει τῇ πρὶν τοῦ Προπάτορος.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκ. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίςει, δοχεῖα καθαρὰ, τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεὼν Ἰωάννη τε, Θεοφόροι Πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς θείας ἀμπέλου βλαςήματα ὑπάρχοντες, παιδιόθεν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐνυπόςατον. ἣ καὶ συνοικισθέντες ἀπὸ γῆς ἐχωρήσατε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράμετε, ἐξ ἀΰλων ἀνθέων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ἡγιασμέναις κάραις, Πατέρες, ὤφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξιλεώσασθε τὸ θεῖον, τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἔνδοξοι. ὃν ὑπερεδόξασε Χριςὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄. Τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριςὸν Σαλοῦ.

Στ. Ὁ διὰ Χριςὸν Συμεὼν Σαλὸς πάλαι,
Νῦν συνετὸς πέφυκεν ἐν τῷ Κυρίῳ.
Εἰκάδι δὲ πρώτῃ Συμεὼν ἔθαψεν πυκινόφρων.

Οὗτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουςίνου τοῦ νέου, θείῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν, καὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσαντες, τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλουσι. καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν ἁγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ Μοναςηρίου πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἐξέρχονται. καὶ τῇ ἐρήμῳ προβάντες, τεσσαράκοντα ἔτη διεκαρτέρησαν πᾶσαν ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. ἐκεῖθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης, ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέμεινεν. ὁ δὲ μακάριος Συμεὼν, εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν ὑπέςρεψε. καὶ εὐξάμενος λαθεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μωρίαντε προσποιησάμενος, ἐν τῇ Πόλει Ἐμέσῃ παρεγένετο καὶ πολλὰ θαύματα ἐν τῇ προσποιήσει ταύτῃ ἐπιδειξάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. διεγνώσθη δὲ μετὰ τὴν τε-

λευτὴν αὐτοῦ, ἄλλου, ἄλλο τι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ διηγουμένου· εἰ καὶ τὰ ἄλλα δὲ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἰς μνήμην ἐλθεῖν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγκαῖον ῥηθῆναι τὸ τελευταῖον. ἐκφέροντες γὰρ αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιμέλητον, καὶ λουτρῶν καὶ θυμιαμάτων, καὶ ψαλμῳδιῶν ἄμοιρον, καὶ πρός τι πολυάνδριον ἐπιφέροντες, ὡς ἐγένοντο κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρερχόμενοι, τὸ τοῦ Ἁγίου λείψανον ὑπὸ τοσαύτης ἔδοξε δοξολογίας, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων μέλος ἀνακινούντων ἤδη δορυφορεῖσθαί τε καὶ προπέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραῖον προκύψαντα, καὶ ὑπὸ δύο μόνον τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον περιχαρῶν ἀνθρώπων ἰδόντα, εἰπεῖν· Μακάριος εἶ Σαλέ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώπους ψάλλοντάς σε, ἔσχες ἐπουρανίους Δυνάμεις, ἐν ὕμνοις τιμῶντάς σε. ὃς κατελθὼν, ἰδίαις αὐτὸν χερσὶ περιέστειλε καὶ ἐκήδευσε. καὶ μεθ' ἡμέραν ἐλθὼν ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητής, εὗρεν ὅτι πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Καὶ ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Πασκάλῳ. καὶ ἄθλησις τῶν Ἁγίων, Θεοφίλου, Ἰούστου, Τροφίμου, καὶ Ματθαίου. καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σαρμασίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Κεκρατημένος Πάτερ θεομιμήτως θείᾳ στοργῇ, ἄλλους εἰς τὸ σώζειν ὅλον περιχαρῶς, ἑαυτὸν βοῶν ἐξέδωκας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀπ' Οὐρανῶν σοι χορηγουμένην Πάτερ δέχῃ τροφήν. ταύτῃ δὲ ἐκτρέφων πάντας τοὺς ἀπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα, καὶ τὴν χαμαίζηλον, ἁμαρτίαν λιπόντας μακάριε.

Ἰχνηλατήσας τοὺς τῶν Πατέρων ὅρους σοφὲ, λύμην Ὠριγένους φθέγγεσι τοῦ δυσσεβοῦς, ἐγγυήσω τοὺς κραυγάζοντας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὀλόφωτος πέφυκας ἀστὴρ, τοὺς ἐν βορβόρῳ παθῶν, χειραγωγῶν πρὸς ζωήν. ποιεῖς γὰρ γυναῖκα ἄσεμνα, σωφροσύνῃ πολιτεύεσθαι. καὶ ἐκδιώκεις χαλεπὰ, βοῶν νοσήματα. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπάρχων ἀκέραιος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύψει σοφῶν, θαυμάτων Ὅσιε, πολλοὺς ἐξώγρησας παίζεσθαι, διὰ Κύριον ἐλόμενος, καὶ μυκτηρίζεσθαι βοῶν καθαρωτάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τεσσαράκοντα νήστεις ἡμερῶν, ἀνύων δίαυλον, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἔσχες στίζον σε Ὅσιε, Οὐρανίαν ἀγαλλίασιν. ᾧ γεγηθότι Συμεὼν ἔκραζες πνεύματι· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, Παρθένε Ἄχραντε· ὃν καθικέτευε πάντοτε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περιστάσεως ἡμᾶς ἀπολυτρώσασθαι, ἐκβοῶντας· πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλῃ τῇ Τριάδι προθύμως, ἀνατεθέντες τῇ καρδίᾳ, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μαρμαρυγὰς, ἀγαθοδότως ὑποδεξάμενοι, φωτοειδεῖς γεγόνατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

Πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, καὶ τῇ ἀσκήσει λαμπρυνθέντες, τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν, ὧν μετουσίας ἤδη γεγόνατε, καὶ μακαρίαν εὕρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

Οἱ τὰς τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας, ἀσκητικῶς καταβαλόντες, οἱ τῶν Μοναζόντων φωστῆρες, καλῶν ἰδέαις καταστραπτόμενοι, πρὸς Οὐρανοὺς ἐχωρήσατε, κατατρυφῶντες τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην. λῦσον τῆς ψυ-

Digitized by Google

χῆς μου τὰ νέφη, Κυρία πάντων Ἁγία Δέσποινα, καὶ δυνατὸν ἀπέργασαι, μετὰ παθῶν τῶν πολεμούντων με.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυσὶ, καὶ σκοπὸν εἴχετε ἕνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὦ Συμεὼν Ἰωάννη, διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν. Στ. Ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ ἡμᾶς ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ΄.

Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου, καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνήματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι. καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε δακρύουσα. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστὸν, καθορῶσα ἔκλαιες, Μαγδαληνὴ καὶ ἐκραύγαζες. τί τὸ ὁρώμενον, ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ Κτίσις βλέπουσα, κλονεῖται καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ἐπλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἔνδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς πανάοιδιμε. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα καὶ Ἦχος Πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Πρωΐαν κατιδοῦσα τὴν θείαν ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ Εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις. τὴν ἀθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ Κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ᾽ αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα Μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἴχνεσιν, ἀκολουθοῦσα σεμνὴ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμότατα, Μυροφόρε εὐθύτητι. οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ᾽ ἀπελθοῦσα μύρα σὺν δάκρυσιν, ἀπεκόμισας σὺ, συμπαθῶς πανεύφημε. ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανίερον, πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ μὲν Μαρία ὑπέρλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα ζωὴν, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παραγέγονας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας. καθὼς προέφη Χριστὸς ἐγήγερται, σπουδῇ τοῖς τούτου Μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, ἀναλαβοῦσα σεμνή.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δοξάζοντα, ὑπεράγαθον Κύριον. ὃν δυσωποῦσα ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτὸν, παρρησίαν πάντοτε θεομακάριστε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄. Βυζαντίου.

Τῷ ἑκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλαγ-

χνίας

Digitized by Google

χρίας Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς Μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου τεθέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυρροοῦσα. τί τὸ ξένον θέαμα; ὁ νεκροὺς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν Δαιμόνων; ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; ἀλλ᾿ ὁ τοῦ σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανεὶς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν. Εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησον, ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, ὅπως παρέξω τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Οὐρανία ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν; Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθ. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τὸν ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος; πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; δοξάζω σου τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Τροπάριον. Ἦχος α΄.

Χριστῷ τῷ δι᾿ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, Σεμνὴ Μαγδαληνὴ, ἠκολούθει Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα. ὅθεν σήμερον, τὴν Παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς ϛ΄.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθῳ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ταῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωταυγείαις, λαμπομένη ταῖς θείαις, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Μαρία καταύγασον.

Ἡγίασε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευμάτων κακίας, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς. ὦ μαθητευθεῖσα χαρισμάτων, τοῦ Παναγίου πεπλήρωσαι Πνεύματος.

Ναμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, τῆς γῆς ἐξ ἀφθόνου, τοῦ δι᾿ οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότου ἁμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρανας ῥεύματα. Θεοτ.

Μητέρα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμέν σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννῆτορ Παναμώμητε Δέσποινα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀγαπήσασα πρῶτον, τῶν ἀγαθῶν αἴτιον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχνως φύσιν θεώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτῷ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπείκουσα θείοις προστάγμασι.

Γεγηθυῖα τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἔφθασας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Κόρη ἀνάστασιν, Εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται, χεῖρας κροτήσατε. Θεοτοκίον.

Διασώζει με Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς Πάναγνε, σοῦ ἐκ τῶν παναγνῶν αἱμάτων πλούτῳ χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης. ὃν ἀπαύστως αἴτησαι σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Ὁ Εἱρμός. Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργέ.

Καθ. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγχνίας Μαρία Μαγδαληνὴ, σαφῶς ὡς Μαθήτρια, ἀληθῶς διηκόνησας. καθαρῶσα δὲ τοῦτον Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνεις δακρύουσα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εὐφημοῦντες ἐν πίστει, Μαρία ἀοίδιμε, Μυροφόρε ὑπέρλαμπρε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πάσαι

Digitized by Google

σοι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσα σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δακρύουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, πῶς με ἐπὶ ξύλου, ἀδίκως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; ὅμως ὡς οἰκτίρμων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεὲ ἀνεξίκακε, πολυέλεε Κύριε, τῇ σαρκὶ ὡς ηὐδόκησας, ἵνα ῥύσῃς ὃν ἔπλασας ἄνθρωπον, ἐκ κοιλίας τοῦ δράκοντος· ἀνυμνῶ σου τὴν ἄκραν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνενόχλητον φέρουσα, Κόσμου ματαιότητος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι Κόσμον ἅπαντα, διασῶσαι πλάνης διηκόνησας.

Λελουμένη τοῖς δάκρυσι, τάφον τῆς ζωῆς προφθάσασα Ἄγγελον, ἐθεάσω καταγγέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν ἀνάστασιν.

Ἡ καρδία σου ἄμωμος, ἐν τοῖς δικαιώμασι Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπόθησας, τὸν ὡραῖον κάλλει ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἁμαρτίας Κόρη ὑπέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἱκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἡ προμήτωρ τὸν ταύτην, λόγοις δελεάσαντα καὶ ποικίσαντα, Παραδείσου πάλαι, καθορῶσα ποσὶ συμπατούμενον, ἱερῶν γυναικῶν, γνώμην ἀνδρείαν κεκτημένων, σὺν αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται.

Νεκρωθέντι καὶ τάφῳ, ἐπανακλιθέντι τῷ πᾶσι ζωὴν ἐμπνέοντι, τετρωμένη πόθῳ, τῆς γλυκείας αὐτοῦ ἀγαπήσεως, ἀποκομίζεις μύρα, Μαγδαληνὴ σεμνὴ Μαρία, καὶ δακρύων προχέεις ἀρώματα.

Μετὰ πάθος τὸ θεῖον, μετὰ τὴν φρικτὴν τοῦ Σωτῆρος ἀνάστασιν, διαθέεις λόγον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ πολλοὺς ζωγροῦσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσίᾳ, ὡς τοῦ Λόγου Μαθήτρια ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀνόρθοι με πεσόντα, πρὸς τῆς ἁμαρτίας πολύπλοκα βάραθρα, ὁ ἐκ σοῦ τεχθῆναι, εὐδοκήσας δι' ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη, ὃν ἐκδυσώπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ῥημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν καύσωνα, ἐξήρας τῶν Μαθητῶν, σεμνὴ ὡς ἐβόησας· ὁ Χριστὸς ἐγήγερται. ἡ ζωὴ ἐφάνη. ὁ φαιδρὸς ἤστραψεν Ἥλιος.

Ἰδοὺ σου ἡ φωταυγής, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε, φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν Δαιμόνων, ἐπηρείαις ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα νοητόν, καὶ ἄψαυστον ἱλαστήριον, λυχνία φωτοειδής, ὡράθης καὶ γέφυρα, πρὸς Θεὸν μετάγουσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας, Θεοτόκον σε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ Κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας Μυροφόρε, σὲ ἀληθῆ Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς αὐτὴν κεκτημένην. ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀπετέλεσας πλεῖστα. καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ὁ Χριστός, ἀνύστακτον ἰδών σου, τῆς Πίστεως τὸ ζέον, ἀγάπης τε τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον σεμνή, πρώτῃ ἐμφανίζει ἑαυτὸν σοὶ ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνημείου, ὤκιστα μύρα προσαγούσῃ σὺν δάκρυσι τῷ ἀπροσπελάστῳ. καὶ αὐτός σοι ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος ἴσην ἐνέργειαν δωρεῖταί σοι, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἀ-

μαρ-

Digitized by Google

μαρχου Πατέρα αὐτοῦ ἐμφανίζει σοι βουλὴν φρικτήν, καὶ πέμπει δὲ θεῖα Εὐαγγέλια σοφοῖς κατεπτηχόσι Μύσταις τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγεῖλαι. διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν, ἔχουσα παρρησίαν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύεις ἑκάστοτε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΒ΄. Τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Στ. Ἀφαῖς ἀΰλοις ἅπτεταί σου Χριστέ μου. Μή μου πρὸς ἣν ἔφησας ἅπτου Μαρία.
Δευτέρῃ Μαρία μύσεν εἰκάδι Μαγδαληνή.

Ἥτις προσελθοῦσα τῷ Χριστῷ, ἠκολούθησεν αὐτῷ. αὕτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὁρίων Συρίας. ἐνοχλουμένη δὲ ὑπὸ δαιμόνων ἑπτά, τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἀπηλλάγη αὐτῶν. καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν ἅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ κατεῖδεν. ἡνίκα ὀψὲ Σαββάτων εἶδε τὸν Ἄγγελον, πρωΐας δὲ δύω Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους. καὶ πάλιν αὐτὸν τὸν Κύριον. ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ· μή μου ἅπτου. μετὰ γοῦν τὴν Θείαν καὶ Ἁγίαν Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἔφεσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ ὁσίως κεκοίμηται. καὶ ἐτέθη πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι Μακάριοι ἑπτὰ κεκοίμηνται παῖδες. ὕστερον δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λείψανον, ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσῃ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Λαζάρου κατετέθη, ἐν ᾗ ἐτησίως καὶ ἡ σύναξις αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουράτωρος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργοῦντα σοι τὸν Λόγον κεκτημένη. ὢ παρίστασαι νῦν, βοῶσα Μυροφόρε· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνη κατεῖδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν ἐγηγερμένον. κηπουρὸν δὲ αὐτὸν ὑπέλαβες βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Λαμπροφανὴς ὁ Βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ὦ Μαγδαληνὴ τῶν ἐναρέτων πράξεων, τοῦ θείου κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς, τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης. ᾧ μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὸν ἄδικον, ἔνδοξε σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι, πεφυρμένη, τί τὸ ξένον ἐβόας, Μαρία τοῦτο θαῦμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων Ὑπερτέραν Πάναγνε. ἐν σοὶ γὰρ κατάκριμα, τὸ τοῦ Ἀδὰμ ἠφάνισται, καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ᾠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελῳδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πρὸς θείαν μετετέθης νῦν χαρμονήν, Παραδείσου πρὸς πλάτος εὐρύχωρον, πρὸς νοητὰς, καὶ ὑπερκοσμίους διαμονάς, ὅπου ὁσίων τάγματα, ἦχος ἔνθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόντων, Μαρία Μυροφόρε. διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Οὐδὲν προετίμησω τῶν ἐπὶ γῆς, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως. ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνη τετρωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως πάνσεμνε, ἐπιπεμπομέναις μαρμα-

μαρυγαῖς, τοῖς ἴχνεσι τοῖς τούτου, ἐβόας, ἑπομένη· σὲ μεγαλύνω Πολυέλεε.

Θεώσεως τυχοῦσα θεοποιοῦ, καὶ χειμάῤῥουν τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβὰς, πόνων δεχομένη θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνὴ, Μαθήτρια τοῦ Λόγου, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἱκεσίαις διαφύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθόρων παθῶν με διάσωσον. ὡς συμπαθὴς, λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς. ὡς ἀγαθὴ ἀγάθυνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, Δαιμόνων ἐπηρείαις, Παρθένε Θεοτόκε, ἵνα ὑμνῶσε τὴν παράμωμον.

Ὁ Εἱρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν Σταυρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ΄.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, γ΄. προσόμοια. Ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατῆρα πλήσας Πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φωκᾶς ὁ Χριστομάρτυς, ἐν ὑψηλῷ, Μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλεῖ· οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Ὅμοιον.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεία ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκᾶ Μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμὴν, καὶ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ ῥιφέντος τῶν βασάνων βέλη σαφῶς, ὡς χρυσίον ἐκαρτέρησας.

Ὅμοιον.

Ὁ τοῦ ζωοδότου ὁ κήρυξ, Θεοῦ γενόμενος, θανάτου καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, ὁ θεῖος Ἀθλοφόρος. ὅθεν ζωὴν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκᾶ Μακάριε.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστὴς Φωκᾶ παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ. τὸ γὰρ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, δι᾽ ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, Δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ Κόσμου πρεσβευτὴς, ὤφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες. Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών. οὗ ἡ ἀκροστ. Φωκᾶς ὁ φωστὴρ, πᾶσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Φωτός σε, τῆς θεϊκῆς καταύγασαν, ἀκτῖνες ἔνδοξε, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων Μακάριε. διὸ φωστὴρ ὑπέρλαμπρος, Φωκᾶ ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς φοῖνιξ, ὑψιτενὴς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἔνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητὸν καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἱδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τῇ μηχανῇ τῶν λόγων σου σοφέ.

Digitized by Google

σοφέ. ἐν Χριστῷ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασι.

Ἀφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἔρριψας, μὴ ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἁπλῇ τῶν λόγων καθελὼν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε. καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι. Θεοτοκίον.

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ ἅλλεται, φθόνος θανάτου βροτοῖς. ὁ γεννηθεὶς δὲ ἅλλεται ἐκ σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δοὺς τῇ γενέᾳ ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Συνήρμοσας τῶν Πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, καὶ ἀθείας φωνὰς, Μάρτυς τῇ ἐνστάσει συνέχεας.

Ὁ πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς Οὐρανὸν εἵλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς Πιστοὺς ἔσβεσας, τῆς ἀθείας πυρσοὺς, ἐν τοῖς ὄμβροις Μάκαρ τῶν λόγων σου.

Ὡς χρώμασι φαεινοῖς, Ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας. Θεοτ.

Ἐρράγη τὸ τῆς ἀρᾶς, ἡμῶν μεσότειχον Ἁγνὴ Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θείᾳ φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσέφερες, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε. ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὔσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς· ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ. στῆσόν με ἐπὶ Πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψώμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ. ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν, τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Συνοταλαίνουσαν πελάγη τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἵλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσαν, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτεύων ἔνδοξε, ἐν σαρκὶ παραδόξως, ἄϋλον διήνυσας, Φωκᾶ. ὅθεν χάριτι, Ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Ἡ ἀκένωτος πηγή σε τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θείων θαυμάτων, Ἱεράρχα ἔνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων ἀέῤῥυτον. Θεοτ.

Ὡς παράδοξα καὶ ἄρρητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παράδοξα. ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἡττᾶται παράδοξα.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορθήσας τοῦ ἐχθροῦ, Φωκᾶ τὰ ὀχυρώματα, δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίῳ, ὡς σκῦλα προσενήνοχας.

Ἀμυνθήσας σοφὲ, τὰ κατὰ σοῦ πεμπόμενα, τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων, αὐτὸς δὲ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐνθέῳ δυνάμει, τῆς στεῤῥᾶς σου ἀθλήσεως. Θεοτοκίον.

Προσφάτω Οὐρανὸς, εὐφροσύνῃ καὶ χαιρέτω ἡ γῆ. ἀνέδωκεν αὐτὴ γὰρ νῦν, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἰλύος, καὶ βυθοῦ τῆς ἀθεότητος ἔνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας Ποίμνην. ἣν ἀποκαθάρας υἱοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Digitized by Google

Νέφεαρ, ὁ νοητὴν τιθεὶς τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμῳ πορείᾳ, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Ἔλυσας, τὰς συμπλοκὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλώσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς Θεόφρον, καὶ ἐν Κόσμῳ, τὸν τῆς Πίστεως Λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ἐγνώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, ἀεὶ ζωῆς πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένου, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμῶσί σε. Ὁ Εἱρμός.

„ Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, „ ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων „ λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ „ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στ. Φῶς Κυρίου εὔδοξε Φωκᾶ φωτίσαν,
Τὴν καρδίαν ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.

Εἰκάδι δὲ τριτάτῃ πυρολοέτρῳ Φωκᾶς.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως. προσάγεται οὖν Ἀφρικανῷ τῷ ἐπάρχῳ, καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογεῖ παρρησίᾳ, καὶ διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν. ἐπιχειρήσας δὲ ὁ Ἀφρικανὸς, βλασφημῆσαι εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν Μάρτυρα κακῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενομένου, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἄπνους ἔκειτο. ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος ἀνέστησε, δεηθείσης αὐτὸν τῆς αὐτοῦ γυναικός. ἄγεται δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα Τραϊανόν. καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ξέεται κρεμασθεὶς, καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβάλλεται, καὶ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς ἐκκαέντι κατακλεισθεὶς, καὶ δεξάμενος τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀπολλιναρίου, καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων Ῥαβαίννης, καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης. καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἑπτὰ Μαρτύρων. καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν, ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Καθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ Μάρτυς Σοφὲ, πλήθη, φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειρῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἵλκυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Ἐξέχεον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα, τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφορὰν, ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὑποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γεηρὸν, θεῖοι, τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι ἀθλητὰ, δι' ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακοὺμ συμπτώμενον. Θεοτοκίον.

Εἶδον Ἄγγελοι, Θεογεννῆτορ ξένα τῷ τόκῳ σου. φύσιν, τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἄφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν δι' ἀθλήσεως· δι' ἧς τυχὼν τοῦ ἐφετοῦ σὺν ἀσωμάτοις βοᾷς· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔρρει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρὰ, πλάνης σεβάσματα, καὶ σεσιγήκασι τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλόαι καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων εἶναι Σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ἔχων ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος, Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἔνστασιν, καὶ ἀνδρίαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποίμνης ἐνδέδειξαι. καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὑμνεῖς τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν ἄφθονον Χριστός σοι, ἐδωρήσατο, Φωκᾶ ἀοίδιμε, τοῖς ἐξαιτοῦσί σε ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεὰς ἀπαύστως κράζουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεο-

Digitized by Google

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἀπρόσιτος πᾶσι, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἁγνή, καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὔσπλαγχνος, ὤφθη ἀπρόσιτος σαρκί, καὶ προσπεριγράφη ἡμῖν. διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σε ὑμνῶ καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρείαν, πρὸς Οὐρανίους σκέπτης Οἴας, μονὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ῥύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῇ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἔδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ Πίστεως.

Ἴδε τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τοῦ ποθουμένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ. ἧς φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τοῦ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τούτου καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος. Θεοτοκ.

Ὑμνῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Θείαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαράν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, Ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα θεομακάριστε· ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεικόνισας. Ὅμοιον.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν. ἔνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷά περ νύμφη ἐκλεκτή, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ Πανεύφημε, τῶν πίστει τὸ μνημόσυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὥσπερ ὡραΐσματα, τὰ τῆς σαρκός σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω. καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρίστασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοις καὶ Μάρτυσι.

Δόξα. Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ὡς ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε. ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δήγμασι τῶν ἰοβόλων ὄφεων, τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἤγειρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Παναγίου Πνεύματος. διὸ καὶ Οὐρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτ.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε. ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Σταυρώσει ἄχραντε, στένουσα δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Digitized by Google

Εἰς τὸν Κ. Κ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος β'. Γεωργίου.

Τῇ Χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πρᾶξιν κατάλληλον, ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ Παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργίᾳ τοῦ Πνεύματος. Μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στεῤῥοῖς, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν Ἡλιακῶν ἀκτίνων. διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ Οὐρανίῳ προσενέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις εἰς αἰῶνας συνηδομένη. μεθ' ὧν αἴτησαι Χριστίνα φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Χαίροις, ἣν ἑώρακε ποτὲ, πύλην κεκλεισμένην ὁ βλέπων, Θείῳ ἐν Πνεύματι, μόνος ἣν διώδευσε πάντων ὁ αἴτιος. χαῖρε ἔξοχον ἄκουσμα, παράδοξον θαῦμα. χαῖρε στάμνε πάγχρυσε, τὸ μάννα φέρουσα. σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαῖρε μόνη, κραταιὸν προσφύγιον τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βότρυν, τὴν παμπέπειρον ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Τροπάριον. Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς ς'. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ σε μέλπω τὴν ἐπώνυμον Κόρην. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χαίροις Ἀθληφόρε πανεύκλεες, ἡ Μάρτυς ὀφθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐκλιποῦσα, πατρῴαν πλάνην καὶ ἀσέβειαν.

Ῥαγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης Ἀθληφόρου, καθορῶντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἰδεῖν τοῦ Νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὡραῖον, ἐπεθύμησας καθαρῶς. ὅθεν θείοις ἄθλοις Ἀθληφόρε, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραΐσας. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἑνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τὴν ἐκ σοῦ. ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ Μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τείνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν ἐνδόξως, εἰς Οὐρανὸν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

Ὄλβον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, Πίστιν σεμνή. ὅθεν τὴν πενίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Ὕμνον χαριστήριον, τῷ Ποιητῇ Χριστῷ ἐμέλπες, ξύλῳ δεινῶς, Μάρτυς προσδεθεῖσα, καὶ ξεσμοὺς ὑποφέρουσα. Θκ.

Ἐπῆσόν μου τὸν τάραχον, τῶν λογισμῶν Ἁγνὴ Δέσποινα. παῦσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀθυμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Καθ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου Σεμνὴ, ὡς ἀλάβαστρον μύρου, ἐξέχεας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ, ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε. ὅθεν ἔλαβες, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποδιώκουσα Δαιμόνων, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, ἀεὶ σὲ δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα. πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ

Digitized by Google

πὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐνετρύφας ταῖς μάστιξι, θείαις ἡδομένη Μάρτυς Χριστώνυμε, θεωρίαις τοῦ νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τῷ κάλλει ἀτενίζουσα.

Μὴ ἐνέγκας τὸν πόθον σου, τὸν πρὸς τὸν Χριστὸν Χριστίνα ὁ δείλαιος, ἀθεώτατος πατὴρ καὶ δεινός, αἰκισμοὺς βασάνων ἐπηπείλει σοι.

Ἐκολλήθην ὀπίσω σου, πόθῳ τετρωμένη σῆς ἀγαπήσεως, νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν Μάρτυς ἀνεκραύγαζες.

Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἔνδοξος, πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Ὡς Ἄγγελον ἐν σώματι Μάρτυς, γεγενημένην, Οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφὴν Ἀγγέλων σε ἔτρεφον.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρνήσω, Χριστίνα Μάρτυς ὅθεν σε προσδήσαντες, ἐχθροὶ τοῖς ὕδασιν ἔρριψαν.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὥσπερ τρυγών, πτεροῖς Θείου Πνεύματος, πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν τῇ ἁμαρτίᾳ γενόμενον, ζώωσόν με, ζωὴν ἀναμάρτητον, Ἁγνὴ Παρθένε κυήσασα.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐθέλχθης σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυτάτου ἔρωτος ἀθληφόρε. καὶ εἰς ὀσμὴν τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκραύγαζες θέλγομαι, τῷ πόθῳ σου Παμβασιλεῦ, καὶ ἀγάπῃ σῇ σφαγιάζομαι.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννήτωρ κατιδὼν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐπεδείξατο γνώμην, καὶ πολυτρόπῳ κολάσει ὑπέβαλε. τοὺς ὅρους γὰρ ὁ δυσσεβής, τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως.

Ὡς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κοιλάσιν, ὡς ἡδύπνοον ἐξήνθησας ῥόδον, μυρεψικὴν, ἀποστάζουσα χάριν, καὶ τῶν Πιστῶν. τὰς καρδίας ἐμύρισας, Χριστώνυμε Μάρτυς σεμνή, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται, Μυστήριόν σου Παρθένε τὸ βάθος, Προφητικῶς, προκατήγγειλαν θείῳ, καταλαμπόμενοι πόῤῥωθεν πνεύματι, Μητέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων γενήσεσθαι.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Φωτοειδὴς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσᾶς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν Οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή. ὅθεν σου τὴν ἔνδοξον ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προσκυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Χριστίνης.

Στίχ. Τὴν Χριστίναν ἥνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,
Νύμφην ἄμωμον αἷμα τοῦ Μαρτυρίου.
Πέλτοις Χριστίνα εἰκάδι, ἤδη τετάρτῃ βλήθη.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τοῦ τιμίου Στρατηλάτου θυγάτηρ. ὃς ἐν πύργῳ ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγὼν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ θεοὺς ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης τιμίας κατασκευασθέντας ὕλης, ἐν αὐτῷ διαιτᾶσθαι αὐτὴν διωρίσατο, καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσφέρειν. ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα, τοῖς πένησι διαδέδωκε. διὰ ταῦτα οὖν, πάσαις τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ ἐν φυλακῇ τίθεται. ἔνθα ἄσιτος προσκαρτερήσασα, Ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς, καὶ τὰ ἐκ τῶν πληγῶν ἕλκη θεραπεύεται. εἶτα ἐν θαλάσσῃ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ Θεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ Θείου Ἀγγέλου τῇ χέρσῳ ἐκδίδοται. ἔπειτα γνωσθεῖσα ζῆν, εἰς φρουρὰν κατακλείεται, τοῦ πατρὸς αὐτῆς τοῦτο προστάξαντος. ὃς

Digitized by Google

αὐτῇ τῇ ῥυκτὶ ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς. Δίωνος δέ τινος τὴν ἀρχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰληφότος, εἰς ἐξέτασιν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτήριος. ἡ δὲ τὸν Χριστὸν κηρύξασα, σφοδρῶς αἰκίζεται. καὶ παράδοξα τελέσασα, ἐξεκαλέσατο πρὸς τὴν Πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς. μετὰ δὲ τὸν Δίωνα, Ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμονείαν ἐδέξατο. καὶ καμίνῳ πυρὸς ὑποβάλλει αὐτὴν, καὶ ἑρπετοῖς ἰοβόλοις, ἄφλεκτον φυλαχθεῖσαν καταδικάζει. καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτμηθῆναι κελεύει. ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος, γάλα ῥιφθῆναι φασί. καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθῆναι κελεύει. καὶ τελευταῖον, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν πέλταις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῆς Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὕμνον τῷ πάντων εὐεργέτῃ, τῷ παμφλάζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ σῷ, δροσίζοντι καρδίαν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνου Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων. οὐκ ἠρνήσω Χριστὸν, Παρθένε μελῳδοῦσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμβροις αἱμάτων σου τὰ ῥεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας. ἐπομβρίζεις δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων. Θεοτ.

Νόμους Παρθένε ὑπερβᾶσα, τοὺς τῆς φύσεως τῇ θεία σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεὸν, ἐκύησας βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Κυμαινομένην θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, θεία κυβερνήσει ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς βυθῷ. ὅθεν παραδείσου, τοὺς ἀκλύστους λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ῥήματι ζῶντι ἤγειρας, τὸν θανέντα τοῖς δήγμασι, Μάρτυς ἀθληφόρε, ἰοβόλων ὄφεων. Θεὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας θεία ταφῇ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα, πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Ὄφιν δεινὸν ἐνέκρωσας, ζωτικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τῶν προσευχῶν σου ἐπῳδαῖς ἀμήμερα, θηρία ἐκοίμισας· καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτὸς, ἔμεινας τῷ Κτίστῃ, μελῳδοῦσα Χριστίνα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κραταιὰ βοήθεια, τῶν Πιστῶν Ἀειπάρθενε, ῥῦσαί με τῆς πλάνης τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινῶσαι σπεύδοντος. σὺ γὰρ ἀπλανής, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοώντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων.

Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, κατηγλαϊσμένη, καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα, τὸν σὸν νυμφίον Χριστίνα Μάρτυς πολύαθλε.

Ὡραιόμενος τὸ κάλλος ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ ἅπαντας κάλλει Χριστὸς, ἐπουρανίων θαλάμων σε κατηξίωσεν.

Συνήφθης ἀσωμάτων, ἔνδοξε χορείαις, καὶ ἀθλητῶν ὁμηγύρει συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Παμοικτίρμονα.

Ἡλίου λαμπροτέρα, ὤφθη σου ἡ μνήμη, μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστίνα καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου ἀγάθυνον, καὶ αἰωνίου φλογός με ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν.

Ἐξαποστειλ. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότου σε σκεῦος, Χριστίνα χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν. ὑπῆρξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατὴρ δὲ δαψιλὴς,

Digitized by Google

ἀνεδέχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεσι τοῖς νηπίοις. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, ἀσωμάτων αἱ τάξεις. χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη. διό σε τὴν παναμώμον, οἱ Πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦντες. φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλον ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, γ. Ἰδιόμελα. Ἦχος δ. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστὲ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην. ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν. τὸν δόλιον κατεπάτησαν. Ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν. εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὄλβον λιποῦσα Πατρικὸν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν ἤρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον Οὐράνιον, καὶ τῇ πανταχίᾳ περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, κατεπάτησε τὸν Τύραννον. ὅθεν Ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας θαυμάζοντες ἔλεγον· πέπτωκεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττηθείς. στεφανίτης ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς, καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ὡς Θεὸς, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἐθαυματούργησε Χριστὲ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις. ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο. ὅθεν τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη. γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν Τυράννων. διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὅπλον κραταιὸν, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν Πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν Τυράννων τὰς τιμωρίας, ἐνίκησας ἀνδρείως, τῶν Δαιμόνων τὰς πανουργίας, κατήργησας ἐν Θεῷ. τὴν κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα χορεύεις ἐν Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α.

Τῇ Παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἡρμόσατο, συναφείᾳ ἀκηράτῳ. ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν, ἀήττητον ἔδειξεν. ἐγκαρτερήσασα αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δυσυπομονήταις, διπλῷ στεφάνῳ διαπρεπῶς σε κατέστεψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς Βασίλισσαν πεποικιλμένην. αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Χριστώνυμε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λυπούμενον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ περιβόητον καὶ ἄχραντον αἷμά σου, Χριστὲ μου, ὁ πάντας θέλων τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι ἀναμάρτητε. διό περ ὁρῶσά σε, προσηλωμένον ἡ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη τὰς παρειὰς κατεξαίνετο, τέκνον λέγουσα, ὁ ἀμνὸς ὁ παναμώμος, Κόσμον ὁ θέλων ῥύσασθαι, τιμίῳ σου αἵματι, τῶν ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυς, Σῶτερ ὁ ἄδυτος Ἥλιος, ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος α. Κυπρίου.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων, συνηριθμήθης εὐδόξε, Κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα Χριστίνα Παμάφημε, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα

ρῶσα, πρόσβαλε τῷ ἐξ ἀγρῶν λαγόμων σε, σωθῆναι ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Σταυροθ. Παράσημοι Μάρτυρες.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς γυναῖκα Μάρτυρα. Ὁ Ἀπόστολος, ζήτει Δεκεμβρίῳ δ΄. Ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἑσπέρας. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν τε Ἁγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρεσβευτάς.

Ὅμοιον.

Ἡ πρώην ἄγονος στεῖρα, ἡ ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη, πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστὸν, τοῦ δωρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἱλασμὸν, τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Ὅμοιον.

Μνήμην Δικαίων τελοῦντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Ἕτερα στιχ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἥδε φωταυγὴς πανήγυρις, καὶ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμόσυνος, ἡ κοίμησις ἡ σεπτὴ, καὶ ἀξιέπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴ ἡ κυήσασα, ἡ ἔμψυχος κιβωτὸς, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς Πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ ζωῆς τὴν πηγὴν, παραδόξως τέξασα, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν, εὐλογημένην ἁγνὴν μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀτελεύτητον. ἡ Ἄννα ἡ ἀοίδιμος, γηθομένη ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια, συνευφραινομένη δήμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον. ἧς περ νῦν τὴν ἁγίαν, ἑορτάζομεν Πανήγυριν.

Σήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν Πιστῶν χορεῖαι, τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, τιμῶμεν παμμακάριστε, ἐν θείῳ Πνεύματι. ἐφέστηκε γὰρ ἡμῶν, τῶν ἰαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας, καὶ φλέγουσα πονηρὰ, ἀκαθάρτων πνευμάτων συστήματα. καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνούντων σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων ῥάβδον ἁγίαν, τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες. ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός. τὸ ζεῦγος τὸ ἄμωμον. ἡ ξυνωρὶς ἡ ἁγία, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα. οὗτοι μεταστάντες πρὸς Οὐρανίους σκηνὰς, σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, Ὑπεραγίᾳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβείαν ποιούμενοι· οὓς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες εὐσεβῶς ὑμνοῦντες λέγομεν· οἱ διὰ τῆς Θεόπαιδος καὶ Παναγνου Μαρίας, Προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Digitized by Google

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε΄. 16. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ. καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν. καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. (Κεφ. ϛ΄. 1.) Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ συνέτε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ΄. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 7. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρους, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξει σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσει ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ Λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, φαιδρῶς ἡ γεννήσασα σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. δεῦτε οὖν φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ᾀσμάτων ἄνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν. σῶφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα, καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας. καὶ γὰρ αὕτη τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἠξίωται βασιλεύειν. καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωήν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος

Digitized by Google

Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί. δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν θεόπαιδα. ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ λυτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Ὡς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς, συγχάρητε κραυγάζοντες, μερόπων γένος σήμερον. ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον. αὐτῷ παρεστῶσα καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα, τοῦ δοθῆναι ἱλασμόν, τοῖς πίστει τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες Πιστοί, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσωμεν, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον. ὅτι ἔτεκον ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν ζεῦγος ἁγιόλεκτον, ξυνωρὶς ἁγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὀσφύος ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. α'.

Ὦ Μακαρία δυὰς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς Κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης Παιδὸς χρηματίσας Πατήρ. Μακαρία ἡ Μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. μακάριοι οἱ μαστοὶ οἷς ἐθήλασας, τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα, πᾶσαν πνοήν. ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. π. προσόμοια, Ἦχ. πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδών, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἄμωμον. ἀμνὰς τιμία, ἡ κυήσασα δάμαλιν, τὸν αἴροντα, ἀμνὸν Κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου, τοῦ σε ἐκ γῆς μεταστήσαντος. ὃν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἁγιότητος λάμψει, τῇ μόνῃ δυὰς τιμία, ἡ ταῖς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθαρμόσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακεὶμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἄσκιον. οἱ ἀνθοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον. μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν θεόβλαστον τῷ Κόσμῳ ἀνθήσασα. ἡ μόνῳ, ἀδιαλείπτως ἐμμελετῶσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα. δεσμὰ τῆς στειρώσεως, ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου. καὶ τῷ θανάτῳ, τὴν φθορὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστᾶσα λαμπρότητα. Ἄννα θεομακάριστε, Προμῆτορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κυήσασα. μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος Πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ Κτίσις ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον ὄρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητά, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν. μακαρία ἡ κοιλία σου ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ Κόσμου ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν. καὶ οἱ μαστοί σου ὡραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστόν, τὸν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. ὃν καθικέτευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ

Digitized by Google

τοῦ πάσης θλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, ἐκυοφόρησας, ἁγνὴν Θεομήτορα, Θεόφρον Ἄννα. διὸ πρὸς λῆξιν Οὐράνιον, ἔνθα εὐφραινομένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ.

Μετὰ τὴν α'. στιχολ. καθ. Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου.

Ἡ ἀκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα. τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. καθ. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Τὰς μόνου ἐντολὰς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπερῆρας ἁπάσας, τὴν μόνην Ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἀγιόλεκτε, Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου. μεταστᾶσα δὲ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπερκεῖσαι.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἰς ς'.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, αἴτησαι νῦν μοι, σεμνὴ προσλομένῳ, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, εὐφημῆσαι σήμερον Ἄννα πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας. διὸ πρὸς ἀείζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαβοῦσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἣν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἁγνὴ. καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παῤῥησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, ἁγνὴ παναμώμητε, καὶ πανμακάριστε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες, καὶ ἐκύησας Χριστὸν, τὸν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν. διὰ σοῦ τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου. ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, Ἁγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Ἥλιος ὥσπερ, τῇ Σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἑνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακεὶμ, τῆς Παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ. δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψεν. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα. τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ, ἀνατιθέντες σωζόμεθα. πρὸς σὲ καταφεύγοντες, πεφρουρήμεθα. Ὁ Εἱρμός.

„Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ „καυχώμεθα. ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα„τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γὰρ „ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

καθ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ, Μήτηρ γέγονας Ἄννα πανένδοξε, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότως φυλάττουσα. διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ νομοθέτου, Μήτηρ τῆς Μητρὸς ἐχρημάτισας. διὸ νῦν πᾶσα ἡ

Κτί-

Digitized by Google

Κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελῦσά συ, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαςάσασα, τὴν τὸ Φῶς τῦ Κόσμυ, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βαςάσασαν. καὶ οἱ μαςοί συ ὡραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριςὸν τὴν τροφὴν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κυήσασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης, προσεχώρησας, θεμένη σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέςατα. Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημονία ὡς ἅλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, ςάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα. δι' ἧ ἐκτρέφεται πᾶσα, Κτίσις κράζυσα· παντοδύναμε, δόξα Χριςὲ τῇ δυνάμει συ.

Ὠδὴ ε΄. Ἀσεβεῖς ὐκ ὄψονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκῦσαν τὸν Οὐρανὸν, Ποιητὴν τὸν σήμερον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπυράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς ἀΰλοις τάξεσιν, ἀΰλω τῷ νοΐ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρυμένη λάμψεως, τῆς πλυτοδότιδος. ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν Πίςει μεμνημένων συ.

Γεωργὸν βλαςήσασαν ἐκ ῥίζης ἐμφανῶς, εὐθαλῆ ῥάβδον τὴν ἁγνὴν, ἐκβλαςάνειε ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαςήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, Ἰησῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταιὰν, τῶν πιςῶν σκέπην· ἐπὶ σοὶ, τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μυ, Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κύριε, Ἰησῦ τῦ Θεῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένοι, ἐπαξίως, ἐν ᾠδαῖς ἀνυμνείσθωσαν σήμερον.

Ἅπαντων, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται. ὅτι παντὸς ἐγκωμίυ, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε. διὰ τῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος, καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη συ, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπυσα, σώφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλεως.

Θεοτοκίον.

Ἐξ Ἄννης, ἡ τῦ Κόσμυ ἐτέχθη Βασίλισσα, τὸν τῦ παντὸς Βασιλέα. καὶ τεκῦσα καὶ παρθενεύυσα, μετὰ τόκον, Χερυβὶμ ἀνωτέρα πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριςῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν τύτων πιςῶς, αἰτύμενοι βοήθειαν, τῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας. ὁ Θεὸς γενῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τύτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς Προγόνυ Χριςῦ τὴν παναγίαν μετάςασιν. σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρυ μεταςᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπυρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιῦσα ἀγάλλεται. καὶ ὡς ὖσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθῦς Θεοτόκυ, κραυγάζει πιςῶς, μεγαλύνει ἡ ψυχή μυ τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τύτυ Μητέρα ἐν γῇ· ὁ τύτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκυ.

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένυ Κόρης, Ἡ τῶν κυυσῶν Μητέρων σωτηρία.
Πέμπτη ἐξεβίωσε μονοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Αὕτη ἡ Προμήτωρ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευΐ, θυγάτηρ Ματθὰν τοῦ Ἱερέως, καὶ Μαρίας τῆς αὐτῦ Γυναικός. ὅς τις Ματθὰν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, καὶ Σαπώρυ βασιλέως Περσῶν, πρὸ τῆς βασιλείας Ἡρώδυ τῦ Ἀντιπάτρυ. ὗτος ὁ Ματθὰν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβῆ, καὶ Ἄνναν. ἔγημε δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. ἔγημε δὲ

Digitized by Google

καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. ἔγημε δὲ καὶ ἡ τρίτη εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον. ὥστε εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον, θυγατέρας ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν. αὕτη οὖν ἡ Ἄννα μετὰ τὸ γεννῆσαι τὴν παντὸς τοῦ Κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναί τε ταύτην ἐν τῷ ναῷ ὡς ἄμωμον δῶρον τῷ Παντοκράτορι Θεῷ, νηστείαις καὶ προσευχαῖς καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποιΐαις τὸν ἐπίλοιπον ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων ξε. καὶ ρ. τῶν ἐν τῇ ε. Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὠριγένους δόγματα καθελόντων.

Στ. Λόγοι Βελίαρ Ὠριγένους οἱ λόγοι.
Οὕσπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἦν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, Ἄνθιμος ὁ Αἱρετικός, γενόμενος πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μετατεθεὶς καὶ προχειρισθεὶς ἀρχιερεὺς Κωνσταντινουπόλεως. ἀλλ' Αἱρετικὸς ὢν ἐξεβλήθη παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ἐχειροτονήθη μετ' αὐτὸν Μηνᾶς ὁ ἁγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ξενοδόχος τῶν Σαμψών, ὑπὸ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης. ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβῆρος καὶ Πέτρος, ἄνθρωποι πᾶσαν αἵρεσιν ἐν ἑαυτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες καὶ τὰ Ὠριγένους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς Ὀρθοδόξους. διά τοι τοῦτο καὶ συγκαλεσάμενος ὁ Βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ Βασιλείας Σύνοδον, ρξε. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνεθεμάτισαν αὐτούς τε, καὶ τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. Ἔκτοτε οὖν ἑορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν Μητέρα τεκοῦσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέθη πρὸς φῶς ἀνεκράζουσα. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ τῆς Μητρὸς τοῦ Λυτρωτοῦ, Μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς Οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμε, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωήν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὡραῖον, ὑπὲρ υἱοὺς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πανάμωμε, τὸν τερπναῖς ὡραιότησι, καταφαιδρύνοντα τοὺς σε ἀνυμνολογοῦντας.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἡ μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ στεῖρα τὸ πρίν, νῦν δὲ Προμήτωρ Χριστοῦ. ὥσπερ τῆς στειρώσεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἔνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων βοᾷ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χριστός σοι τὰς πύλας ἐκπετάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς σε ὑπεδέξατο. πύλην ὅτι ἔτεκες, ἣν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἁγίας Ἀειπαρθένου Μήτηρ γέγονας, ἥτις τὸν Πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἁγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, Θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα. ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνοις, καὶ σάλῳ τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννήτωρ Δέσποινα, νῦν καθοδήγη-

δήγη-

Digitized by Google

διήγησιν. Μίαν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ στειρώσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἁγνὴν Θεομήτορα· ᾗ συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ἐκ γῆς τῆς γαστρός σου ἀληθῶς γεγέννηται, Γῆ ἁγία ἀγεώργητος· στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ Κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Ἐδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἄφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ πανεύφημε. ξύλου ζωῆς νυνὶ μετέχεις. δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείων ἀσωμάτων στρατεύμασιν. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἡ μνήμη σου σήμερον ἡμῖν, ἀνέτειλε τοῦ Ἡλίου τηλαυγέστερον. φέγγη πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα πάνσεμνε. καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα, ἣν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον. αὐτὴ γάρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας, δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, ταῖς ἁμαρτίαις θείῳ νάματι.

Ὁ Εἱρμός.

„Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι,
„τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρ-
„θένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλα-
„στήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήν-
„θησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν. τὴν Θεοτόκον αὕτη γὰρ τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν, καὶ εἰρήνης τοῦ Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

Ὅμοιον.

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν Λυτρωτήν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τὸν μεταστήσαντα τούτους, πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Ὅμοιον.

Πρὸς τὰς ἀΰλους χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρᾷ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ Πνεύματα, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δευτεροῦντες τὴν α'. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἁγνείας ἐρασταί, δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν. καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα· ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε.

Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο Υἱοὺς ἔσχεν.

Ἀλληλ. Ἦχος α'. Σωτηρία δὲ τῶν Δικαίων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκ.

Εἶπεν ὁ Κύριος, οὐδεὶς λύχνον ἅψας.

Κοινων. Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚϚ´.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ. ι. καὶ ψάλλομεν γ. προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. Ἦχος Πλ. δ´.

Στίχ. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, Ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ Παντοκράτορος. καὶ ἀμιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι. καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ἀθλητῶν, αἵματι λυσάμενος, θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμόλαε, διὰ τὸν φόβον ποτὲ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως, καὶ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμώτατα, διὰ Χριστὸν, τὸν δι᾽ ἀγαθότητα, τὸ θανεῖν ἑλόμενον. Ὅμοιον.

Ἑρμιππόν τε καὶ Ἑρμόλαον, καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λυσαμένους λυτρὸν μηδέ ποτε, δευτέροις ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς δοξάσωμεν, καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας. Ἦχος ὁ αὐτὸς. καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου Θαύματος, Παρασκευὴ ἡ σοφὴ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρείως κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα, καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα σεμνὴ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μνείαν ποιοῦ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς. Ὅμοιον.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὁλοψύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα. καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν, καθυπομείνασα, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ᾽ αὐτοῦ. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, θεομακάριστε. Ὅμοιον.

Ὁσιομάρτυς παράδοξε, τίς ἰσχύσει εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα; καὶ τοῦ Μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνὴ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας, Παρασκευὴ, Νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ πνεύματος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β´.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευὴ πανεύδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν ἀξίως ἐκτελοῦντας, αἴτησαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης Κρίσεως, Μάρτυς πανοίδιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία.

Εἰς τὸν ϛ. ϛ. προσόμ. τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστᾶσα πανεύδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι ηὐτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας. τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, καὶ ἐφ᾽ ὑπερθεν ἄστρων, θρόνον θέσθαι. πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη, ὥσπερ στρουθίον παιζόμενος.

Στ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, Θεϊκῇ προνοίᾳ Ἄγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε. τὴν δὲ αὔραν ἔνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισὶ, τοῦ τετάρτου ἡ ὄρασις. μεθ᾽ ὧν ἔκραζες· σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, πανοικτίρμων, ὅθεν σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν.

Καθαρότατα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὤφθης ἄμωμος. σὺ γὰρ Νυμφίον ποθήσασα, κατ᾽ ἴχνος ἐβάδισας, μονοῦ μύρου σεμνὴ,

Digitized by Google

ρὴ, Παρασκευὴ ἀοίδιμε. καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου. Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν. καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα εὐφημήσωμεν λέγοντες· χαίροις, Παρασκευὴ Ὁσία καὶ Θεοτίμητε. χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη. χαίροις τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε. μεθ' ὧν ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τροπάριον. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ἕτερον τῆς Ἁγίας. Ἦχ. α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου Πίστιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε. ὅθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχ.

Μετὰ τὴν α'. στιχ. κάθ. τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι ὥσπερ ἄμωμος Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα αὐτόν, τῶν σὲ τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε.

Μετὰ τὴν β'. στιχ. κάθ. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος Ἀμνάς, καὶ ἁγνὴ τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὡραΐσασα. ὅθεν ἤλειφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύουσα, τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα.

Οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόνους. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ πανίερον, καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην, Ἑρμολάου Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε πανεύφημε. τοῦ μεγάλου γὰρ Λόγου, ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Νόμιμον διανύσας, ἔνδοξε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαιροῦσα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι αἴτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν ἄθεσιν, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεσι.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὔτονον, ὁ τοῖς ξοανοῖς Τύραννος δεσμοῖς, ἀπονέμων προσκύνησιν, ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασιν, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Μαρτύρων σὺ καλλονὴ ἀνέφηνας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς, καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, καὶ Τυράννων ὠμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ Πίστιν ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ἐκ σωμάτων ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα εἰληφώς. καὶ ἡμᾶς ὀλιγωθέντας, ἀπατεῶνος δήγματι, τῷ θείῳ κράτει ἀνεπλάσατο.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἐθνῶν δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφὲ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

Γνώριμος γεγένηται, τῷ Παντοκράτορι Ἅγιε, πάντας γνωστούς, λόγῳ σου τῷ θείῳ, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος.

Ἐ τιμῶν

Ἐγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ σοφοῦ Πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεήμων, καὶ μονίμως ἐνήθλησεν. Δῖς.

Ῥῦσαί με παναμώμε, ἁμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐμάρου τὸ ἀνθηρὲς, τὸ Θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ῥωσθεῖσα ἐν Χριστοῦ, τὰς τῶν ἀνόμων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷα τις ἀδάμας στερρότατος.

Ἀγάπῃ τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γεγένηνας. ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ ἡ Ἐκκλησία σου.

Ἄλλος. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἱερῶς τὴν ζωήν σου διατελῶν, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πίστει σοι, προσιόντας ἑκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραψας. ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ Ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἑρμόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἁγίας. Ὅμοιον.

Ἐκ σπαργάνων μητρῴων σὺ τῷ Χριστῷ, ἀνετέθης ὡς Μάρτυς διηνεκῶς, αὐτῷ ἀνηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ Τυράννων θράση, στερρῶς κατεπάτησας, καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστός σοι, τοὺς στεφάνους κομίσας, ἐνδόξως ἡτοίμασεν, εἰς νυμφῶνα Οὐράνιον, Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Αἱ πορεῖαι σου Πνεύματι, θείῳ ὁδηγούμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς ὤφθησαν.

Ἱερεὺς Ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος ἐχρημάτισας, ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε. διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιταξάμενος, Μαρτυρίου στέφος εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας, Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς μητρὸς παρρησίαν κεκτημένη πρὸς τὸν Δεσπότην, Θεοχαρίτωτε. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς, ἁμαρτίας σάλῳ κινδυνεύοντας.

Ἄλλος, τῆς Ἁγίας. Ἐπαρθέντα σε.

Ἰαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἔνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἑκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προστρέχουσιν.

Ῥυτίδα ὄντως καὶ σπίλον μηδόλως ἔχουσα, ἁγιάσμα τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι. μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον φρικτῆς ἡμέρας. τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐπικομισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ κάλαμον, Στέφανον καὶ σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τελειωθεῖσα δι' αἵματος.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ ὁπλῖται Ἕρμιππός τε, καὶ ὁ θεῖος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

Ὑπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν Οὐρανοῖς συναγάλλονται.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν κεκτημένοι, Παρθένε, ῥυσθείημεν, διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἠγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν Τύραννον ἔκτεινας, ῥητορεύσεσι ταῖς πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτῳ φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεσι.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἄρραγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἑρμόλαος ὁ γενναῖος ὁπλίτης, Ἑρμοκράτης τε καὶ Ἕρμιππος ἅμα, μίαν στερρῶς, ἐπεδείξαντο γνώμην, ἓν μὲν Θεὸν ἐπὶ πάντων κηρύξαντες. καὶ θνήξαντες διὰ Χριστόν, Οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ῥανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφοινίξαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ, ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρέστατε, θεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, μετὰ πάντων τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ, διὰ σοῦ Παντελεήμων ὁ μέγας, Πίστιν ὀρθήν. καὶ ἀθλήσας νομίμως, τοῦ Μαρτυρίου σοι πρόξενος γέγονεν, Ἑρμόλαε μεθ' οὗ Χριστόν, τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὁ κλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαληνούς, μετανοίας λιμένας ὁρμίζεσθαι.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἀγγέλου, παρουσία τὴν στερροῖς τεθεῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἥλους ἔνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπῇ θείᾳ θᾶττον ἠφάνισεν.

Νέαν σε, Πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσαν θείῳ λόγῳ, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον Πίστιν ῥυθμίζουσαν.

Ἔρρει σοι, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ σύλλογος, μελισταγὴς τῶν χειλέων, καὶ τὴν γνῶσιν πάντων διδάσκουσα, παρρησία, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Κοντάκ. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Ναόν σου πάνσεμνε ὡς ἰατρεῖον, ψυχικὸν εὑράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ Πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ τοῦ Νυμφίου σε φωνή, καλέσασα ὡς Νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας, ἐκόσμησε θεόφρων, Παρασκευὴ πανεύκλεης, καὶ μετὰ ἀθλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σεπτῶν, ἀξίως συνηρίθμησε. μεθ' ὧν εὐφραινομένη μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων τὴν Ἁγίαν ἑορτήν σου, καὶ συνελθόντων ἔνδον τοῦ Ναοῦ σου. ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφέρομέν σοι τοὺς ὕμνους, Ὁσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ΄. Τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Digitized by Google

Στίχ. Θεῷ παρεσκεύασας ἁγνὸν ὡς δόμον.
Σαυτὴν ἀγῶνα σεμνὴ εἰς κατοικίαν.
Παρασκευὴν ἔκταμεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν ἕκτῃ.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ κώμης τινὸς, ἐν ὁρίοις τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων, οἵτινες τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου ἀόκνως διατηροῦντες, ἐτύγχανον ἄτεκνοι. προσηύχοντο δὲ τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. ὁ δὲ δημιουργὸς Θεὸς, ὁ καὶ τὸ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιῶν, ἐδωρήσατο αὐτοῖς τέκνον. καὶ ἔτεκον αὐτὴν ἡμέρᾳ ἕκτῃ τῆς Ἑβδομάδος, καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Βαπτίσματι ἐπωνόμασαν αὐτὴν Παρασκευήν. αὕτη δὲ ἐκ σπαργάνων μητρικῶν τῷ Θεῷ ἑαυτὴν ἀναθεῖσα, καὶ παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς παιδευομένη καὶ νουθετουμένη, σχολάζουσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀενάως καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα ἐκμαθοῦσα, καὶ διηνεκῶς τὰς Ἱερὰς Βίβλους ἀναγινώσκουσα. τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαρεῖσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων προσέφερε πρὸς θεογνωσίαν. καί τινες Ἰουδαῖοι διέβαλλον αὐτὴν πρὸς τὸν Βασιλέα Ἀντωνῖνον, λέγοντες· ὅτι γυνή τις ὀνόματι Παρασκευὴ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ Σταυρῷ προσήλωσαν. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν, ἔκθαμβος ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ τῇ ὡραιότητι αὐτῆς. λέγει οὖν αὐτῇ· ἐὰν πεισθῇς μοι καὶ θύσῃς τοῖς θεοῖς, πολλῶν δωρεῶν ἔσῃ κληρονόμος. εἰ δὲ μὴ πεισθῇς, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. ἡ δὲ Ἁγία στερροτάτῳ λογισμῷ πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο. μή μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου. θεοὶ γὰρ οἱ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες, ἀπολέσθωσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, κελεύει κασίδαν σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος. οὗ γενομένου, θείᾳ δρόσῳ ἀβλαβὴς διεφυλάχθη. ἐπὶ τοιούτῳ θαύματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον. εἶτα κελεύει λέβητα χαλκοῦν ἐλαίου μεστὸν καὶ πίσσης ἐκκαυθέντα σφοδρῶς, ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτήν. οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἑστῶσα ἐν μέσῳ ὁρᾶτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς ἔφη· ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος ὦ Παρασκευὴ, ὅπως γνώσωμαι εἰ ἄρα ἡ πίσσα καὶ τὸ ἔλαιον ὑποκαῖον ἐστίν. ἡ δὲ Ἁγία πλήσασα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ Βασιλέως ἔρριψε. καὶ εὐθέως ἐπηρώθησαν αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ ὁ Βασιλεὺς, λέγων· ἐλέησόν με δούλη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ δός μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεὸν ὃν σὺ κηρύττεις. καὶ ἀναβλέψας εὐθὺς, ἐπίστευσεν ὁ Βασιλεὺς Ἀντωνῖνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτόν. καὶ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος. ἡ δὲ Ἁγία ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα, ἀπῆλθεν εἰς ἑτέρας Πόλεις καὶ κώμας κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν Πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευεν Ἀσκληπιός τις, προσηνέχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ, τὸ καὶ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἑαυτὴν σφραγισαμένη, Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκήρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς ταραχθεὶς, ἔπεμψεν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐμφωλεύοντα δράκοντα φοβερώτατον ἔξω τῆς πόλεως, ᾧ ἐκ συνηθείας τοὺς καταδίκους θανάτῳ κατάβρωμα παρεῖχον. ἐπεὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων μέγα ἐβρύχησε. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸς ἐξῆλθεν ἔξω πο-

Digitized by Google

πολύς. ὥςε ἂν ἡ Ἁγία παρέςη πλησίον τοῦ θηρὸς, ἀπὸ θηρίου, ἔφθασεν ἐπὶ σὲ ὀργὴ Θεοῦ καὶ ὄλεθρος ἐμφυσήσασα εἰς αὐτὸν, καὶ τὸ Σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ποιησαμένη εἰς αὐτὸν· ὁ δὲ μέγα συρίξας διεῤῥάγη εἰς δύω, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ἐπίςευσαν. ἡ δὲ Ἁγία ἐισελθοῦσα ἐκήρυττε πανταχοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ εἰς ἑτέραν Πόλιν, ἐν ᾗ ἐβασίλευε Βασιλεὺς ἕτερος ὀνόματι Ταράσιος, καὶ μαθὼν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρέςησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ᾽ αὐτοῦ, Χριςιανὴν ἑαυτὴν ὡμολόγησε, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Χριςὸν ἐκήρυξε, καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ ἐλαίου καὶ πίσσης καὶ μολύβδου γέμοντος προτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφθέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. θείου δὲ Ἀγγέλου ἐπιςασία, τοῦ λέβητος ψυχρανθέντος, ἀβλαβὴς ἡ Ἁγία διέμεινε. πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῇ προσαγαγὼν, τὸ ςεῤῥὸν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσε. τελευταῖον δὲ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. οὗ γενομένου, τὸ Πνεῦμα αὐτῆς εἰς τοὺς αἰωνίους ἀπέπτη Μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμολάου, Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους.

Στίχ. Ἕρμιππος, Ἑρμόλαος, ἠδ᾽ Ἑρμοκράτης.
Ἑρμῆν σέβοντας ἤσχυνον παῤῥησίᾳ.
Ἑρμολάου δ᾽ ἑκκαιδεκάτῃ τάμεν αὐχένα χαλκός.

Οὗτοι ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Πρεσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καέντων Ἁγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ Τυράννου. κρυπτόμενοι δὲ ἔν τινι δωματίῳ, ἐπεὶ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνελήφθη, καὶ παρά τινος τῶν Χριςιανῶν ἐμηνύθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκεῖνος μὴ εἰδὼς ψεύσασθαι, παρὰ Ἑρμολάου ἔφη τοῦ Πρεσβυτέρου. αὐτίκα πέμπονται οἱ τοῦτον πρὸς τὸν Μαξιμιανὸν ἄξοντες. καὶ σὺν αὐτῷ, καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ ςρατιῶται ἤγαγον. ἐρωτηθέντες οὖν οἱ Ἅγιοι, καὶ παῤῥησίᾳ τὸν Χριςὸν εἶναι κηρύξαντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, Πρεσβυτέρου καὶ Ἀρχιμανδρίτου γενομένου. καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Τζηρομήτου. καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, πέραν ἐν Χαλδαίοις. καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου. καὶ τοῦ Ἁγίου Μαυρικίου. καὶ τῶν Ἁγίων Ἀππίωνος, καὶ Ἱερουσαλήμ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λαμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐνθέου πίςεως Ὅσιε, πρὸς φῶς θεογνωσίας, πληθὺν τῶν σωζομένων, μελῳδοῦσαν ὡδήγησας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδελφὰ συμφρονοῦντες, Ἑρμοκράτης ὁ μέγας καὶ θεῖος Ἕρμιππος, Ἑρμόλαε παμμάκαρ, σὺν σοὶ τοῦ Μαρτυρίου πόμα πίνουσι ψάλλοντες· τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκυήσασα, ἐκ πάσης ἁμαρτίας, καὶ θλίψεως βοῶντα, τὸν Λαόν σου περίσωζε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ὑπὸ Κυρίου, συμφρουρουμένη πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς, τὰς μαςίγας ἔςεγες καρτερῶς, φλεγομένη καὶ ὑποψάλλουσα. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδ᾽ ὅλως, τοὺς παρανόμους καίει μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριςὸς δέ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

Ἤπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτηνάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοὶ, ἀπολέσθωσαν ἐκραύγαζες. Χριςὸς δὲ Κύριος, πλαςουργὸς ὢν πάντων ἐκήρυττες. Θεοτοκίον.

Ὡ ὁ τοῦ Ὑψίςου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ

Digitized by Google

ρα, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ Ἱερὸς Ἑρμόλαος, ἱερῶς φωτιζόμενος, τῇ δι' εὐσπλαγχνίαν δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, τυθέντι ἀναίμακτον, Θυσίαν προσενήνοχε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἑκουσίως, εὐπρόσδεκτος Θυσία, προσηνέχθη κραυγάζων. Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένος πρόσκειν, ἀπιστίᾳ τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων, καὶ τὸ ζῆν βρεψάμενος, σεπτῇ παραινέσει σου, ζωοποιῷ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατωθέντα ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνῆλθε Μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σωτῆρα, δοξάζων εἰς αἰῶνας Ἑρμόλαε Τρισμάκαρ.

Ὁ Ἱερὸς Ἑρμόλαος, ὁ παμμέγιστος Ἕρμιππος, καὶ ὁ Ἑρμοκράτης οἱ στεῤῥοὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, οὐ τοῖς γλυπτοῖς ἐπέθυσαν. θύματα δεκτὰ δὲ, ἑαυτοὺς τῷ Δεσπότῃ, προσήγαγον βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ τερπνὸν παλάτιον, καὶ φαιδρὸν ἐνδιαίτημα, τοῦ Παμβασιλέως Παναγία Δέσποινα, ὑμνοῦμεν δεόμενοι, ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος καθαρθέντας πάσης, κακίας ἁμαρτίας, καὶ βοῶντας ἀπαύστως. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐκ ὄντας θεοὺς, ἀλλὰ ψάδη, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατεδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ ἀπαύστως μέλπουσα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δομηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφανείσα σεμνὴ, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισαι ξόανα, ἐνεργείᾳ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ. δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστὲ, Παρασκευὴ ἡ Ἁγνὴ, τρωθεῖσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἔκκαυσιν κράζουσα, εἰς ὀσμὴν τοῦ θείου Μύρου σου, νυνὶ συναθλοῦσα καρτερῶς δραμοῦμαι ἄληκτα, σοῦ ὀπίσω, εὐλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς Θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα Παναμώμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός. ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵστασο ἔναντι ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν πανάοιδιμε, ὁμολογήσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ Πιλάτου καλὴν. καὶ ἀπαχθεὶς πρὸς τὴν σφαγὴν, τὴν γῆν μὲν ἡγίασας τῷ θείῳ αἵματι, οὐρανοὺς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

Ὤφθητε τρίφωτος λαμπὰς, θείῳ Πνεύματι πυρὶ ἀναπτόμενοι, Ἑρμίππε ἔνδοξε, σὺν Ἑρμοκράτει καὶ Ἑρμολάῳ τε, καταφαιδρύνοντες ψυχὰς, πιστῶν θείᾳ χάριτι, καὶ ἐκδιώκοντες, δυσσεβείας τὴν ἀχλὺν πανάοιδιμοι.

Στόματι ἅπαντες λαμπρῷ, καὶ φαιδρῷ τε φρονήματι μέλψωμεν, τοὺς ἀθλοφόρους Χριστοῦ, τὴν θείαν δόξαν ὥσπερ ἱμάτιον, ἐστολισμένους εὐπρεπῶς, καὶ νῦν τὰ Οὐράνια, περιπολεύοντας καὶ θαυμάτων ποταμοὺς ἀναβλύζοντας.

Ἥλιε ἄδυτε Χριστὲ, Ἑρμολάου ἱεραῖς παρακλήσεσι, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμοκράτους, καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, μὴ ἀπαρνήσῃς ἀφ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλέη σου. ἀλλὰ συνήθως ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ σύμπαντα, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, Ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀλ-

Digitized by Google

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ρώσεις βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς θεόφρων ἀντηλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὁρῶν, τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐπιχορηγήσασα κρατερῶς. ὅθεν στεφάνων ἔτυχες, τῶν ἀκηράτων Καλλιπάρθενε.

Ακούσασα φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, Θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν ἐρύτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξαίτει, πᾶσι τοῖς τῷ Θείῳ Ναῷ σου, προσερχομένοις ἐν θερμοτάτῃ Πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης Χερουβὶμ ἀνωτέρα, καὶ Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία, βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον κυήσασα, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἁπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα Καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, Τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως. καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε. Παρασκευὴ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη. ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς αἴνους ϛ΄. προσόμοια. Ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνή, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκεῖναις, ἐκεῖθεν ἐκομίσω, χάριν σοφή, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύματα μυσαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Ρήξασα κράτος τυράννων, εἰδωλοθύτων σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα Παρθένε, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθης, οὔτε κρημνὸν, μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμοὺς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμὸν, τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγήν.

Ἀσκήσει πρῶτον τὸ σῶμα, τήξασα ἔνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλοῦσα, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνείᾳ δοκιμασθεῖσα, ταῖς αἰκίαις Καλλιπάρθενε.

Δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἐν Πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν Λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. ἀκούσωμεν τῆς Παρθένου ἐγκώμιον. ὦ Παρθενία ναὸς Θεοῦ. ὦ Παρθενία Μαρτύρων δόξα. ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὴν Ἀκολουθίαν ζήτει Δεκεμβρίῳ, δ΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, γ΄. Δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος δ΄.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων ὅτε τὸ φιλάνθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος, τότε τὴν φερώνυμον κλῆσιν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὑράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

  Ὁ ἐπαξίως

Digitized by Google

Ὅμοιον.

Ὁ ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσέβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, θεοσεβείας, καὶ πατρικὴν μισήσας δυσσέβειαν. τότε σοι τὴν ἔνθεον, αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἄβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θείᾳ προγνώσει προειδώς σου, Παντελεῆμον σοφὲ, τὴν λαμπρότητα. ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ὁ ἐξ ἀΰλων πηγῶν τῆς σωτηρίας, τῶν θείων ἰάσεων ἀεὶ τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαψιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἔνδοξον σοῦ καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θείᾳ τοῦ τῆς καταύγασον, θεομιμήτῳ κεχρημένος, προσωνυμίᾳ σαφῶς καὶ χρηστότητι. ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἐξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα, πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἑόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς Ἰατρὸς, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στεῤῥὸς ἀθλητής. καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτ. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε. Εἴσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ
μγ'. 9. ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γένεσθέ μοι Μάρτυρες καὶ ἐγὼ Μάρτυς, Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγώ εἰμι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν.

Ζήτει ταῦτα ἐν τῇ, κε'. Μηνὸς τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'. Βυζαντίου.

Ἀγῶνα καλὸν ἠγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ Μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεῆμον. διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εἰληφὼς τὰ ἄνω Βασίλεια. ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἀναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. καὶ τραύματα διώκεις τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. ἀλλὰ πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ Κόσμῳ, εἰρήνην σταθηρὰν, καὶ τοῖς σε ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀπεσείσω τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς Παμμένδοξε, καὶ τοὺς λόγους τῆς Μητρὸς, ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν. καὶ ἰατρὸς ἄριστος ἐδείχθης, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξε. βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὗρες κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέν. καὶ πρὸς Θεὸν ἀξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. διὸ

Digitized by Google

μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Μητρὸς εὐσεβοῦς, ἐπιποθήσας Πίστιν, τοῦ Πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν. ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας. Παντελεῆμον Μάρτυς εὔδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσούντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παθῶν διώκτα, πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν Πίστει τελοῦντας, τὴν ἀσέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος Πλ. ά. Γερμανοῦ.

Ἡ παμφαὴς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς Ἥλιος τοῖς πέρασι, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάθη θεραπεύουσα. ἱκετεύει γὰρ ἀεὶ Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδυσάμενον, τὸν φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης, καὶ ἀειλαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας. διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἴπωμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς εὔδοξε, γενοῦ ἡμῖν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια. Ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην, τοῦ ἐλεήμονος, μετ᾽ ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον, ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τὴν συμπάθειαν ζηλώσας τὴν παρ᾽ αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐκομίσατο.

Στ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σου χάριν, ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὗρες, Μάκαρ θεωρίας, τῆς ἀληθοῦς, εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄθλους ἐκδιηγήσαιτο, Παντελεήμων Μάρτυς, οὓς ἀνέτλης γενναίως; ἅπασαν ἰδέαν, τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ΄. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν, πατρικὴν ἀθείαν βδελυξάμενος, τῷ Ἰατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἰατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας. καὶ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτὴς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτὴς ἀναδέδειξαι. ἀλλ᾽ ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὔτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον, κεκτημένος Παντελεῆμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ Οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε. καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ.

Ἀθλοφόρε Ἅγιε, καὶ ἰαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, οἷον βούλει.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον ἡ συνήθης στιχολογ.

Μετὰ τὴν ά. στιχολ. κάθισμα. Ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μητρὸς τὸ εὐσεβὲς, σὺ ἐτήρησας Μάκαρ, Πατρὸς τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω. ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἰατρεύειν σὺ, τῶν ἀσθενούντων τὰ ἄλγη, Μάρτυς ἔνδοξε, Παν-

Digitized by Google

τελεήμων τῇ πίστει, θερμῶς προστρεχόντων σοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ Ἀθλοφόρον οἱ Πιστοὶ γενναιότατον, ἀνευφημοῦμεν ἅπαντες Μαρτύρων καλλονήν, Πίστει ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε, τοὺς σεπτούς σου ἀγῶνας, μελῳδικῶς δοξάζομεν σοφὲ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς ῥιπίδας, τίς ἐξαπεῖ μὴ διώκσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνας σου, Παντελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα. Δίς.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σὲ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας, πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὸ ἔλεός σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν. ὁ Ν.

Εἶτα, τὸ Πεντηκοστάριον. Ἦχος β΄.

Ἐλεήμονα Χριστοῦ, Παντελεῆμον μιμητὴν ἐκδυσώπει, Θεοῦ Ἰατρὲ, ἀπαλλάξαι με παθῶν καὶ ἐλεῆσαί με.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς΄. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Θεοφάνους.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον, ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σὲ ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε, τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ψαλμικῶς Ἁγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἷά περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστῆναί με, δέξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας. ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Παντελεήμονα τὸν πανάριστον Μάρτυρα μέλπω. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν πρώην ἤγειρας. νῦν δέ με παμόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὦ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

Ἀνατείλας οἷά περ ἀστὴρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικήν, καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονήν τε σώματος, τὴν ἀπρέπειαν,

πεῖραν, τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὡραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ Κόσμῳ καὶ Χριστὸν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ, τοῦ Βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας, θεραπεύων, πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸς, τῆς ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείαις ἀγλαΐαις, Μάκαρ ἀποστίλβων τὴν λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

Εὐλογίαις Παρθένε σεμνὴ, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τοῦ Κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας. ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν. Καταβασία.

„Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον, ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

„Εὐφράνθησαν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρὸς σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Παναμώμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα. ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἠδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεχομένη σπόρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντίου δόγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπρεπῶς ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων παριστάμενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν Τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μισήσας σου τὴν ἀσέβειαν, ἀγαπήσας ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεΐαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος. Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν Κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε ὃν μοῦ δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

„Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν Πίστιν κηρύξας τῷ σῷ Πατρὶ, ἀφείλκυσας Πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀσεβείας, καὶ Τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν Δαιμόνων κατῄσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος. ὅθεν καὶ τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος, τὰς νόσους τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων ἰώμενος, Παντελεήμον Πανεύφημε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς Κτίσεως. ὅθεν Παναγία δυσωπῶ σε Παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου.

Digitized by Google

Δέσποινα Ἁγνὴ Ἁγία Θεοτόκε, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι. καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις Παναμώμητε.

ᾨδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ Πρέσβυς „οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ Κύριος, „σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν „ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι, δόξα τῇ „δυνάμει σου Κύριε.

Ἐσταγόνα μοι, κατανύξεως ὄμβρισον Δέσποινα, ἐξαίρουσα ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβερὰς ἐπικλύσεις ἀναστέλλουσα.

Ῥομφαίᾳ με, ἡδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν ἄχραντε, μὴ ὑπερίδῃς. ἀλλ᾽ ἴασαι, λόγχῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ Σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, Δεσποτείαν ἁπάσης τῆς Κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος θείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν ἡμῶν προστάτιν Παναμώμητε.

Ἄλλος. Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Νυττόμενος, τῷ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἣν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι᾽ αἰῶνος ἐλπίδας προορώμενος.

Αἰνέσεως, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα. ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Ῥερωμένος, βασκανίᾳ καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τούτους ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ Τυραννίδα τροπωσάμενος.

Ὁ πρεσβύτου, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, Πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεήμον ἐζώγρησε, θείαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ Παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνιδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι. μόνη γὰρ ἀμφότερα, πρὸς ἓν συνῆψας Παρθένε Παναμώμητε.

Καταβασία.

„Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου „Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς „Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης, ῥύσῃ τοὺς „κραυγάζοντας, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύ„ριε.

ᾨδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

„Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας „Χριστὲ ὁ Θεός. διὰ σοῦ γὰρ Δέσπο„τα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέ„ρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγω„γὴν ἐσχήκαμεν.

Ὁδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκοῦσα ἄχραντε ὁδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθεῖαν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βάραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

Ζημιώσας φρενὶ, ἑαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένε Ἁγνή, ἀσώτως ἐβίωσα, χώραν μακρὰν παθῶν πλανώμενος. ἀλλ᾽ ἐπιστρέψαντα σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσιν.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρρύτων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαιόμενον, τῶν ἁμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν Δαιμόνων, Παρθενομῆτορ Ἄχραντε. Ἄλλος. Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Περιχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς τοῦ Μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θείᾳ. καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους, ὑπομένων χαίρων ἐκραύγαζες· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἀθλητικῶν, προϊστάμενος Μακαραγωνισμάτων, θείᾳ δυναστείᾳ περιεγένου, τῆς τῶν ἀθέων δυσσεβῶν Τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικήν, σὺ τὴν ἔνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλαῖον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλαίως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ Μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θείου, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ἀσυμφωνῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ Ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας,

Digitized by Google

ρείας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ, Χριςῷ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτειραν. ἄλλην γὰρ ἐκτὸς σοῦ, ἁγνὴν οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

„Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον φάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριςὲ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτί σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὔθυνον.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Μή με δείξῃς δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα. ἀλλ' ἀμέμπτως προσβλέψαι μοι, τὸν κριτὴν καὶ Υἱόν σου δυσώπησον.

Λογισμοῖς παροργίζω σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέσμοις μου πράξεσιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου οἴκτειρον σῶσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταίσμασιν, ὡς τὸν κριτὴν κυήσασα, καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσια, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις θεόσοφε.

Ἐστεφανίτης ἐδείχθης παράδεισος. σὺ διὰ πυρὸς γὰρ διῆλθε καὶ ὕδατος, καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνεῖλες τοὺς ἄφρονας.

Τῶν Τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαθλήσας Θεόφρον ἐν χάριτι. Θεοτοκ.

Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἁγνὴ περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ σώματος, ὁ τῇ θείᾳ μορφῇ ἀπερίγραπτος. Καταβασία.

„Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Κοντάκ. Ἦχ. πλ. α.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύςως, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Ἀναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἄθλησιν, τοῦ Πιςοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριςοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιςα οἱ βορβορώσαντες ὡς κἀγὼ τοὺς ἑαυτῶν νοῦς. ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων, ἀγαπητοὶ τὴν θεραπείαν παρέχει. σπουδάσωμεν οὖν Πιςοὶ ἀδελφοὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ῥυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύςως, σῶσον ἡμᾶς Κύριε:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος, καὶ Ἰαματικοῦ Παντελεήμονος.

Στίχ. Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἷμα σῆς κάρας,
Δι' ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριςὸς χέει.
Φάσγανον ἑβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Νικομηδείας. Πατρὸς μὲν Εὐςοργίου τινὸς Ἕλληνος, ὕςερον δὲ Χριςιανοῦ γεγονότος ταῖς τοῦ Υἱοῦ νουθεσίαις. Μητρὸς δὲ Εὐβούλης ἐκ προγόνων τὸν Χριςὸν σεβομένης. Ἐκπαιδεύεται οὖν τὴν Ἰατρικὴν ἐπιςήμην, παρὰ Εὐφροσύνου δόξαν μεγίςην ἔχοντος, ὃς καὶ ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἀφικέσθαι. Τὴν δὲ κατὰ Χριςὸν Ἰατρικὴν τέχνην καὶ πίςιν, παρὰ Ἑρμολάου τοῦ πρεσβυτέρου μανθάνει. Δι' ἧς παῖδα τινὰ ὑπὸ ἐχίδνης πληγέντα, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέςησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριςόν. Βαπτίζε-

Digitized by Google

τίζεται οὖν παρὰ Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου, καὶ χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν. Ὁ δὲ τρόπος τῆς Μαρτυρίας αὐτοῦ, γέγονεν οὕτω. Τυφλός τις προσελθὼν πρὸς αὐτὸν, ἔτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως, τίς αὐτῷ θεραπείας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων εἶπε (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα,) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστὸν, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς ἔφη πιστεύειν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εὐθὺς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ὁ δὲ Παντολέων ἤχθη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ μήτε ὑποσχέσεσι, μήτε ἀπειλαῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως σαλευθεὶς, τύπτεται δεινῶς, καὶ λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφιανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος ἐν σχήματι Ἑρμολάου τοῦ Πρεσβυτέρου, θαῤῥεῖν παρακελεύεται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολίβδου ἔνθα ὁ Ἅγιος ἐβλήθη, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰς ἣν ἀπεῤῥίφη, ἔδοξε συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ. Διαμείνας οὖν ἐκ πάντων ἀβλαβὴς, θηρίοις ἐκδίδοται. Ἐξ ὧν ἀσινὴς διαφυλαχθεὶς, δεσμεῖται τροχῷ καθηλωθέντι μαχαίραις, καὶ ἀφεθέντι ὑψόθεν κατὰ πρανοῦς. Εἶτα δεξάμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, ηὔξατο, καὶ φωνὴ ἄνωθεν ἠνέχθη αὐτῷ. πληρουμένης δὲ τῆς Εὐχῆς, καὶ ἀντὶ Παντολέοντος καλοῦσα αὐτὸν Παντελεήμονα, καὶ ἐν τῷ μέλλειν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημίου τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σίδηρος καὶ ἐτάκη ὡσεὶ κηρός. καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ θαύματι, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἅγιος Μάρτυς ἑκουσίως τὸν αὐχένα προτείνας, ἐτμήθη τὴν κεφαλήν. Λέγεται δὲ ἀντὶ αἵματος γάλα ῥυῆναι, καὶ τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἐν ᾧ προσετέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς Τυφλὸς, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Αὐγὴν ἐφόρων σαρκικῶν Τυφλὸς λύχνων.
Καὶ ψυχικὴν ἤθροισεν αὐγὴν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, „Τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα „ἀνεῤῥίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεο„σεβέσι παισὶ, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος. „ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, Δαίμονας πολέμησον ἀεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατῶσαί με.

Θεὸν σωματώσασα παρθενικῶς, αἱμάτων ἐθέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον. διό με τοῖς πάθεσι καταῤῥυπούμενον, καὶ καταφθειρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδείαις ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησιν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμώμητε. τοὺς παῖδας γὰρ οὐκ ἔφλεξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου τὸ πῦρ τὸ ἄσεκτον. ὅθεν ἱκετεύω σε, πυρὸς τοῦ αἰωνίου ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου.

Ἄλλος. τοῦ Ἁγίου. Εἰκόνος χρυσῆς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας τὸν ἐχθρὸν λιμὴν πανεύδιος, τοῖς ἐν θαλάσσῃ παραδίδιμε, χειμαζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου. οὓς καὶ μέλπειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαβόντι τὴν πεισόλβιον, καὶ μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἁγίων ψυχαὶ, καὶ Δικαίων οἱ χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορεύτην σε Μακάριε. ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελῳδεῖς ἀγαλλόμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρὶν, ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν στρεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς σημανθέντας τῷ αἵματι,

ματι, τῷ ἐκ τῆς πλάγρας τοῦ Υἱοῦ σου, προελθόντι παράνομε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα. Καταβασία.

„ Ἀβραμιαῖοι ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖ„ δες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, „ ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες, ὁ τῶν Πατέρων.

Ὠδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

„ Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, „ τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ „ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγου„ σα, τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας „ εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζήλου τὰ καλὰ, κακῶν μακρυνομένη, δι' ἐμμελείας θείων πράξεων, ψυχή μου προσβάλουσαν, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον.

Ἔλυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκυήτορ τὸ ἀνθρώπινον. ὅθεν ἱκετεύω σε, διαλῦσαι πάντα σύνδεσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, ἄχραντε συνδεσμοῦσα, θείᾳ στοργῇ με τοῦ Κτίσαντος.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίαν σκυθρωπάζουσαν, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταφαίδρυνον, καὶ δόξης με ἀναδεῖξον, μέτοχον ἀϊδίου, ὅπως ἐν πίστει δοξάζω σε.

Ἄλλος. τοῦ Ἁγίου. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυΐας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ Πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδοῦσα τὸ φῶς, τοῖς πίστει Παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγοῦσα.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιβάσθης, καὶ θεόκλητος ὤφθης, προσηγορίᾳ Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρων τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀπόνοιαν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχίαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει τῶν ἐπωδύνων παθῶν, τὰς ῥίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τῷ ἀθανάτῳ Πατρὶ, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

„ Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρὶ „ πολεμούμενοι ζήλῳ, Τυράννου καὶ φλογὸς „ ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέ„ σον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔ„ ψαλλον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Ὠδὴ θ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ „ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου „ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, „ συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν „ πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Γευσάμενος βρώσεως, καὶ προσηκάμενος θάνατον, ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ ξύλου πικρῶς ἐτρύγησε. ξύλῳ δὲ παγεὶς ὁ Υἱός σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγασεν ἄχραντε· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Βασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, ᾅδου τὰ βασίλεια Κόρη. ὃν ἐκτενῶς δυσώπει τῆς ἄνω, Βασιλείας ἅπαντας, ἀξιῶσαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἀγάθυνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἰδομένη κακωθεῖσαν ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὅλη. καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθὰς πύλας εἰσάγαγε.

Ἄλλος. τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Μετέσχηκας γηθόμενος, πρὸς ἀρετὴν τὸ ἔσχατον. ἔνθα κατασκηνώσας Μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἠξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, ὡς αἷμα τὸν ἀπέραντον.

Ἐφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου ἀποπληρώσεως, συναζόμενος ἔτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν Παμμάκαρ χυθέντι, παρ' οὗ χαίρων εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγώνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὥσπερ πάλαι συνεχαλίνωσας. οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι Μαρτύρων, τὴν ἀρετὴν καὶ ἄλογος φύσις. διό σε πανάφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλου-

Ηλιακὴν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἰαμάτων ἡμῖν δωρούμενος, καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παραχών, παντὶ θλιβομένῳ, καὶ λιμένα εὔδιον, καὶ προστάτην καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν Οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς Θεὸν αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν παρύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Καταβασία.

„ Ο τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ „ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος „ ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις „ συναναστραφῆ· σὲ Θεοτόκε διὸ πάντες „ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλάϊσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, ὑφαπλωθὲν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτανεύσον, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, ἀνυμνοῦσιν Ἅγιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στ. δ. καὶ ψάλλομεν ἦχ. προσόμοια. Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ελεον Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμον σαφῶς, ὁμομάθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι. ὡς συμπαθὴς γάρ, ἠλέεις ἅπαντας, δαψιλῆ παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν ἔνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε. Δίς.

Εργον προνοίας τῆς ἄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται. τῶν σωμάτων πάθη γάρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἕτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος ἰατρεύων ἅπαντας, καὶ ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει θεόφρων τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονήν, ἀνθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς ὡραιότητι. καὶ τοὺς ὁρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν. ἄνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφὼς, πίστει τε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Δευτεροῦντες τὸ, α΄. Δόξα. Ἦχος δ. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη. δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ᾄσμασι τοῦτον καταστέψωμεν. τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδρείως ἐτροπώσατο, καὶ τῶν Τυράννων τὰς ἀπείρους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἄνω κλήσεως. καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλεται. ἀλλ' ὦ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζομένων, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ. καὶ ς΄. Ἀπόστολον, Ζήτει Ὀκτωβρίῳ, κς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΗ.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἑσπέρας, στ. προσόμοια. Ἦχος α.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Εν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ προετιμήθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας πλήρεις, καὶ φωτισμοῦ,

καὶ

καὶ τῆς χάριτος ἔνδοξοι. Καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύστως τοὺς Οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφραινόμενοι.

Φωτιστικαὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδειχθέντες Κόσμῳ, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος, ἠστράψατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Εὐφημείσθω Νικάνωρ ὁ Ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ Θεῖος, οἱ πληρωταὶ, τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρεσβευταὶ, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμότατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεομακάριστε Κόρη τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ὡς ἀμεμφὴς προστάτις, τῶν Πιστῶν Θεόπαις, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμὸν, ἀντιμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμὸς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Παναμώμητε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἁγνὴ, οἴμοι τέκνον γλυκύτατον. τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ συνήθης Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὰς αὐγὰς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει τῇ πρὸς τὸ θεῖον πάνσοφοι, φῶς χρηματίσαντες, τὴν ὑμῶν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἑορτὴν ἑορτάζοντας, παθῶν ἀχλύος ῥύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώσατε.

Ἐθέλχθητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χριστοῦ μακάριοι, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου τοῦ φθαρτοῦ, εὐσεβῶς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολουθήσατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτῆρες ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς φωτοδότιδος, φωταγωγοὶ γενόμενοι ψυχῶν, Παρμενᾶς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ θαυμάσιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ θεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Πορεῖαι αἱ τοῦ Θεοῦ Παναμώμητε, ἐν σοὶ ἐγνώσθησαν, γεγεννημέναι ξένῳ τοκετῷ, ἀσυγκρίτῳ ἑνώσει τε. ὅθεν ὡς πάντων Δέσποιναν, τῶν ποιημάτων σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ὡς ὄντες Πνευματικαὶ, νεφέλαι ὕδωρ ἀληθοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς ἔνδοξοι, ἐν ἁγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐκλογὴ, ὡς πεπλησμένοι τῆς αὐτοῦ χάριτος, διακονεῖν πάνσοφοι, χρείαις τῶν Ἁγίων ἐτάχθητε.

Ὑμνήσωμεν Παρμενᾶν, τὸν εὐκλεῆ καὶ τὸν σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχορον, καὶ τὸν ὑψηλόνουν Νικάνορα.

Θεοτοκίον.

Σταλάζοντα γλυκασμὸν, καὶ ἀπολύτρωσιν κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, Ἄχραντε Παρθένε Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκεύη ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε Πίστει. Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ Τίμων ἔνδοξε. ὅθεν σήμερον, τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, ἑορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νυμφίκε Ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ Παναμώμητος Μήτηρ νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐναστράψαντες τῷ ὕψει τῆς Ἐκκλησίας, ὥσπερ ἀστέρες ἄδυτοι, τὸν τῆς δυ-

Digitized by Google

σεβείας, σκοτασμὸν διέλυσαν, καὶ Κόσμον ἐφώτισαν, οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Υπηργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ, Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορε παμμάκαρ, ἄριστος διδάσκαλος, καὶ θεῖος πρωτόθρονος, Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Ιέρας θεῖον ἐκληρώσω Νικάνορ Μάκαρ, σφαγιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δισχιλίοις, εἰς Χριστὸν ἐλπίζουσι, καθ' ἣν τετελείωται, Στέφανος ἡμέραν ὁ πρωτάθλος.

Θεοτοκίον.

Απαραλλάκτως ἐκύησας Θεὸν Λόγον, σωματωθέντα Πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον. ὅθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σοὺς, μαθητὰς ὥσπερ σάλπιγγας, ἀπέστειλας ἐγείρουσας, ἐκ μνημάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τίμων ὁ ἱερὸς, Ποιμὴν Βόστρων γενόμενος, ἠνέγκατο Μαρτυρίου, τὸ μακάριον τέλος, πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ο μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψεσι, κεκοίμηται ἐκτελέσας, σὺν σπουδῇ θερμοτάτῃ, τὸ θεῖον διακόνημα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε δι' ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Πανάμωμε τοῦ ἀδύτου, καὶ τῆς τῶν τυραννούσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Νικάνωρ, τὴν ζωὴν καταγγέλλων τὴν ἄληκτον, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χερσὶν ἀναιρούμενος.

Ο μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσαγαῖς ἀνέμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος.

Η θεία, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἔμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἁγιάζει πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων ταύτην μακάριοι. Θε.

Τάξεις σε, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραίρουσι, καὶ Ἀποστόλων χορεῖαι, καὶ Μαρτύρων δῆμοι Θεοκυῆτορ. τὸν γὰρ πάντων Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας.

Ο Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Α. Τετρὰς μαθητῶν τοῦ θεανθρώπου Λόγου, Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ. Εἰκάδι ὀγδοάτῃ μυστῶν ξυνελήλυθε τετράς.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐν διαφόροις τόποις ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν Λόγον τῆς Πίστεως, καὶ ὁμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Υἱὸν Θεοῦ, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἔλαβε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Οὗτος στρατιώτης ἦν. καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ Ἡγεμόνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθεὶς, παῤῥησίᾳ ὡμολόγησε τὸν Χριστόν. ὅθεν τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ τοὺς ἀστραγάλους τρυπηθεὶς, καὶ σχοινίοις περιληφθεὶς, σύρεται ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀγκύρας, ἕως τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντος καὶ ὁρῶντος τοῦ Ἡγεμόνος. ἐκεῖσε δὲ ἐν γλωσσοκόμῳ βληθεὶς, ῥίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστὰς Θεῖος Ἄγγελος, ἐξήγαγε τὸ γλωσσόκομον ἐπὶ τὴν ξηράν, καὶ εὑρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἅγιος ἀβλαβὴς, ψάλλων ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγεμὼν καὶ αἰσχυνθεὶς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνεῖλεν ἑαυτόν. ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς δεξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς Θείας Δωρεᾶς, διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανόθεν περιστερᾶς ταῖς χερσὶ τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου, τὸ Πνεῦμα παρέθετο. καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ Λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει Ἀγκύρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου. Καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίας. Καὶ Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κωτιλιανοῦ, Δάδα, Μαξίμου, καὶ Καλ-

Digitized by Google

Καλλινίκου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ὁλικωτάτῃ διανοίᾳ Χριστὸν ἀγαπήσαντες, μόνον τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῶς, παναοίδιμοι ἀσύγκριτον, κλῆρον εἰλήφατε, τὴν Βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

Ὑπὸ τοῦ Λόγου, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατείλαντος, λόγῳ, τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν Πιστῶν σωτῆρες ὤφθητε, τούτους μετάγοντες πρὸς τὴν ὁμολογίαν θεόληπτοι.

Ἤθλησας ξένως, Νικάνωρ ἀναιρούμενος, γνώμῃ, δυσσεβῶν Ἑβραίων καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, ἐβόας τῆς δόξης σου.

Θεοτοκίον.

Λόγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ Οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζεις τοῦτον Παρθένε, λόγον παρέχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

ᾨδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἰλύος ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ ματαιότητος, τοὺς πειθαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τῆς γνώσεως, ἀναβιβάσαντες Θεοῦ, εὐαρεστοῦντας καλῶς, καὶ βοῶντας· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ θεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐν θείοις ᾄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανεύφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμάσιος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἐθνῶν, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὑμᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκείτους Κύριος, μαθητὰς εἵλετο, συνταττομένους μὲν ἔνδοξοι, τοῖς λεχθεῖσιν ἑβδομήκοντα, ἐκλελεγμένοις δὲ καλῶς ὡς πλήρεις Πίστεως τῶν Ἁγίων, διακονῆσαι ταῖς χρείαις πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῶν θεηγόρων αἱ φωναὶ, πέρας ἐδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον, ὑπ᾽ ἐκείνων τὸν δηλούμενον, ὡς σωτηρίαν τῶν Πιστῶν Θεοχαρίτωτε, τῶν βοώντων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ᾨδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὡραΐσθητε σκηνὴ τοῦ Λόγου, πᾶσαν χαρισάμενοι τὴν αἴγλην, πρόκεισθε σεπτοὶ διακόνων, Ἁγίων χρείαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρρήτου ἀπολαύοντες.

Σήμερον ἡ σύμπασα Κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην ἑορτάζει, Τίμων Παρμενᾶ καὶ Νικάνωρ, σὺν τῷ Προχόρῳ τῷ χριστοκήρυκι, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς Θεόπται παμμακάριστοι.

Ἤρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων χορείαις, καὶ ἀσωμάτων ἀγαλλόμενοι, μεθ᾽ ὧν ἀεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ Στεφάνωμα.

Ὁ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄.

Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν προσόμοια. Ἦχος πλ. δ΄. Τοῦ Ἁγίου.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προελόμενος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεικονίσας· ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀμεταστάτου μακαριότητος· ἔνθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἔνδοξε.

Ὅμοιον.

Digitized by Google

Ὅμοιον.

Μάρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανάτους μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλεῖψαι γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχώμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἄθλων σου, καταβαλών, καὶ τῇ τῶν αἱμάτων σου, καταποντίσας ῥοῇ.

Ὅμοιον.

Τὸν τῆς ἀσεβείας πρόμαχον, καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ἰαμάτων τὸ ἀδαπάνητον, ὄντως θησαύρισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἄφθορον, ὡς τῷ Θείῳ Πνεύματι διαλάμψασαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στεῤῥῶς, καὶ πολύπλοκα βάσανα, ὑπομείνασαν, εὐφημοῦμέν σε πίστει, Θεοδότη, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγῆ καὶ σωτήριον.

Ὅμοιον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ Πίστεως, ὥσπερ προῖκα πάνσεμνε πολυτίμητον, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἄθλησιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμούς, τὴν τοῦ αἵματος πρόχυσιν, καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσῳκίσθης τὸν θεῖον, στεφηφόρος, Θεοδότη ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμώντων πρεσβεύουσα.

Ὅμοιον.

Ὡς γενναίαν ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὔας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμέν σε ἔνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος, Θεοδότη, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτηδείου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα, καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα· Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὔας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλίμαξ νοητή, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς Οὐράνιον, καὶ ἀκήρατον δόξαν· Χαῖρε κράτος, ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀῤῥαγὲς φυλακτήριον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς, ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἁγίων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ᾠδὴν δέχου ἀμέμπτως.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ἅρματα Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος. ᾄσωμεν αὐτῷ ᾆσμα καινόν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἅρματι νοητῷ, ἐπιβὰς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Θείαν περιβολήν, ἐνδυσάμενος σοφέ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ὥρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς, δεσμοῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον, ἔῤῥιψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσί σου συνέτριψας. Στ.

Ἣν ὑπὲρ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορὸς, ὡς πύλην Οὐράνιον, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον, ἀεὶ Παρθενομήτορ' Ἅπαντες, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν

Τὴν πρὸς Θεόν μοι Μάρτυς ἰθύνον τρίβον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τῆς θείας φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρυνέσθαι, τοὺς ὑμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον, μαρτυρικῇ λαμπρότητι, καὶ Παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Ἡ θείῳ δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθὺν, Θεοδότη Παμμάκαρ, Πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νομίμως πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν θεοπνεύστων λόγων διδαχαῖς, κοσμουμένη λαμπρότατα, καὶ τὰς ὕλας ἐμώρανας, τῶν ἀσεβούντων παμπαοίδιμε. Θεοτοκίον.

Παρθένος τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθης Χριστῷ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐμπυρωμένη Ναὸς γέγονας.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

„Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,
„στερέωσόν με Κύριε. ἵνα ὑμνῶ σε εἰ-
„λικρινῶς, καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου. οὐκ
„ἔστι γὰρ Ἅγιος πλὴν σοῦ φιλάνθρωπε.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν, εἰς ὀσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Ἀπεριβλάβητος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστὴς, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Κατατεμὼν τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας παμμάκαρ, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους προσάξας τῷ Δεσπότῃ σου. Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε τοῦ τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη Μήτηρ γέγονας. ἐν τῇ νηδύϊ σου τὸν πρὸ σοῦ, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένος, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥήμασι τοῖς φιλοθέοις, οἷα σαλπιγξὶ τὰς φυλακὰς περιχεθεὶς ὁ δυσσεβὴς Τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ἔφερε το, ἀντικαταχέειν τὴν ἀνδρίαν σου.

Ὁ πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὔτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας. ὅθεν δειναῖς μάστιξι, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Θυμίαμα προσηνὲς, ἐπιτεθὲν Μαρτυρικοῖς ἄνθραξι, τῷ μονοτρόπῳ ἄνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας Πίστεως.

Ζῆλον ἔνδοθεν, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀμοιροῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας, καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον Κάθισμα. τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἁγνείας τὴν ψυχὴν ὡραιώσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύωσαι, ὥσπερ ἄμωμος Μάρτυς. ὅθεν σε ἠξίωσεν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς. σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Digitized by Google

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ πάναμώμητος ἀμνὰς ἡ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύναις τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα μὲν πάσχεις, ὑμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Λελουμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς, τῶν σῶν αἱμάτων, παμμάκαρ ὤφθης, καθαρώτατος τῷ Πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας, τῶν Ἀσωμάτων Μάρτυς Καλλίνικε.

Λίθος ἔντιμος ἀληθὴς, ᾠκοδομήθης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ναοὺς εἰδώλων ἔσεισας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνστάσει τῶν ἄθλων σου.

Τὰ βέλη τὰ τῶν ἐχθρῶν, θωπείας ὄντως ἀπώσω Μάρτυς, ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥωννύμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστησας τρόπαιον.

Θεοτοκίον.

Νῦν σε Βάτον τὴν ἐν Σινᾶ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον ἑώρακε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδύϊ φέρουσαν Ἄχραντε.

Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν.

Ἐπτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότου, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, οὐκ ἤσθου Θεόφρων, τὸν νοῦν μεταστήσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

Ὁ ἀπατήσας τὴν Εὔαν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται Κόρης, ὑπὸ πόδας ὡραίας, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς οὔσης θεόφρονος.

Νενυμφευμένη νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαρκὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰωνίας λήξεως, τυχοῦσα πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι ἐβόας· σύ μου εἶ φιλάνθρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνατείλόν μοι Κύριε, τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου, ὅτι πρὸς σὲ Χριστὲ τὸ πνεῦμά μου ὀρθρίζει. σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον, τῆς εἰρήνης Βασιλεῦ.

Ἀλύϊ περιέπεσα ἀνυποστάτῳ Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἁμαρτίας τε, καὶ τῇ καταιγίδι τῶν δεινῶν μου πράξεων, ἐμπαγεὶς; κραυγάζω σοι· σὺ γενοῦ μοι βοηθός.

Κρηπῖσι καθηλούμενος τοὺς πόδας Μάρτυς ἔψαλλες. ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Μαρτυρίου σου πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένω στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

Ἐλαίῳ σῷ τὸν ἔλεον, καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ Μαρτυρίου τὴν λαμπάδα σου, ἐφαίδρυνας παμμάκαρ. δι' ὃ καὶ ὅλος γέγονας, ἱερεῖον ἄμωμον, ὁλοκαύτωμα δεκτόν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεῖον Λόγον φέρουσα, ὑπὲρ λόγον Πανάγνε, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ὁ νοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότη, τῶν τοῦ Κόσμου ἡδέων, ἀτόμως κατεφρόνησεν.

Ἰθύνουσα τὸν σὸν, λογισμὸν πρὸς τὴν μέλλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασάνων, καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

Μακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδώρηταί σοι θεόφρων, ἀντὶ κόπων ὧν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ, ταῖς Παρθένοις καὶ Μάρτυσι, πηγάζουσιν ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχό-

Digitized by Google

ἐνηχόμενος, σὺν τῷ Προφήτῃ κραυγάζω· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ἡ τῆς ποίμνης σου μάνδρα ἀνεπίβατος, ἐκ τῶν θηρίων ἐτηρήθη τῶν αἱρέσεων. τῶν σῶν γὰρ ἄθλων ἔνδοξε, κατέχουσα τὴν στεῤῥὰν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὤφθη διώκτρια.

Νὺξ ἠλάθη τῆς πλάνης τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξαναστέλλειν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξε, τῆς Τριάδος Ὁπλῖτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς τῆς Πίστεως κῆρυξ ἀκριβέστατος, τῷ ἀσεβοῦντι ἐβόας ἑτοιμότατα. τί ἀπειλεῖς τῷ ἔχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στεῤῥοτέραν; τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀθέων κωφά.

Θεοτοκίον.

Διαμείνας ἐκ τόκου ἀπειρόγαμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαφος. τὸ γὰρ ἐν σοὶ Μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔννοιαν πᾶσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ῥομφαῖαι, αἱ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον. μιᾶς γὰρ νεανίδες τοῦτον, καὶ Παρθένοι κόραι καταπατοῦσι, τῇ δυνάμει τῇ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ῥωννύμεναι.

Μίαν πτῶσιν, τῆς Προμήτορος Εὔας ἀνορθῶσαν, αἱ θυγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄθλοις στεφανωθεῖσαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

Ὑπὲρ τῆς, τὴν τοῦ πυρὸς δριμύτητα πάνσοφε, τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότη Μάρτυς πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Στόματι, Θεολόγῳ καὶ γλώσσῃ θεόφρονι, τοὺς τῶν Τυράννων θωπείας, ἀπεκρούσω Μάρτυς, τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογοῦσα τῆς Θεομήτορος.

Ὁ Εἱρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στ. Βληθεὶς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ. Τὸ νικοκαλλὲς εὗρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκάδι ἀμφενάτῃ φλὸξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Οὗτος ἔσχε τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφερόντως, στοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ. καὶ πολλοῖς Διδάσκαλος ἐγένετο σωτηρίας· καὶ τοῖς περὶ τὰ εἴδωλα μεμηνόσι, παρῄνει ἀπέχεσθαι, τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς ἐπιγνῶναι. ὅθεν συλληφθεὶς ἄγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάνοις, καὶ κρηπίσι σιδηραῖς ὀρθῶς ἐχούσαις ἥλους ὑποδεθεὶς, κελεύεται τρέχειν μέχρι τῆς Πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίους, π'. διϊππεύσας οὖν τὰ ἑπτὰ, ἐπειδὴ τῷ δίψει οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθέντες οὐκ ἔτι πρόσω βαίνειν ἠδύναντο, δεξάμενος, ἐκ πέτρας ἀφίκμου ἐξήγαγεν ὕδωρ, ὅπερ καὶ νῦν εἰσέτι πηγάζει. φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις πλησίον τῆς Γυστινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στ. Θεῷ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην. Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶ τέκνοις φίλοις.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Νικαίας, ἀσεβὴς οὖσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, τῇ θεογνωσίᾳ ἐκπαιδεύουσα, κατὰ τοὺς χρόνους ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. συσχεθεῖσα δὲ παρὰ Λευκαίου τοῦ Ἄρχοντος, ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν προσεκαλεῖτο, οὐκ ἔπεισε. διὸ καὶ παρεπέμφθη Νικητίῳ τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας. ὑφ' οὗ ἅμα τοῖς τρισὶ τέκνοις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν Στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐκομίσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τῷ κάμπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάμαντος, καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου. καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὶν, καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατίων τοῦ Ἑβδόμου. καὶ Μνήμη τοῦ Μα-

Digitized by Google

Μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου. Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Πῦρ φλέγον Ἄγγελος ἐν καμίνῳ „ διετίναξεν. οἱ παῖδες ἐδροσίζοντο, „ καὶ ὑμνοῦντες ἔλεγον· εὐλογητὸς εἶ ὁ μό„νος ὑπάρχων Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡδονῆς μοι πρόξενα τὰ τῶν κολάσεων φόβητρα. οὐ γὰρ πῦρ, οὐ μάστιγες, τοῦ ἀληθοῦς ἐραστοῦ, ὁ Μάρτυς ἐβόα χωρίσει με.

Νενευρωμένος ἔνδοξε, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλαίσας ἔρριψας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθης, κατὰ τῶν Τυράννων Καλλίνικος.

Διάβολον ᾔσχυνας, Ἀγγέλους εὔφρανας, τοῖς ἄθλοις σου ἔνδοξε, καὶ Χριστῷ ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ μόνος Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ἔλυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Ἄχραντε, Εὔας τῆς Προμήτορος, τὴν ἀράν. ὑπάρχεις γάρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῖς πᾶσι χαρὰν προξενήσασα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ἡ τετρωμένη, τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν Οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διοδεύσας ἀκλινῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ.

Θρηνῳδίας, τῆς ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ἔργον, Θεοδότη Μάρτυς ὁ δυσσεβής, κατατέμνων σε ταῖς μάστιξιν, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ σου κραυγάζουσαν Κύριε.

Ὑπομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνώλεθρον ὁ Χριστός, Θεοδότῃ ἐδωρήσατο, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶσαν τῆς δόξης σου. Θε.

Νενεκρωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἤγειρας, μόνη, σὺ ζωὴν ἀθάνατον τὸν Χριστόν, Θεονύμφευτε γεννήσασα. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Παναμώμητε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὰ σύμπαντα Δέσποτα, τῇ σῇ σοφίᾳ „ συνεστήσω. γῆς δὲ πάλιν ἥδρασας „ ὡς οἶδας τὸν πυθμένα, τῇ βάσει πήξα„μενος ἐπὶ ὑδάτων ἀπείρων. διὸ πάντες „ ὑμνοῦμεν ἀναμέλποντες· εὐλογεῖτε πάν„τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Χαίροις ἐντρύφημα, τῶν ὁπλιτῶν τῆς ἀληθείας. χαίροις τὸ καλλώπισμα τῆς Πίστεως καὶ κλέος. χαίροις ὁ λαμπρότατος τῶν Μαρτύρων φωσφόρος, ὁ τὴν πλάνην σχεδιάσας, καὶ τῇ ἀθλήσει σου τὸ φῶς ἀναλάμψας τῷ Κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

Ὁ τύραννος ᾐσχύνθη, τῇ τῶν ἀγώνων ἐνστάσει, ἡττήθησαν δήμιοι τοῖς μώλωψί σου μάκαρ. τοῖς ἥλοις τῆς πτέρνης σου κατετρώθη ἡ πλάνη. κατεφλέχθη δὲ πάντα, καὶ ἠφάνισται τῶν εἰδώλων τεμένη, πυρὶ ἐναθλοῦντός σου.

Ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου παρρησίᾳ Καλλίνικε χρώμενος, ἱκέτευε ἀπαύστως, τῆς ποίμνης σου προστῆναι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηρίζων τὴν πίστιν, ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

Θεοτοκίον.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσι, σκηνήν τε καὶ τράπεζαν, καὶ στάμνον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος Πανάγιον, καὶ νεφέλην καὶ πλάκα, κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον πύλην ἔνθεον. δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, ἠνοίχθη ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐδὲν ἀθλοφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μάστιγες, οὐδὲ στρεβλώσεις μελῶν, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος ἴσχυσε, διαρρῆξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργήν, δι' ἧς ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Νυμφῶνα τερπνόν, καὶ καθαρόν, ὁ σὸς Νυμφίος Χριστός, σοὶ νῦν δεδώρηται, διπλαῖς ἐκλάμψασαν χάριτι, καθορῶν σε πανσεβάσμιε· ὅν περ ποθήσασα θερμῶς, χαίρουσα ἔψαλλες εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα.

Τῷ πόθῳ κατάλληλον ἰσχύν, ὁ ἔρως ἧς σου Χριστός, σαφῶς ἐνέπνευσε. δι' ἧς

τὴν

Digitized by Google

τὴν ἄσεκτον ἤλεγξας, ἀθεότητα παρόλβιε, καὶ τοὺς ποικίλους παράνομους, ἔφερες ψάλλουσα· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ρήμασιν ἑπόμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακαρίζομεν Θεομακάριστε, μακαριότητος ἔνθεον, εἰρηκότες σε ὑπόθεσιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν, Λόγον γεννήσασαν, ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε.

Ο᾿ Εἱρμός. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄ„ χραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν ὕ„ μνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Υφάνθη σοι ἄνωθεν, ὁ χιτὼν τῆς Πίστεως. δι᾽ οὗ ἀπεγύμνωσας τὸν ἐχθρὸν, ἐν σταδίῳ Μάρτυς ἔνδοξε.

Μεμηνὼς ὁ Τύραννος, ἀποκλύειν ἔφετο, θωπείαις τὸν Μάρτυρα. ἀλλ᾽ αὐτὸς ἐν πίστει ἐστερέωτο.

Εὐθὲς ὁλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα, Καλλίνικε ἔνδοξε, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων προσηνέχθης Θεῷ.

Ωραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε, τοῖς ἥλοις πειρόμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα θεῖον πορευόμενοι. Θ.

Σκέπην σε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα Πάναγνε, καὶ ὅπλον καὶ ἄγκυραν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ἐν κινδύνοις ἀεί.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ιλεων γενέσθαι θεόφρων, τὸν σὸν ἀθάνατον Νυμφίον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ, δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντὸς ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπηδόσι ταῖς τῆς χάριτος.

Ρήματι παρέστηκας ὄντως, σὺν παῤῥησίᾳ τῷ Δεσπότῃ, οἷά περ Παρθένος καὶ Μάρτυς, δι᾽ ἀμφοτέρων εὐαρεστήσασα, τῷ τὴν ἰσχὺν σοι πνεύσαντι, καὶ πλουτοδότως στεφανώσαντι.

Ο᾿ λη εἶ καλὴ Θεοδότη, πεποθημένη τῷ Δεσπότῃ. ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ μῶμος ὅλως, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί. σὺ γὰρ διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτωσαι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ γεννήτρια ὤφθης, τοῦ τῶν ἁπάντων Βασιλέως. σὺ γὰρ ἀπ᾽ αἰῶνος ἐφάνης, ἁγιωτέρα πάσης τῆς Κτίσεως. καὶ διὰ σοῦ σωζόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ο᾿ Εἱρμός. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ἐξαποστειλ. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θαύμασα ζωηρῶν, αἱμάτων μύρον ἔβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα. καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἠξίωσαι, Θεοδότη φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η᾿ πλατυτέρα Οὐρανῶν, πρὸς Οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπῃς ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς. πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τῷ Κόσμῳ ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ΄.

Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Σύλα, καὶ Σιλουανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστ. προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζόφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι. ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, ἁγιασμὸν κομιζόμενοι.

Ὅμοιον.

Ὡς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐράνατε τὸν Οὐράνιον. καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, Πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους, τῶν ἀνθρώπων. διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Ὅμοιον.

Συνελθόντες τιμήσωμεν, καὶ πιστῶς μακαρίσωμεν, Σύλαν τὸν πανάριστον,

Digitized by Google

καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐπαίνετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ πόθῳ τιμήσωμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς τῆς Πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς ἰαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων ἐπηρείας, Πνεύματι Θείῳ διαιροῦντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι, μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν ἀρνίον τὸν ἄκακον, τὸν τὴν ἁμαρτίαν ἐλθόντα ἰάσασθαι, παντὸς τοῦ Κόσμου Πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸν σφαγέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωώσαντα τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα ἁπάσης ἀφθαρσίας, διὰ ἱεροῦ τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἀποστόλων. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμνῶ τοῦ Λόγου.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Τῷ τὴν ἄβατον.

Παραστάμενοι, θρόνῳ τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει λαμπρυνόμενοι, ἀδύτῳ Ἅγιοι, φωτισμὸν πνευματικόν, ἅπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρός, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσιν.

Ἀναλάμψαντα, δικαιοσύνης Ἥλιον. ἔνδοξοι θεασάμενοι, Κόρης Θεόπαιδος. ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέθεξιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζόφον ἅπαντα.

Νόμον ἔνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διήλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξαίροντες σοφοί, Κρήσκη καὶ Ἀνδρόνικε, Σύλα καὶ Σιλουανέ, καὶ κατασπείραντες, τὴν γνῶσιν τὴν σωτήριον.

Ἐπαινέσωμεν, Ἐπαίνετον τὸν ἔνδοξον, Καρθαγενέων καύχημα, θεῖον γενόμενον, καὶ τοῦ Λόγου Μαθητήν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ Πίστεως ἑδραίωμα. Θεοτ.

Ὑπερύμνητον, Θεὸν ἀρρήτως τέτοκας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσαντα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερύμνητε Ἁγνή. ὅθεν ἐν φωναῖς, εὐχαριστηρίοις ὑμνολογοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Κηρύξαντες τὴν σάρκωσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ Πίστεως.

Λαμπτῆρες τῆς ἀδύτου φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἠλάσατε δεικνύοντες τοῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως, τὸ φῶς Πανεύφημοι. διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

Εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε καθὼς ψάλλει, Δαβὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θεῖος φθόγγος, διδάσκων τὰ παθήματα τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν ἀνάστασιν. δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος.

Θεοτοκίον.

Εὑρών σε τῶν Ἀγγέλων καθαρωτέραν, ὑπέδυ τὴν γαστέρα σου τὴν Ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε, καὶ ὤφθη ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωριζόμενος. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρας μέγιστοι τὴν Οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψεσι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, Θαυματοφόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου Παρθενομῆτορ, ἐφαπλώσασα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας, πᾶσι παράσχου Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα γοερῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζες. οἴμοι πῶς ἔδυ τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ

Digitized by Google

Ὠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ἰσχύϊ τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διελθόντες τὴν Οἰκουμένην, καθάπερ ὑπόπτεροι, ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει δεινῶς, θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαλήνην πρὸς ὅρμον ἐπωκείλατε.

Ἐστηρίζων, παρεμμενείας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σύλα, σὺν Παύλῳ τῷ Κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα Κόσμον πολλοῖς, πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα, ἅπασι κηρύττων τρανῶς.

Αἰνείσθω, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σύλα μεγαλυνέσθω, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινείσθω Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες, βότρυες γλεῦκος, στάζοντες σωτήριον. Θεοτοκ.

Θαυμάτων ὑπερέχον πέφυκε τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα. μόνη μόνῳ γὰρ ἄνωθεν, τῆς φύσεως τὸν μονογενῆ Χριστόν, ἀποτίκτεις τὴν παράβασιν, τῶν προπατόρων, λύοντα Παναμώμε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ἠρθη τῶν σῶν, μαθητῶν ὑπεράνω τῶν Οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων, τοῖς ἐπὶ γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

Τὸ διαυγὲς καὶ ὑπέρλαμπρον σκεῦος τοῦ Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης, τὸ περίδοξον εὖχος, Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τὸν Σιλουανόν, τὸν σοφὸν ἀνυμνήσωμεν.

Ἀνδρειωθεὶς, φερωνύμως σου λόγῳ τῇ συμμαχίᾳ, Πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέσεις, ἐπιστηρίζων, παρεθείσας καρδίας, ἐπηρείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν, εἰς Θεοῦ καταμόνην. Θεοτοκ.

Ἐν ὁ Δαβὶδ, προδιέγραψεν ὄρος τετυρωμένον, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὄρος πῖον. ἐν σοὶ γὰρ Κόρη, ἐγνωρίσθησαν τοῦτο, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον, ἡμᾶς ἐπαναξαντος.

Ὠδὴ ς΄. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ὑψούμενοι πρὸς Κύριον, καθαραῖς συμμνήσεσι, τοὺς καταναλώσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα, εἱλκύσατε σοφοὶ, ὕψος πρὸς Οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

Μονάδα μὲν οὐσία, χαρακτῆρσι Τριάδα δὲ, θεομακάριστοι, ἐν τοῖς πέρασι κηρύξαντες, πολύθεον ἀχλὺν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

Κοσμώσας σου Χριστὸς, τὸν λογισμὸν Κρήσκη χρίσματι, τῆς ἀγαλλιάσεως, Χαλκηδόνος ἀρχιποίμενα, ὡς τοῦτοι Μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα. Θεοτοκ.

Ὡραίαν σε κάλλει ὁ ποιητὴς εὑράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὡραίως, ὑπὲρ ἅπαντας, Υἱὸς τῶν γηγενῶν, ὤφθη σωματούμενος, Παναγία Παρθένε παννύμνητε. Ὁ Εἱρμός.

„ Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους, ὁ Ἰωνᾶς ἐ-
„ βόησε· σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθ-
„ μένος ᾅδου. δέομαι· ἵνα ὡς λυτρωτῇ, ἐν
„ φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι
„ θύσω σοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ΄. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Σύλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονίκου.

Στ. Τοὺς Κήρυκάς σου Σιλουανὸν καὶ Σύλαν, Σῶτερ θανόντας, πῶς ἀκηρύκτους λίπω; Ἄμφω κτανέτην μύστα θεοῖο ἐνὶ τριακοστῇ.

Οἳ, καὶ κηρύξαντες ἐν Χαλκηδόνι καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν Κόσμον ἀριδήλως τὸν λόγον τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ διδάξαντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθέων διδάξαντες, καὶ βαπτίσαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλίττης.

Αὕτη ὥρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας Καππαδοκίας, ἣν καὶ ὁ Μέγας Βασίλειος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. τοίνυν δίκης αὐτῇ συνεστώσης, πρός τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα, καὶ βίαιον, ὃς τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμὼν, καὶ ἀγροὺς, καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, καὶ πᾶσαν τὴν

Digitized by Google

τοῦ βίου κατασκηνὴν, πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάνταις, καὶ ψευδομάρτυσι, καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπερειδόμενος. ἀρχομένης γὰρ τῆς γυναικὸς ἀναδιδάσκειν τοῦ ἀνδρὸς τὴν τυραννίδα, καὶ παραυτὰ αὐτὸς διαβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν τοῖς τῶν βασιλέων θεοῖς. ἡ δὲ πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, ἐῤῥέτω, εἶπεν, ὁ βίος καὶ ἡ τούτου δόξα. ἐγὼ γὰρ τὸν ἁπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. Τότε ὁ ἄδικος κριτὴς πυρὶ ταύτην παρέδωκεν. ἡ δὲ κάμινος περισχοῦσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀκέραιον διεσώσατο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς Πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

Ὡς σκεύη τὰ χωρήσαντα πᾶσαν τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τὰ δοχεῖα τῆς πλάνης ἀνακαλύψαντας, γεγενημένους δεκτικοὺς Θεῷ, Σύλαν καὶ Σιλουανὸν ὑμνήσωμεν ἐνθέως.

Οὐκ ἔστιν ἱκανός τις ἐπαινεῖν, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν. συνεμορφώθη γὰρ Χριστῷ, τὰ δι' αὐτὸν ὑποστὰς παθήματα, Βασιλείας τε συμμετέσχε, τῆς αὐτοῦ καλῶς ἀγωνισάμενος.

Ὑμνείσθω Κρήσκης ᾄσμασι θείοις, ὁ κεκρεμμένας τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακρίνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὴν κατάκριτον ἁμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δείξας.

Θεοτοκίον.

Λῦσόν μου τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῇ μεσιτείᾳ σου Ἁγνή. καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως τοῦ ἀγαθοῦ Υἱοῦ σου πρόσδησον, μακρυνόμενον καθ' ἑκάστην ἀπ' αὐτοῦ, δι' ἡδονῶν ἀτόπων.

Ὠδὴ η'. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Οὐκ ἔδωκαν ὕπνον ὀφθαλμοῖς οἱ ἄγρυπνοι τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἕως οὗ ὕπνου βαρέος Πιστοὺς, πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς ἡμέρας, Υἱοὺς ἐναπέδειξαν.

Γενόμενοι ἅρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτήσασθε αὐτὸν ἡνίοχον ὄντα, πρὸς ἐπουράνιον μύσσαν ὑμᾶς, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τὰ ἅρματα τῆς πλάνης συντρίβοντα.

Ὁ πάνσοφος Σύλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινείσθω, καὶ σὺν αὐτῷ δοξαζέσθω πιστῶς, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

Δόξα.

Ὑμνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρακτῆρσι τριατευμένην, γνωριζομένην δὲ φύσει μιᾷ, καὶ ψάλλοντες εἴπωμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα. Ὁ Εἱρμός.

„Τῷ δόγματι τῷ Τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι
„τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ
„καμίνῳ βληθέντες Θεὸν, ὑμνολόγουν
„ψάλλοντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
„τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Ἰατροὶ ψυχῶν τε, σωμάτων τε γεγόνατε σωτήριοι, πνευματικοῖς φαρμάκοις ἐκκαθάραντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, δεικνῦντες ἀμφοτέρωθεν, θεοφεγγεῖς Ἀπόστολοι. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ὤφθητε τῇ ζέσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάλψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ὡδηγήσατε.

Ἐκτησώμεθα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξάζοντες, Σιλουανὸν καὶ Σίλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κρήσκεντα τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

Ἡ ἁγιωτάτη, καὶ πλήρης χαρισμάτων Θείου Πνεύματος, καὶ Ἱερὰ καὶ ὄντως ἀξιέπαινος, ὑμῶν μνήμη θεουργικαῖς, ἀκτῖσι καταυγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς σοφοὶ προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου ὁ μέλλων, ἐν δόξῃ πάλιν ἔρχεσθαι Θεότητος, κρῖναι τὴν Οἰκουμένην Παντοδύναμε, ἱκεσίαις τῆς ἀπειράνδρως Δέσποτα τεκούσης σε, καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμψῃς με, κατεγνωσμένον ἁμαρτήμασιν.

Digitized by Google

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου, φωςῆρα τὸν Θεὸν „ ἀκαταλάμπτα, σωματικῶς ἡμῖν „ ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων Παρθενι- „ κῶν, ἀφράςως σωματώσασα, εὐλογη- „ μένη πάναγνε σὲ Θεοτόκε μεγαλύνο- „ μεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰς τὰς λά, Τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου, καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸ Λυχνικὸν, ἡ συνήθης ςιχολογία. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ςίχους ς΄. ψάλλομεν ςιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ, γ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ΄. Τοῦ μὲν Σταυροῦ. Ἦχος ά. πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Σύμπασα φύσις ἀνθρώπων. Τοῦ δὲ Ἁγίου. Ἦχος ὁ αὐτός. πρὸς, Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Μακαριώτατον τέλος. Δόξα. τοῦ Ἁγίου. Ἦχος ά. Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὴν πολιτείαν σου. καὶ νῦν. Ἦχος ά. Σήμερον ὡς ἀληθῶς. Εἰς τὸν ςίχον ςιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄. Σύ μου σκέπη κραταιά.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΛΑ΄.

Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου, καὶ προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ςιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Μακαριώτατον τέλος εὗρες Εὐδόκιμε, εὐδοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως, καὶ Κόσμου ταῖς ἀπάταις, μὴ συγχωσθεὶς, ἀναλάμψας φαιδρότερον, τῶν τοῦ Ἡλίου ἀκτίνων, καὶ τῶν Πιςῶν, καταυγάσας τὰ συςήματα. Ὅμοιον.

Ἡ ἐλεήμων καρδία, καὶ εὐσυμπαθὴς, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος, ὀρφανῶν ὁ προςάτης, γυμνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαςὴς, σωφροσύνης τὸ ἄγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτὴς, ἀφηκαιώθη νῦν Εὐδόκιμος. Ὅμοιον.

Ὡς καθαρᾷ σου καρδίᾳ, Θεὸν ἐζήτησας, καὶ τὰ τοῦ Κόσμου πάντα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε Θεόφρον. ὅθεν πιςῶς, καὶ τῶν κόπων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει ἐςεφανέρωται. Δόξα. Ἦχος β΄.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ᾽ ἐγκωμίων γίνεται, μεθ᾽ ὧν καὶ ἡ σὴ, θεράπον Χριςοῦ Εὐδόκιμε· ὅπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν καὶ κράτος, Τριάδα ὁμοούσιον Πίςιν. διὰ τοῦτο μετ᾽ Ἀγγέλων, συναναπαύῃ ἀείμνηςε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄνθραξ, ὃν προεῖδεν ὁ κλεινὸς, προφήτης Ἡσαΐας σαρκοῦται, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, νεύματι τοῦ φύσαντος, αὐτὸν γεννήτορος, καὶ τεχθεὶς σφαγιάζεται, ἑκὼν ὁ τοῦ Κόσμου, αἴρων ἁμαρτήματα, ὡς ἀμνὸς ἄμωμος. ὅθεν, ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, τοῦτον ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, λύπῃ τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Ἐκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μονὰς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον, ἀδιαλώβητον, τὸ σῶμά σου Ἅγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριςῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης ςιχολογία. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροςιχίς.

Ὑμνῶ μάκαρ σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους. Ἰωσήφ. Ὠδὴ ά. Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέςρωσε ποτέ.

Ὑψηλὸν τὸν βίον ἐσχηκὼς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς θεϊκαῖς, ὁλολαμπὴς γενόμενος, φωτισμόν μοι αἴτησαι, εὐφημοῦντί σου, τὰ σεπτὰ προτερήματα· οἷς εὐδοκιμήσας, ἔτυχες ὧν ἤλπισας Εὐδόκιμε.

Μα-

Digitized by Google

Ηυκτημένος στέργων διδαχαῖς, καὶ ταῖς ἀναβάσεσι, τῶν Ἱερῶν γραφῶν ἀνασχολούμενος, ἠδονῶν ἐξέκλινας, Παμμακάριστε, τὸ δυσῶδες καὶ ἄτιμον, καὶ τῇ εὐωδίᾳ, θείων δωρεῶν καλλωπιζόμενος.

Νυσταγμὸν βλεφάρων ἐκ ψυχῆς, Μάκαρ ἀπεδίωξας, ἐπαγρυπνῶν, καὶ Θεῷ συγγινόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτόμενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως. ὅθεν πρὸς ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήντησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς παστάδα ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ, καὶ φωτοφόρου ἄνθρακος, τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλάσεως.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ρημάτων ζωηρρύτων πηγὰς ἐκχέων, ἐξέπιες τὸ νᾶμα τῆς σωτηρίας, ἀναμέσας τὴν κατάπικρον ἁμαρτίαν, καὶ ψάλλων ἔλεγες, Θεῷ Εὐδόκιμε· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Συμπάθειαν ἐκτήσω χριστομιμήτως, διένειμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, Οὐράνιον τὸν ὄλβον σοι προξενοῦντα. οὗ περ καὶ ἔτυχες, βοῶν Εὐδόκιμε· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὡς κενωθεὶς τῷ Κτίστῃ ἀγάπῃ θείᾳ, ἐδέξω τὴν Οὐράνιον κληρουχίαν, παμμάκαρ Εὐδόκιμε. ὅθεν χαίρων, θέσει θεούμενος, καὶ μέλπων ἔλεγες· ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχουσα Ἀγγέλων τιμιωτέρα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῇ σῇ γαστρί, ἐβάστασας καὶ τέτοκας Θεομῆτορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελῳδούντων σοι, ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σοῦ Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

„Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως στερεώσας, „ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾿ ἐχθροὺς „μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ „ψάλλειν· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς „ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐδοκιμήσας ἀγαθαῖς ἐργασίαις, ἐδοκιμάσθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμε ἀοίδιμε. θαύματα πηγάζεις δὲ, καὶ νοσήματα παύεις, καὶ τὸν Ὑπεράγαθον, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἐκδυσώπησον, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Θεοτοκίον. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Θεόνυμφε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου βελίαρ. στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων. Αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὑψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ. ἐμὲ δὲ κατέβαλες τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὦ φῶς τῶν ὀμμάτων μου. δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι᾿ ἡμᾶς ἑκουσίως. φέρε Σταυρὸν τοὺς ἥλους, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην. δι᾿ ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, Ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐκ νεότητος ἔσχηκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ ἀσυμπάθητον γνώμην ἐξήγαγες.

Οὐ σύγχυσις, κοσμικὴ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐ δόξα ἐπίκηρος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἡμβλυνεν Εὐδόκιμε. ἀλλ᾿ εὐδοκίμησας ὄντως θείαις πράξεσιν.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, στρατηγίαις τὸν ἄνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύησας, ἄνθρωπον ὄντως γενόμενον. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Αἴγλῃ σεπτῇ, τῆς ἁγνείας θεόφρον λελαμπρυσμένος, μόνῳ τε τῷ ταύτης συμπεφραγμένος, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, θεωρίαις θείαις πτερούμενος, Μάκαρ καὶ πρὸς θείαν, ζωὴν κατεσκήνωσας.

Digitized by Google

Νῦν ἐπὶ σοί, θαῦμα μέγα ὁρᾶται καὶ θάμβους πλῆρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται, ἀδιάλυτον Μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

Εὖγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παρρησίας. Εὖγε τοῦ πόθου, ὅνπερ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκιμήσας, φερωνύμως καὶ λάμψας, παραδόξως θείαις λαμπρότησι, καὶ καταφαιδρύνας, Πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομῆτορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σὲ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, ψυχοφθόρων κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογὸς καὶ κολάσεως.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Σταλαγμοῖς γλυκυτάτοις ἐστάλαξαν, Μάκαρ οἱ ἱδρῶτές σου καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἰαμάτων ἔλλαμψιν, εἰς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἴνεσιν.

Ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἀνεβλάστησας, ἄμπελος πολύφορος ἐκκληματίσασα, καὶ ἀρετῶν τοὺς βότρυας, γεωργῷ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

Βασιλείαν Θεοῦ ἐπεπόθησας, καὶ κατὰ παθῶν βασιλεύσας ἀοίδιμε, κατ᾽ εὐδοκίαν κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν δικαίων ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Ἐκλεκτὴ τῷ Θεῷ ἐχρημάτισας, ὡς ὡραιοτάτη χωρίον εὐρύχωρον, τούτῳ Παρθένε γέγονας, καὶ παστὰς καὶ λυχνία καὶ τράπεζα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΛΑ΄. Τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδοκίμου.

Στ. Τὸν θεῖον Εὐδόκιμον ᾧ βίος γέλως.
Τὸ θεῖον εὐδόκησεν ἐκφυγεῖν βίον.
Δέχνυται Εὐδόκιμον πρώτη τάφος ἐν τριακοστῇ.

Οὗτος ὁ Μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ μισοχρίστου. οὗ γεννήτορες σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ. Πατρίκιοι γὰρ ἦσαν, καὶ ὀρθόδοξοι ἐγνωρίζοντο· Βασίλειος καὶ Εὐδοκία τούτων τὰ ὀνόματα. Καππαδόκαι τὴν γένεσιν. διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπ᾽ αὐτῶν ἀναγόμενος τοὺς εἰς ἀρετήν, Κανδιδᾶτος ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ στρατοπεδαρχεῖν τάσσεται. πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καππαδοκῶν, ἔπειτα κατὰ τὴν τῶν Χαρσιανῶν. ζυγός τις δίκαιος ὢν καὶ καμὼν, ἰσότητα πᾶσαν φυλάττων. ἐλεημοσύνας ὅτι πλείστας ἐκτελῶν καθ᾽ ἑκάστην, καὶ ἐν Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρποφορῶν, χήρας καὶ ὀρφανοὺς ἐπαρκῶν, καὶ ἁπλῶς πάσης ἀρετῆς ἰδέαν μετερχόμενος ἦν. Οὗτος τοίνυν ὁ Μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος, νόσῳ σωματικῇ κατασχεθείς, τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο. οἱ δὲ προσήκοντες τὴν αὐτοῦ θέλησιν ἀποπληροῦντες, μετά γε τῶν ἐνδυμάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοξασθέν· ἃ μὴν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέρος λέγειν. γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουνίῳ, ς΄. ἡ δὲ Ἁγία αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίῳ, λά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχέρναις, ἔνθα ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σορός. καὶ Προεόρτια τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος τοῦ ζωοδότου, σαρκὸς κατεκράτησας ὀρέξεων παμόλβιε, καὶ νοῦν ἀνεπτέρωσας πρὸς τὰ Οὐράνια μέλπων συντονώτατα, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τὰ ἄνω Βασίλεια τὴν ἄνω Πόλιν, Θεοῦ τὸν Παράδεισον, δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν, τρυφὴν τὴν ἀρόθατον, ὄλβον τὸν ἄσυλον, φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὑρεῖν, κατηξιώθης Μάκαρ Εὐδόκιμε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καταμονήσας, ψυχῆς τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας, ὅθεν ἐλλαμπόμενος θείαις λαμπρό-

Digitized by Google

πρότησι, βίε τὰ προσκόμματα σοφὲ, ἀνεμποδίστως ὄντως παρέδραμες.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Δέσποινα ἀεὶ δυσώπει, δυλείας ῥυσθῆναί με, παθῶν καὶ κατακρίσεως, καὶ τῆς συνεχούσης με δεινῆς πωρώσεως, καὶ τῆς τῶν θλιβόντων με ἀεὶ, ἐπικρατείας Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πῦρ ἐννοῶν τὸ φοβερὸν, πρὸ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχεῖσθαι, καταψύξει καρδίας θερμοὺς ἐκχέας κρουνοὺς, δακρύων, ἐναποτεφρῶντας σου, τῶν παθῶν καμίνους, Εὐδόκιμε θεόφρον.

Ὅλον ἀνέθηκας σαυτὸν, πρὸς τὸν Κύριον σοφὲ ψυχῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης ἀναβοῶν ψαλμικῶς, Χειρός με, ἴλυος με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων, παθῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σύνεσιν ἔχων θεϊκὴν, πληρωτὴς Δεσποτικῶν ὤφθης λογίων, δεξιὰς στέργων τρίβους, τὰς εὐωνύμους σαφῶς, ἐκκλίνας, ἐμπείρως ὡς φρόνιμος, ὑπεραινῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ Δημιουργὸς, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται, ὁ διατρέφων πνοὴν, Παρθένε Θεοτόκε ἅπασαν. ὅθεν ὡς Θεοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀρετῶν εὐμορφίᾳ σαυτὸν ἐκάλλωνας, καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Ὡς ὄρθρος ὡς Ἥλιος ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα. σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς Υἱὸς ἐγνωρίσθης, Θεόφρον Εὐδόκιμε. διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

Σοφίᾳ κοσμούμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ἀγαλλόμενος, ὕψει πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς μονὰς ἐπέβης ἐπαύλεις. μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι, τῶν τιμώντων σε Εὐδόκιμε.

Ἡμέραν ἑόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον, τὴν σεπτὴν σου τελοῦμεν ἐκ γῆς μετάστασιν. σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτης, ὤφθης ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα, τοῦ πάντας καταυγάσαντος, καὶ σκηνὴ καθωράθης Θεοχαρίτωτε. γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη. διό σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ
„ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου
„ ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτί-
„ σαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ
„ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύ-
„ νομεν.

Ἐξαποστ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὤφθης, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν, καὶ νῦν ἀσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ θαυμάτων πλουσία. ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ κραταιὰ σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα πάντες, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν
καὶ ἡ Πρώτη Ὥρα ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google

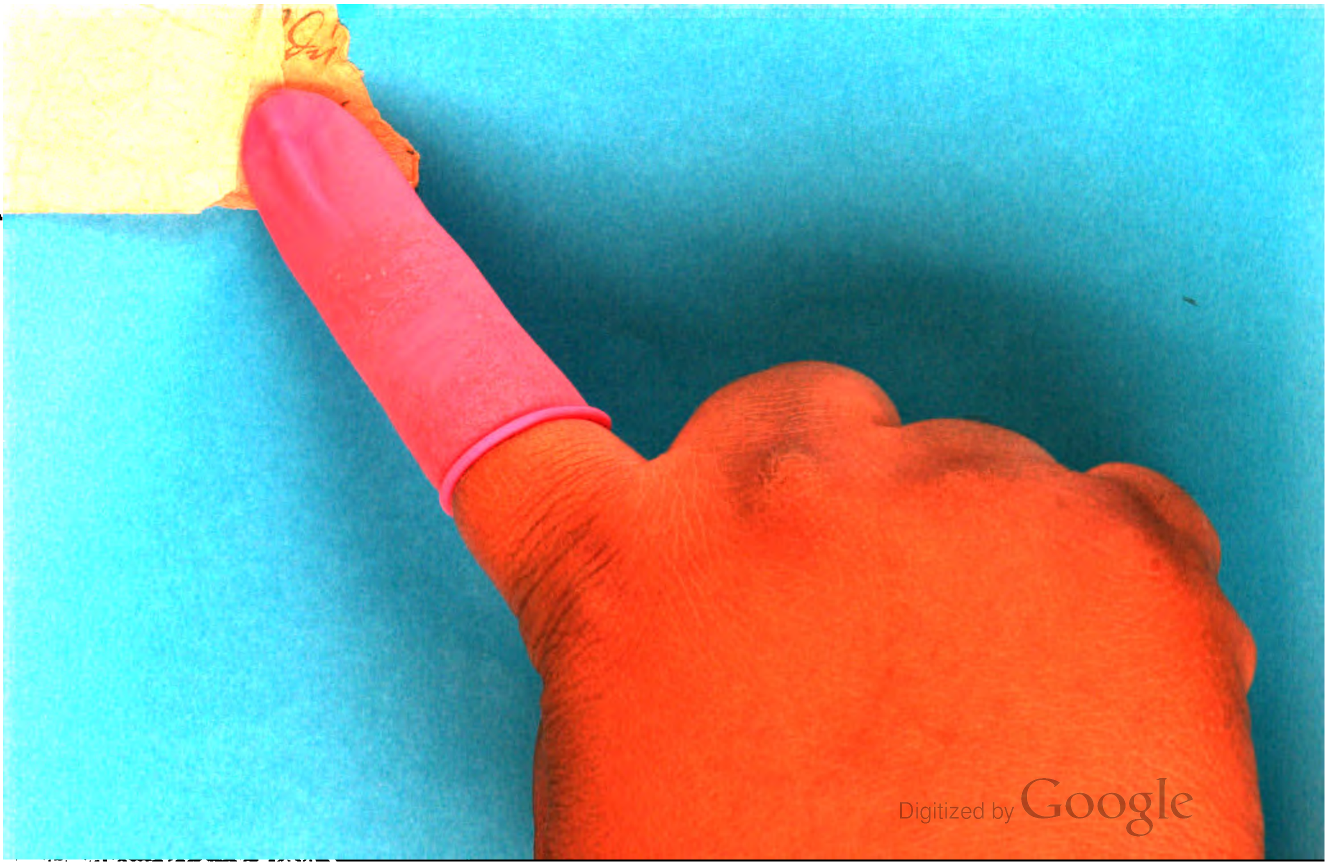

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google